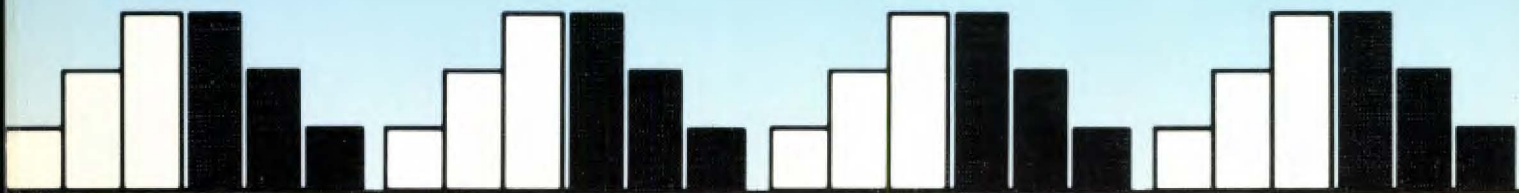

LÄÄNIKATSAUS

Oulun lääni 1991

Tilastokeskus
Oulun aluetoimisto

LÄÄNIKATSAUS

Oulun lääni 1991

ALKUSANAT

Oulun läänin läänikatsaus 1991 on tietosisällöltään ja esitystavaltaan aikaisempien - vuosina 1989 ja 1990 ilmestyneiden - julkaisujen kaltainen. Kuvien määrää on lisätty, mutta samalla on kuitenkin pyritty siihen, että julkaisu pysyy sisällöltään samanlaisena ja mahdollistaa pidemmän aikavälin tarkastelun. Tiettyjen aihealueiden mm. asuminen, elinkeinoelämä, ympäristö ja aluepolitiikka tarkastelua on lavennettu. Kun ensimmäisessä vuonna 1989 ilmestyneessä Läänikatsauksessa oli 128 kuvaa, on niitä tässä julkaisussa 149.

Oulun läänin läänikatsauksen tavoitteena on Oulun läänin ja sen eri alueiden välisten eroavuuksien kuvaaminen. Julkaisu antaa perustietoa Oulun läänistä hyvin monesta näkökulmasta tarkasteltuna. Tietolähteinä on käytetty muitakin kuin Tilastokeskuksen tuottamia tilastoja. Tiedot esitetään visuaalisesti joko kuntapohjaisina teemakarttoina tai diagrammeina.

Koska läänikatsauksen sisältö aihealueittain tarkasteltuna on haluttu pitää julkaisusta toiseen samana - onhan kyseessä kausijulkaisu, on tässä julkaisussa muutamia edellisestä Läänikatsauksesta päivittymättömiä kuvia. Tämä johtuu siitä, ettei ao. aihealueista ole ollut saatavissa uutta tilastotietoa julkaisun valmistumiseen mennessä.

Julkaisun kuvat on tuotettu myös värillisinä kalvoina. Tietoaineistoa päivitetään jatkuvasti, joten kalvokokoelma on aina ajantasainen. Värikalvoja voi tilata oheisella tilauslomakkeella tai ottamalla yhteyttä Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistoon. Kuvissa käytetyt tilastoaineistot ovat erikseen tilattavissa.

Oulun läänin läänikatsaus 1991 on tehty Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistossa. Läänikatsauksen toteutukseen ovat osallistuneet korkeakouluharjoittelija Ville Korkee ja Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistosta yliaktuaari Leena Jäntti.

Oulussa lokakuussa 1991

Sinikka Rauhio
suunnittelija

SISÄLLYSLUETTELO

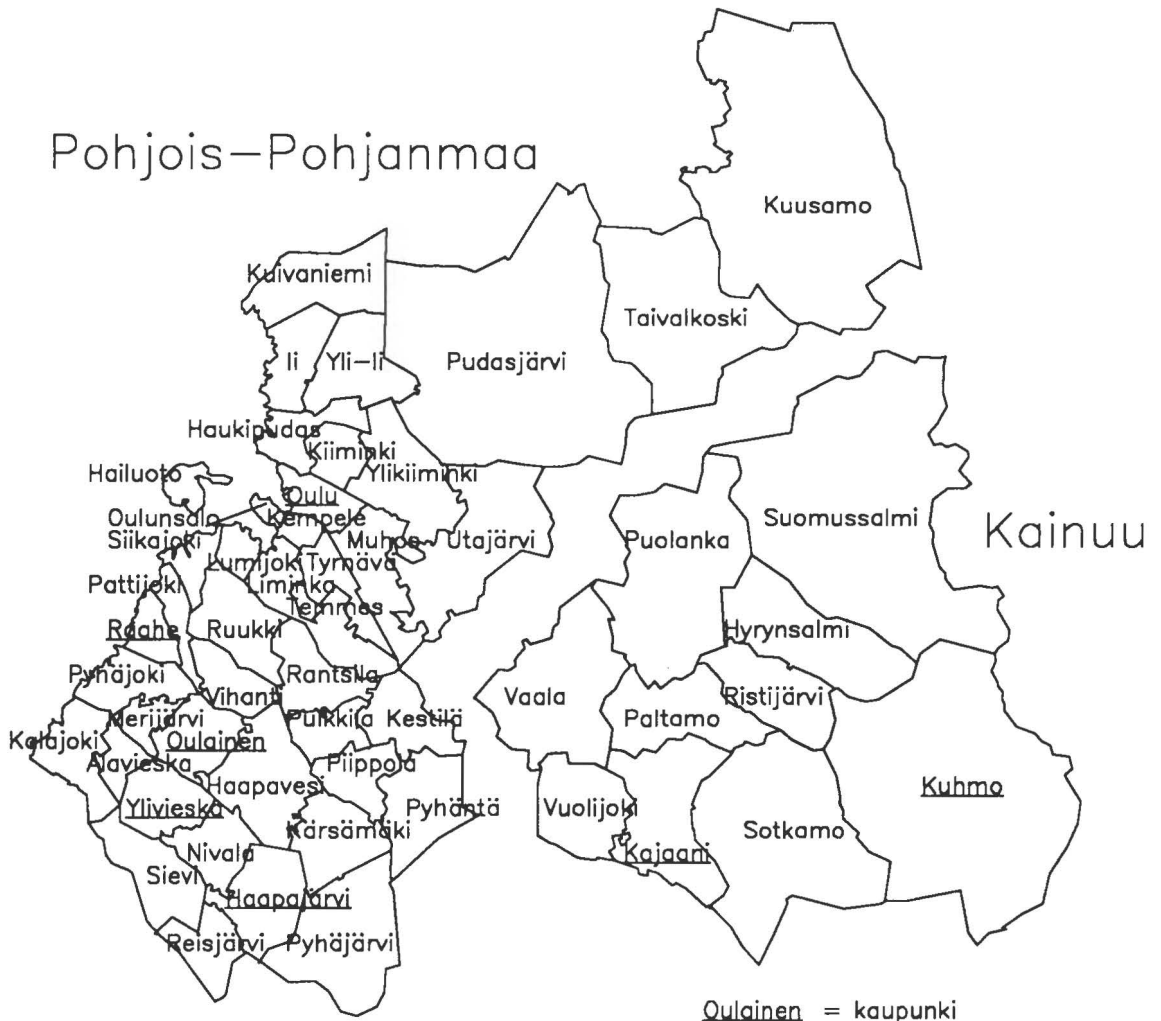
	Sivu
OULUN LÄÄNI	6
VÄESTÖ	9
ELINKEINOELÄMÄ	26
ASUMINEN	45
TYÖLLISYYS	48
TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT	55
LIIKENNE	59
ENERGIAHUOLTO	63
YMPÄRISTÖN TILA	68
KUNNALLISTALOUS	74
ALUEPOLITIIKKA	86
YHTEENVETO	102
KÄYTETYT LYHENTEET JA KÄSITTEET	104
KUVALUETTELO	106

OULUN LÄÄNI

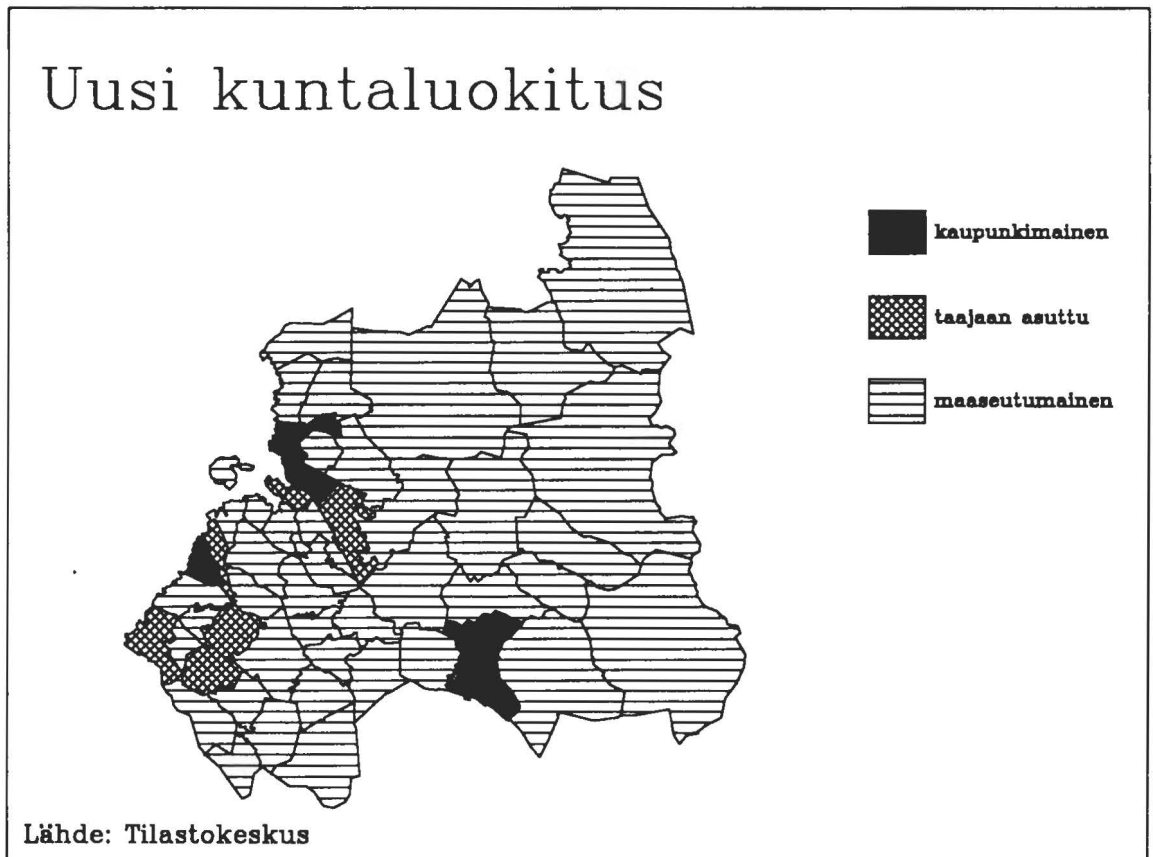
Oulun läänissä on kaksi maakuntaa Pohjois-Pohjanmaa ja Kainuu. Läänissä on 52 kuntaa, joista 7 on kaupunkeja. Oulun läänin pinta-ala on 61 580 km² eli noin 19 % koko maan pinta-alasta. Kainuun pinta-ala on 21 571.2 km². Vuoden 1992 alusta Nivalan kunta muuttuu kaupungiksi.

Tilastokeskus on ottanut käyttöön uuden kuntaluokituksen, joka erottelee maaseutumaisuuden ja kaupunkimaisuuden tarkemmin kuin vanha hallinnollinen jako kaupunkeihin ja muihin kuntiin. Uusi kuntaluokitus jakaa kunnat kaupunkimaisiin, taajaan asuttuihin kuntiin ja maaseutumaisiin kuntiin. Luokitusperusteita ovat taajamaväestön osuus ja suurimman taajaman väkiluku. Uuden kolmijaon mukaan Oulun läänissä on vain neljä kaupunkimaista kuntaa: Haukipudas, Kajaani, Oulu ja Raahе.

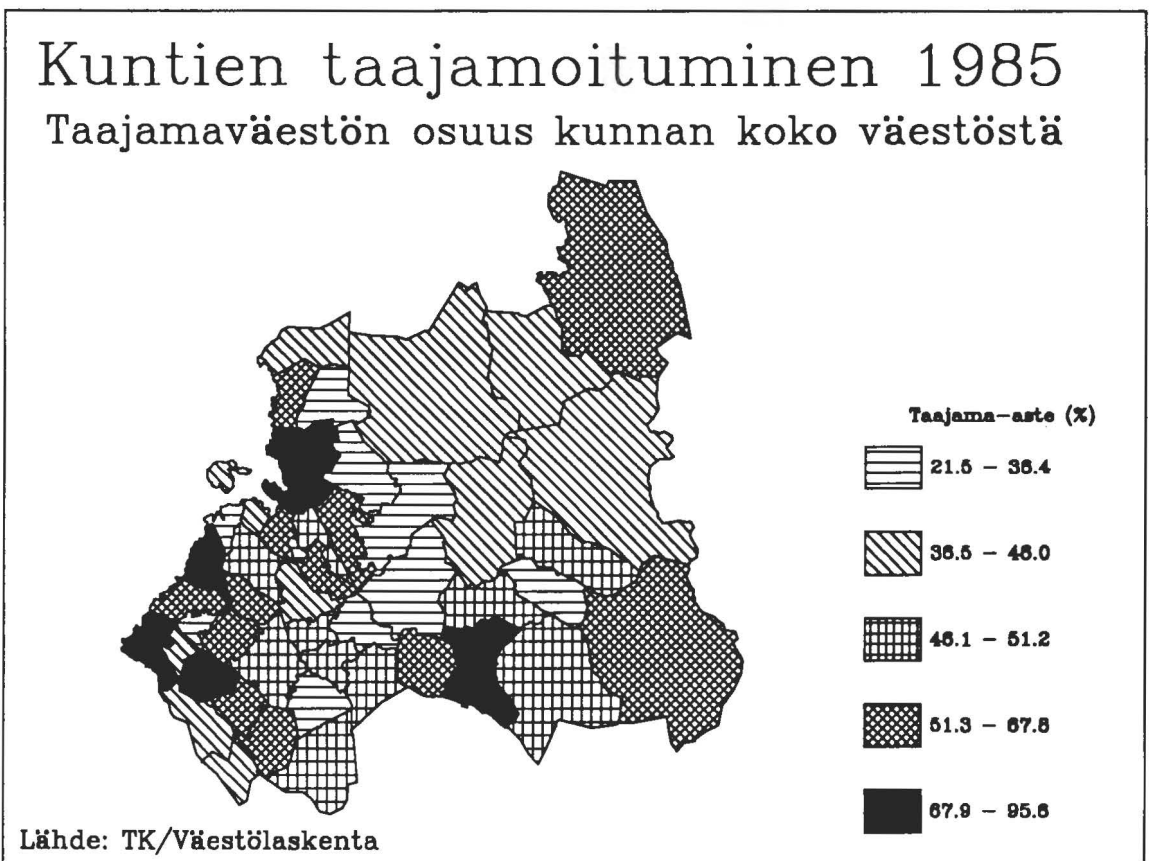
Oulun läänin väkiluku oli vuoden 1990 lopussa 439 905. Asukasluvultaan suurimmassa kunnassa, Oulun kaupungissa, väkiluku oli 101 379. Vastaavasti Kainuun suurimman keskuksen, Kajaanin, asukasluvu oli 36 428. Läänin pienimmät kunnat väestömäärältään ovat alle 1 000 asukkaan Temmes ja Hailuoto.

Kuva 1. Oulun läänin kunnat.

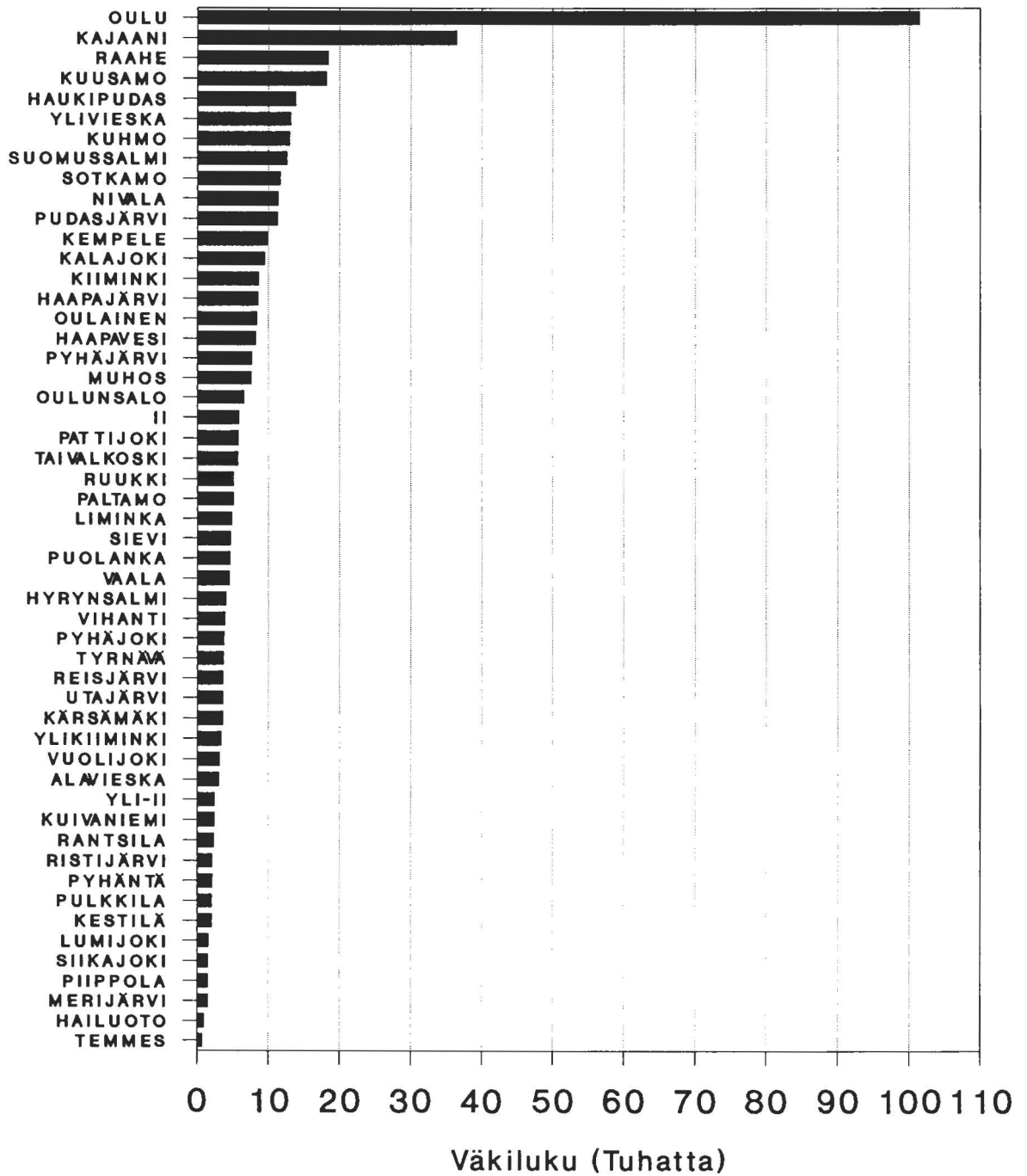

Kuva 2. Uusi kuntaluokitus.

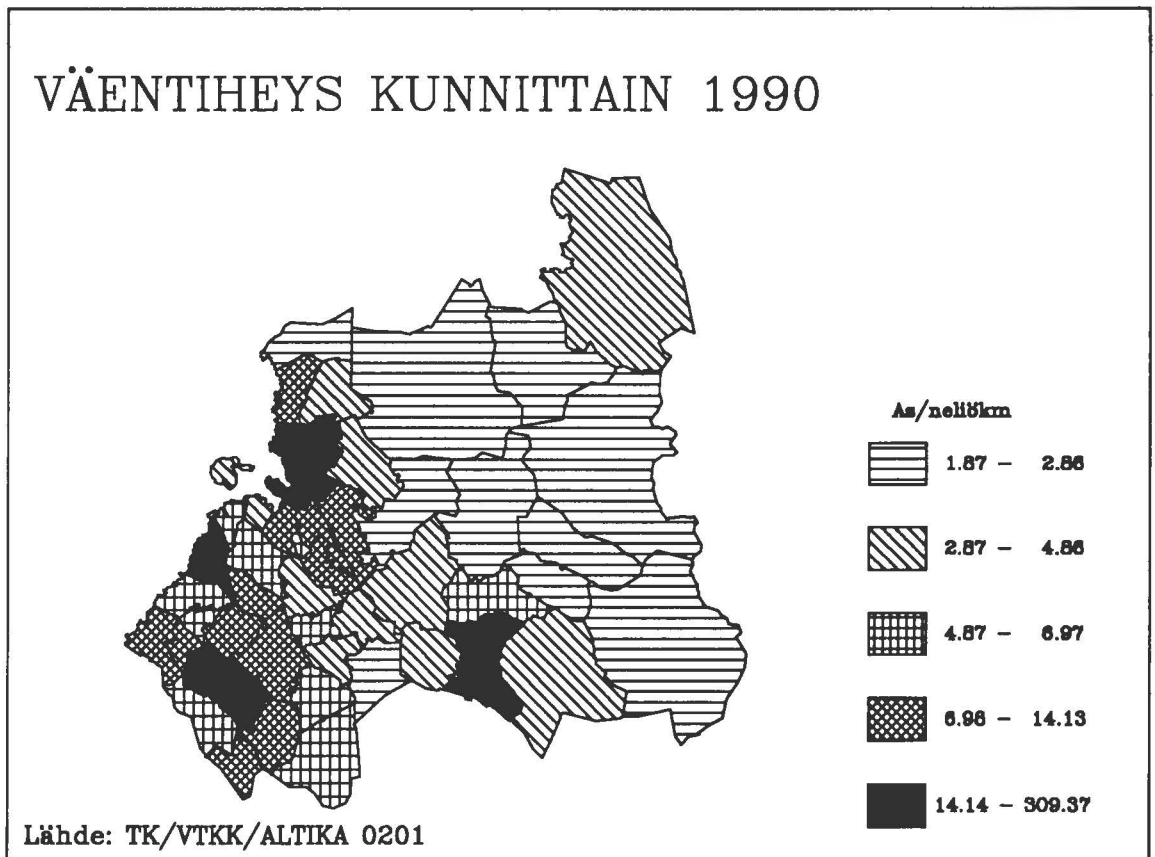
Kuva 3. Kuntien taajamoituminen 1985.

Väkiluku kunnittain 31.12.1990

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 4. Väkiluku kunnittain 1990.

Kuva 5. Väentiheys kunnittain 1990.

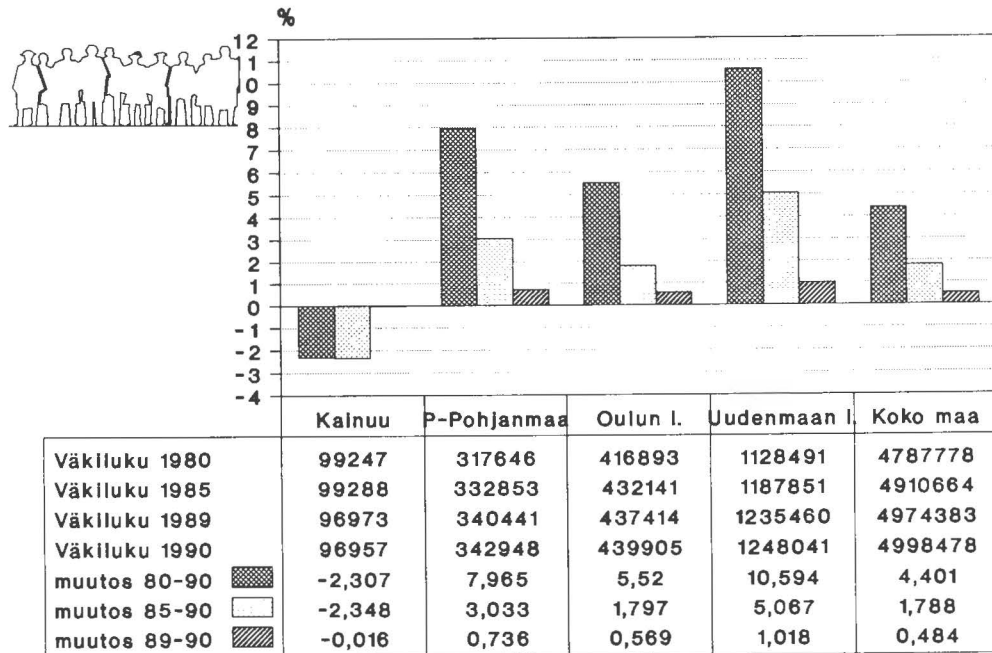
VÄESTÖ

Oulun läänissä oli asukkaita vuoden 1990 lopussa 439 905. Väestön kasvu on ollut Oulun läänin alueella nopeampaa kuin koko maassa keskimäärin mutta vain puolet Uudenmaan läänin suhteellisesta väestönkasvusta. Oulun läänin maakunnittaiset erot väestönkasvussa ovat huomattavat, sillä vuosina 1980-90 Kainuun väkiluku on pienentynyt yli 2 % ja vastaavasti Pohjois-Pohjanmaan kasvanut yli 8 %. Pohjois-Pohjanmaan väestön kasvu on ollut lähes kaksi kertaa suurempaa kuin koko maassa keskimäärin.

Suurinta väestönkasvu on ollut lähinnä Pohjois-Pohjanmaalla Oulun ympäristössä. Kainuussa Kajaani ja Sotkamo ovat kasvattaneet väestöpohjaansa, mutta kaikki muut Kainuun kunnat ovat kärsineet väestökadosta.

Vuonna 1987 laaditun väestöennusteen (mukana luonnollinen väestönkasvu ja muuttoliike) mukaan Pohjois-Pohjanmaan väestömäärä kasvaa aina vuoteen 2000 saakka. Ennusteen mukaan Kainuu on myös tulevaisuudessa jatkuvasti väestöä menettävä alue. Voimakkainta ennusteen mukaan väestönkasvu on Oulun seudulla.

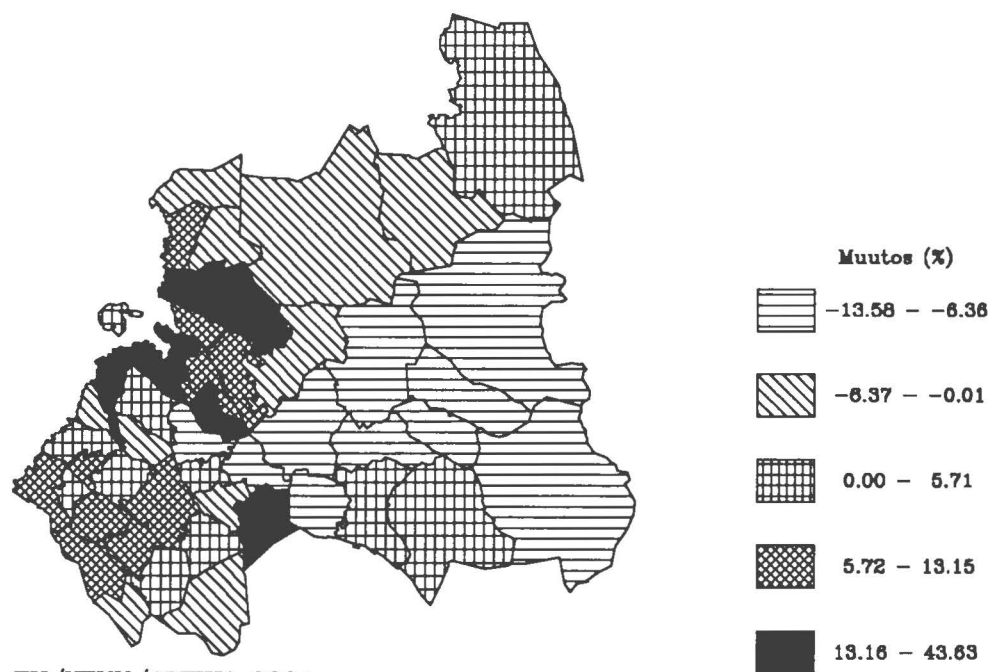
Väkiluvun muutokset alueittain 1980-1990

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

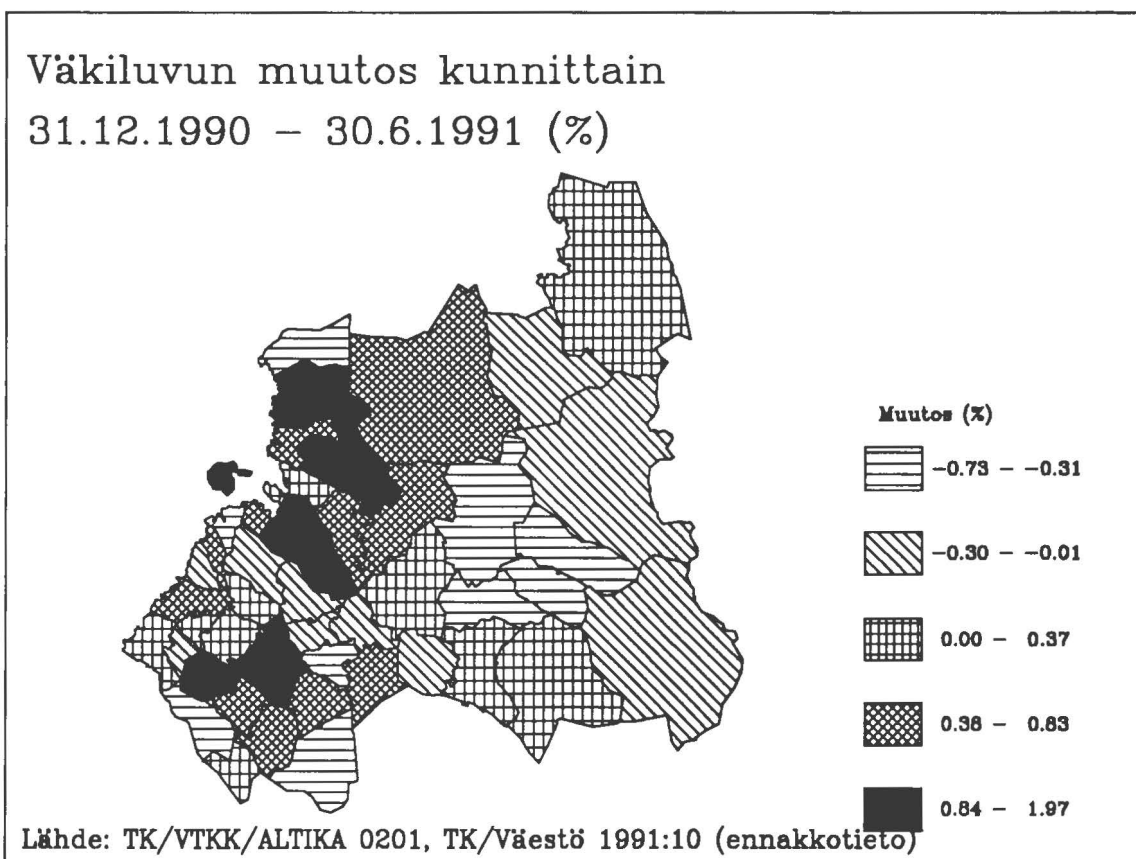
Kuva 6. Väkiluvun muutokset alueittain 1980-90.

Väkiluvun muutos kunnittain 1980-1990

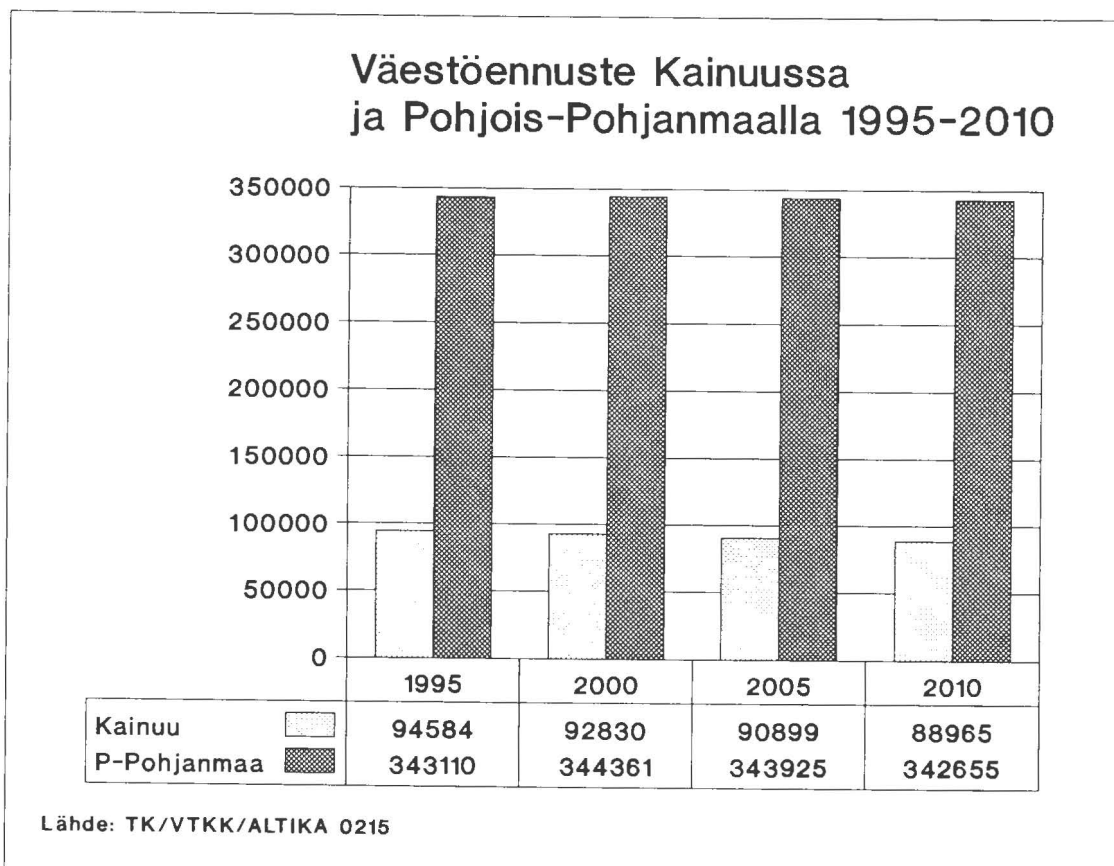

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 7. Väkiluvun muutos kunnittain 1980-90.

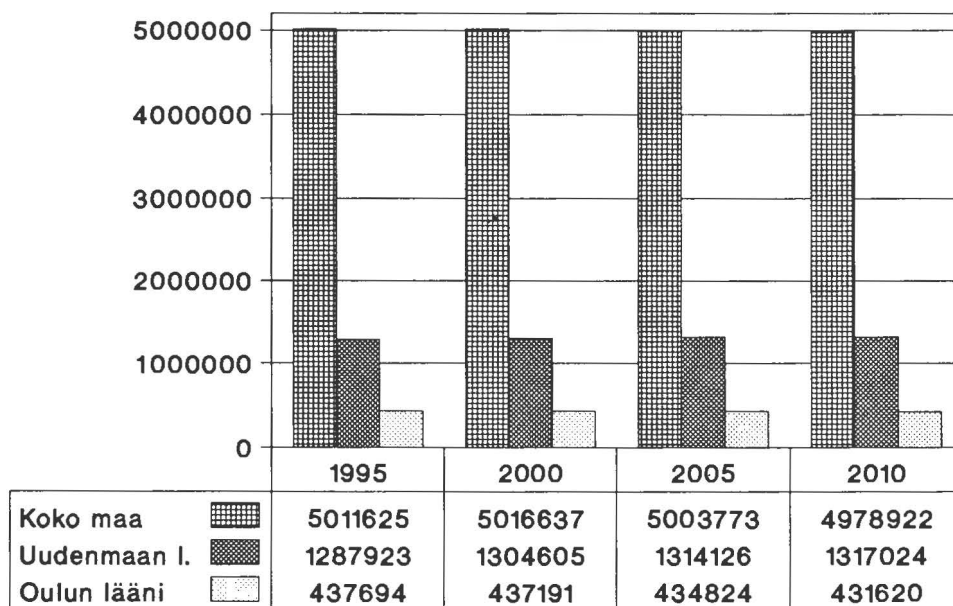

Kuva 8. Väkiluvun muutos kunnittain 31.12.1990–30.6.1991.

Kuva 9. Väestöennuste Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1995–2010.

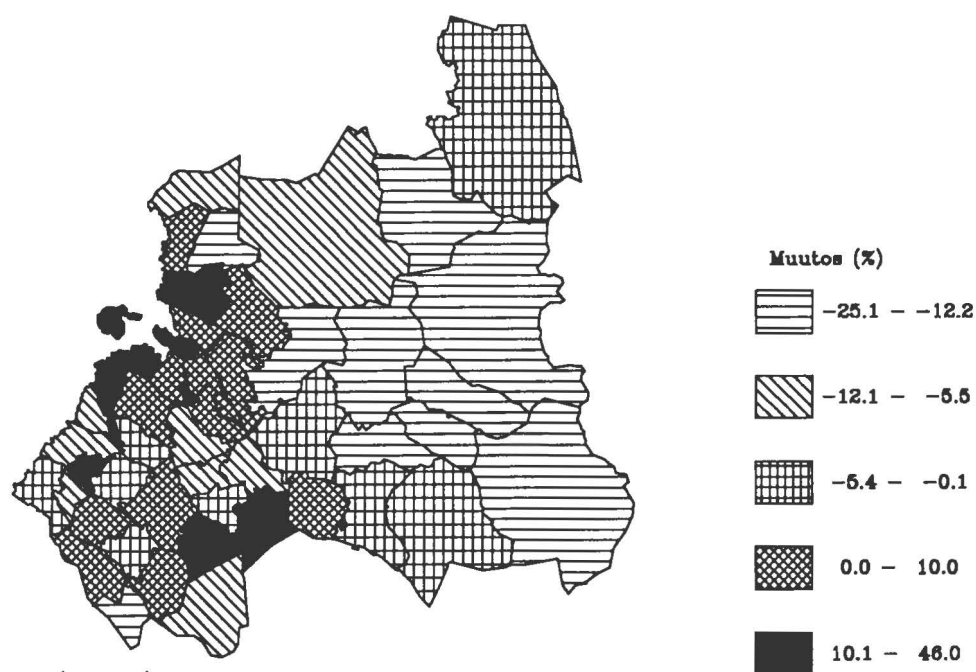
Väestöennuste koko maassa, Oulun ja Uudenmaan läänissä 1995-2010

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0215

Kuva 10. Väestöennuste koko maassa, Oulun läänissä ja Uudenmaan läänissä 1995-2010.

Väestöennuste kunnittain 1987-2010 (%)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0215

Kuva 11. Väestöennuste kunnittain 1987-2010.

Oulun läänin väestön ikärakenne poikkeaa huomattavasti koko maan ikärakenteesta, sillä alle työikäisen väestön osuus on suuri. Väestö Oulun läänissä ei ole myöskään niin ikääntynyttä kuin maassa keskimäärin. Oulun läänin kokonaisikärakennetta nuorentaa Pohjois-Pohjanmaan suuri alle työikäisten osuus. Kainuussa alle työikäisen väestön osuus on lähellä maan keskitasoa. Läänin väestörakennetta voidaan Suomen oloissa pitää nuorena ja kasvupotentiaalisena.

Vanhusväestön osuus on ennusteiden mukaan maassamme jatkuvasti kasvamassa ja lasten osuus pienenevässä. Kehitys on hyvin samansuuntaista koko maassa. Väestöennusteen mukaan lasten osuus pysyy Oulun läänissä suurempana ja vanhusten osuus pienempänä kuin koko maassa keskimäärin. Läänin sisällä Kainuun ikärakenne vanhenee Pohjois-Pohjanmaan ikärakennetta voimakkaammin.

Kouluikäisten (0-14 -vuotiaat) suhteellinen osuus on suuri Pohjois-Pohjanmaalla ja erityisesti Oulun ympäristökunnissa. Työikäisen väestön (15-64 -vuotiaat) osuus on vastaavasti suurinta läänin itäosan kunnissa. Vanhusväestön (yli 64 -vuotiaat) osuus taas on suurinta läänin keskiosan kunnissa.

Oulun läänin väestölle on ollut ominaista korkea syntyvyys muuhun maahan verrattuna. Vaikka Kainuussa syntyvyys onkin vuonna 1988 painunut alle koko maan keskiarvon, Pohjois-Pohjanmaalla syntyvyys on niin korkealla tasolla, että läänin syntyvyysluvut ovat edelleen maan korkeimmat. Kun vielä kuolevuus on Oulun läänissä keskimääräistä pienempää, on syntyvyyden ja kuolevuuden erotus eli luonnollinen väestönkasvu Oulun läänissä merkittävää muuhun maahan verrattuna.

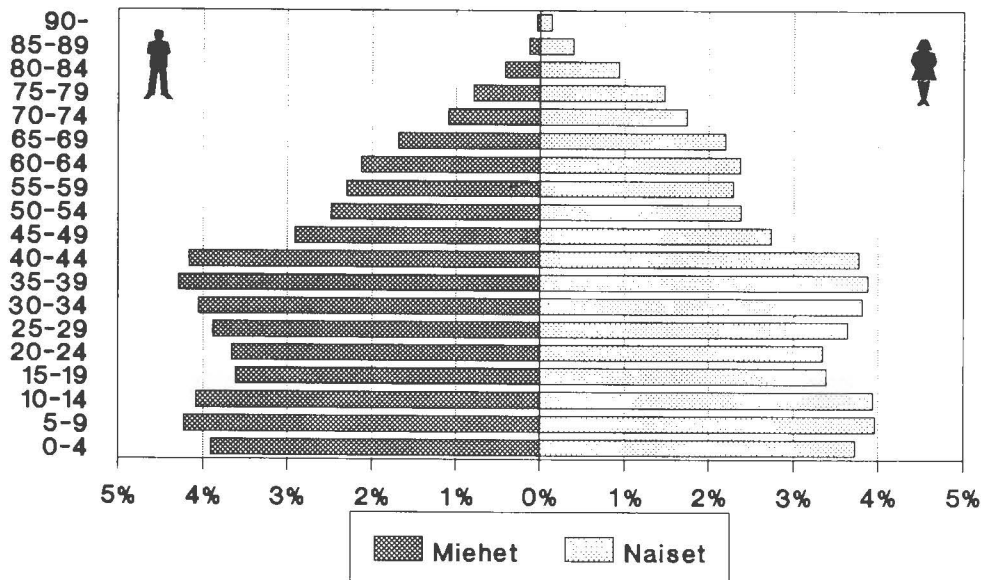
Muuttoliike on merkittävä kuntien väestöpohjaa muokkaava tekijä. Erityisesti Kainuun väestöä muuttoliike on vähentänyt koko 1980-luvun. Muuttovoittokunnat sijoittuvat lähinnä Pohjois-Pohjanmaalle ja erityisesti Oulun ympäristöön. Kainuussa ainoastaan Kajaani ja Sotkamo ovat saaneet muuttovoittoa vuonna 1990, kun kaikki muut Kainuun kunnat ovat kärsineet muuttotappiosta. Pahimmillaan Oulun läänin muuttotappio oli yli 5 promillea väestöstä 1980-luvun puolella välissä, mutta on pienentynyt 1980-luvun loppupuolella niin, että muuttotappio oli vuonna 1990 vain 0,1 promillea väestöstä.

Tutkinnon suorittaneiden eli henkilöiden, jotka ovat suorittaneet perusasteen jälkeisiä tutkintoja, osuus väestöstä on Oulun läänissä selvästi alhaisempi kuin Uudenmaan läänissä, mutta se on kuitenkin maan keskitasoa. Pohjois-Pohjanmaalla tutkinnon suorittaneita on enemmän kuin koko maassa keskimäärin. Suhteellisesti eniten tutkinnon suorittaneita on Oulussa ja sen ympäristössä, Kajaanissa, Raahessa ja Ylivieskassa.

Pohjois-Pohjanmaan ikä- ja sukupuoli- rakenne 31.12.1990

Väestön kokonaismäärä: 342948

Ikäluokka

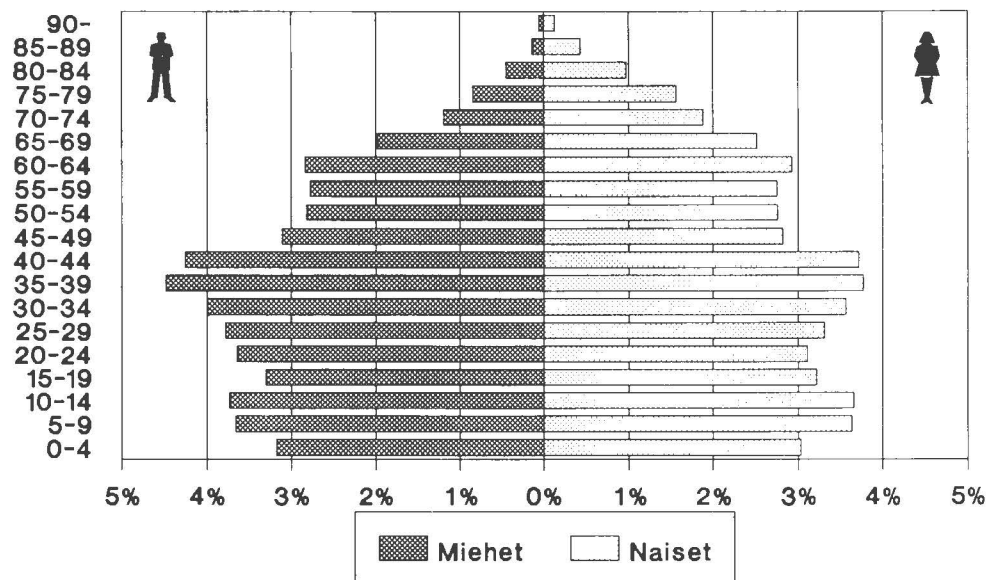
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 12. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Pohjois-Pohjanmaalla 1990.

Kainuun ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1990

Väestön kokonaismäärä: 96957

Ikäluokka

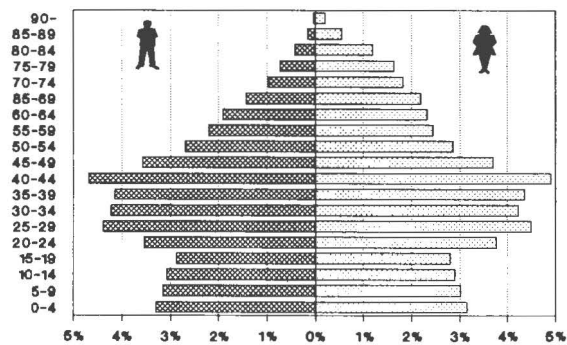
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 13. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Kainuussa 1990.

Uudenmaan läänin ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1990

Väestön kokonaismäärä: 1248041

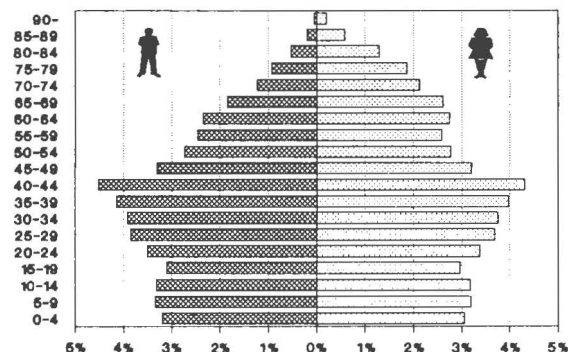
Ikäluokka

Koko maan ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1990

Väestön kokonaismäärä: 4998478

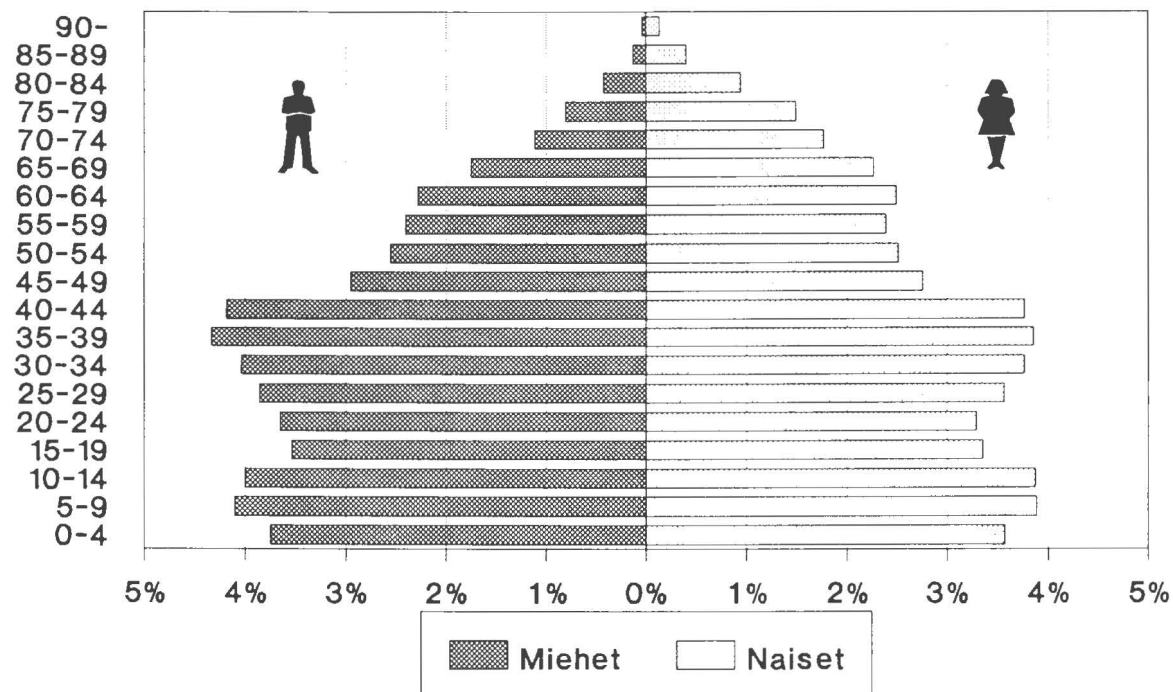
Ikäluokka

Oulun läänin ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1990

Väestön kokonaismäärä: 439905

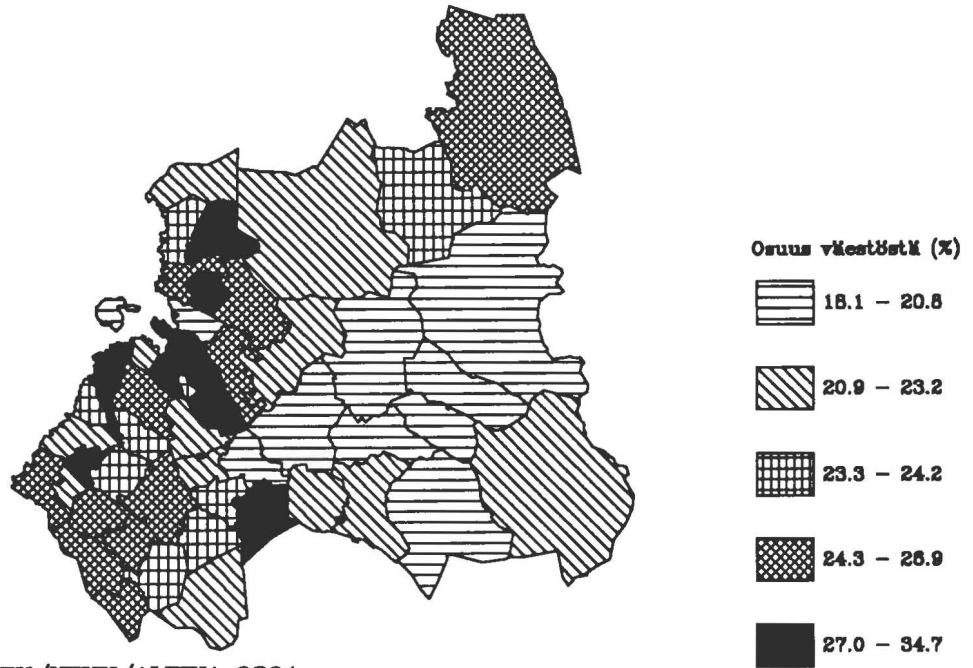
Ikäluokka

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 14. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne alueittain 1990.

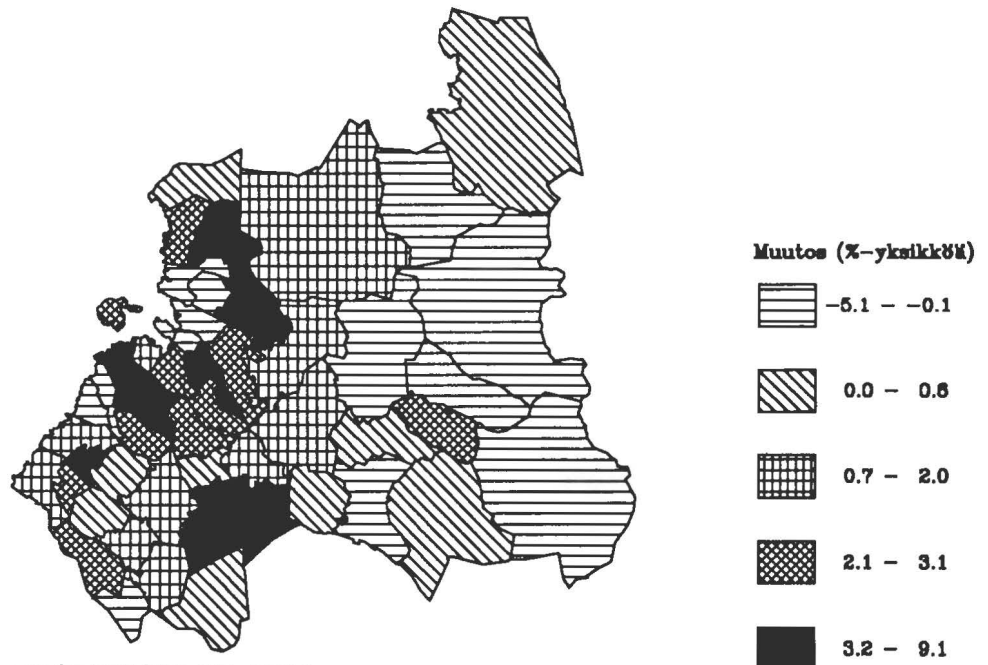
0-14 -vuotiaat kunnittain 1990 (%)

Lähde:TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 15. 0-14 -vuotiaat kunnittain 1990.

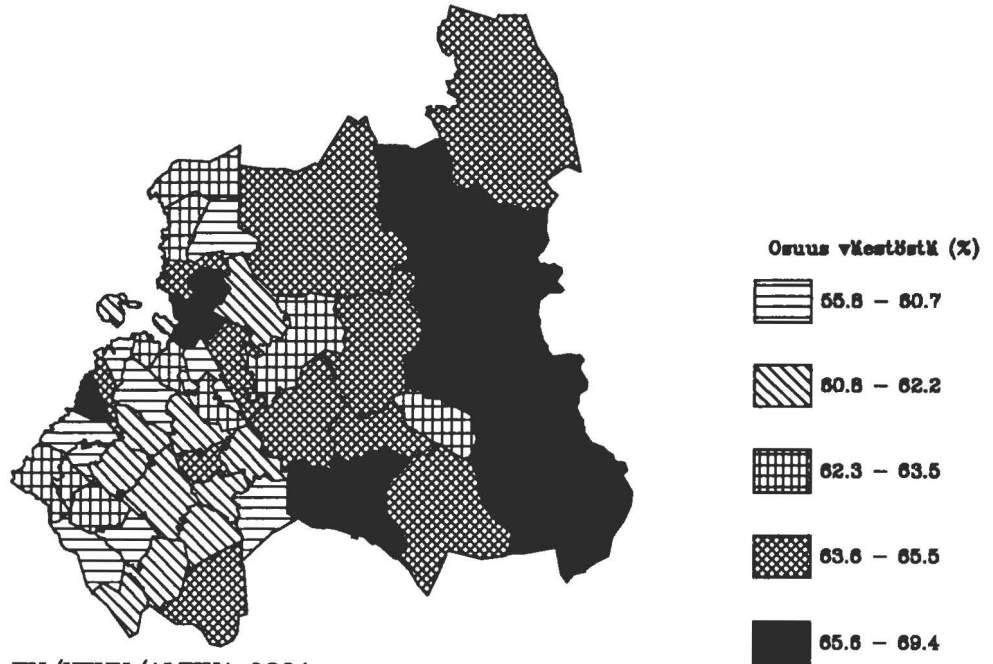
0-14 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-90

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 16. 0-14 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-90.

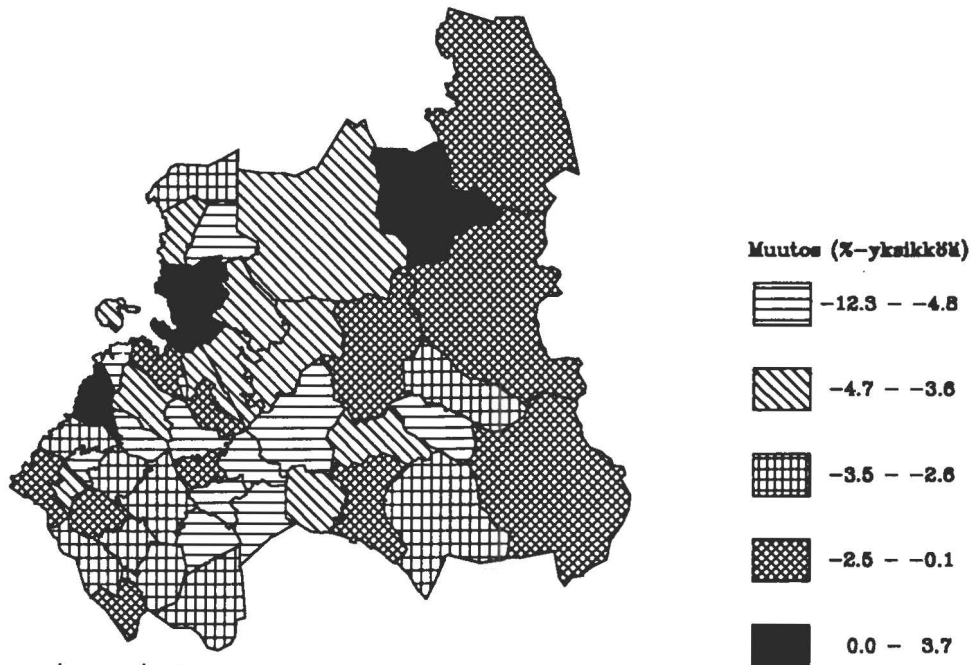
15–64 –vuotiaat kunnittain 1990 (%)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 17. 15–64 –vuotiaat kunnittain 1990.

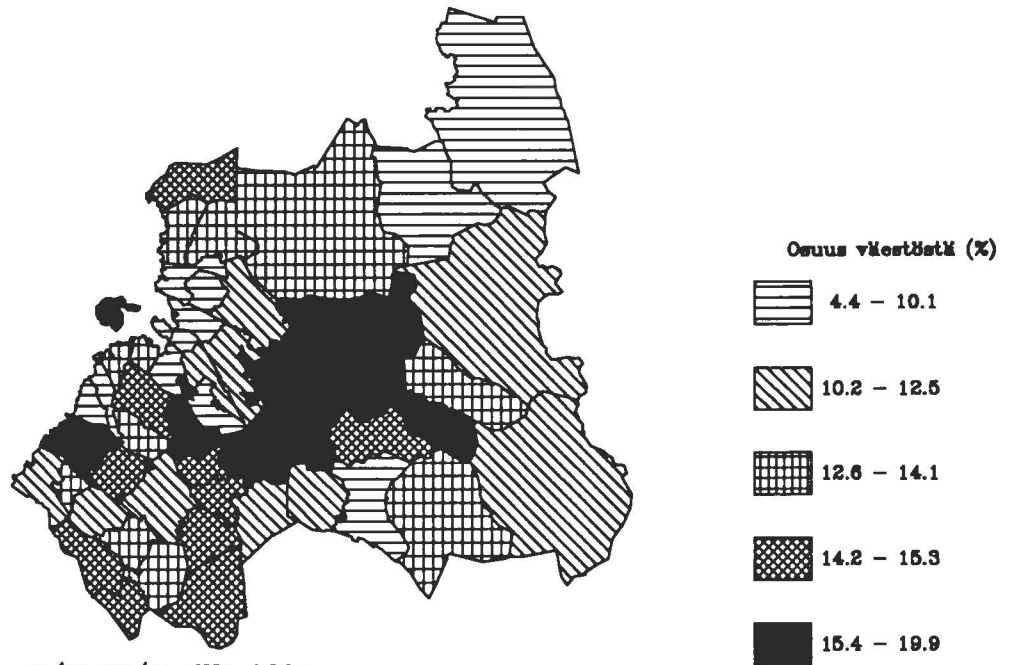
15–64 –vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980–90

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 18. 15–64 –vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980–90.

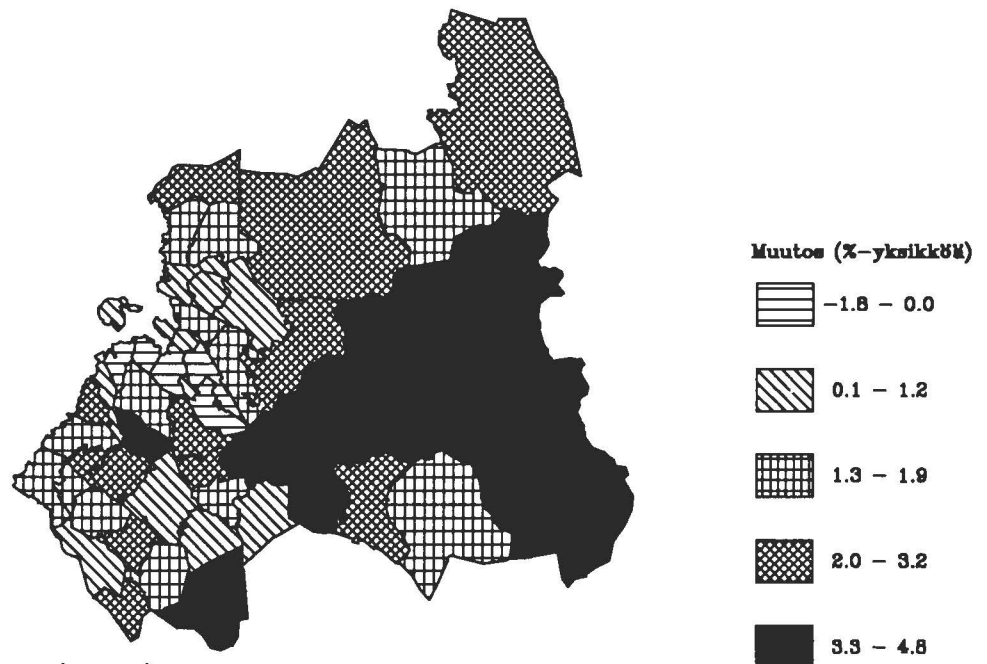
Yli 64 -vuotiaat kunnittain 1990 (%)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 19. Yli 64 -vuotiaat kunnittain 1990.

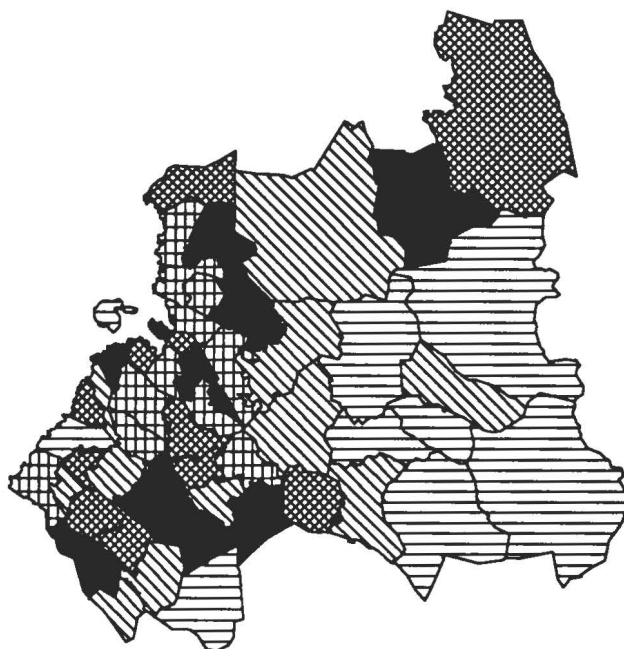
Yli 64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-90

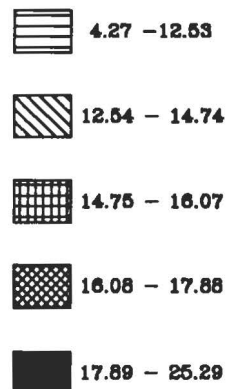
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 20. Yli 64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-1990.

Syntyvyys kunnittain 1989

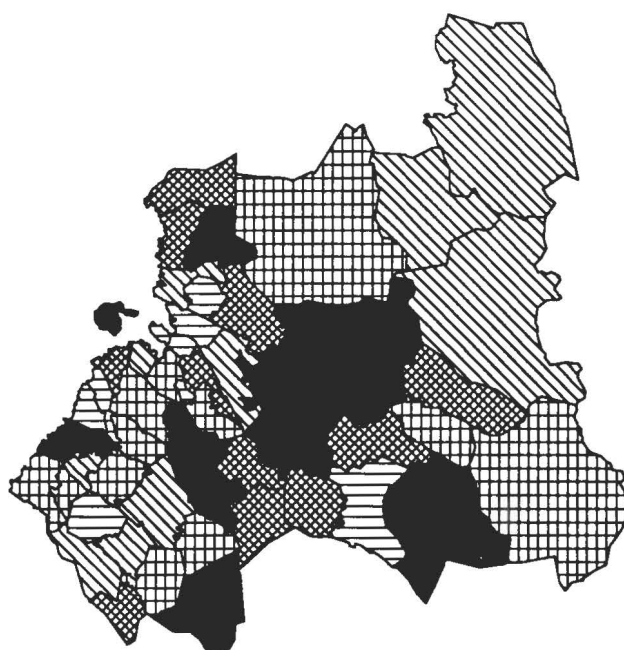
Syntyneiden
lkm/1000 as.

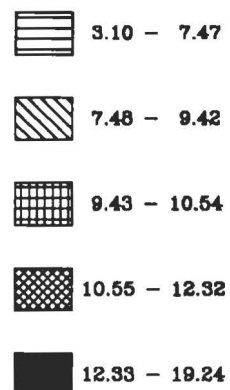
Lähde: TK/Väestö 1991:13

Kuva 21. Syntyvyys kunnittain 1989.

Kuolevuus kunnittain 1989

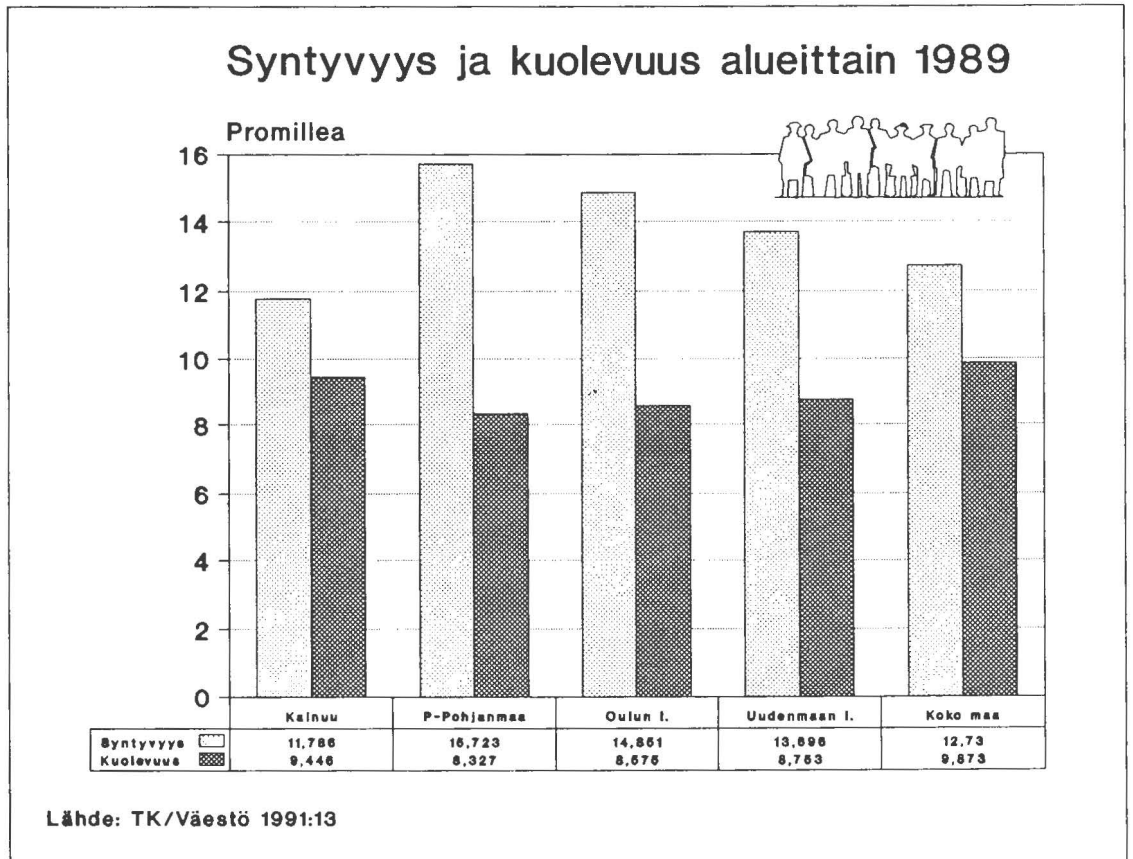

Kuolleiden
lkm/1000 as.

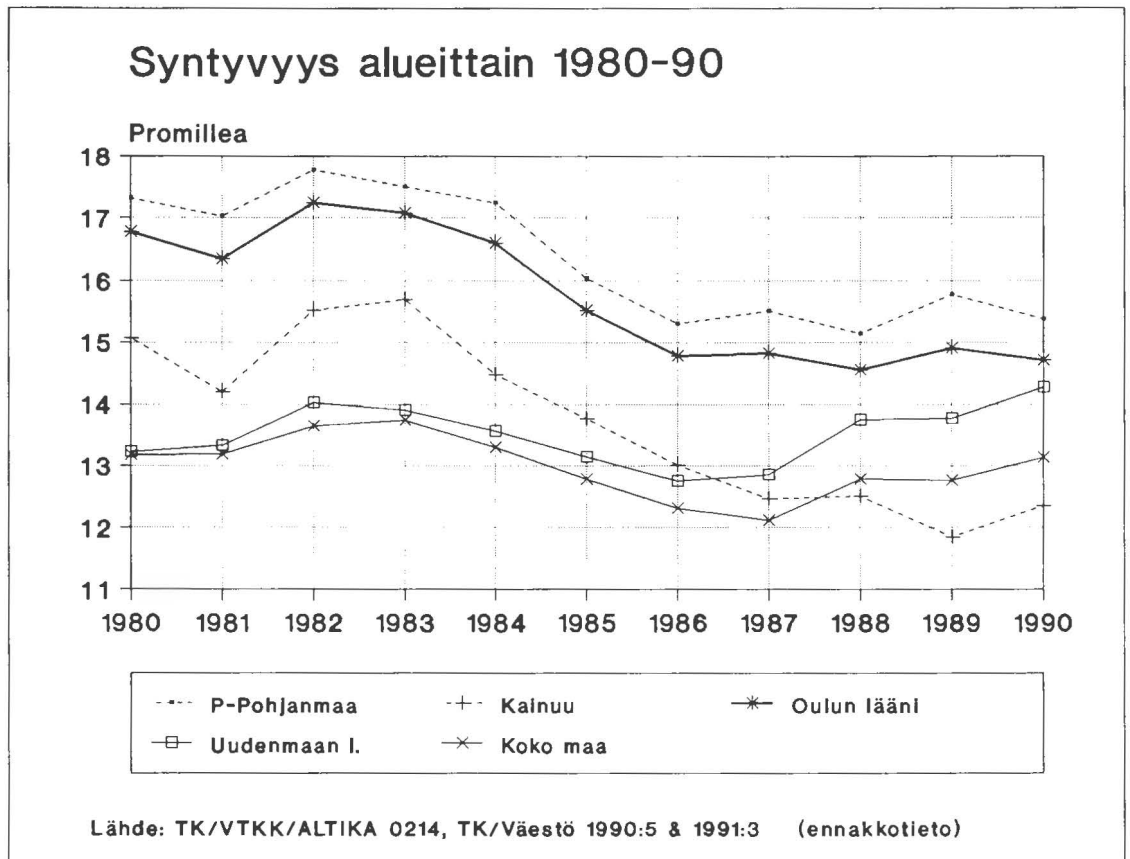

Lähde: TK/Väestö 1991:13

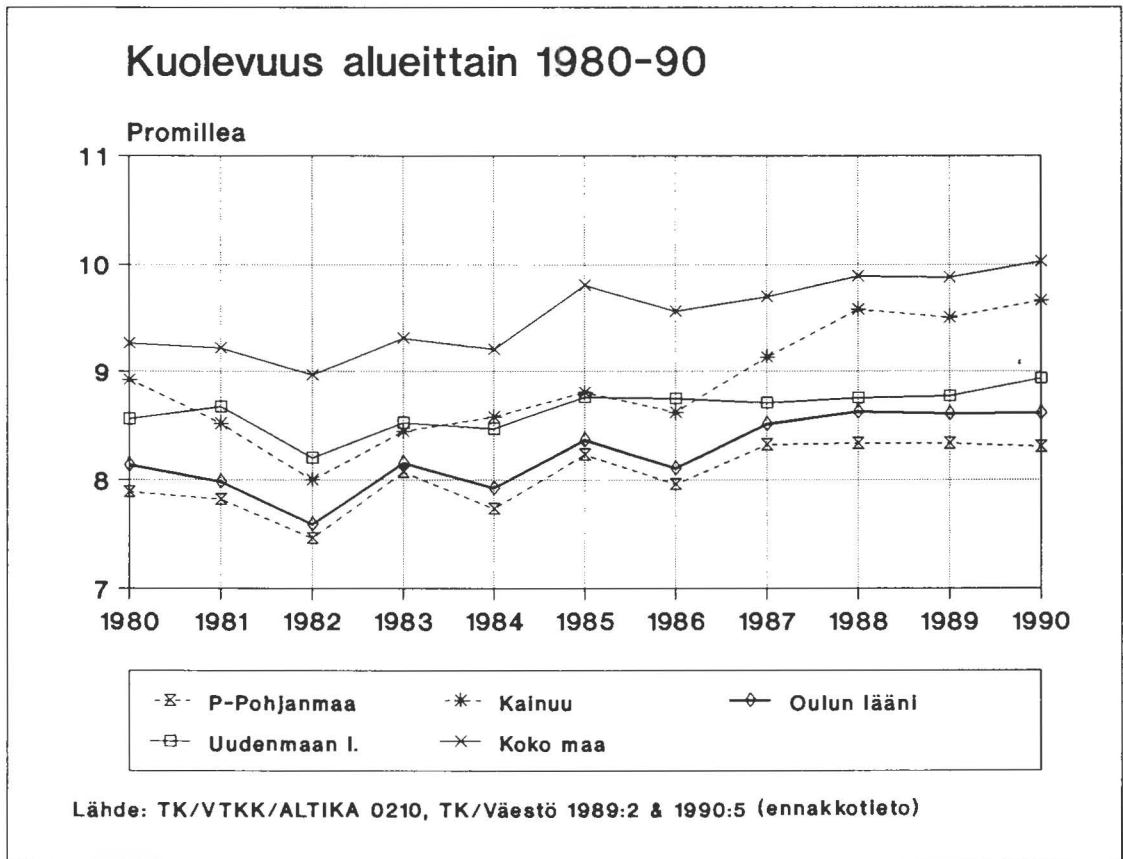
Kuva 22. Kuolevuus kunnittain 1989.

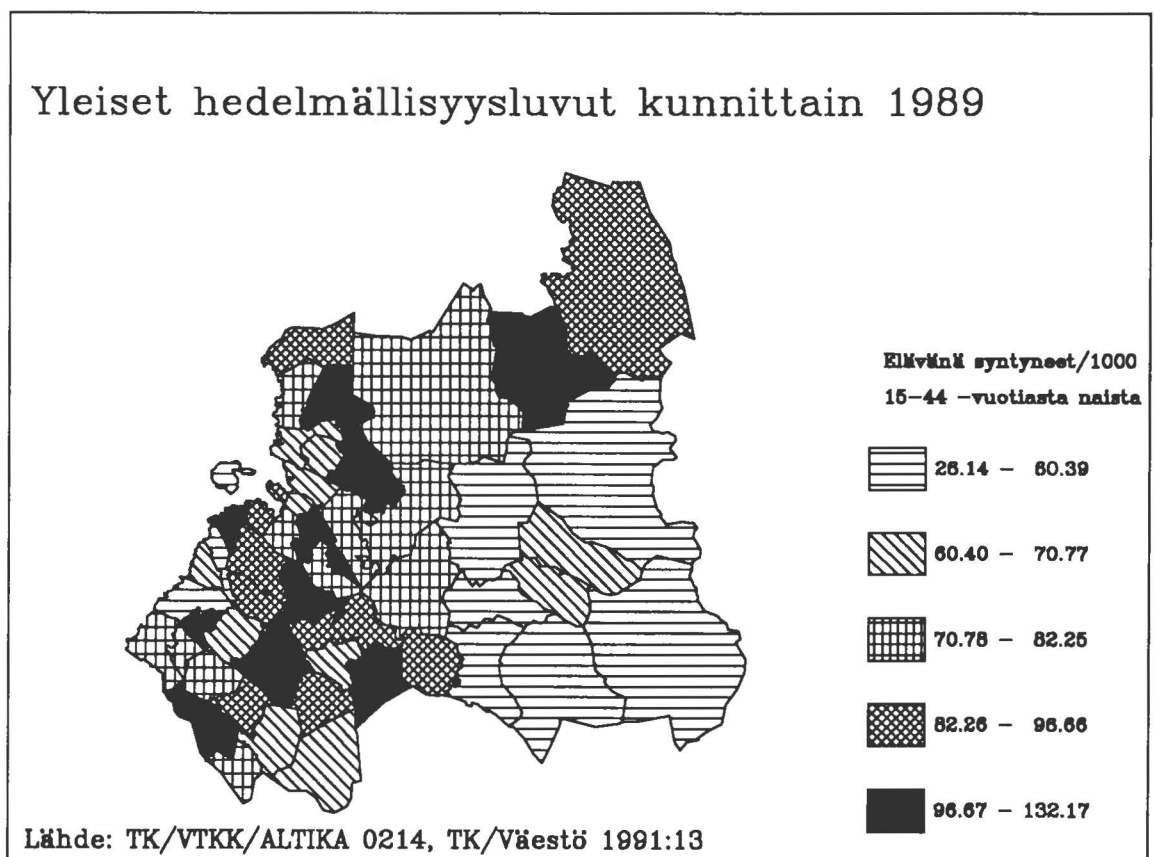
Kuva 23. Syntyvyys ja kuolevuus alueittain 1989.

Kuva 24. Syntyvyys alueittain 1980-90.

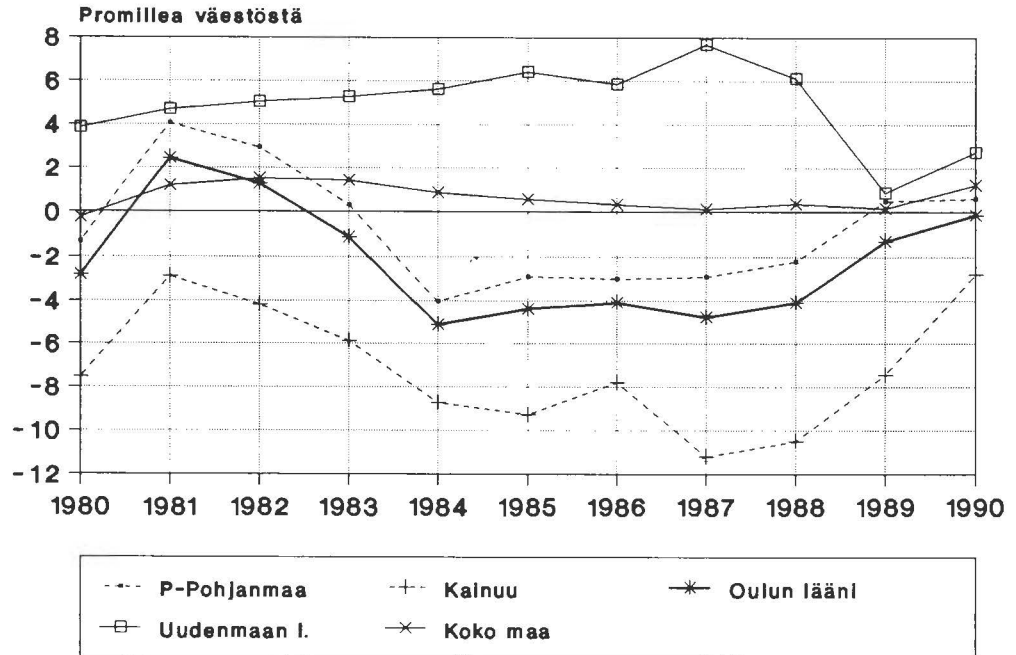

Kuva 25. Kuolevuus alueittain 1980-90.

Kuva 26. Yleiset hedelmällisyysluvut kunnittain 1989.

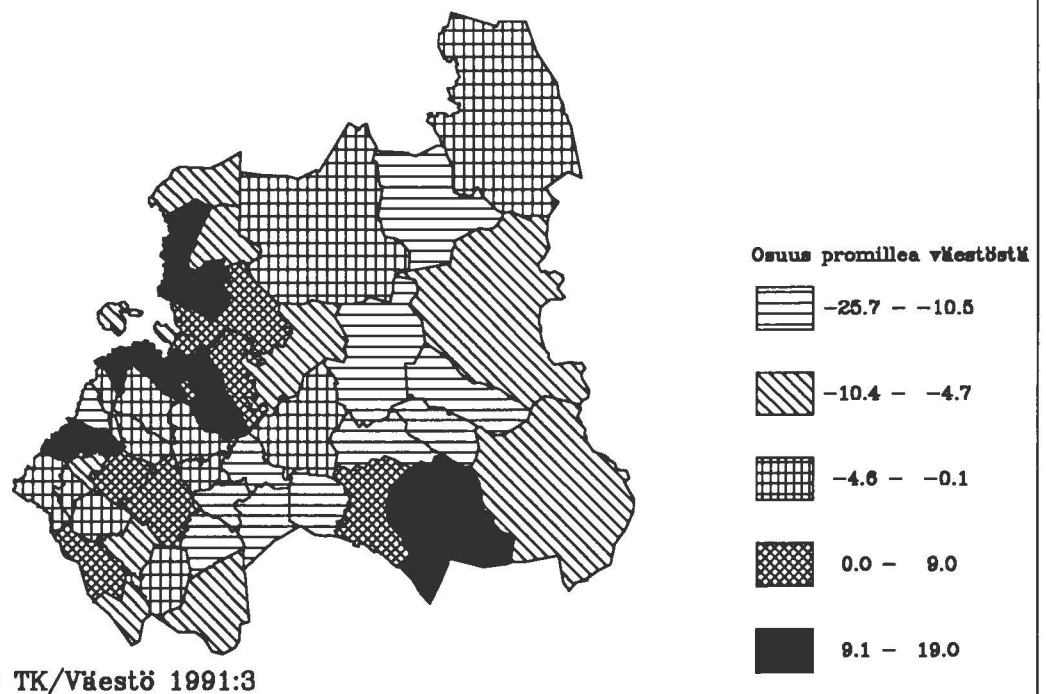
Muuttotase alueittain 1980 - 90

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 0211, TK/Väestö 1991:3 (ennakkotieto)

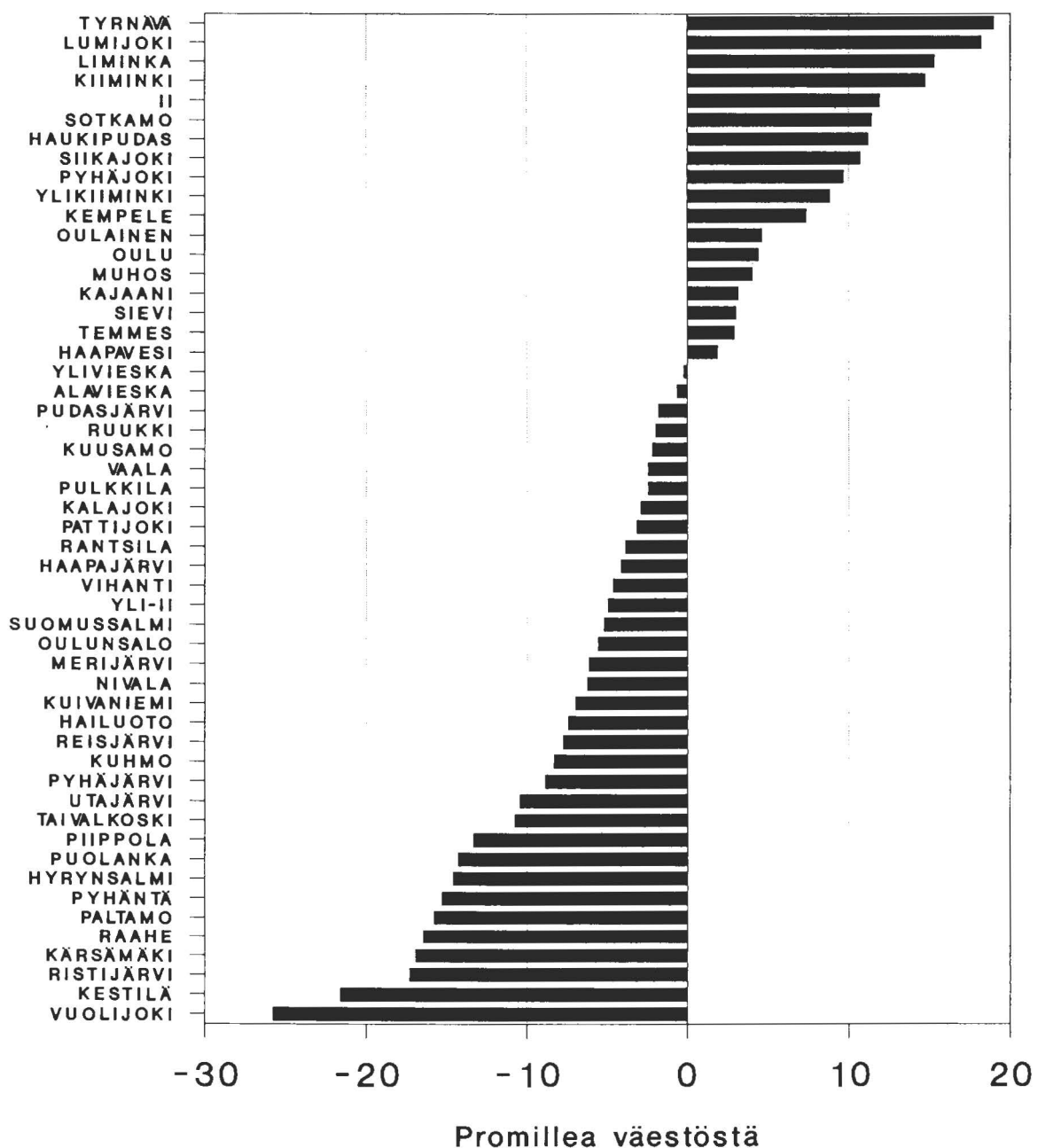
Kuva 27. Muuttotase alueittain 1980-90.

Muuttotase kunnittain 1990

Kuva 28. Muuttotase kunnittain 1990.

Oulun läänin kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1990

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201, TK/Väestö 1991:3

Kuva 29. Kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1990.

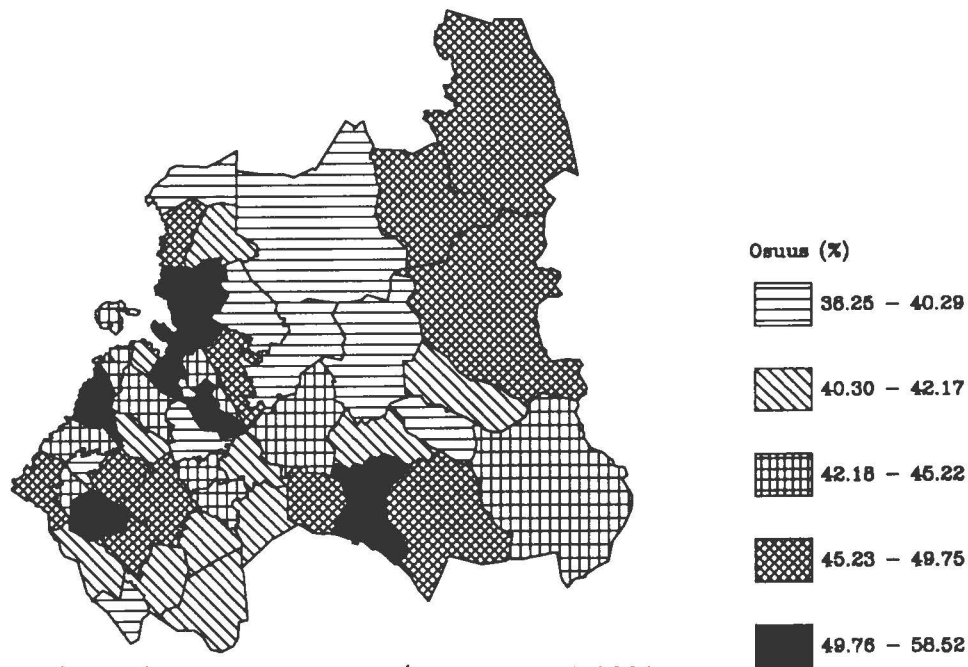
Oulun läänin tulo- ja lähtömuutto 1990

Lähde: TK/Väestö 1991:3 (ennakkotieto)

	Tulo- muutto	Netto- muutto	Lähtö- muutto	
OULUN LÄÄNI	1818	-396	2214	Uudenmaan lääni
	594	36	558	Turun ja Porin lääni
	0	-3	3	Ahvenanmaa
	593	-207	800	Hämeen lääni
	195	-15	210	Kymen lääni
	169	-65	234	Mikkelin lääni
	200	-13	213	Pohjois-Karjalan lääni
	533	-41	574	Kuopion lääni
	370	-135	505	Keski-Suomen lääni
	646	32	614	Vaasan lääni
	1391	289	1102	Lapin lääni

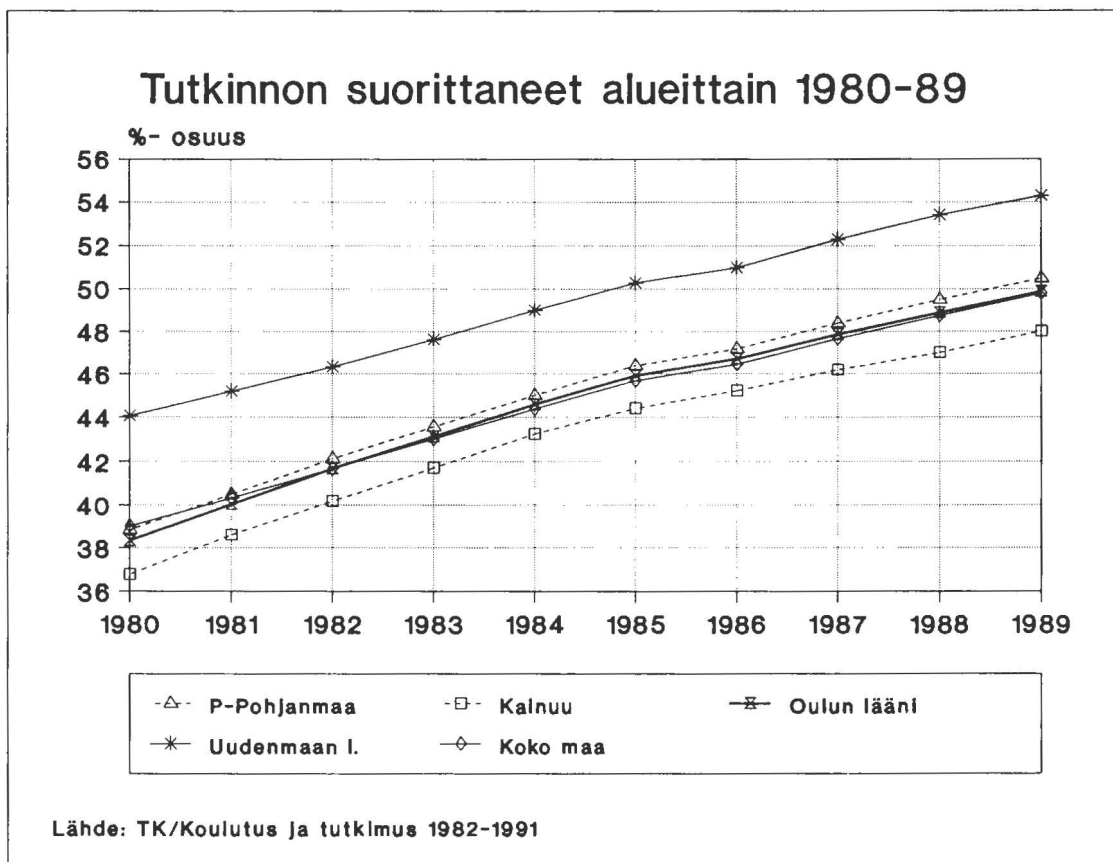
Kuva 30. Oulun läänin muutot läänin mukaan 1990.

Tutkinnon suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneistä kunnittain 1989 (%)

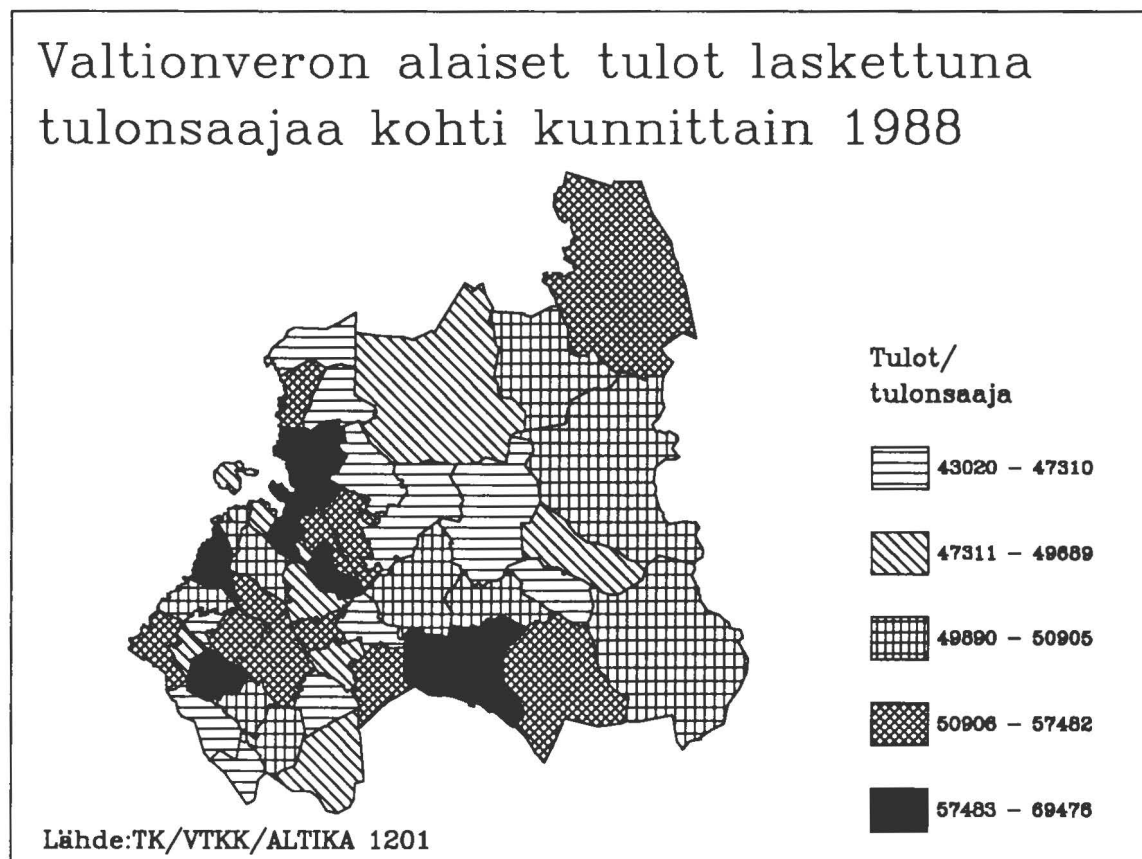

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0504 & TK/Kuntatieturi 1991

Kuva 31. Tutkinnon suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneistä kunnittain 1989.

Kuva 32. Tutkinnon suorittaneet alueittain 1980-89.

Kuva 33. Valtionveron alaiset tulot/tulonsaaja kunnittain 1988.

ELINKEINOELÄMÄ

Oulun läänissä oli yritysten toimipaikkoja kesäkuussa vuonna 1991 kaikkiaan 14 506, jotka jakautuivat maakunnittain seuraavasti: Pohjois-Pohjanmaa 11 556 ja Kainuu 2 950. Uuden toimialaluokituksen mukaan tarkasteltuna kauppa kattaa yli 30 % toimipaikoista ja teollisuus melkein 15 %.

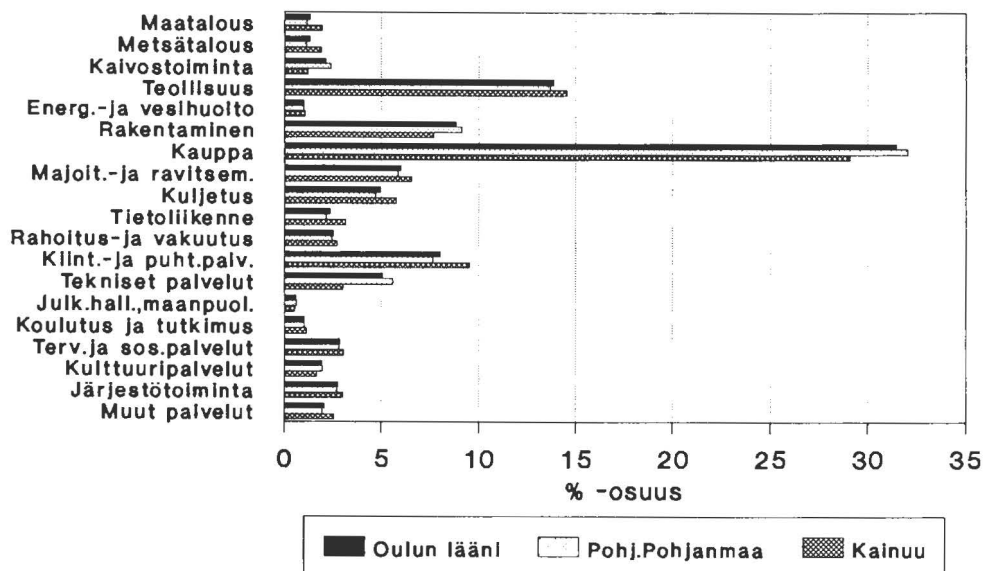
Teollisuuden jalostusarvo on noussut Suomessa vuodesta 1986 tasaisesti vuoteen 1989. Vuoden 1990 ennakkotietojen mukaan jalostusarvo on kuitenkin kääntynyt laskuun. Oulun läänin teollisuuden jalostusarvo oli noin 6,6 % koko maan teollisuuden jalostusarvosta.

Oulun läänin teollisuuden jalostusarvo oli vuonna 1990 suurin sähköteknisten tuotteiden ja instrumenttien valmistuksessa sekä metallien valmistuksessa. Oulun läänin teollisuuden jalostusarvo oli yhteensä noin 6,7 mrd. markkaa vuonna 1990.

Eri elinkeinosektoreiden osuus kokonaistuotannosta vaihtelee alueittain. Oulun läänissä alkutuotanto on säilynyt keskimääräistä tärkeämpänä tuotannon alana. Palveluelinkeinojen osuus tuotannosta on kasvava ja teollisuuden osuus laskeva.

Toimipaikat Kainuussa, Pohjois-Pohjanmaalla ja Oulun läänissä

Kesäkuu 1991

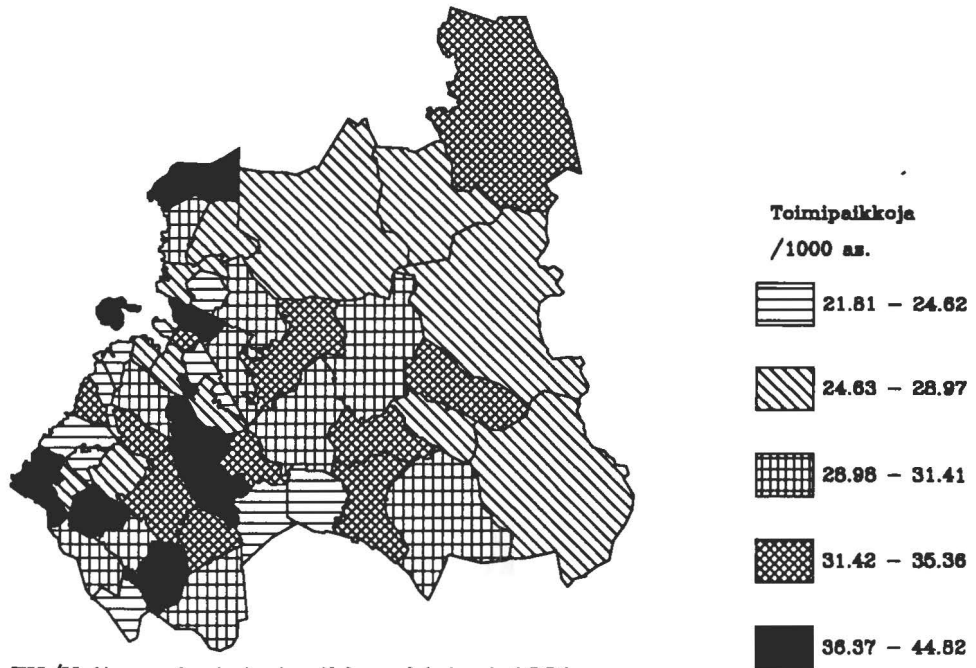

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri 1991

Kuva 34. Yritysten toimipaikat Kainuussa, Pohjois-Pohjanmaalla ja Oulun läänissä 1991.

Toimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1991

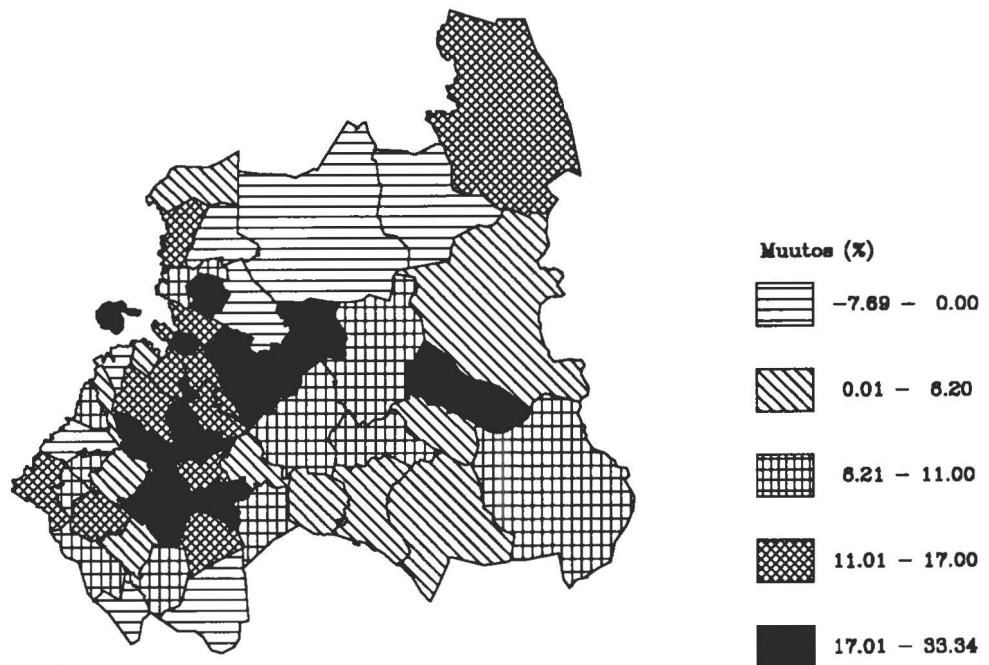
Toimipaikkojen lkm/1000 asukasta

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri 1991

Kuva 35. Yritysten toimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1991.

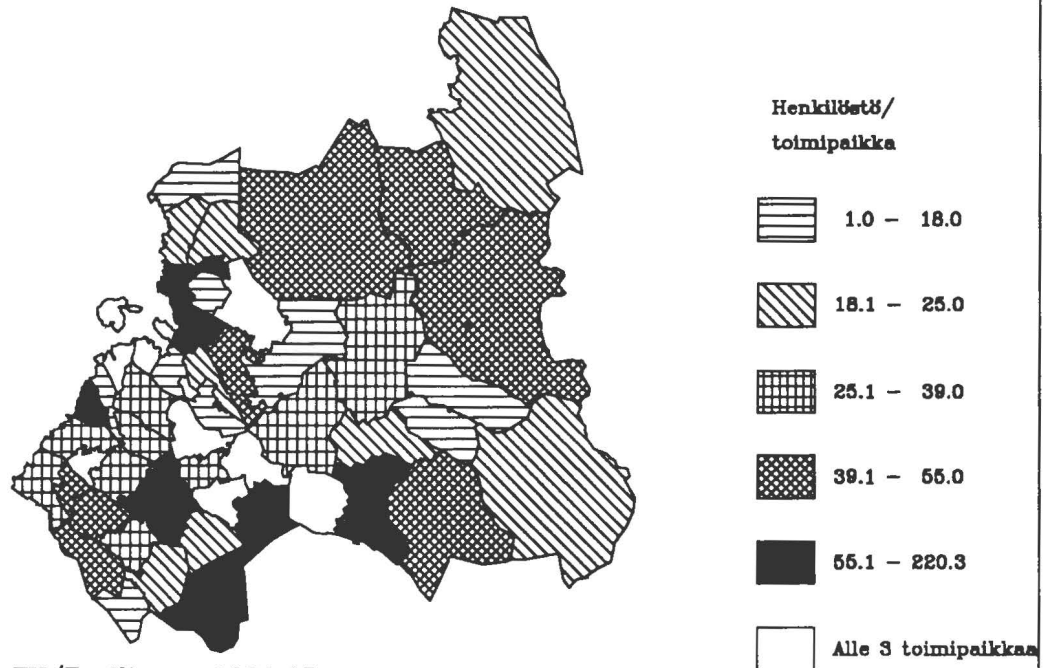
Toimipaikkojen lukumäärän kehitys kunnittain 1988-91 (%)

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri 1991

Kuva 36. Yritysten toimipaikkojen lukumäärän kehitys kunnittain 1988-91.

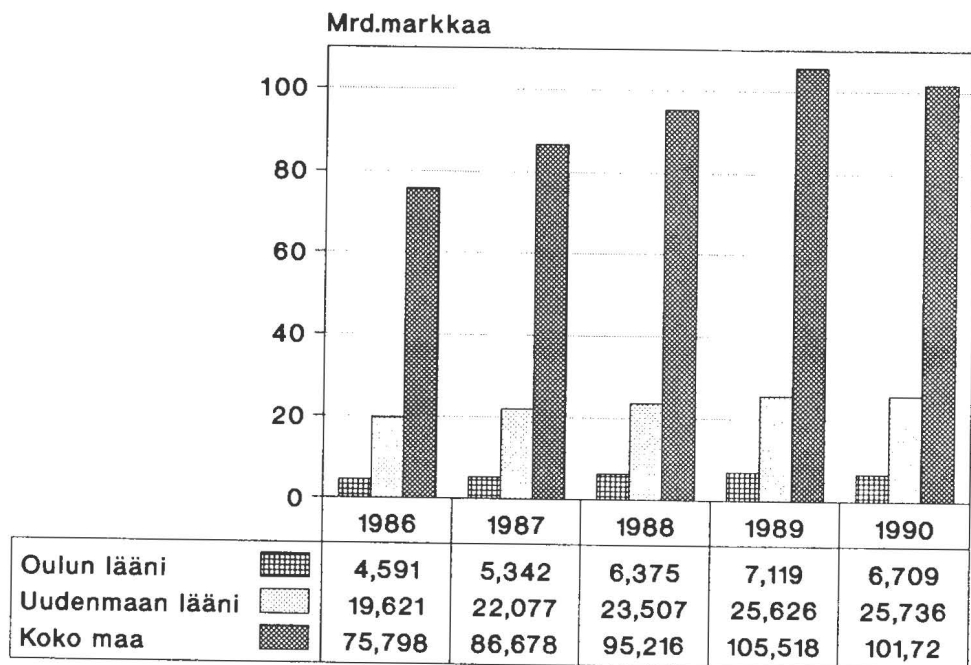
Teollisuuden henkilöstö/toimipaikka kunnittain 1989

Lähde: TK/Teollisuus 1991:15

Kuva 37. Teollisuuden henkilöstö/toimipaikka kunnittain 1989.

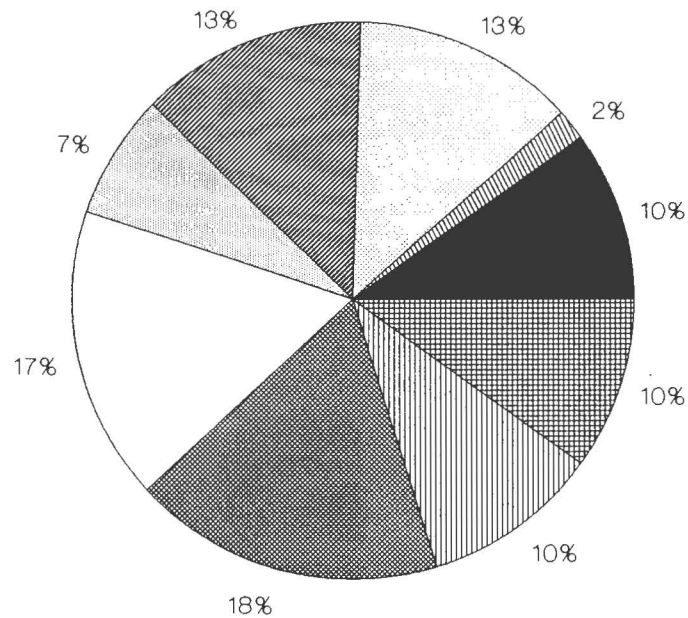
Teollisuuden jalostusarvo alueittain 1986-90

Lähde: TK/Teoll.vuosikirja 1988-91, TK/Teollisuus 1991:14 (ennakkotieto)

Kuva 38. Teollisuuden jalostusarvo alueittain 1986-90.

Teollisuuden jalostusarvo toimialoittain Oulun läänissä 1990

Jalostusarvo 1990 yht. 6 709 498 000 mk

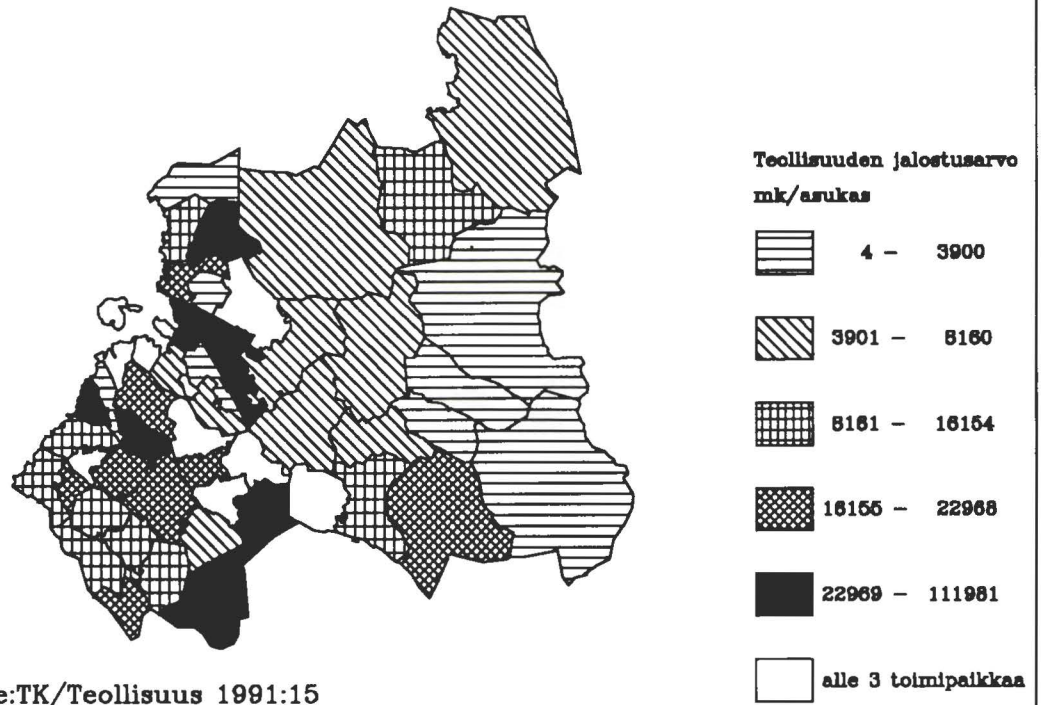
- Elintarvike- ja juomateollisuus
- TEVANAKE
- Puutavaran, puutuott. ja huonekalujen valmistus
- Massan, paperin ja paperituotteiden valmistus
- Kemiallisten tuotteiden sekä kumi- ja muovituott. valm.
- Metallien valmistus
- Sähkötekniisten tuotteiden ja instrumenttien valmistus
- Metallituott., koneiden ja laitteiden sekä kulkun. valmistus
- Muu valmistus

Lähde: TK/Teollisuus 1991:14 (ennakkotieto)

Kuva 39. Teollisuuden jalostusarvo toimialoittain Oulun läänissä 1990.

Teollisuuden jalostusarvo 1989

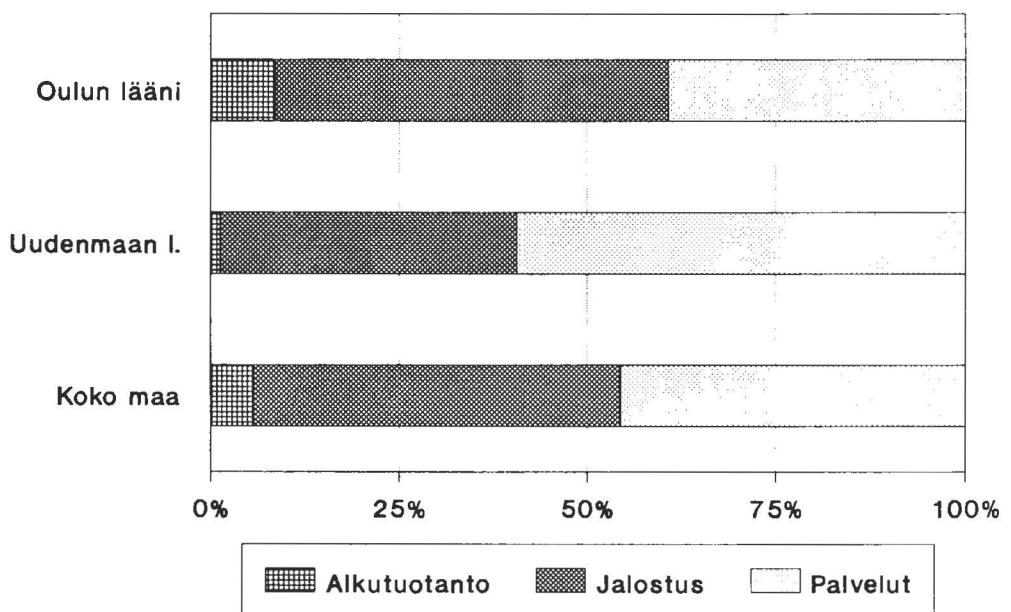
Markkaa/asukas

Kuva 40. Teollisuuden jalostusarvo kunnittain 1989.

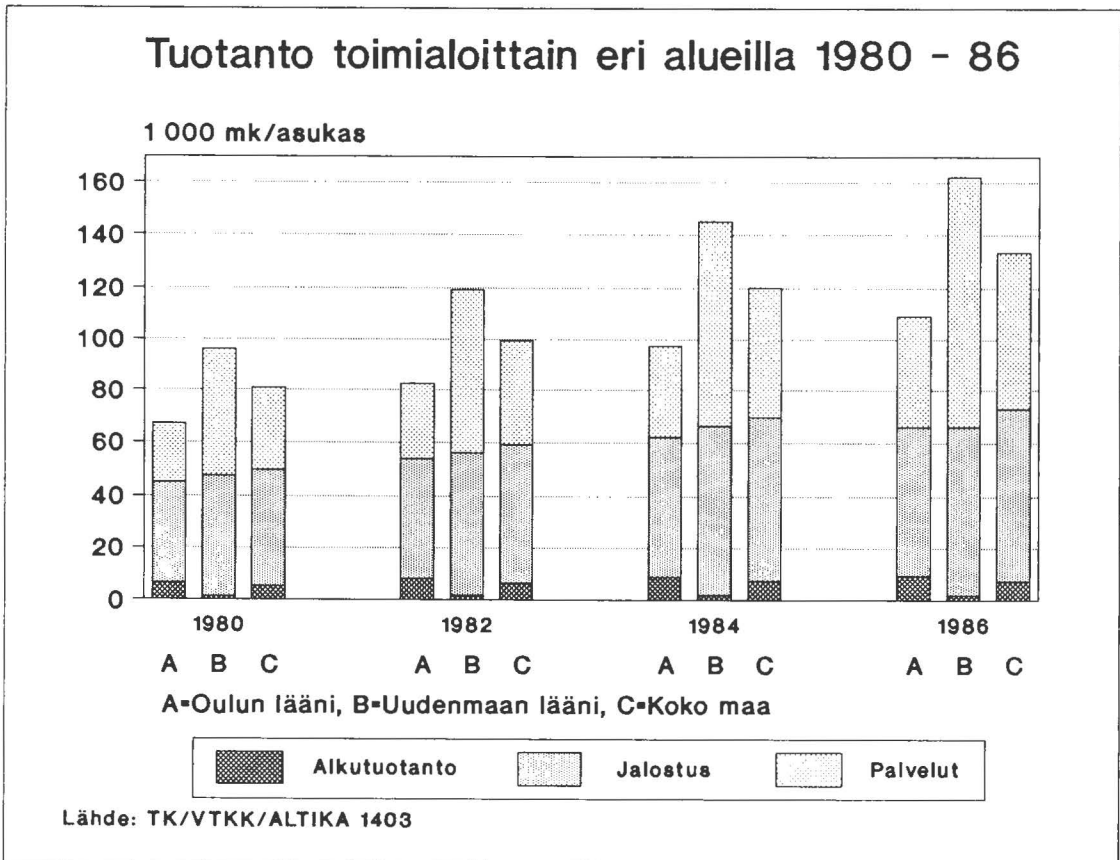
Tuotantorakenne alueittain 1986

Toimialojen osuudet kokonaistuotannosta

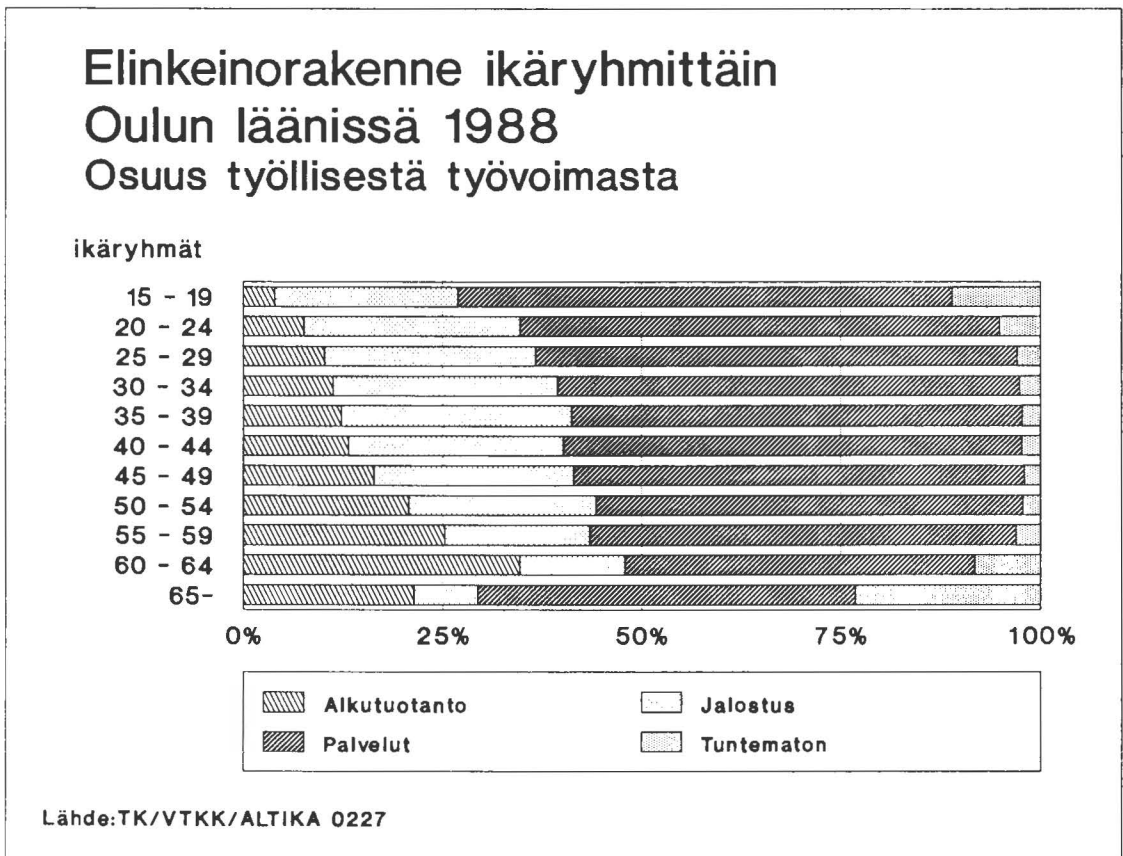

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1403

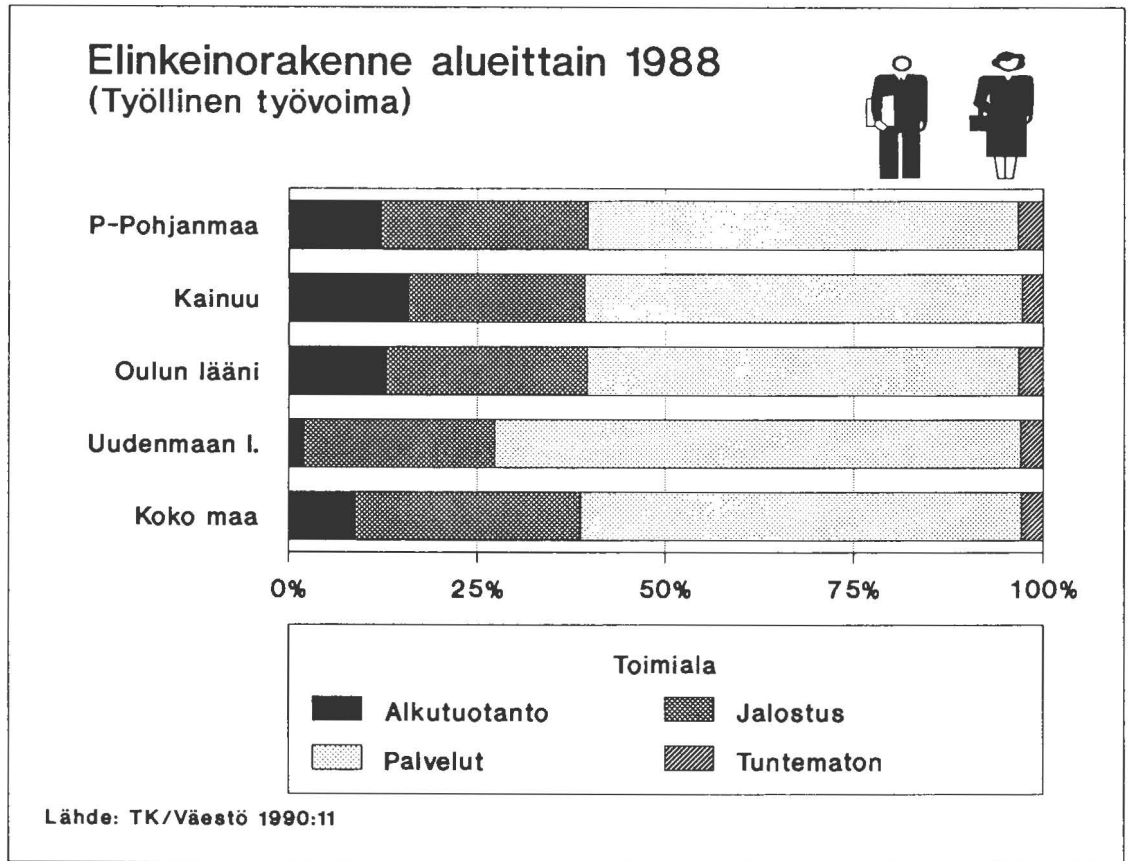
Kuva 41. Tuotantorakenne alueittain 1986.

Kuva 42. Tuotanto toimialoittain eri alueilla 1980-86.

Kuva 43. Elinkeinorakenne ikäryhmittäin Oulun läänissä 1988.

Kuva 44. Elinkeinorakenne alueittain 1988.

Alkutuotanto

Alkutuotannolla on huomattava työllistävyys erityisesti Pohjois-Pohjanmaan eteläosassa. Kaupungeissa sekä Oulun ympäristökunnissa alkutuotannosta toimeentulonsa saavien määrä on pieni.

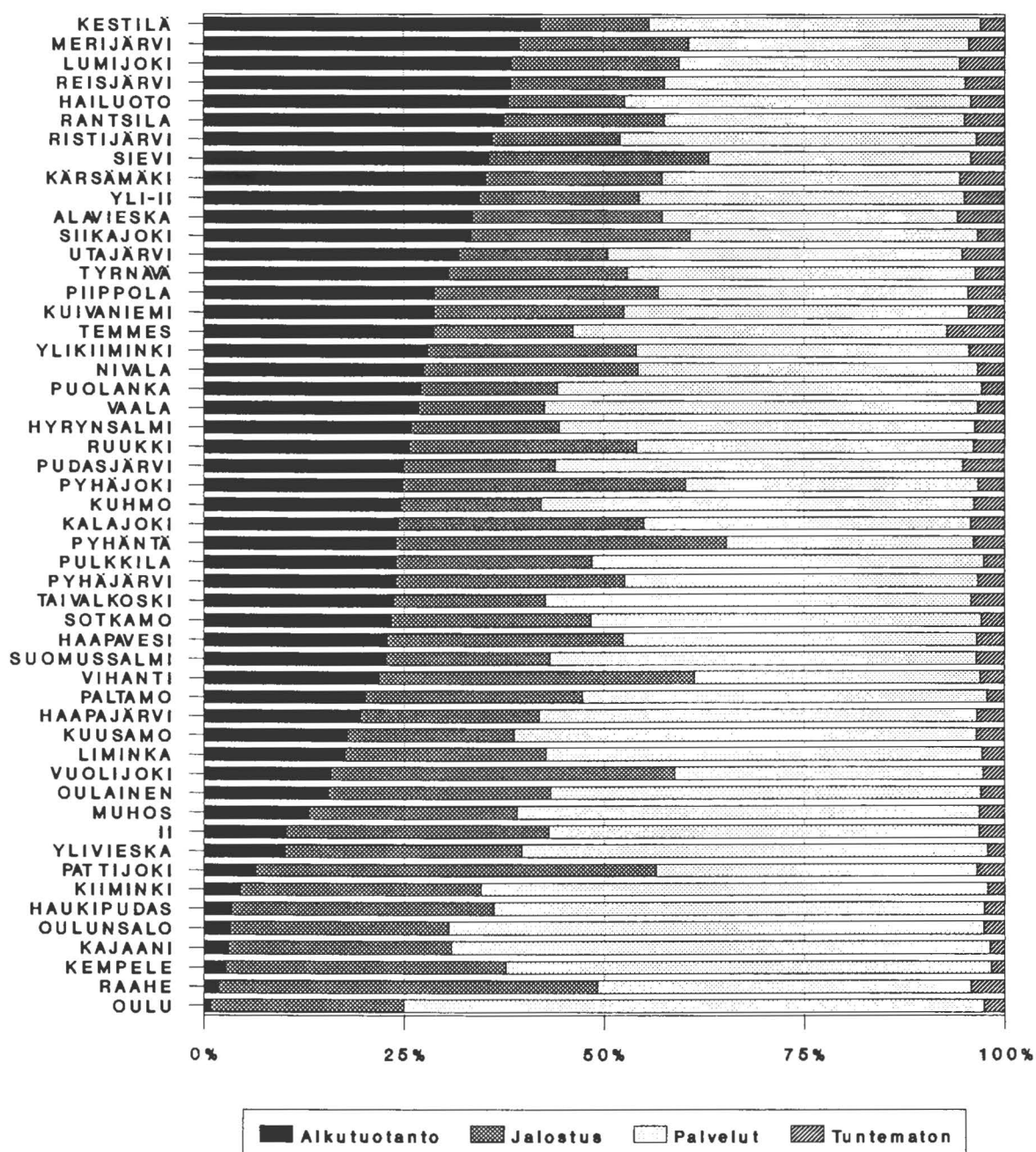
Tilojen keskimääräinen peltoala on laskettu yli kahden peltohehtaarin tiloille. Pohjois-Pohjanmaalla tilojen peltoala on suurempi kuin Kainuussa. Suurimmat peltoalat ovat Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa ja erityisesti Oulun eteläpuolisissa kunnissa (Tyrnävä 31.1 ha sekä Liminka, Lumijoki ja Ruukki yli 20 ha).

Tilojen metsäalat ovat suurimmat läänin itä- ja pohjoisosissa. Suurimmat metsäalat ovat Kuusamossa (96.4 ha), Kuhmossa, Ristijärvellä ja Taivalkoskella.

Verotettavat tulot tilaa kohti vaihtelevat noin 35 000 - 67 000 markan välillä. Suurimmat tulot tilaa kohti ovat läänin etelä- ja länsiosien kunnissa ja alhaisimmat itä- ja pohjoisosien kunnissa.

Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (Työllinen työvoima)

Kunnat järjestetty alkutuotannon mukaan

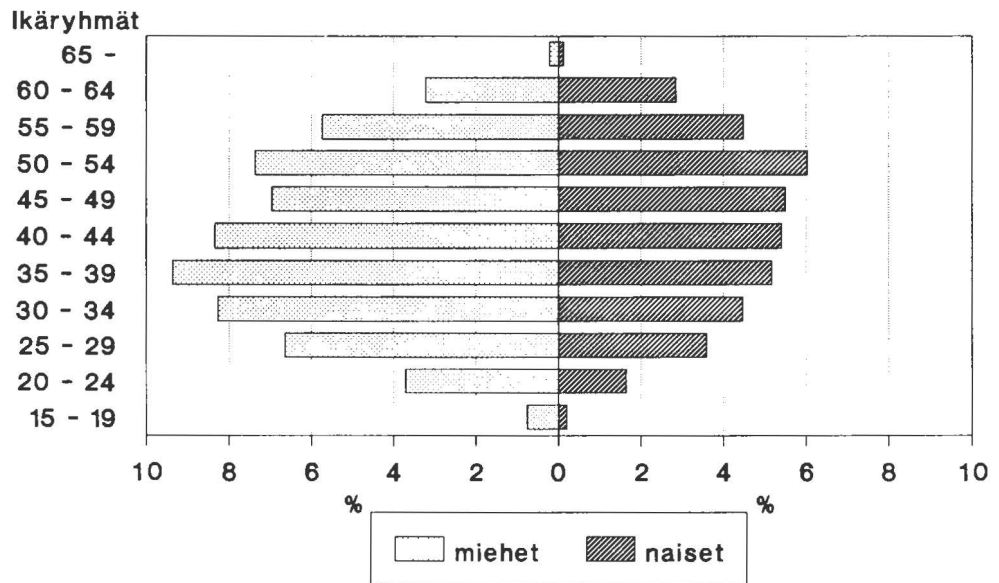

Lähde: TK/Väestö 1990:11

Kuva 45. Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (alkutuotannon mukaan järjestetty).

Alkutuotannon työllinen työvoima Oulun läänissä 1988 (%)

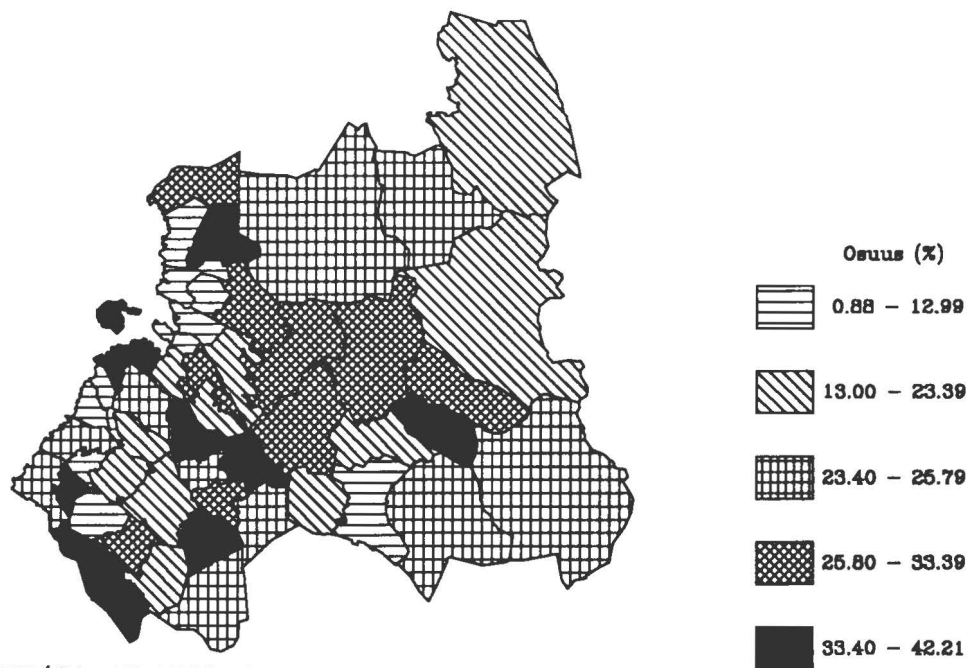
Sukupuolen ja iän mukaan

Kuva 46. Alkutuotannon työllinen työvoima Oulun läänissä iän ja sukupuolen mukaan 1988.

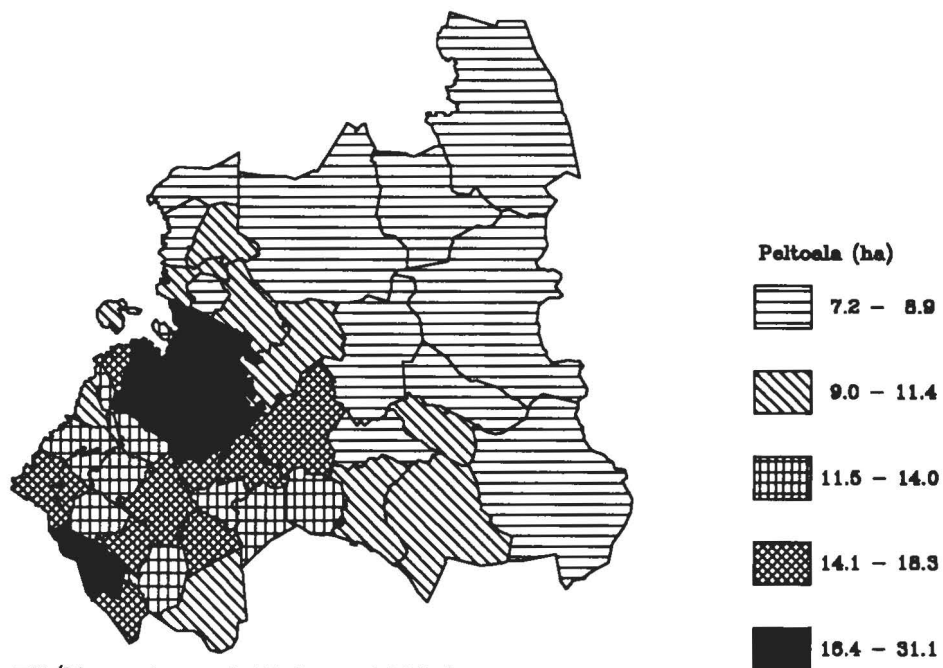
Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 1988 (%)

Osuus työllisestä työvoimasta

Kuva 47. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 1988.

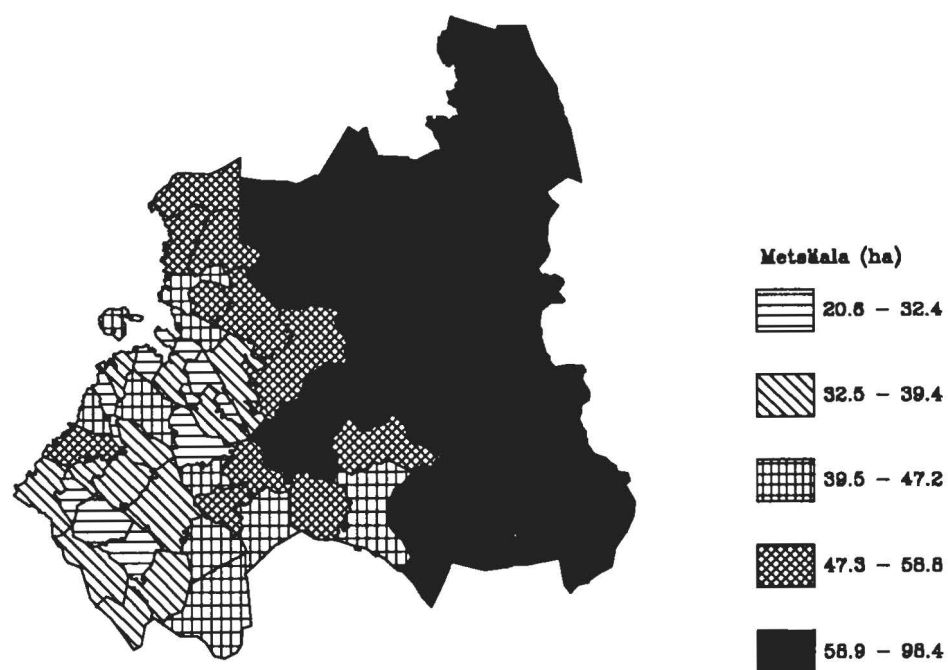
Tilojen keskimääräinen peltoala 1988 (ha)

Lähde: TK/Maa- ja metsätalous 1990:3

Kuva 48. Tilojen keskimääräinen peltoala 1988 (ha).

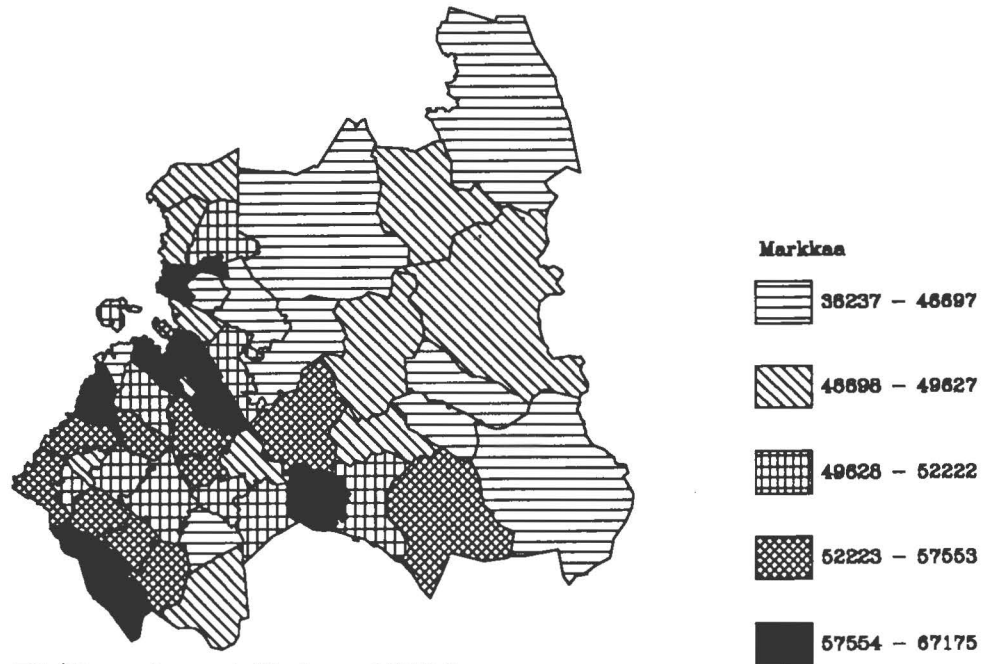
Tilojen keskimääräinen metsäala 1988 (ha)

Lähde: TK/Maa- ja metsätalous 1990:3

Kuva 49. Tilojen keskimääräinen metsäala 1988 (ha).

Verotettavat tulot tilaa kohti
valtionverotuksessa 1988

Lähde: TK/Maa- ja metsätalous 1990:3

Kuva 50. Verotettavat tulot/tila valtionverotuksessa 1988.

Jalostuselinkeinot

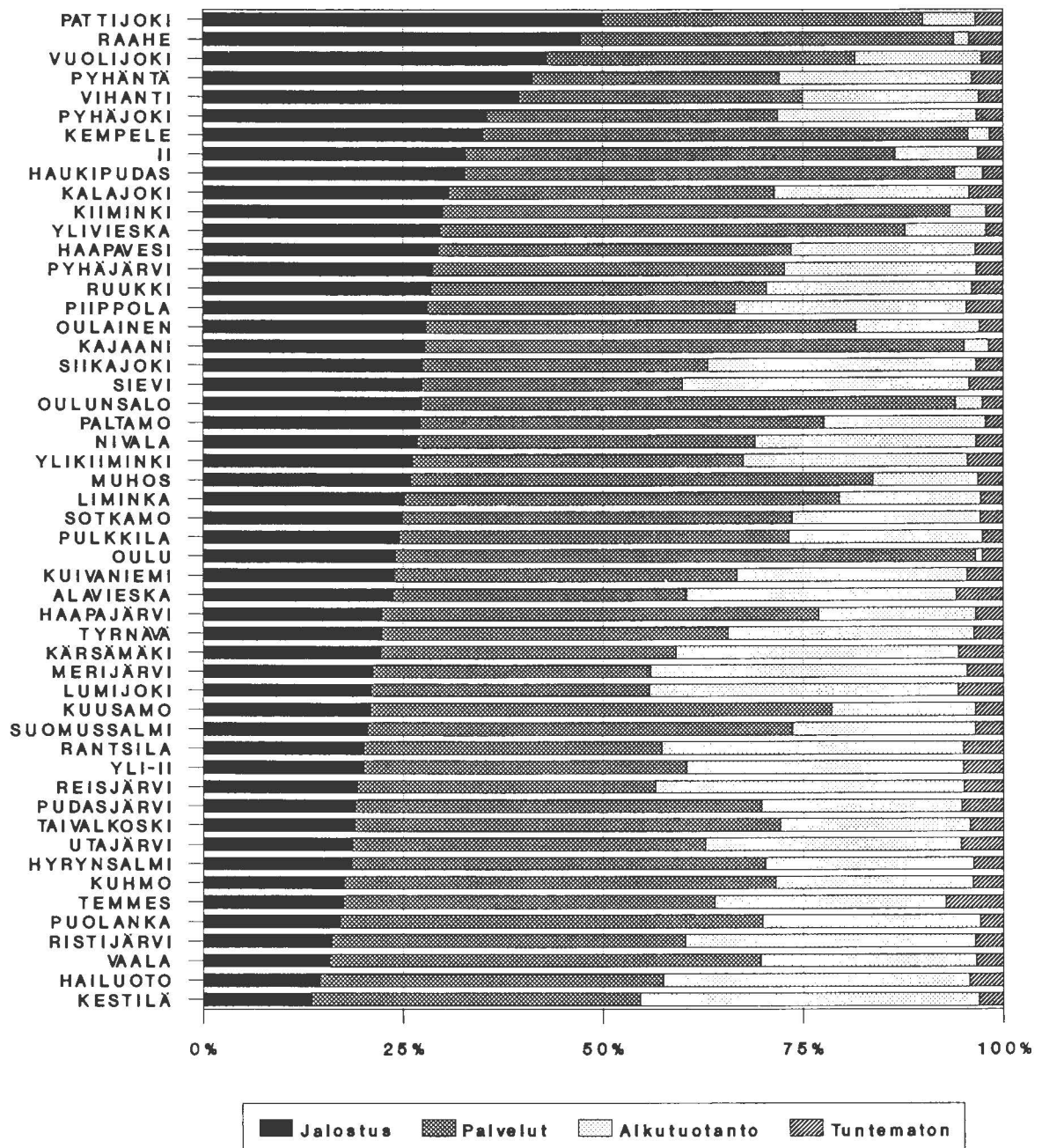
Jalostuselinkeinot työllistävät Oulun läänissä hieman yli neljänneksen työllisestä työvoimasta, joka on melkein sama kuin jalostuksen osuus koko maan työllistävyydestä. Pohjois-Pohjanmaalla teollisuuden osuus työllistävyydestä on hieman suurempi kuin Kainuussa. Pohjois-Pohjanmaan lounais- ja eteläosissa sekä Oulun ympäristössä olevissa kunnissa jalostus on työllistäjänä merkittävä. Raahessa ja Pattijoella jalostuselinkeinot työllistävät lähes 50 % työllisestä työvoimasta.

Palveluelinkeinot

Palveluelinkeinojen merkitys työllistäjänä ja alueen tuotannon osatekijänä on jatkuvasti kasvamassa. Palveluelinkeinojen työllistävyys vaihtelee huomattavasti kunnittain. Oulun ympäristössä, Ylivieska-Oulainen alueella, Kajaanissa sekä Kuusamossa palveluelinkeinojen työllistävä vaikutus on selvästi suurempi kuin muissa kunnissa. Oulussa palvelusektori työllistää yli 70 % työllisestä työvoimasta.

Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (Työllinen työvoima)

Kunnat järjestetty jalostuksen mukaan

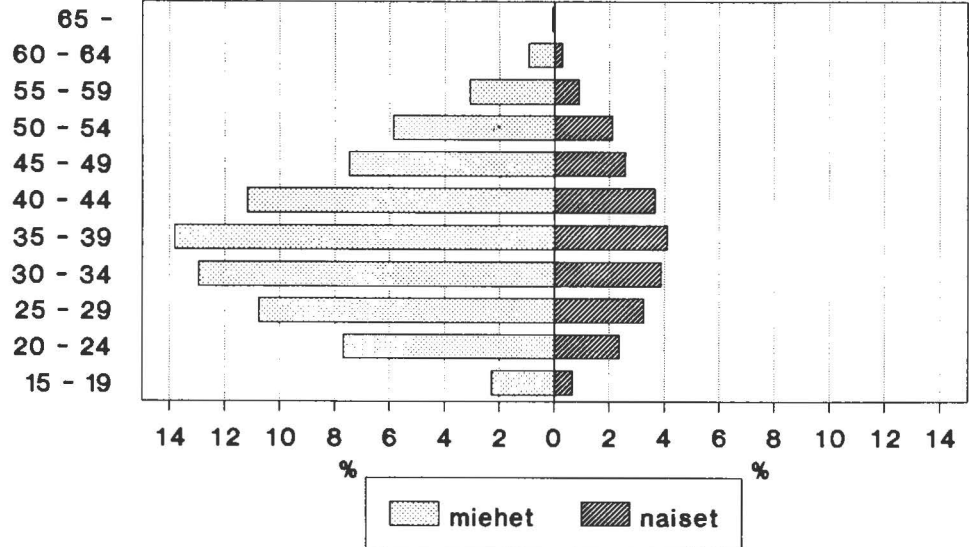
Lähde: TK/Väestö 1990:11

Kuva 51. Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (jalostuksen mukaan järjestetty).

Jalostuksen työllinen työvoima Oulun läänissä 1988 (%)

Sukupuolen ja iän mukaan

Ikäryhmät

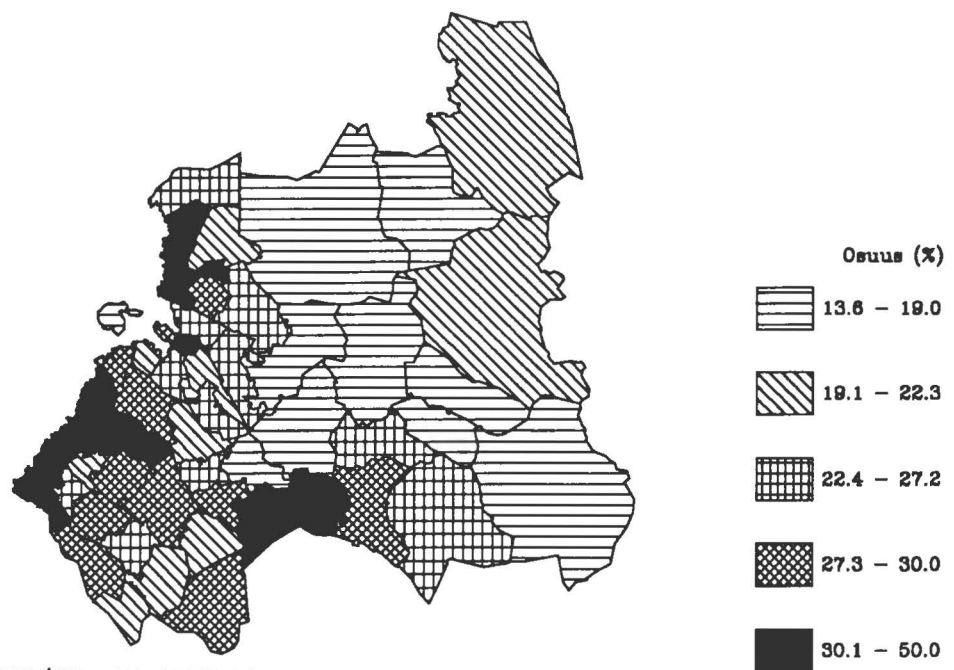

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0227

Kuva 52. Jalostuksen työllinen työvoima Oulun läänissä iän ja sukupuolen mukaan 1988.

Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1988 (%)

Osuus työllisestä työvoimasta

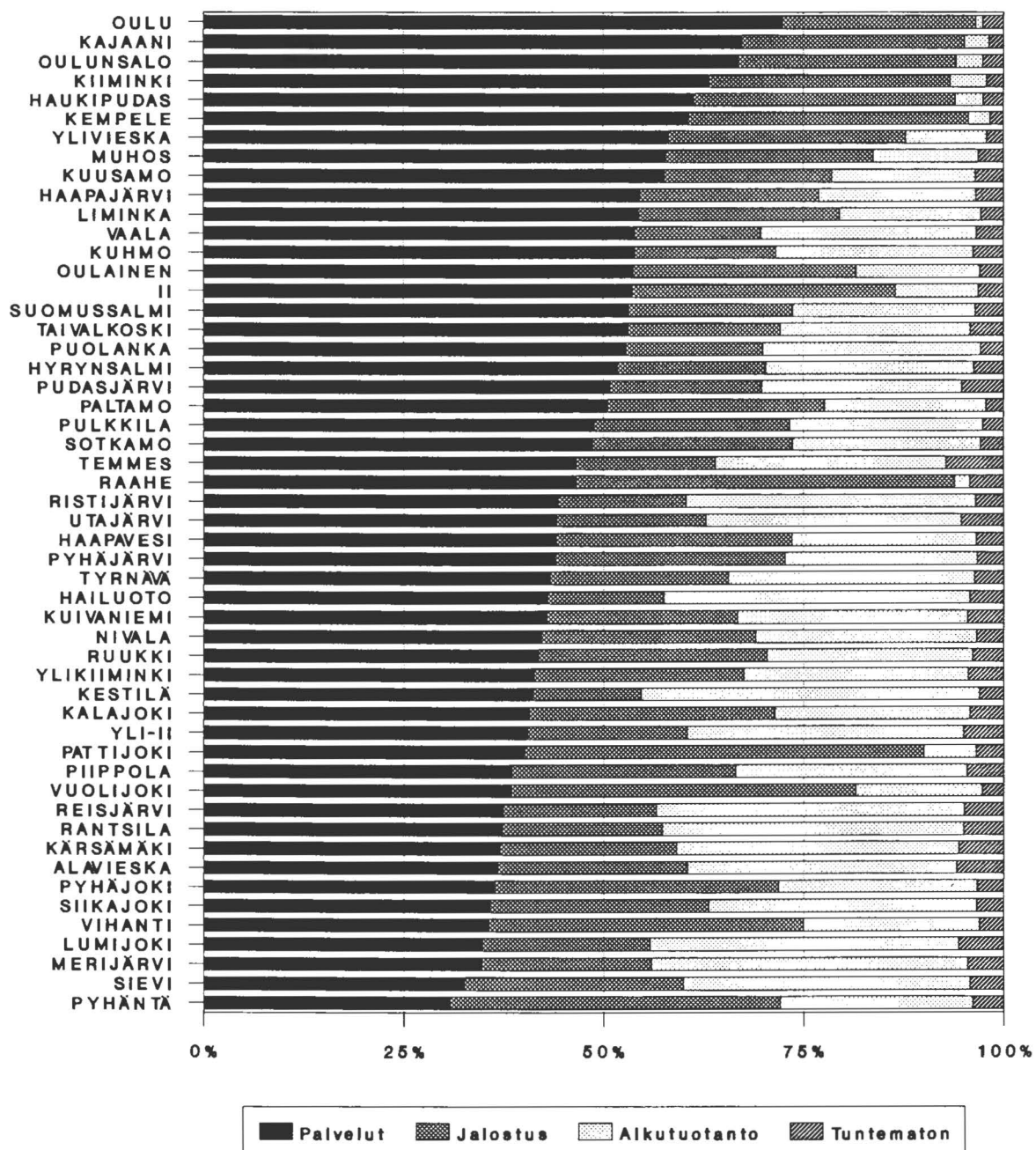

Lähde:TK/Väestö 1990:11

Kuva 53. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1988.

Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (Työllinen työvoima)

Kunnat järjestetty palvelujen mukaan

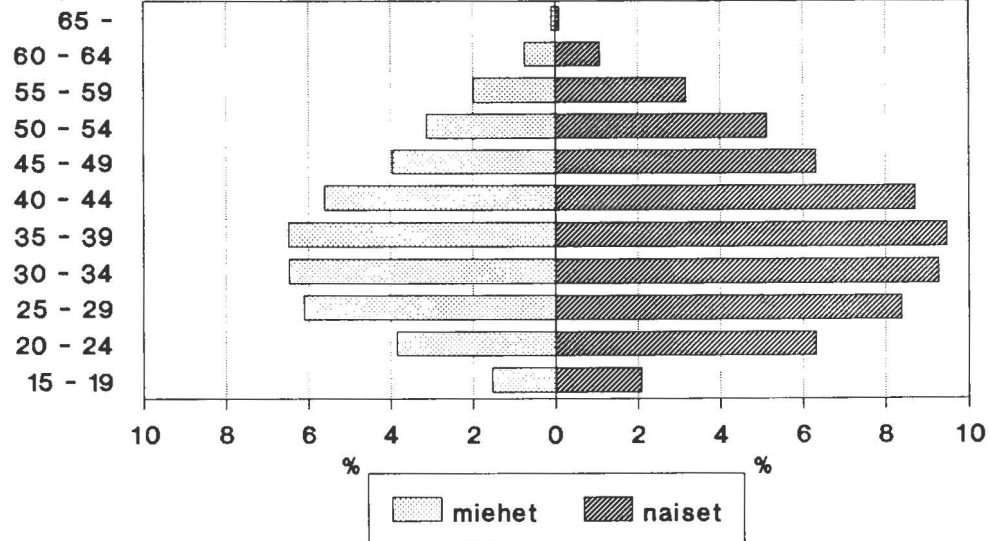
Lähde: TK/Väestö 1990:11

Kuva 54. Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (palvelujen mukaan järjestetty).

Palveluelinkeinojen työllinen työvoima Oulun läänissä 1988 (%)

Sukupuolen ja iän mukaan

Ikäryhmät

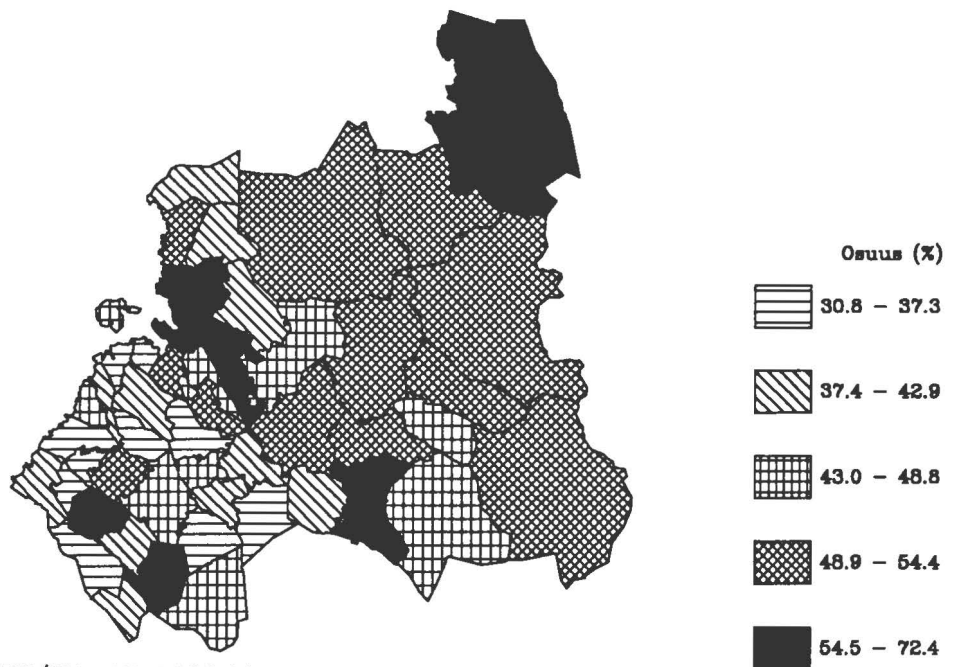

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0227

Kuva 55. Palvelujen työllinen työvoima Oulun läänissä iän ja sukupuolen mukaan 1988.

Palvelujen työllistävyys kunnittain 1988 (%)

Osuus työllisestä työvoimasta

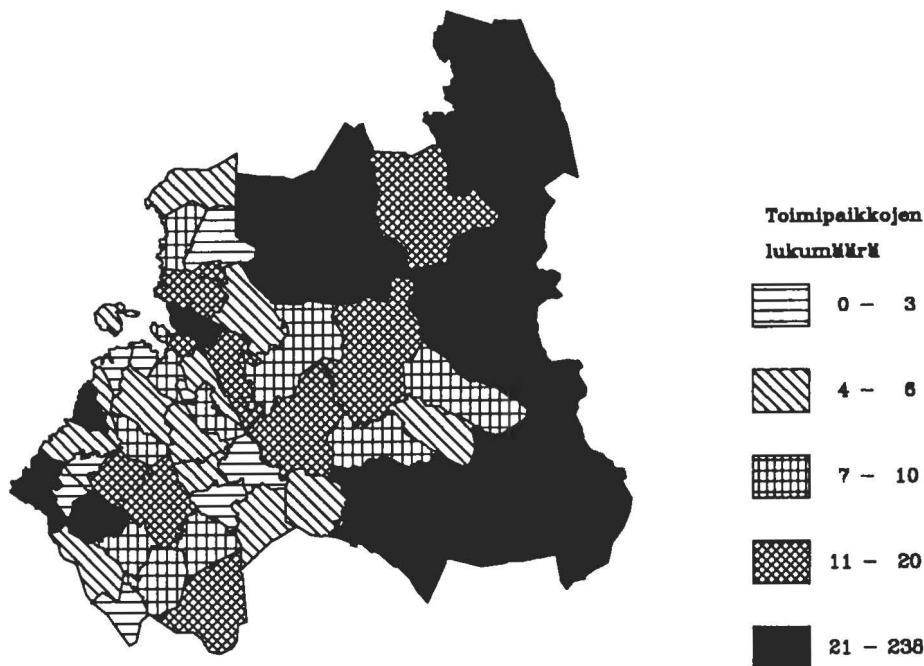
Lähde:TK/Väestö 1990:11

Kuva 56. Palvelujen työllistävyys kunnittain 1988.

Palvelusektorissa majoitus- ja ravitsemistoiminta on keskeinen toimiala Oulun läänissä. Matkailu on keskittynyt Koillismaalle, Kainuuseen, Oulun ympäristöön ja Kalajoelle. Erityisesti Kainuussa ja Pudasjärvellä sekä Oulun seudulla on matkailuyritysten toimipaikkojen lukumäärä lisääntynyt vuosien 1986-91 välisenä aikana.

Yöpymisvuorokausien määrä on kasvanut tasaisesti vuosina 1987-90. Läänin yöpymisvuorokaudet jakautuvat maakunnittain siten, että Pohjois-Pohjanmaan osuus on 72,6 % ja Kainuun 27,4 %. Ulkomaalaisten osuudet yöpymisistä ovat Oulun läänissä ja erityisesti Kainuussa selvästi pienemmät kuin maan keskiarvo. Ulkomaalaisten yöpymisvuorokausista saksalaisten osuus on läänissä selvästi suurempi kuin koko maassa keskimäärin.

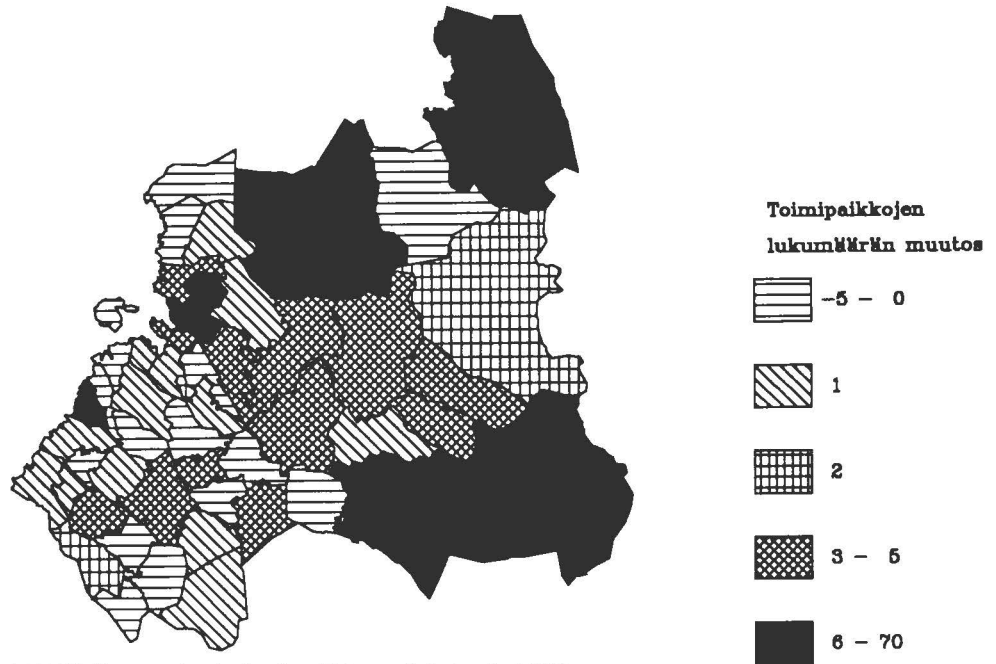
Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1991

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri 1991

Kuva 57. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1991.

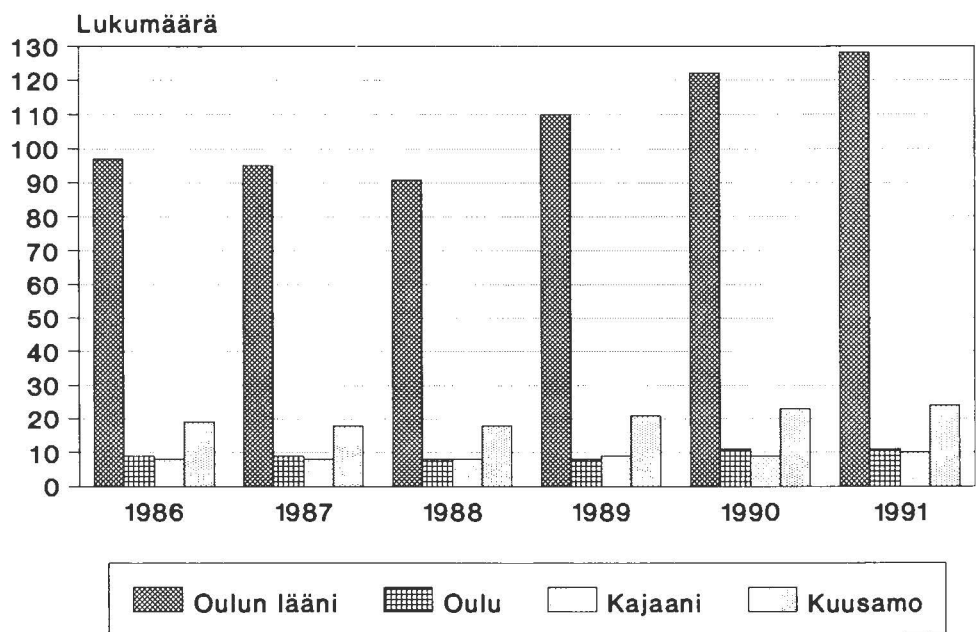
Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1986–1991

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri 1991

Kuva 58. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1986-91.

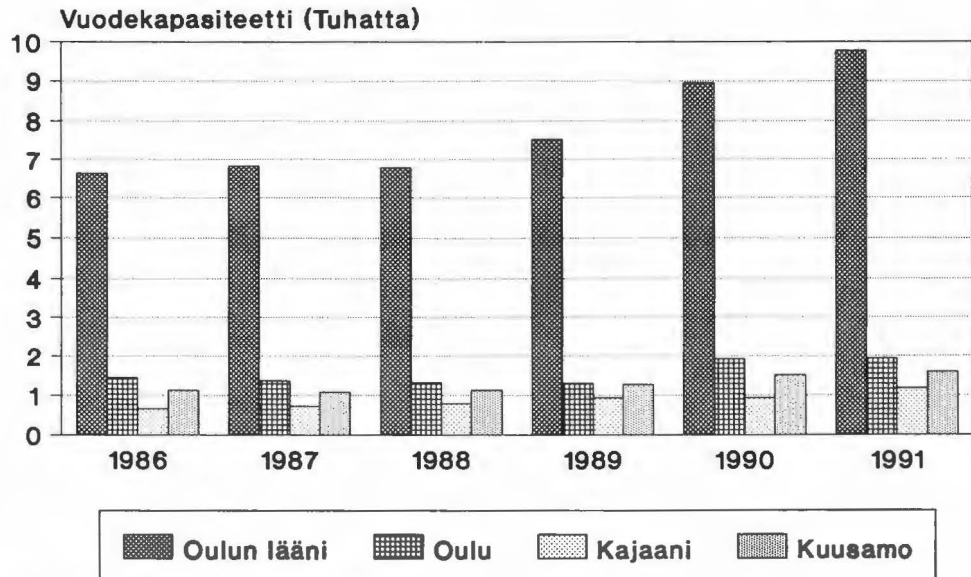
Majoitusliikkeiden lukumäärä 1986-91 poislukien leirintäalueet

Lähde: TK/Maj.liik. kapasit. 1986-91

Kuva 59. Majoitusliikkeiden lukumäärä 1986-91.

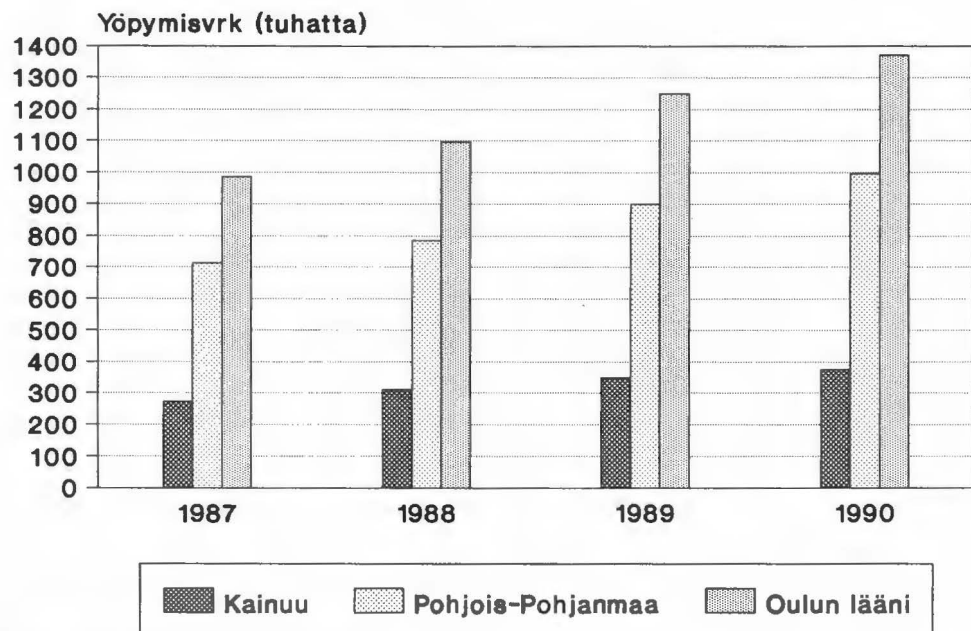
Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetti 1986-91 (ilman lisävuoteita) poislukien leirintäalueet

Lähde: TK/Maj.liik. kapasit. 1986-91

Kuva 60. Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetti 1986-91.

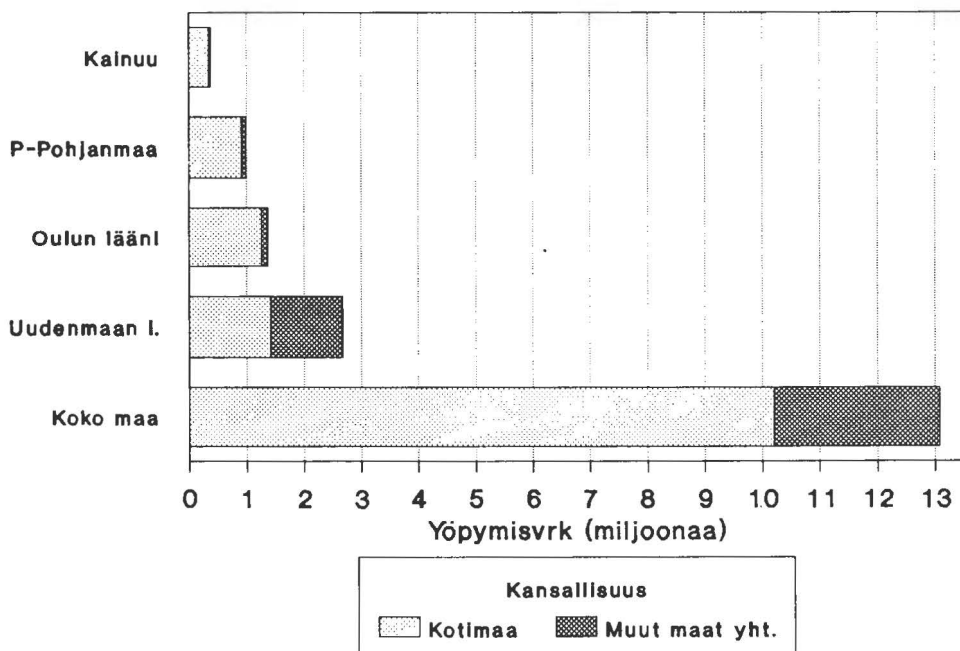
Yöpymisvuorokausien määrän kehitys alueittain 1987-90

Lähde: TK/Majoitustilastot 1987-90

Kuva 61. Yöpymisvuorokausien määrän kehitys alueittain 1987-90.

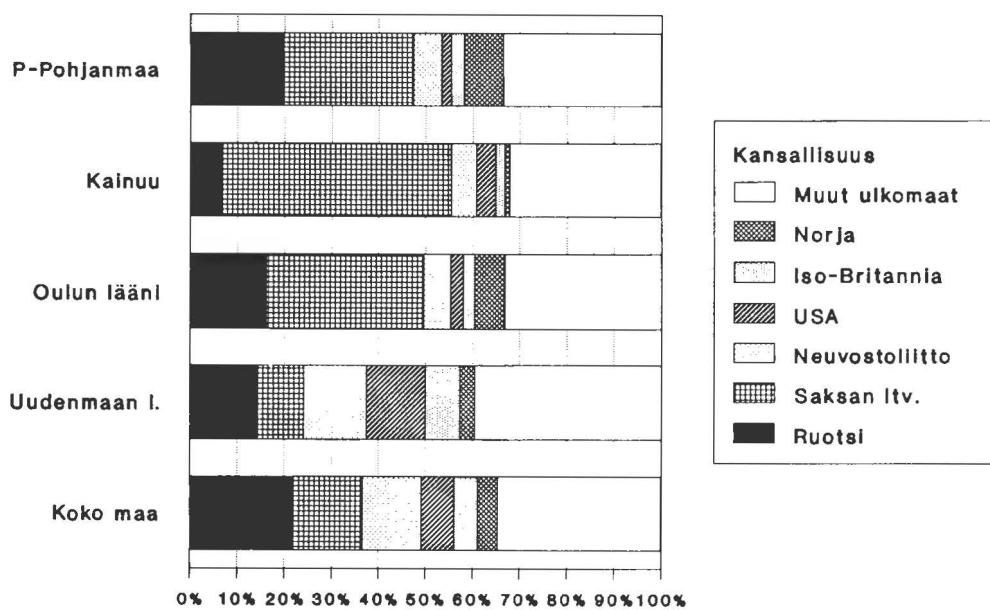
Yöpymisvuorokaudet alueittain 1990

Lähde: TK/Liikenne 1991:6

Kuva 62. Yöpymisvuorokaudet alueittain 1990.

Yöpymisvuorokausien jakautuminen eri kansallisuuksien kesken alueittain 1990

Lähde: TK/Liikenne 1991:6

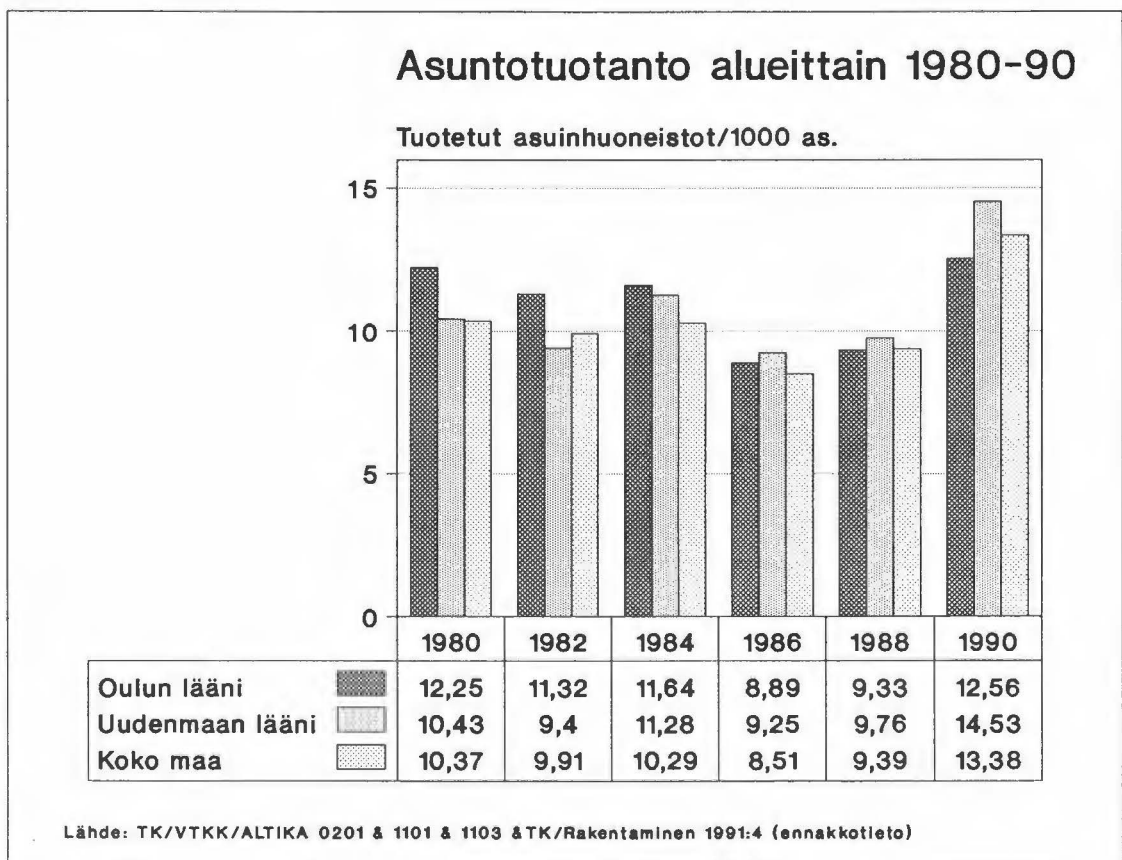
Kuva 63. Yöpymisvuorokausien jakautuminen eri kansallisuuksien kesken alueittain 1990.

ASUMINEN

Asuntotuotannon määrä on laskenut vuodesta 1980 vuoteen 1986, jonka jälkeen se on kääntynyt nousuun. Oulun läänissä asuntotuotanto tuhatta asukasta kohti on ollut 1980-luvun puoliväliin saakka suurempi kuin Uudenmaan läänissä tai koko maassa, mutta vuodesta 1986 Uudenmaan läänissä ja vuodesta 1988 koko maassa on tuotettu tuhatta asukasta kohti enemmän asuntoja kuin Oulun läänissä.

Asuntojen hintojen reaalikehitys on ollut nouseva vuoden 1986 loppupuolelta aina vuoden 1989 alkuun, jolloin asuntojen reaali hinnat olivat huipussaan kaikkialla. Tämän jälkeen reaali hinnat ovat pudonneet. Pääkaupunkiseudulla kehitys on ollut kaikkein jyrkkäpiirteisintä ja myöskin koko maan kehitys on ollut korkeammalla käyrällä kuin Oulun. Oulussa hinnat ovat olleet reaalisesti lähes ennallaan viimeisen vuoden.

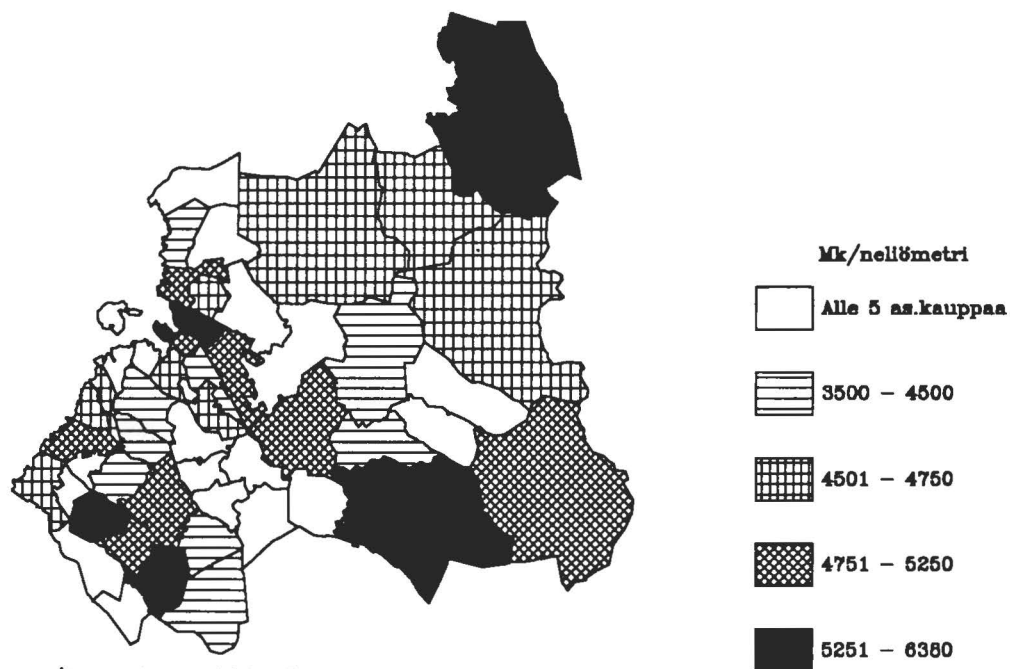
Vuoden 1989 lopussa Suomessa oli noin 354 000 kesämökkiä eli joka viidennellä asutokunnalla oli kesämökki. Oulun läänissä oli asukasta kohti laskettuna eniten kesämökkejä läänin pohjois- ja itäosissa. Kuusamossa on enemmän kesämökkejä kuin missään muussa Suomen kunnassa, 3646 kesämökkiä.

Kuva 64. Asuntotuotanto alueittain 1980-90.

Asuntojen neliöhinnat kunnittain 1990

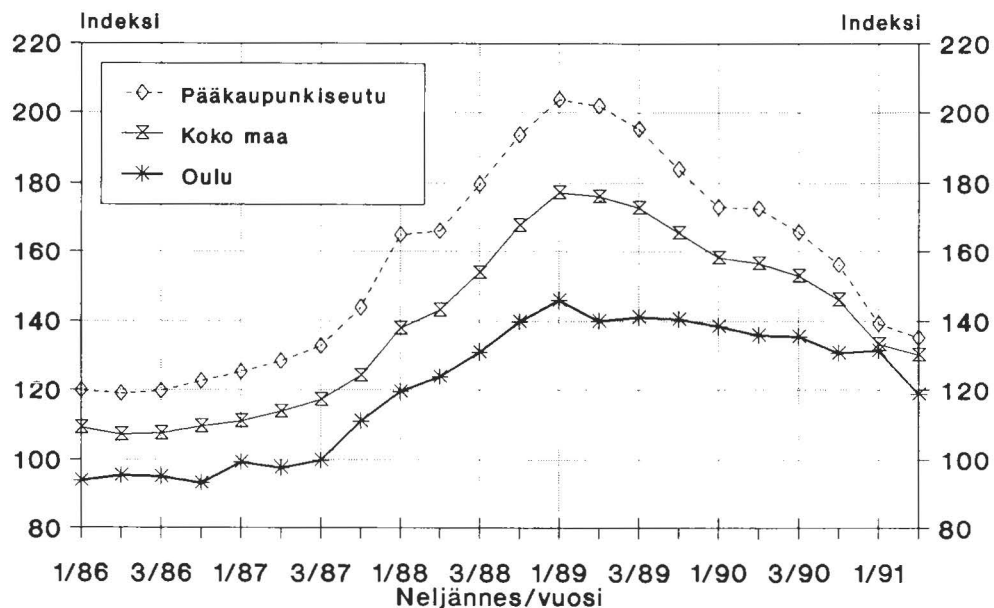
Uudet ja vanhat asunto-osakehuoneistot

Lähde: TK/Asuminen 1991:5

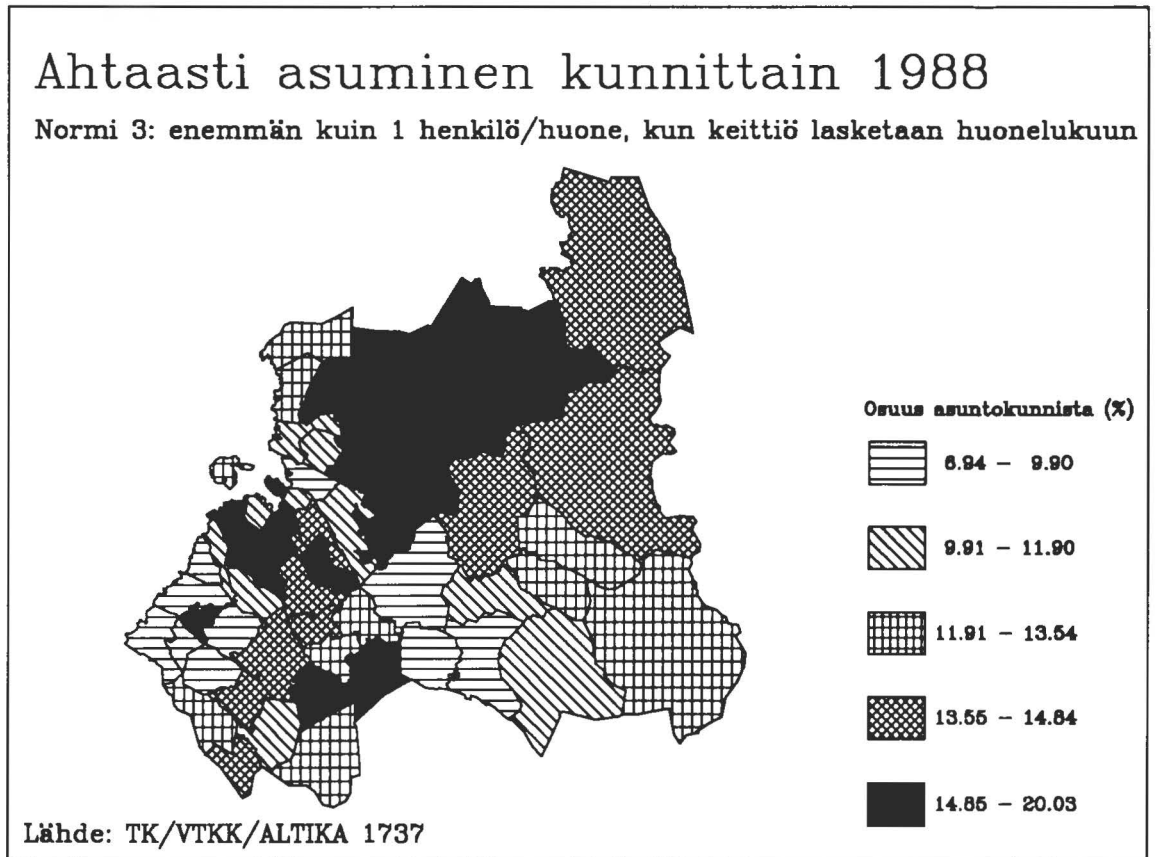
Kuva 65. Asuntojen neliöhinnat kunnittain 1990.

Asuntojen hintojen reaalikehitys alueittain 1/86 - 2/91 (1970 = 100)

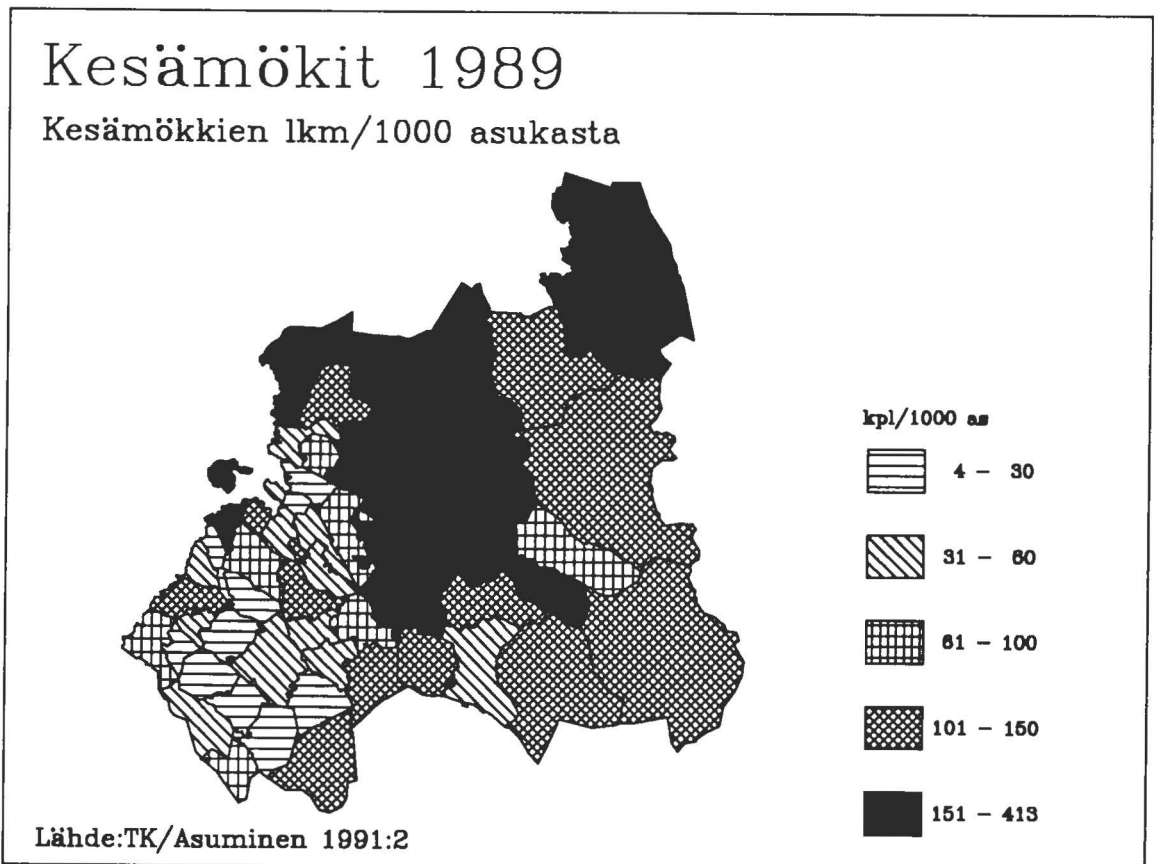

Lähde: TK/Asuntojen hinnat

Kuva 66. Asuntojen hintojen reaalikehitys alueittain 1/86 - 2/91.

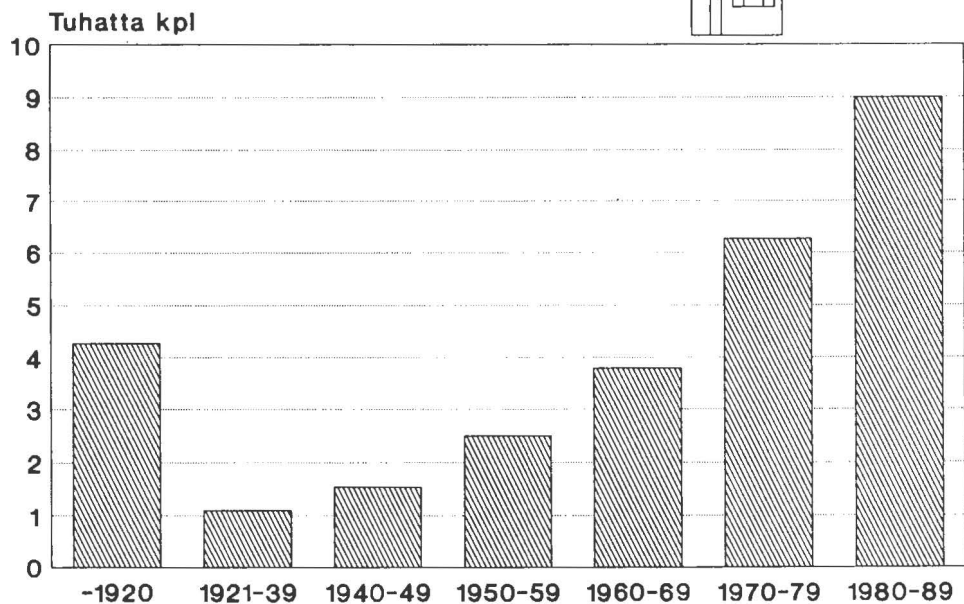

Kuva 67. Ahtaasti asuminen kunnittain 1988.

Kuva 68. Kesämökki/1000 asukasta kunnittain 1989.

Kesämökki rakennusvuoden mukaan Oulun läänissä 1989

Lähde:TK/Asuminen 1991:2

Kuva 69. Kesämökki rakennusvuoden mukaan Oulun läänissä 1989.

TYÖLLISYYS

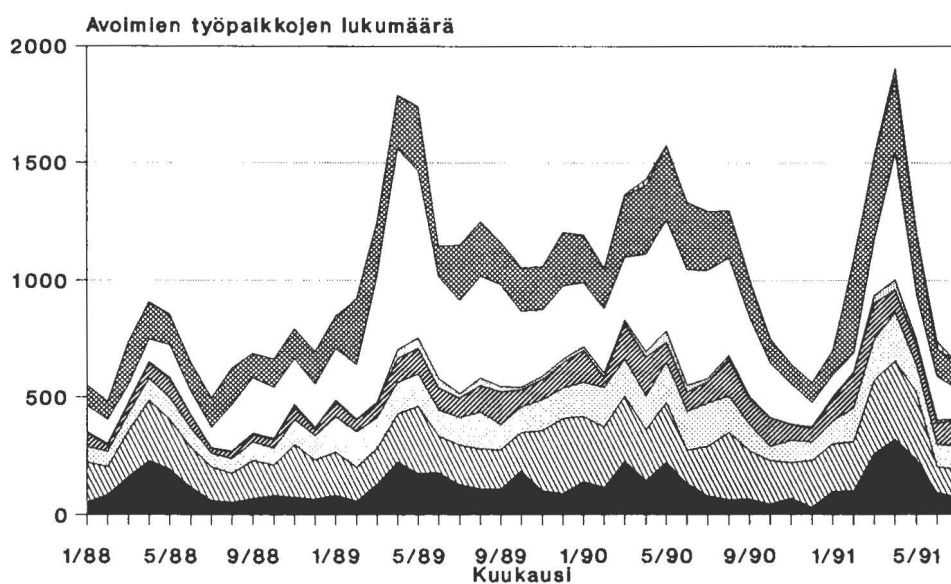
Elinkeinorakenteen muutos on aikaansaanut maassamme työttömyyden voimakasta alueellista vaihtelua. Oulun läänissä Kainuu on kärsinyt poikkeuksellisen voimakkaasta työttömyydestä.

Korkean työttömyyden lisäksi on läänille luonteenomaista työttömyyden hyvin voimakas vaihtelu vuodenaikojen mukaan. Vaikeinta aikaa on talvi, kun taas keväällä avoimia työpaikkoja on ollut eniten tarjolla. Työttömyysaste on ollut korkein Kainuussa ja läänin pohjois- ja eteläosissa.

Työttömyyden kesto Kainuun ja Oulun työvoimapiireissä on ollut tällä vuosikymmenellä hieman maan keskiarvoa alhaisempi. Pitkäaikaistyöttömien (työttömyyden kesto yli vuoden) osuus kaikista työttömistä on laskenut Oulun läänissä kuten myös koko maassa merkittävästi.

Oulun läänin työssäkäyntialueista laajimmat ovat Oulun (14 kuntaa), Raahen (6 kuntaa) ja Kajaanin (3 kuntaa) työssäkäyntialueet. Kahden kunnan keskuksia ovat Oulainen, Pyhäntä ja Ylivieska. Kuivaniemen kunta kuuluu Kemmin työssäkäyntialueeseen Lapin läänin.

Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin 1/88 - 7/91 Oulun työvoimapiiri

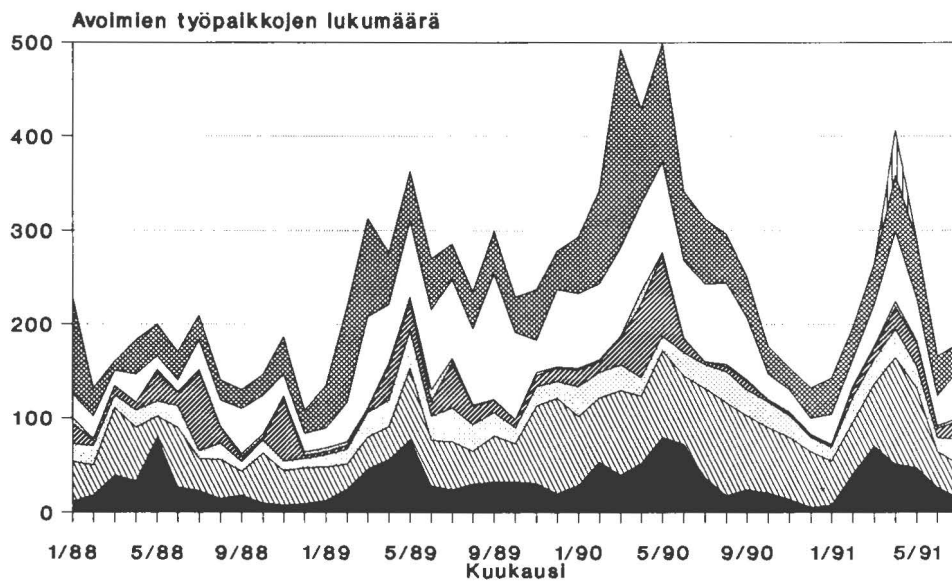

- Muualla luokittelematon työ
- Palvelutyö
- Teollinen työ, koneenhoito, kaivos-, louhinta- ja rakennustyö
- Kuljetus ja liikennetyö
- Maa- ja metsätaloustyö sekä kalastusala
- Hallinto- ja toimistotyö sekä kaupallinen työ
- Terveystyö ja sosiaalialan työ
- Tekninen, tieteell., lainopill., humanist. ja taiteell. työ

Lähde: Työministeriö/Työmarkkinat 1988:1 - 1991:7

Kuva 70. Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun työvoimapiirissä 1/88 - 7/91.

Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin 1/88 -7/91 Kainuun työvoimapiiri

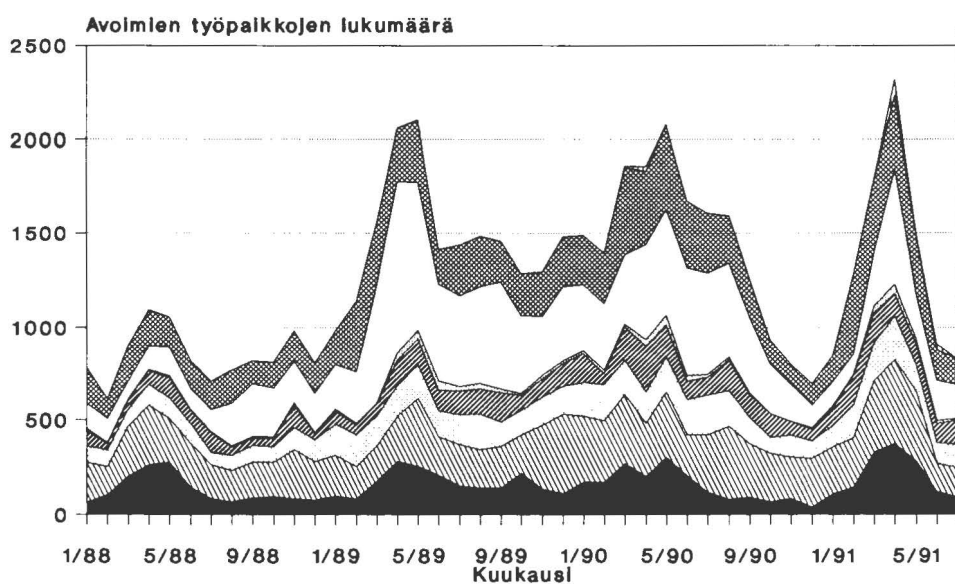

- Muualla luokittelematon työ
- palvelutyö
- Teollinen työ, koneenhoito, kaivos-, louhinta- ja rakennustyö
- Kuljetus ja liikennetyö
- Maa- ja metsätaloustyö sekä kalastusala
- Hallinto- ja toimistotyö sekä kaupallinen työ
- Terveystyö ja sosiaalialan työ
- Tekninen, tieteell., lainopill., humanist. ja taiteell. työ

Lähde: Työministeriö/Työmarkkinat 1988:1 - 1991:7

Kuva 71. Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Kainuun työvoimapiirissä 1/88 - 7/91.

Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin 1/88 - 7/91 Oulun lääni

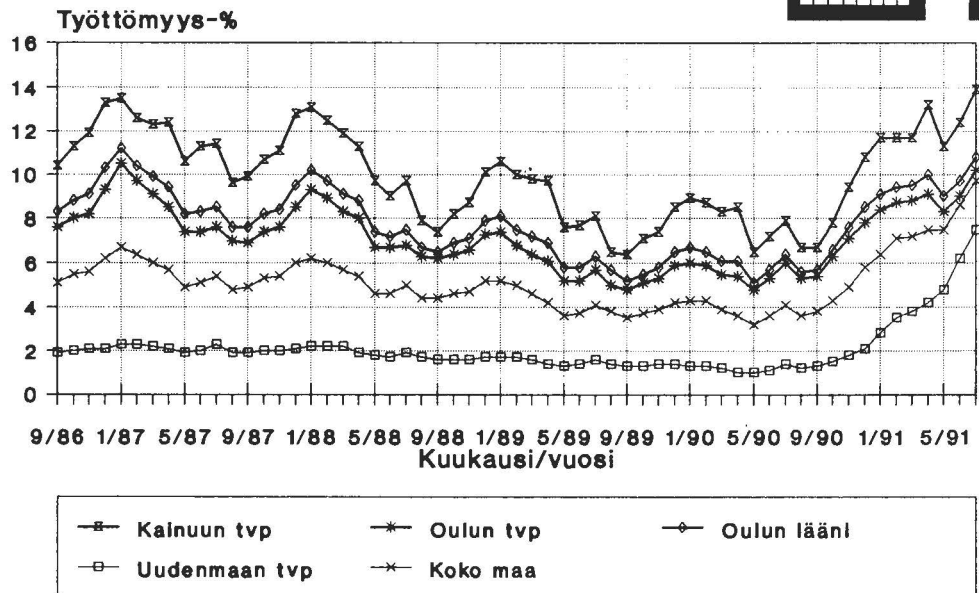
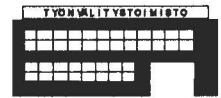
- Muualla luokittelematon työ
- palvelutyö
- Teollinen työ, koneenhoito, kaivos-, louhinta- ja rakennustyö
- Kuljetus ja liikennetyö
- Maa- ja metsätaloustyö sekä kalastusala
- Hallinto- ja toimistotyö sekä kaupallinen työ
- Terveystyö ja sosiaalialan työ
- Tekninen, tieteell., lainopill., humanist. ja taiteell.työ

Lähde: Työministeriö/Työmarkkinat 1988:1 - 1991:7

Kuva 72. Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun läänissä 1/88 - 7/91.

Työttömyyden kehittyminen alueittain Syyskuu 1986 - heinäkuu 1991

Lomautetut mukaanlukien

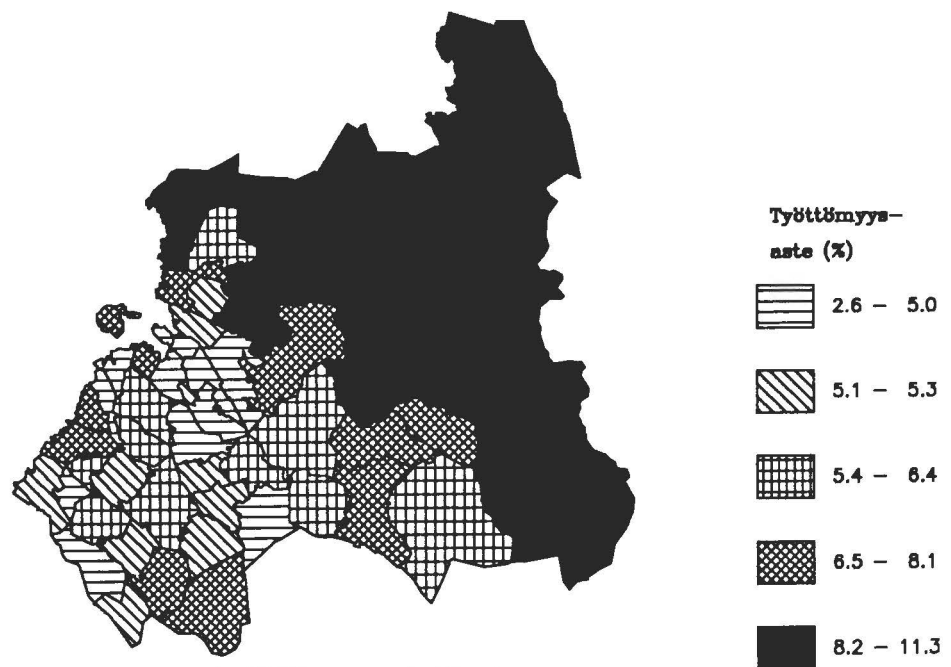

Lähde: Työministeriö

Kuva 73. Työttömyyden kehittyminen alueittain, syyskuu 1986 - heinäkuu 1991.

Työttömyysaste kunnittain 1990 (%)

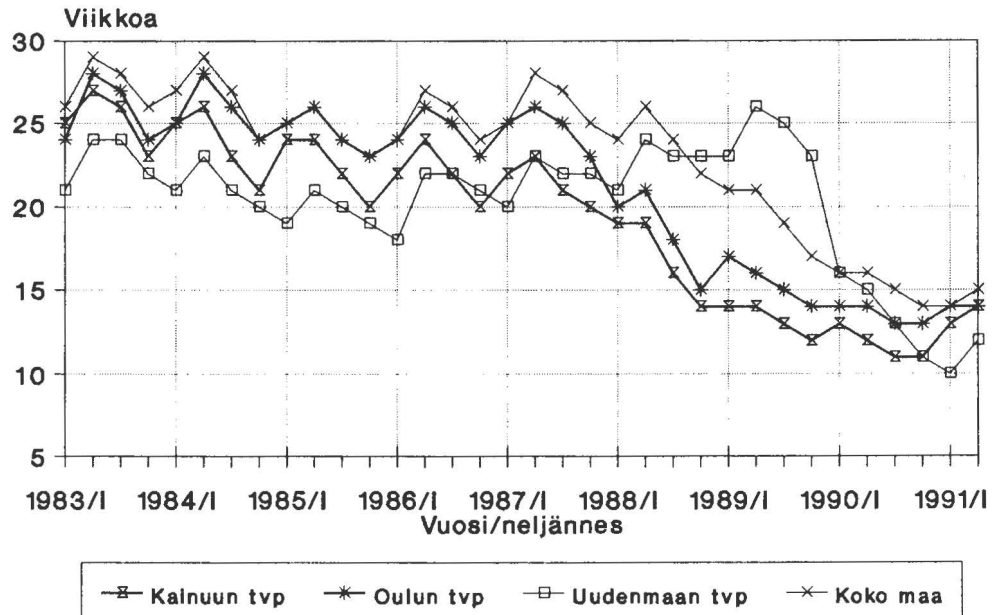
Henkilökohtaisesti ilmoittautuneet lomautetut mukaanlukien

Lähde: Työministeriö/työttömyysastetilasto

Kuva 74. Työttömyysaste kunnittain 1990.

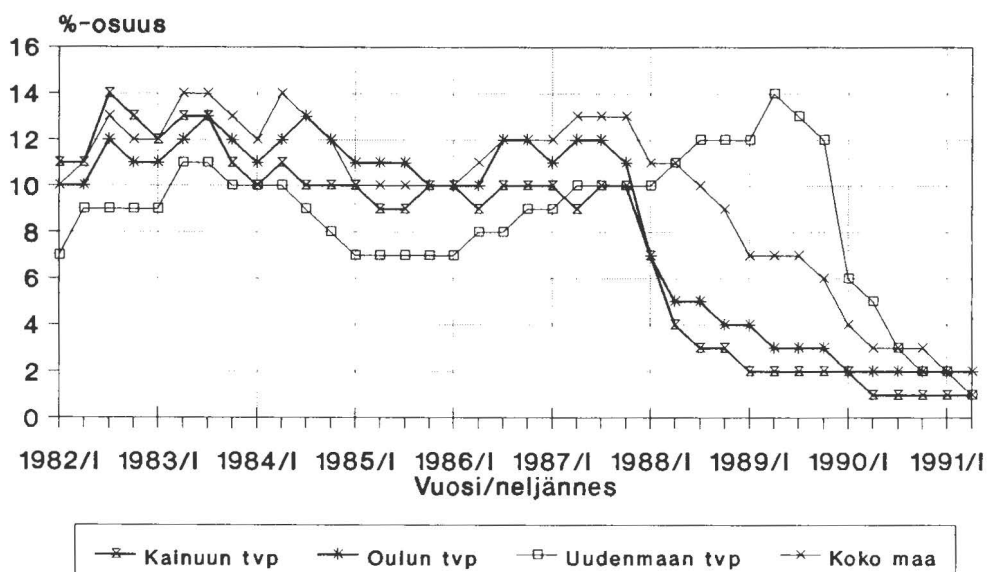
Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain 1983 1.neljännes - 1991 2.neljännes

Lähde: Työministeriö

Kuva 75. Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain, 1983, 1.neljännes - 1991, 2.neljännes.

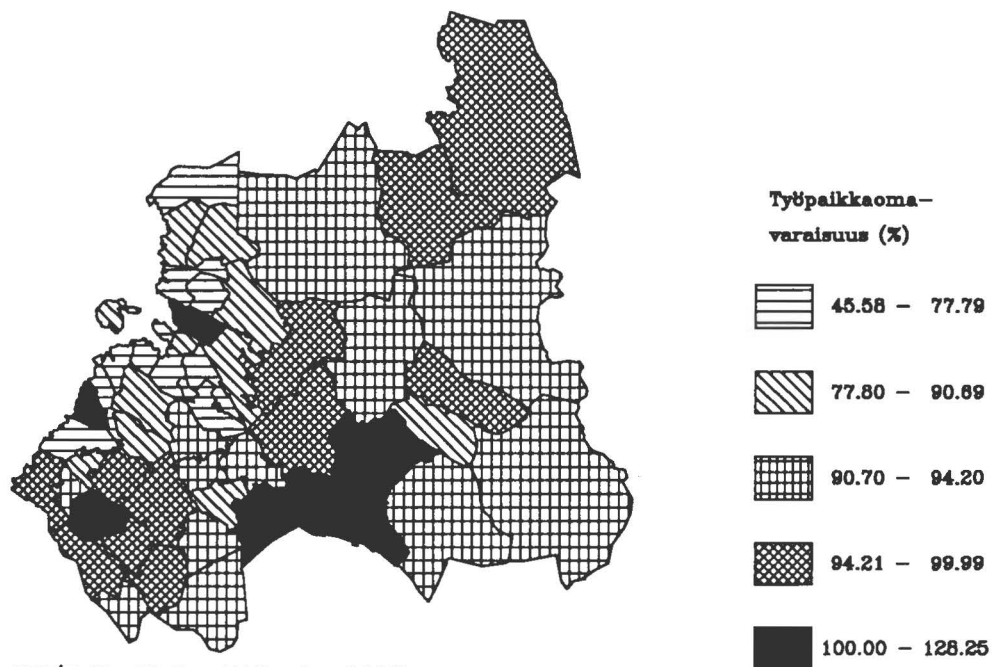
Pitkäaikaistyöttömien (yli vuosi) osuus työttömistä alueittain 1982 - 1991 Lomautetut poisluettuna

Lähde: Työministeriö

Kuva 76. Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä alueittain, 1982, 1.neljännes - 1991, 2.neljännes.

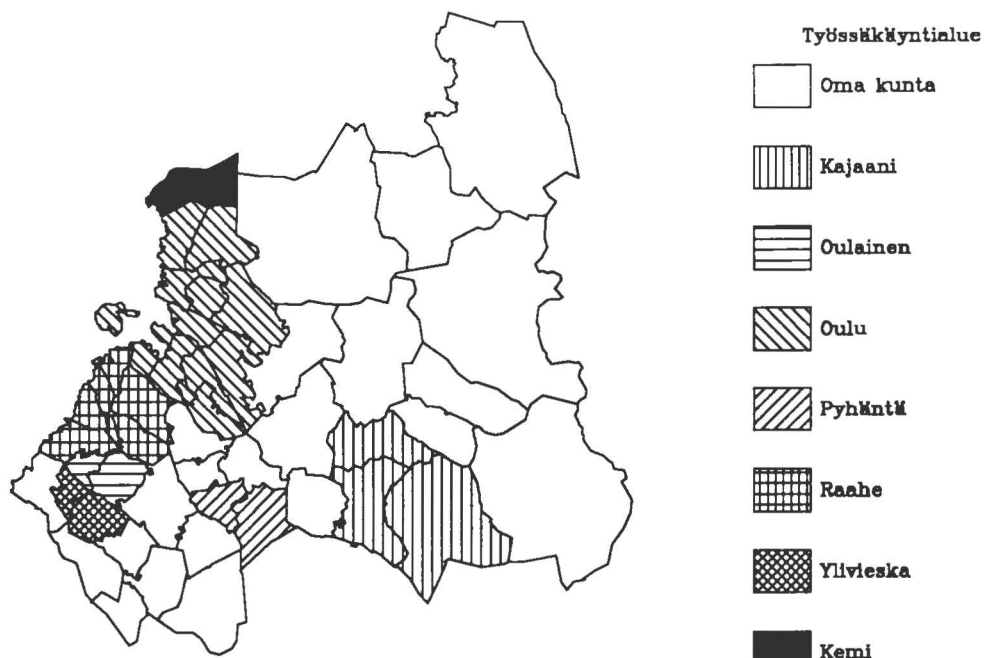
Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1988

Lähde: TK/Työssäkäyntitilasto 1988

Kuva 77. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1988.

Työssäkäyntialueet 1987

Lähde: TK/Työssäkäyntitilasto 1987

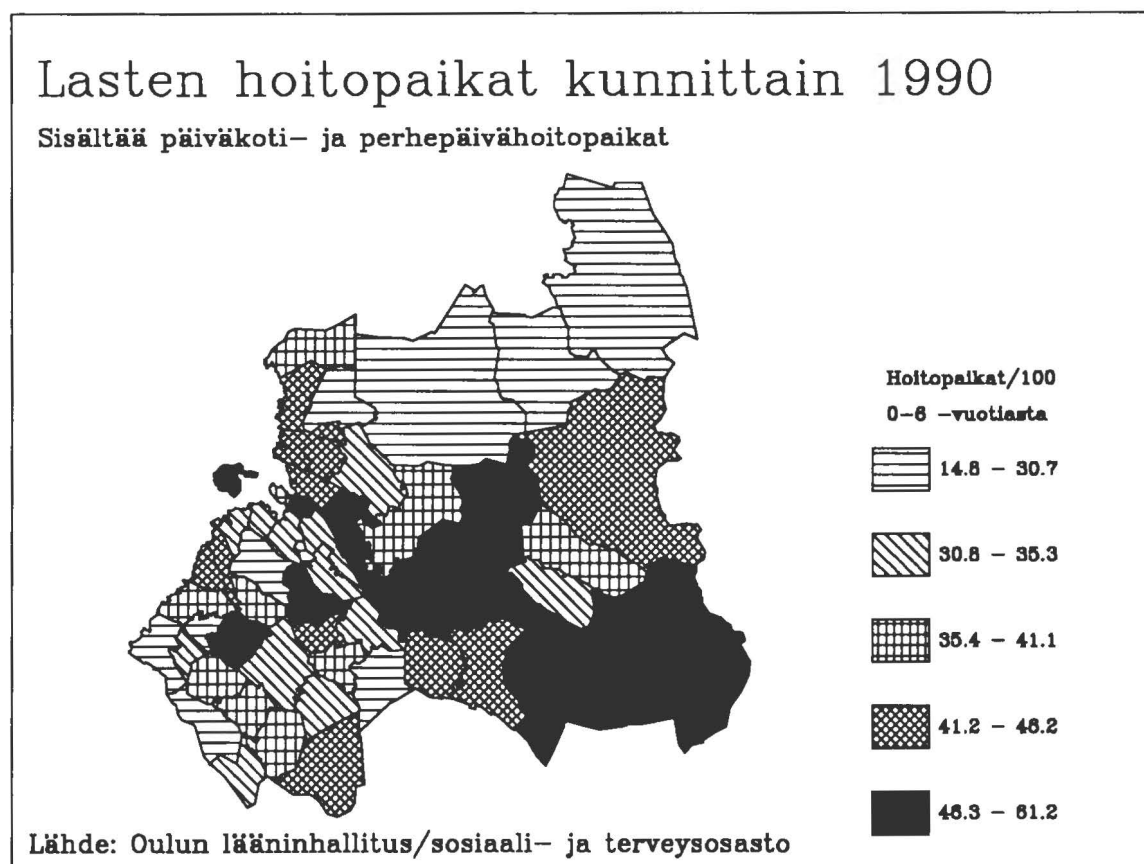
Kuva 78. Työssäkäyntialueet 1987.

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

Lasten hoitopaikkojen määrä sataa alle kouluikäistä kohti vaihtelee 14,8 - 61,2 välillä. Hoitopaikat sisältävät sekä päiväkotie- että perhepäivähoitopaikat. Lasten hoitopaikkoja on suhteellisesti eniten Kainuun kunnissa, kun taas läänin koillisosassa niitä on niukasti. Vanhainkotien hoitopaikkojen määrä tuhatta yli 65 -vuotiasta kohti vaihtelee 25,0 - 115,1 välillä.

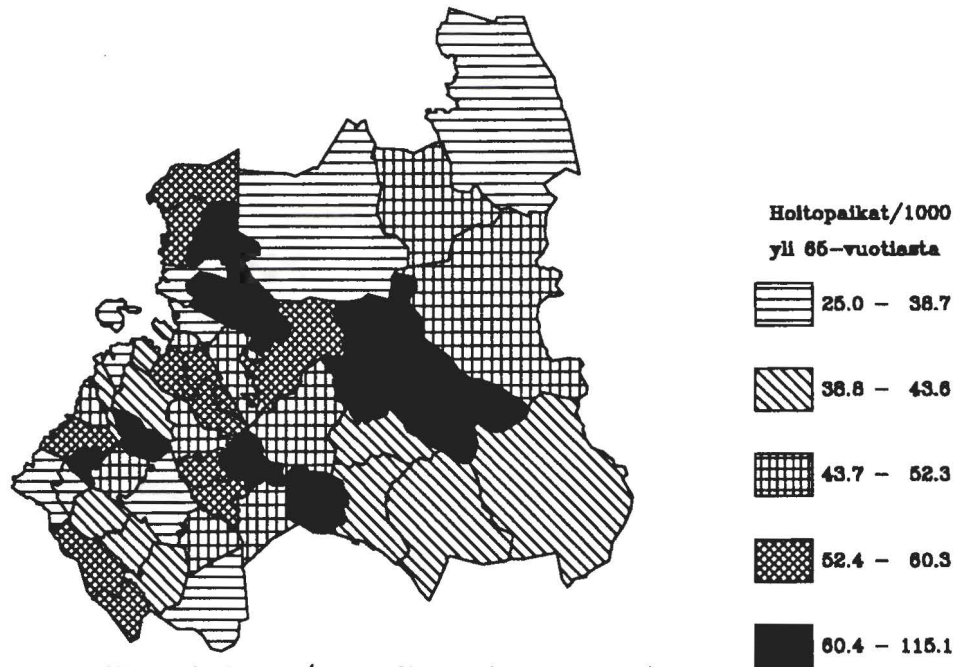
Oulun läänissä on enemmän lääkäreitä 1000 asukasta kohti kuin maassa keskimäärin. Ainoastaan erikoislääkäreitä on suhteellisesti vähemmän.

Kansanterveystyön henkilökunnan määrä tuhatta asukasta kohti on suurin läänin itä- ja eteläosien kunnissa. Niukasti henkilökuntaa on Oulun pohjoispuolella sijaitsevis- sa kunnissa sekä Raahen ympäristössä. Kansanterveystyön käyttömenot asukasta kohti vaihtelevat 1 400-4 000 markan välillä. Käyttömenot ovat luonnollisesti suurimmat niillä alueilla, joissa henkilökuntaa on eniten suhteessa väestöön. Oulun läänin kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta sekä käyttömenot asukasta kohti ovat lähellä maan keskiarvoa. Läänin sosiaalitoimen henkilökunta ja käyttömenot on laskettu ilman Pohjolan Päihdehuollon kuntainliittoa, koska kyseiseen kuntainliittoon kuuluu myöskin Lapin läänin kuntia.

Kuva 79. Lasten hoitopaikat kunnittain 1990.

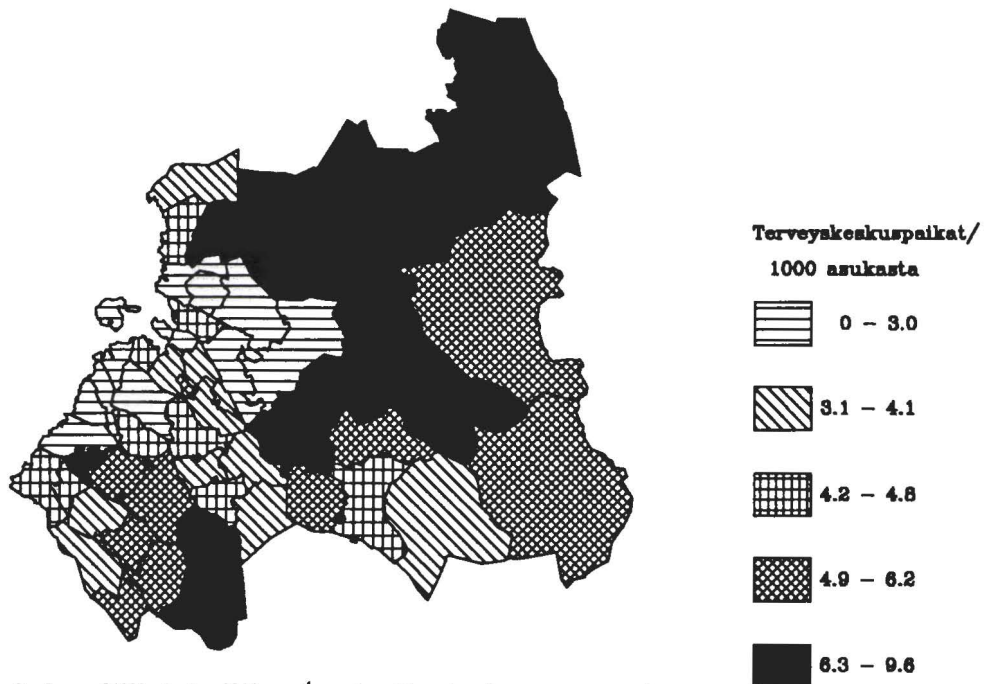
Vanhainkotien hoitopaikat kunnittain 1990

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 80. Vanhainkotien hoitopaikat kunnittain 1990.

Terveyskeskuspaikat kunnittain 1989

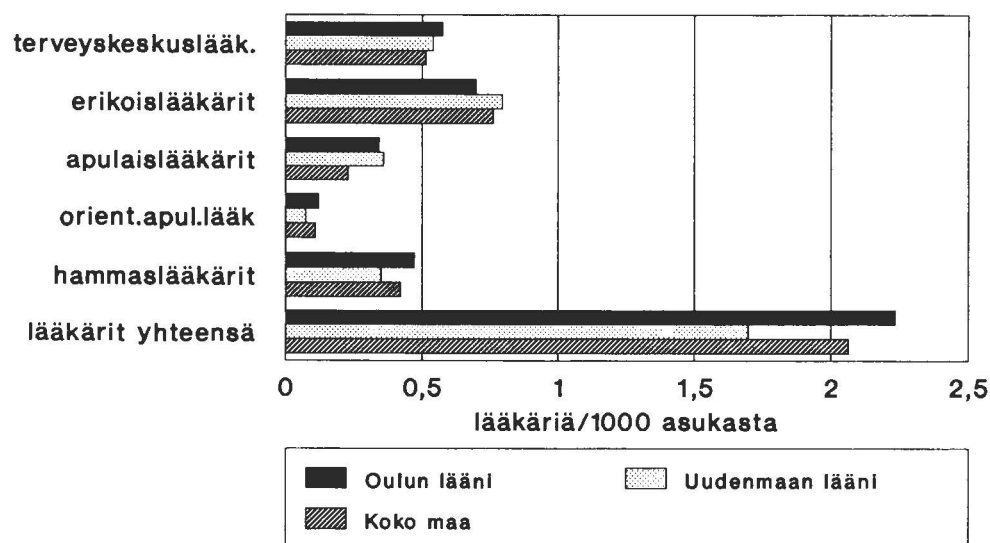

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 81. Terveyskeskuspaikat kunnittain 1989.

Lääkärit/1000 asukasta 1989

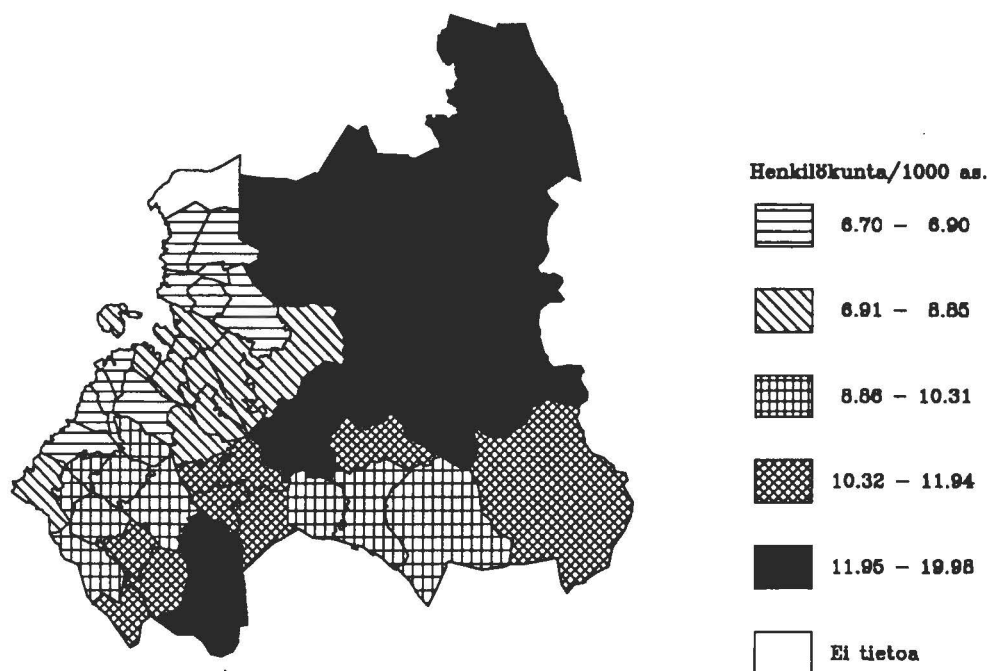
Kansanterveystyön ja sairaanhoito-
laitoksien lääkärit

Lähde: LH/Sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 82. Lääkärit/1000 asukasta alueittain 1989.

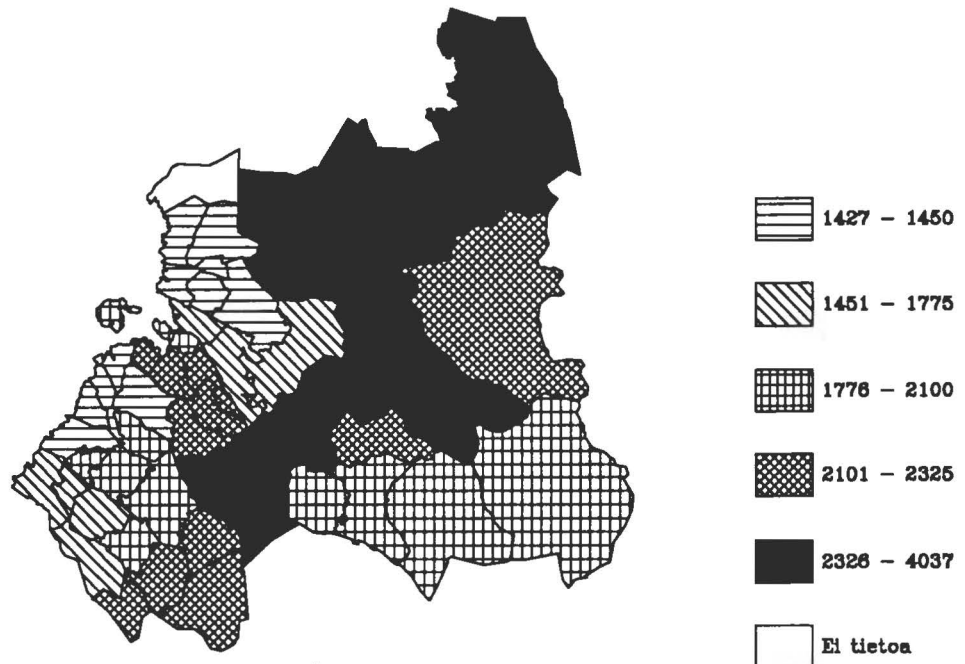
Kansanterveystyön henkilökunta kunnittain 1989

Lähde: Lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 83. Kansanterveystyön henkilökunta kunnittain 1989.

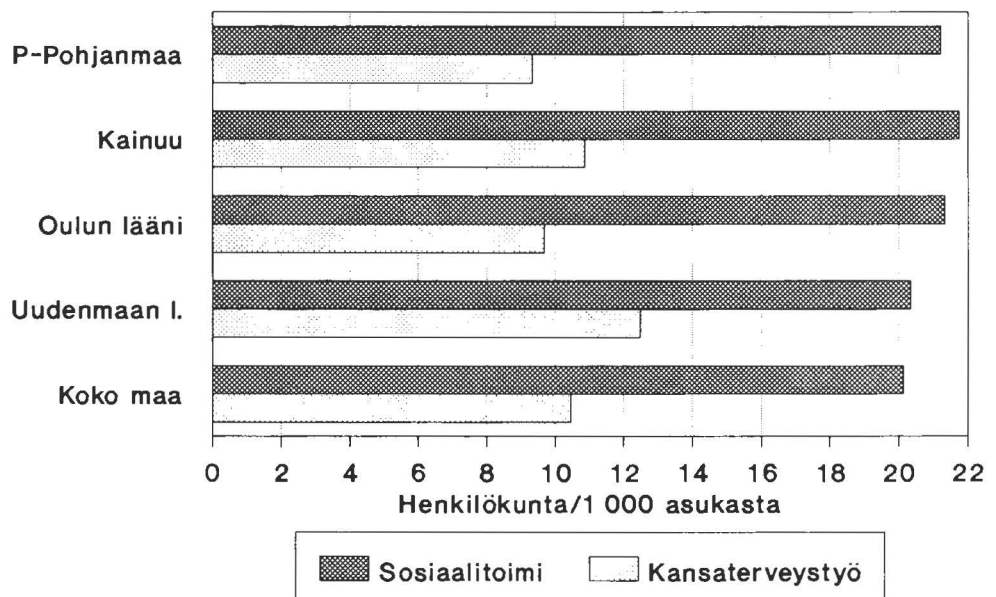
Kansanterveystyön käyttömenot kunnittain 1989

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 84. Kansanterveystyön käyttömenot kunnittain 1989.

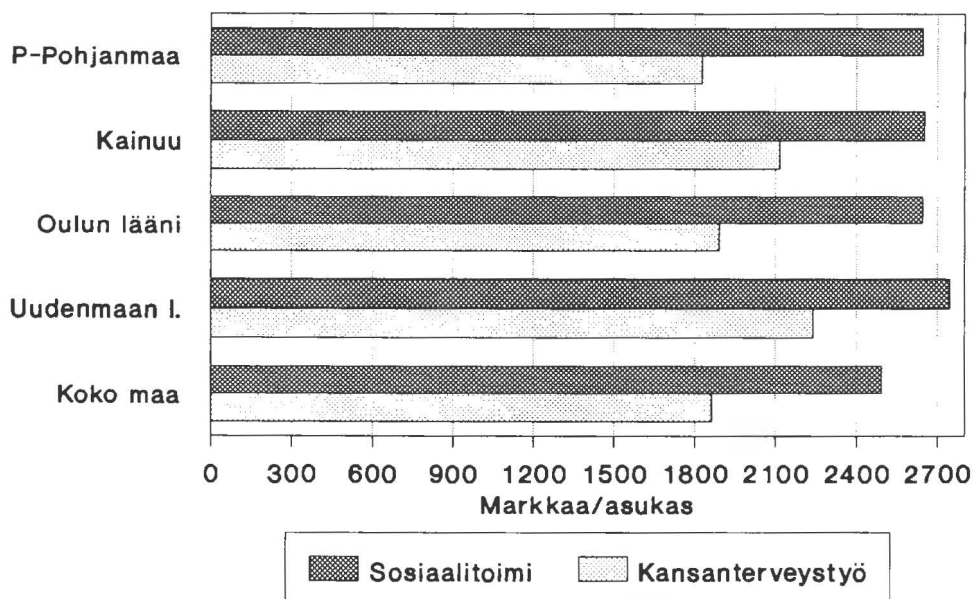
Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta alueittain 1989

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

Kuva 85. Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta alueittain 1989.

Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen menot alueittain 1989

Lähde: Oulun lääninhallitus/sosiaali- ja terveysosasto

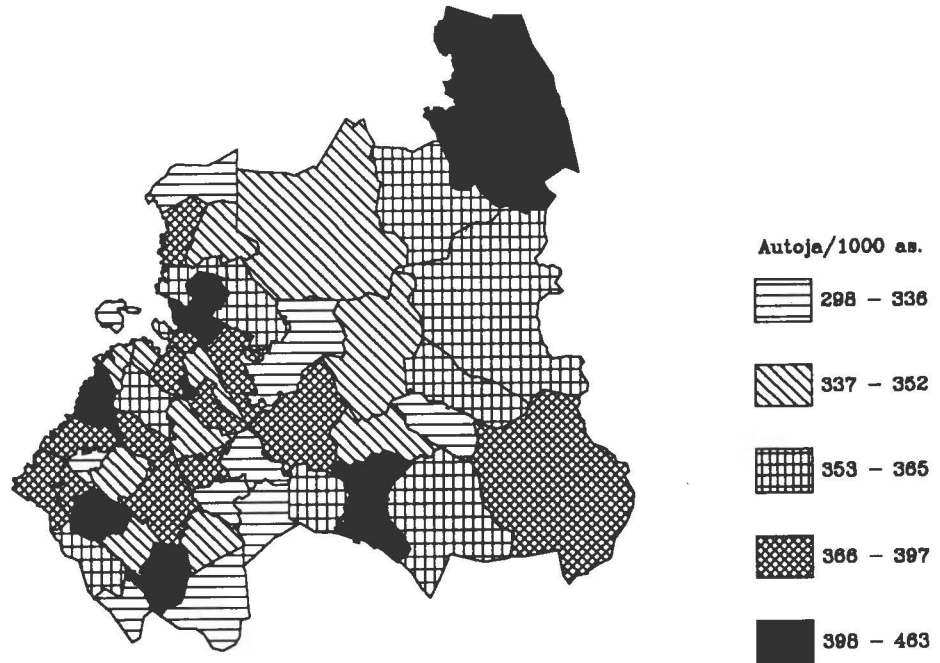
Kuva 86. Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen menot alueittain 1989.

LIIKENNE

Oulun läänissä on yleisiä teitä yhteensä n. 14 200 km. Liikennesuoritteet yleisillä teillä ovat nousseet tasaisesti 1980 -luvulla. Oulun lääni ja erityisesti Kainuu erottuvat koko maan keskiarvoa vilkkaampana liikennesuoritteiden määrän suhteen. Uudenmaan läänissä liikennesuoritteet ovat suhteellisesti huomattavasti pienempiä kuin Oulun läänissä ja koko maassa.

Lentoliikenteen merkitys on kasvanut koko 1980 -luvun ajan. Ilmailuliikenteen vaatimusten täyttäviä lentokenttiä on Oulun läänissä kolme: Oulussa, Kajaanissa ja Kuusamossa. Oulun lentoasema on sekä saapuneiden että lähteneiden matkustajien määrällä mitattuna maamme toiseksi suurin Helsinki-Vantaan lentoaseman jälkeen. Kajaanissa lentoliikenteen kasvu on ollut vähäistä 1980-86, jonka jälkeen kasvu on ollut hieman voimakkaampaa. Kuusamon kentällä ovat lentoliikenteen matkustajamäärät vaihdelleet tällä vuosikymmenellä huomattavasti. Vuodesta 1987 lähtien on kuitenkin lähteneiden ja saapuneiden määrissä tapahtunut voimakasta kasvua.

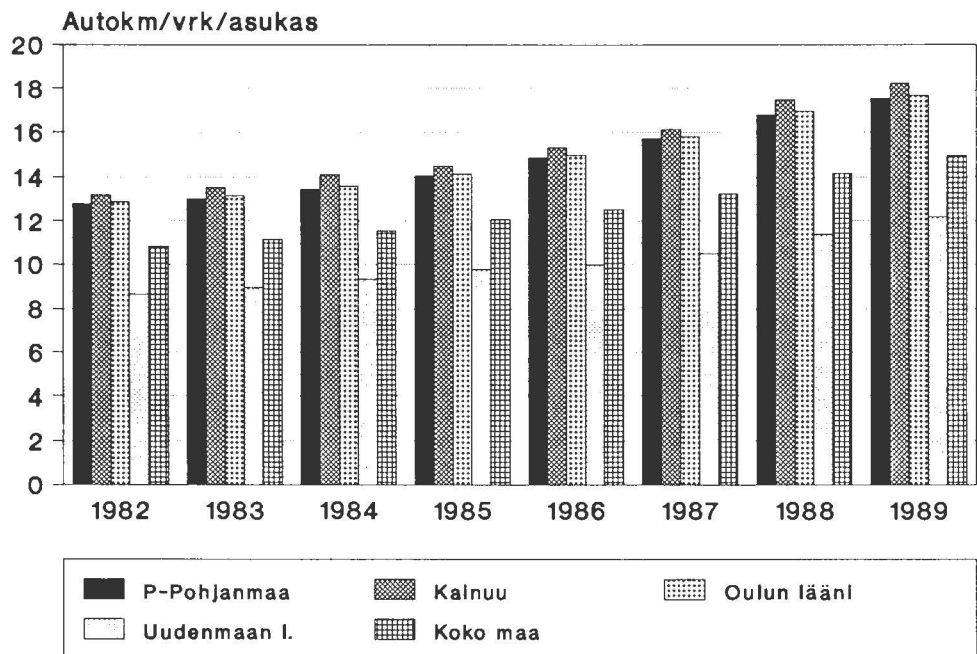
Henkilöautojen lukumäärä / 1000 asukasta kunnittain 1990

Lähde: TK/Liikenne 1991:19

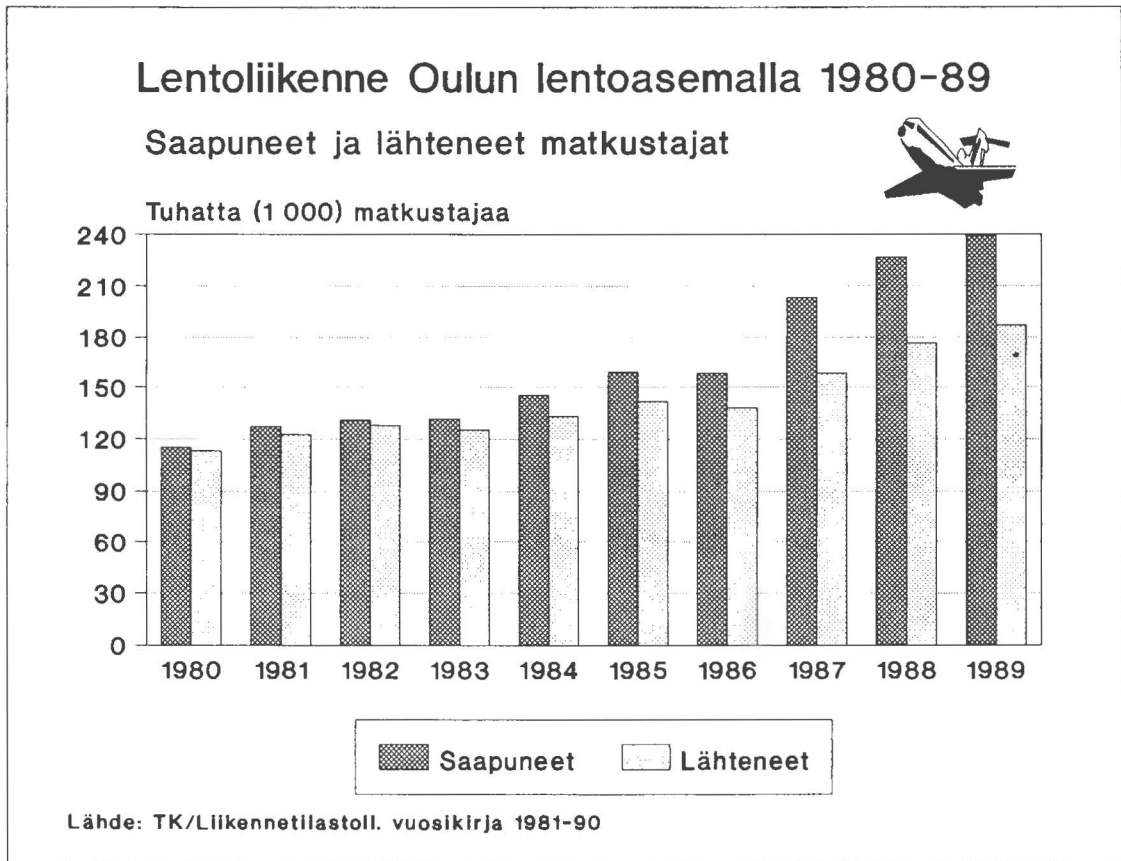
Kuva 87. Autojen lukumäärä kunnittain 1990.

Liikennesuoritteet alueittain 1982-89

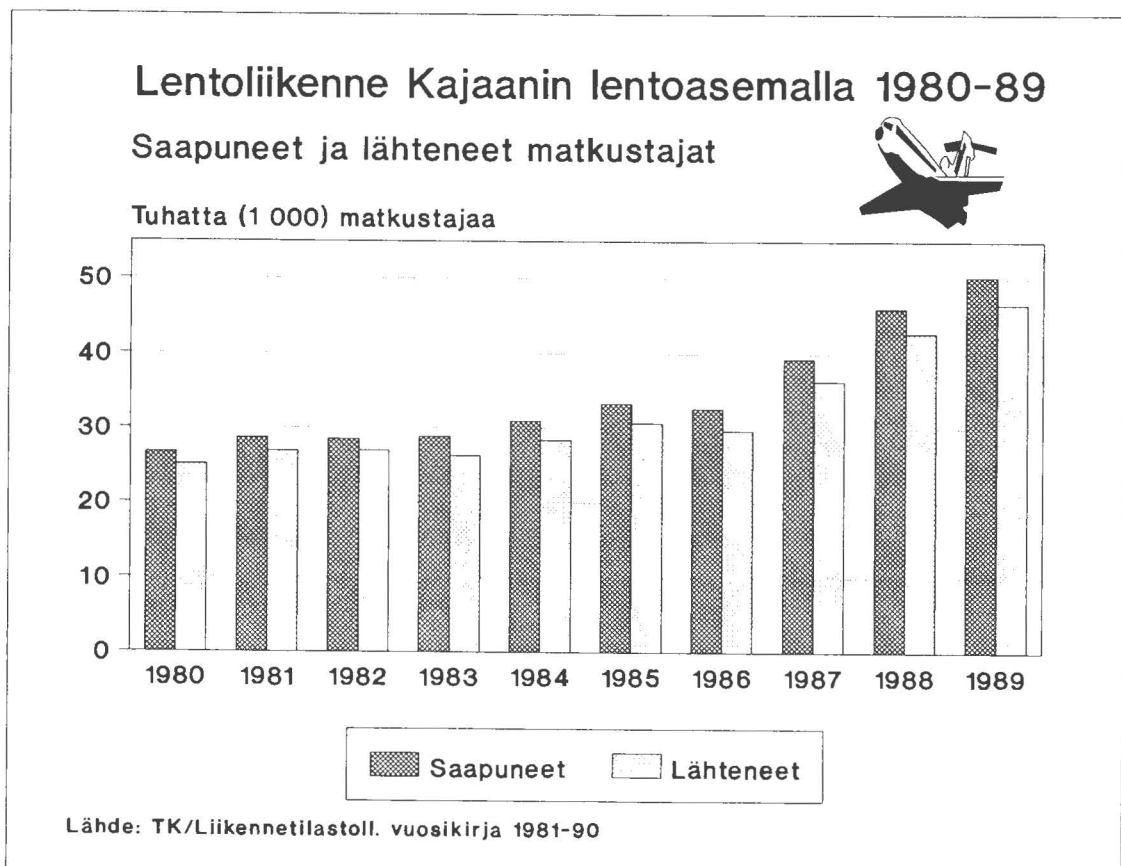

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1902, TK/Kuntatieturi 1991

Kuva 88. Liikennesuoritteet alueittain 1982-89.

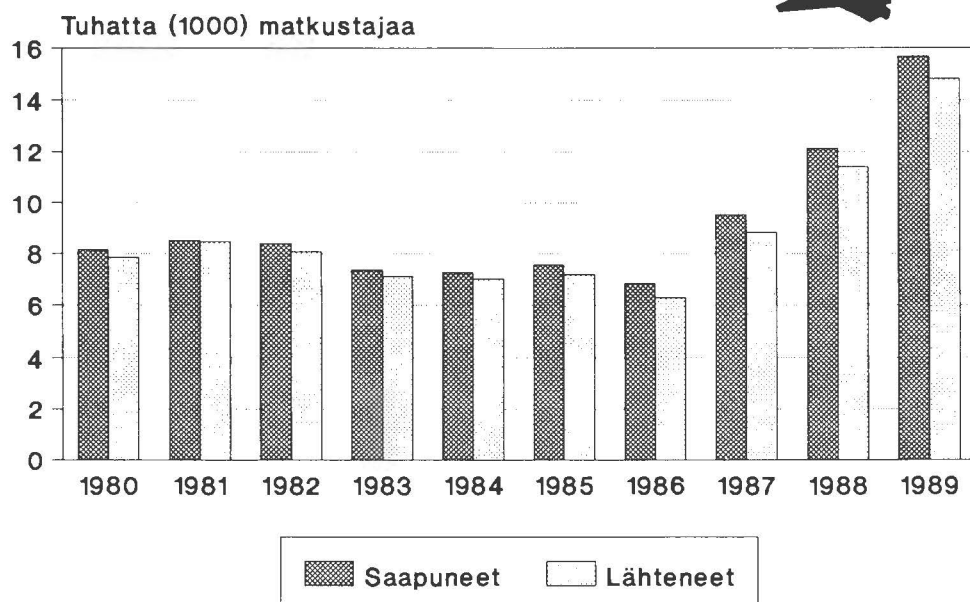
Kuva 89. Lentoliikenne Oulun lentoasemalla 1980-89.

Kuva 90. Lentoliikenne Kajaanin lentoasemalla 1980-89.

Lentoliikenne Kuusamon lentoasemalla 1980-89

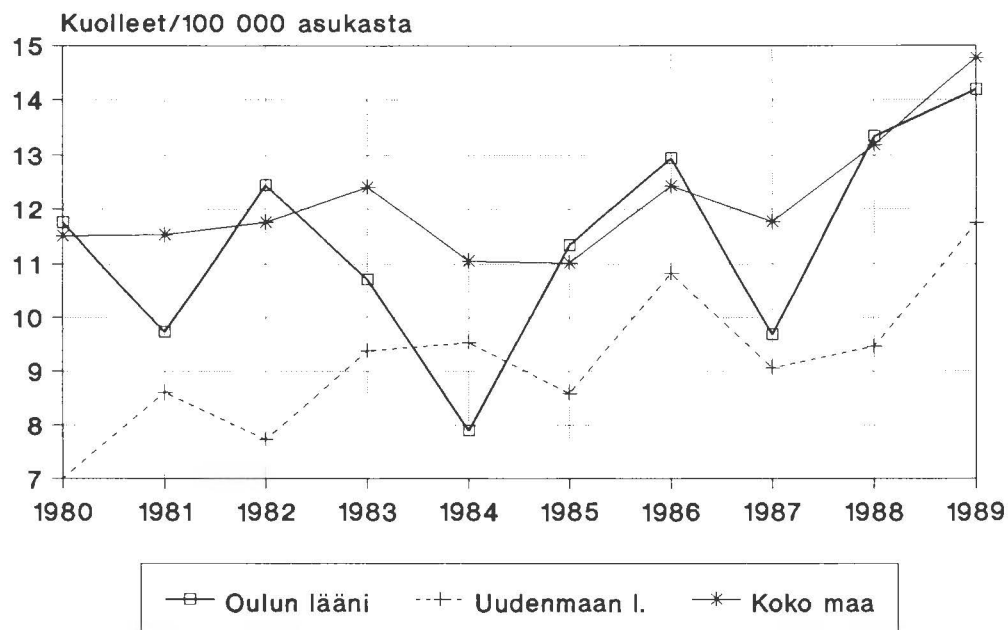
Saapuneet ja lähteneet matkustajat

Lähde: TK/Liikennetilastoll. vuosikirja 1981-90

Kuva 91. Lentoliikenne Kuusamon lentoasemalla 1980-89.

Tieliikenteessä kuolleet alueittain 1980-89

Lähde: TK/Liikennetilastoll. vuosikirja 1981 - 1990

Kuva 92. Tieliikenteessä kuolleet alueittain 1980-89.

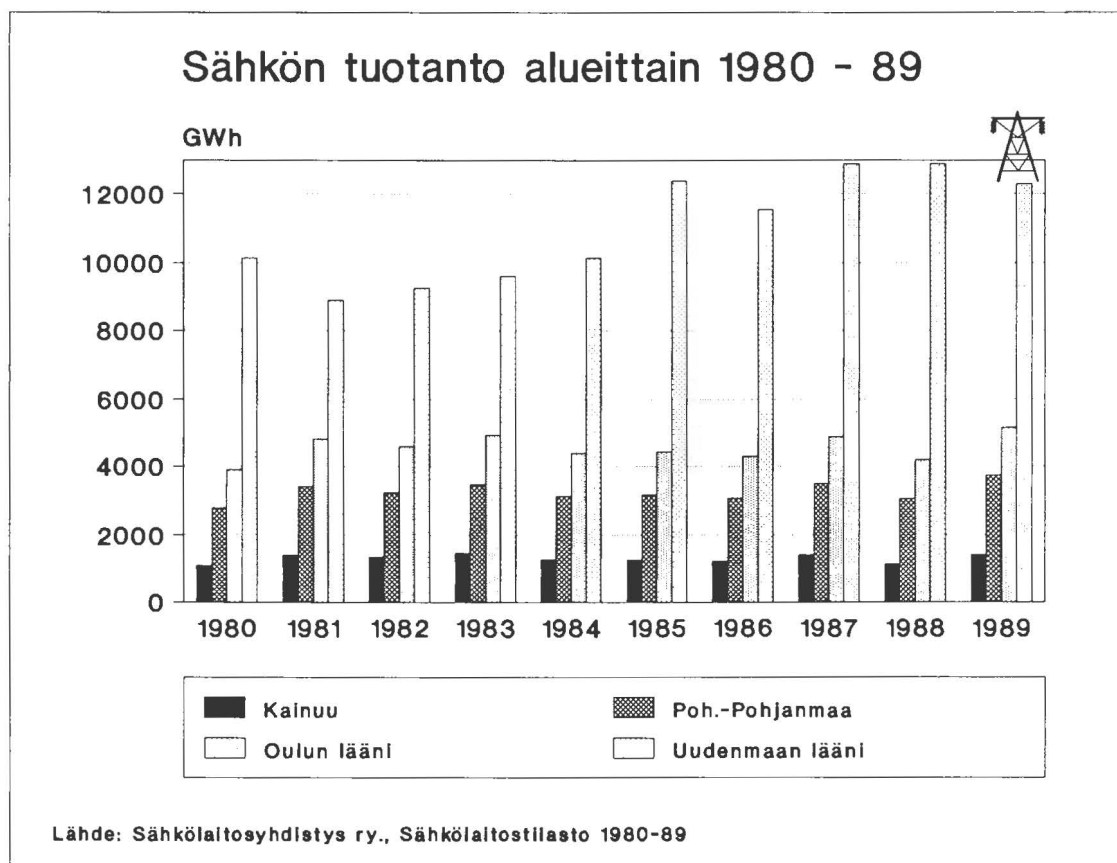
ENERGIAHUOLTO

Oulun läänin sähkön tuotanto on pysynyt yli 4 000 GWh:n vuodesta 1981 lähtien. Maakunnittain sähkön tuotannossa on eroja, sillä Pohjois-Pohjanmaa tuottaa yli kaksi kertaa enemmän sähköä kuin Kainuu. Uudenmaan sähkön tuotanto (yli 12 000 GWh:a) oli vuonna 1989 noin 2.5 kertainen Oulun läänin verrattuna. Sähkön kulutuksessa Oulun läänin kokonaiskulutus nousi yli 4 000 GWh:n vuonna 1984 ja seuraavana vuonna sähköomavaraisuus menetettiin. Koko maan sähköomavaraisuus menetettiin vuonna 1983.

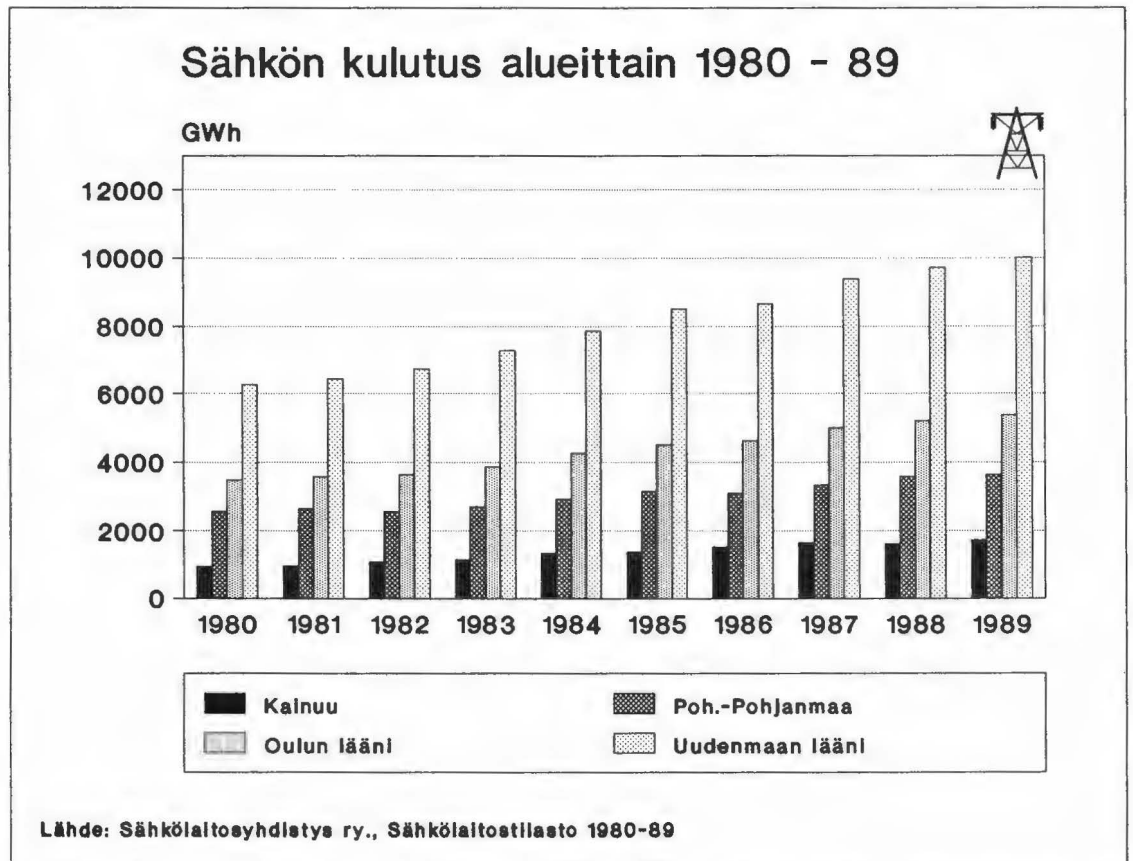
Oulun läänin osuus koko maan energiatuotannosta nousi yli 10 % vuonna 1981, mutta laski sen alle vuonna 1985. Aivan viimeaikaisin kehitys (vuosi 1989) on nostanut Oulun läänin osuuden koko maan energiatuotannosta jälleen noin 10 prosenttiin kulutuksen pysyessä ennallaan.

Oulun läänin vesienenergiatuotannon osuus koko tuotetusta vesienenergiasta on vaihdellut vuosittain huomattavasti. Vuonna 1983 tuotettiin läänissä jopa 1/3 maan vesienenergiasta. Vuosittaisia tuotantovaihteluita on ollut niin Kainuussa kuin Pohjois-Pohjanmaallakin.

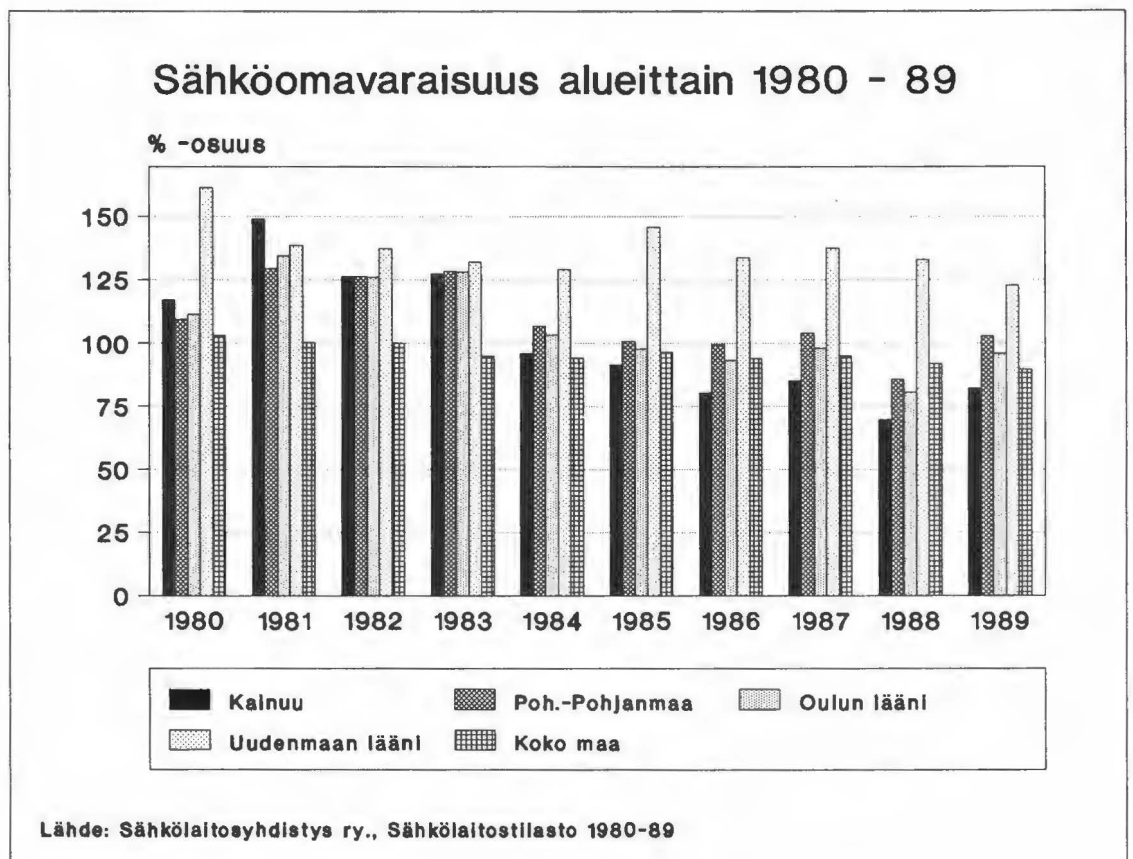
Käyttäjärühmittäin jalostuksen osuus sähkön kulutuksesta on suuri Oulun läänissä ja eritoten Kainuussa verrattuna Uudenmaan läänin. Yksityinen sähkönkulutus on voimakasta Oulujokilaaksossa ja Kuusamossa.

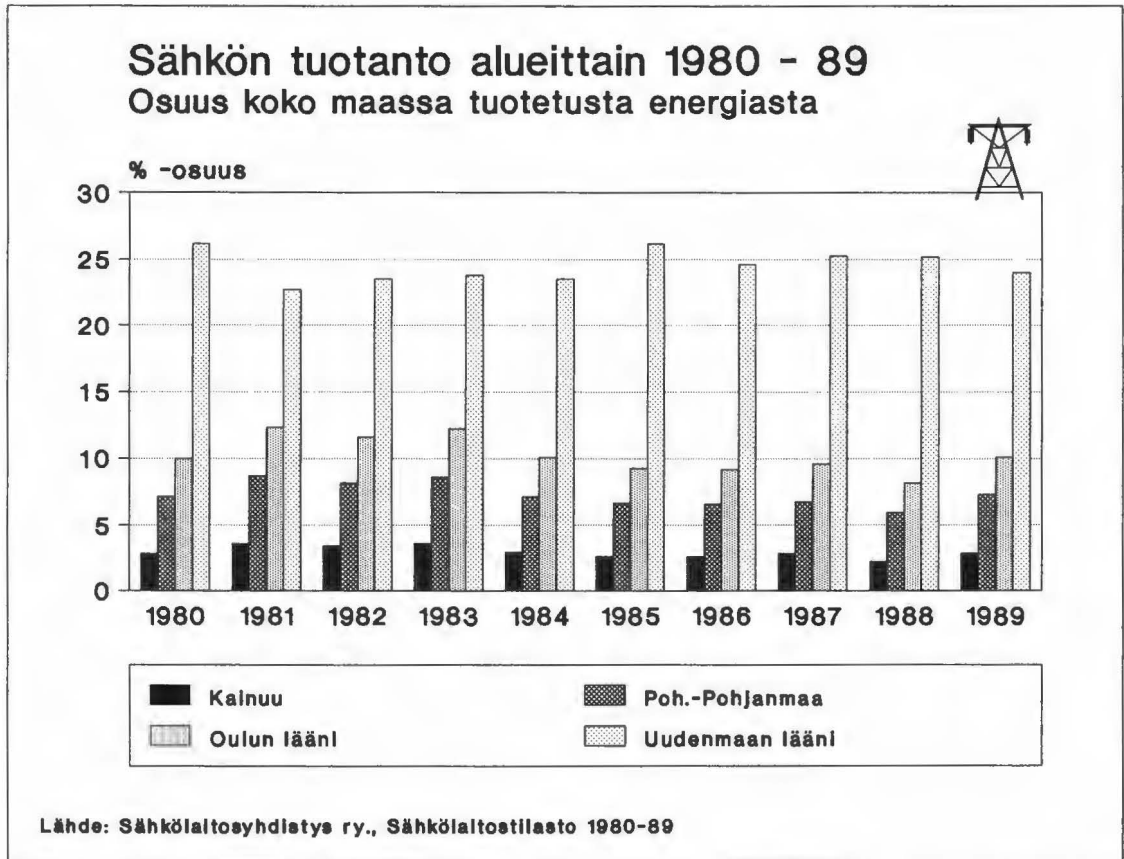
Kuva 93. Sähkön tuotanto alueittain 1980-89.

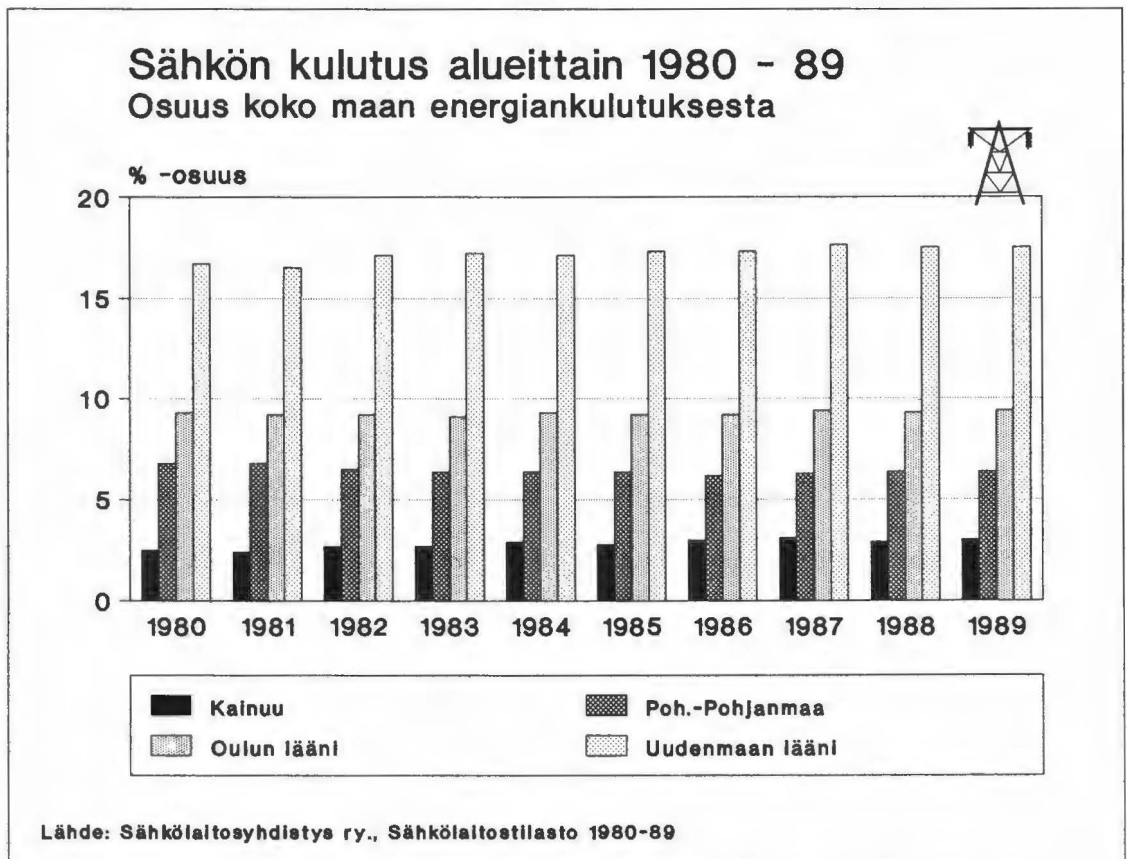
Kuva 94. Sähkön kulutus alueittain 1980-89.

Kuva 95. Sähkömavaraisuus alueittain 1980-89.

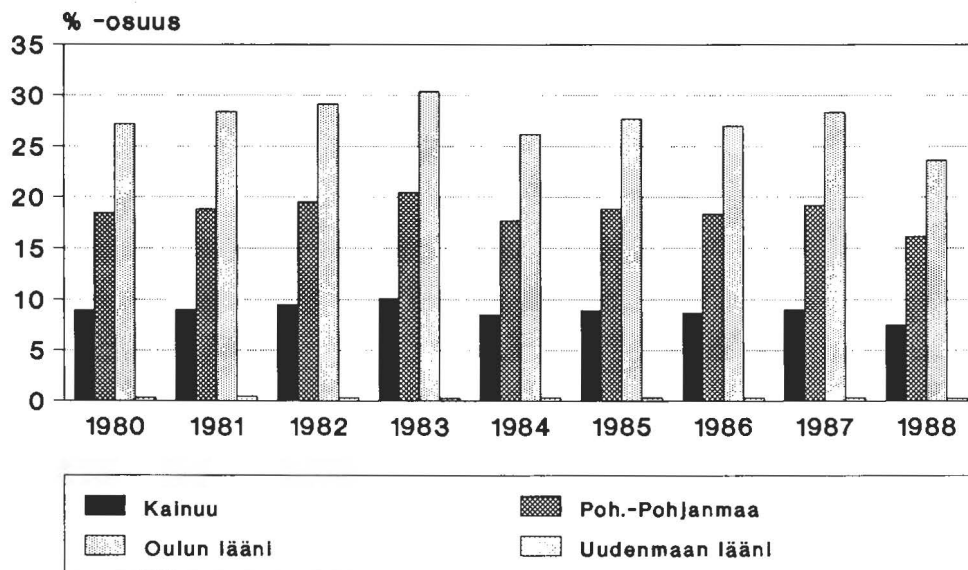
Kuva 96. Sähkön tuotanto alueittain 1980-89 (osuus koko maassa tuotetusta energiasta).

97. Sähkön kulutus alueittain 1980-89 (osuus koko maan energiankulutuksesta).

Vesivoimalla tuotettu energia alueittain 1980 - 88

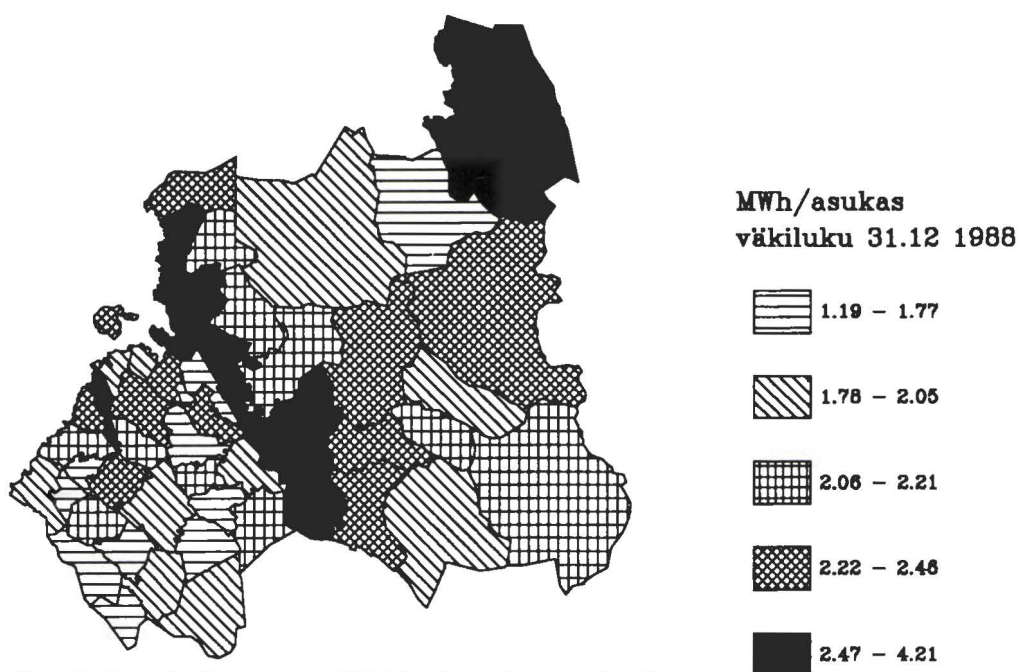
Osuus maassa tuotetusta vesienergiasta

Lähde: Sähkölaitosyhdistys ry., Sähkölaitostilasto 1980-88

Kuva 98. Vesivoimalla tuotettu energia alueittain 1980-88 (osuus maassa tuotetusta vesienergiasta).

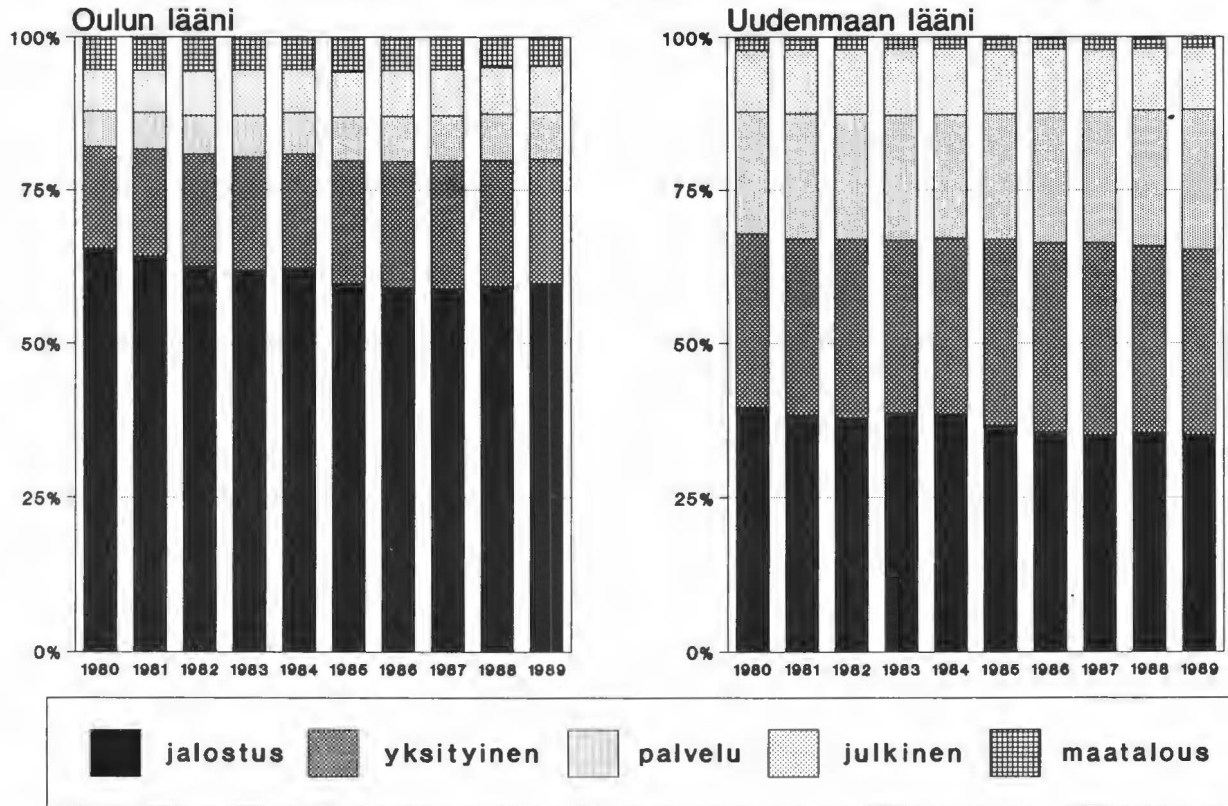
Yksityinen sähkönkulutus kunnittain 1988

Lähde: Sähkölaitosyhdistys ry., Sähkölaitostilasto 1988

Kuva 99. Yksityinen sähkönkulutus kunnittain 1988.

Sähkön kulutus käyttäjäryhmittäin 1980 - 89

Lähde: Sähkölaitosyhdistys ry., Sähkölaitostilasto 1980-89

Kuva 100. Sähkön kulutus käyttäjäryhmittäin 1980-89.

YMPÄRISTÖN TILA

Suurin osa Oulun läänin teollisuuden päästöistä on peräisin Pohjois-Pohjanmaalta. Suurimmat ovat rikkidioksidin vuosipäästöt. Pohjois-Pohjanmaalla rikkidioksidipäästöt olivat vuonna 1990 vajaat 17 500 tn, typen oksidien päästöt noin 7 000 tn ja hiukkaspäästöt runsaat 4 500 tn vuodessa. Pohjois-Pohjanmaan suurimmat päästölähteet sijaitsevat Raahessa ja Oulussa. Kainuussa rikkidioksidin päästöt vuonna 1990 olivat noin 2 400 tn, typen oksidien päästöt reilut 1 000 tn ja hiukkaspäästöt melkein 500 tn. Kainuussa suurin osa päästöistä on lähtöisin Kajaanista ja Sotkamosta.

Hiukas-, rikkidioksidi- ja typpidioksidipäästöt olivat suurimmat Oulussa, Raahen ympäristössä, Haapavedellä ja Kajaanin ympäristössä. Teollisuuden päästöjä voidaan tutkia vain niiden kuntien osalta, joissa on ilmoitusvelvollisia yrityksiä. Oulun läänissä on 28 kuntaa, joiden alueella ei ole päästöjen suhteen ilmoitusvelvollisia yrityksiä.

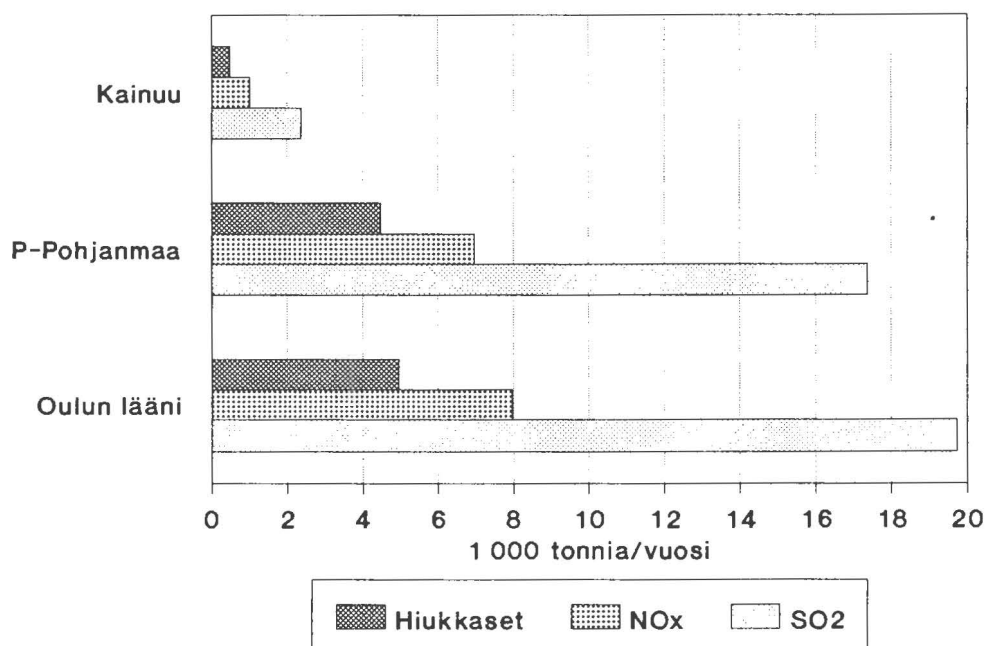
Ympäristönsuojelun virkoja vuonna 1991 on 42 kunnassa. Osa viroista on puolivirkoja eli ympäristönsuojelusihteerin virka on yhdistetty toiseen virkaan. Osalla kunnista on yksi yhteinen ympäristönsuojelusihteerin virka toisen kunnan kanssa. Tällaisia kuntia ovat Ii ja Yli-Ii, Rantsila ja Ruukki, Pattijoki ja Raahen sekä Pyhäjärvi ja Kärämäki. Ympäristönsuojelun virkoja on Oulussa viisi ja Kajaanissa kolme.

Oulun läänissä on huomattava osa Suomen soidensuojelualueista: 52 aluetta koko maan 173 alueesta. Läänin suojeltujen soiden kokonaispinta-ala on noin 64 600 hehtaaria (noin prosentti läänin pinta-alasta). Oulun läänin soidensuojelualueista valtaosa sijaitsee läänin keski- ja itäosissa. Valtakunnallisen lehtojensuojeluohjelman alueita on läänissä 45 kpl. Niiden yhteispinta-ala on 743.1 ha ja ne sijaitsevat pääosin läänin pohjois- ja keskiosissa. Lintuvesisuojaohjelman alueita on läänissä yhteensä liki 24 000 ha, josta melkein 45 % on valtakunnallisestikin tunnetun Liminganlahden ympäristössä.

Luonnonpuistot ovat tutkimustarkoituksiin varattuja ja luonnontilassa säilytettäviä alueita. Ne ovat pääosin yleisöltä suljettuja lukuunottamatta joissakin luonnonpuistoissa olevia vapaita retkeilypolkuja. Oulun läänissä on viisi koko Suomen 20 rauhoitetusta luonnonpuistoalueesta. Läänin luonnonpuistojen kokonaispinta-ala on vuonna 1990 noin 15 100 hehtaaria eli 0.24 % koko läänin pinta-alasta.

Kansallispuistot ovat yleisiä luonnonnähtävyyksiä, jotka säilytetään mahdollisimman luonnontilaisina. Suomessa on vuonna 1990 22 kansallispuistoa, joista kolme on Oulun läänissä. Kansallispuistojen yhteispinta-ala Oulun läänissä on noin 15 700 hehtaaria.

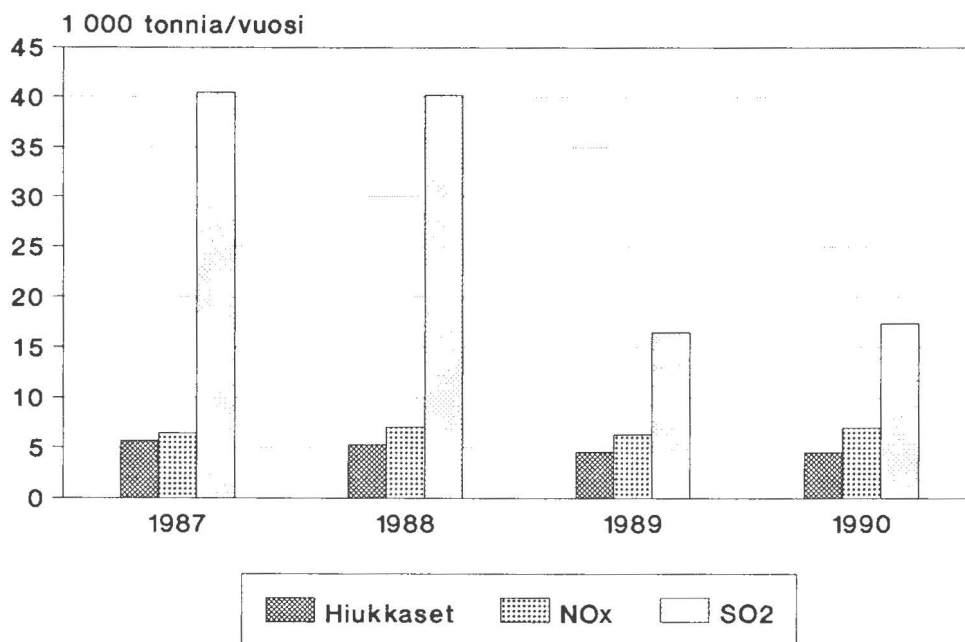
Teollisuuden päästöt alueittain 1990

Lähde: Oulun lääninhallitus/ympäristönsuojelutoimisto

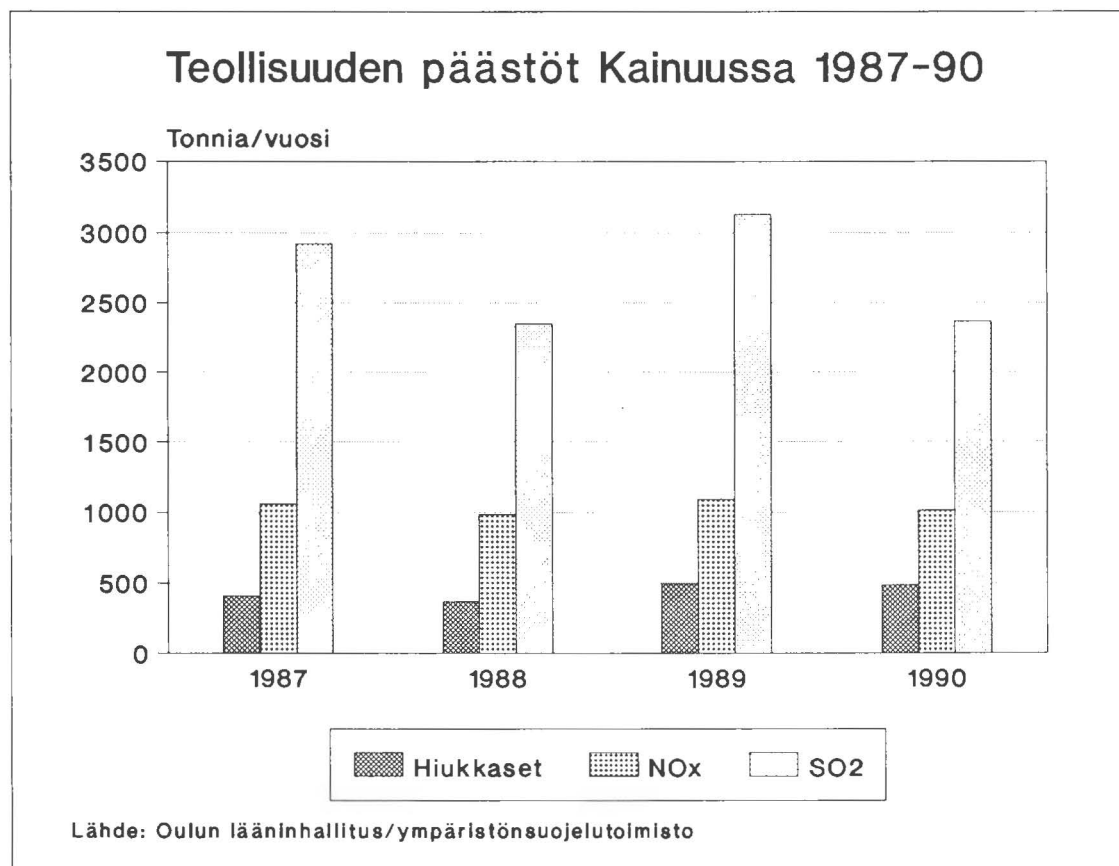
Kuva 101. Teollisuuden päästöt alueittain 1990.

Teollisuuden päästöt Pohjois-Pohjanmaalla 1987-90

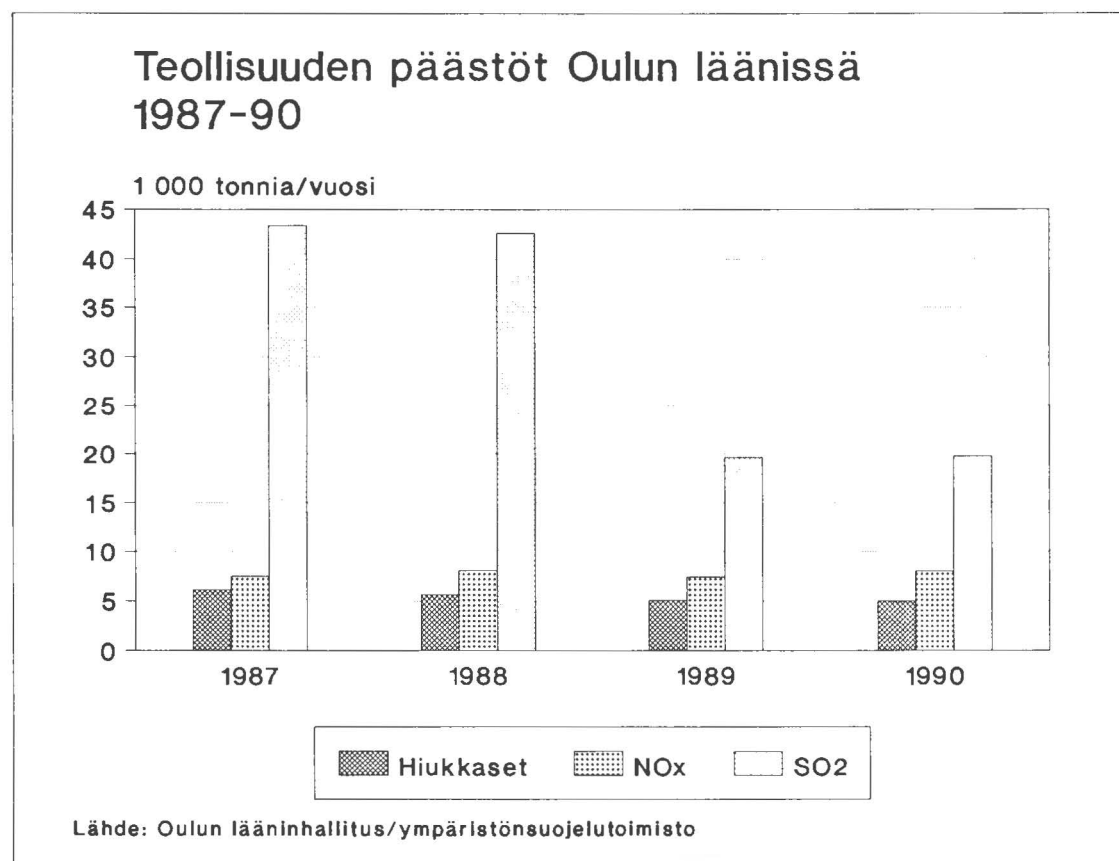

Lähde: Oulun lääninhallitus/ympäristönsuojelutoimisto

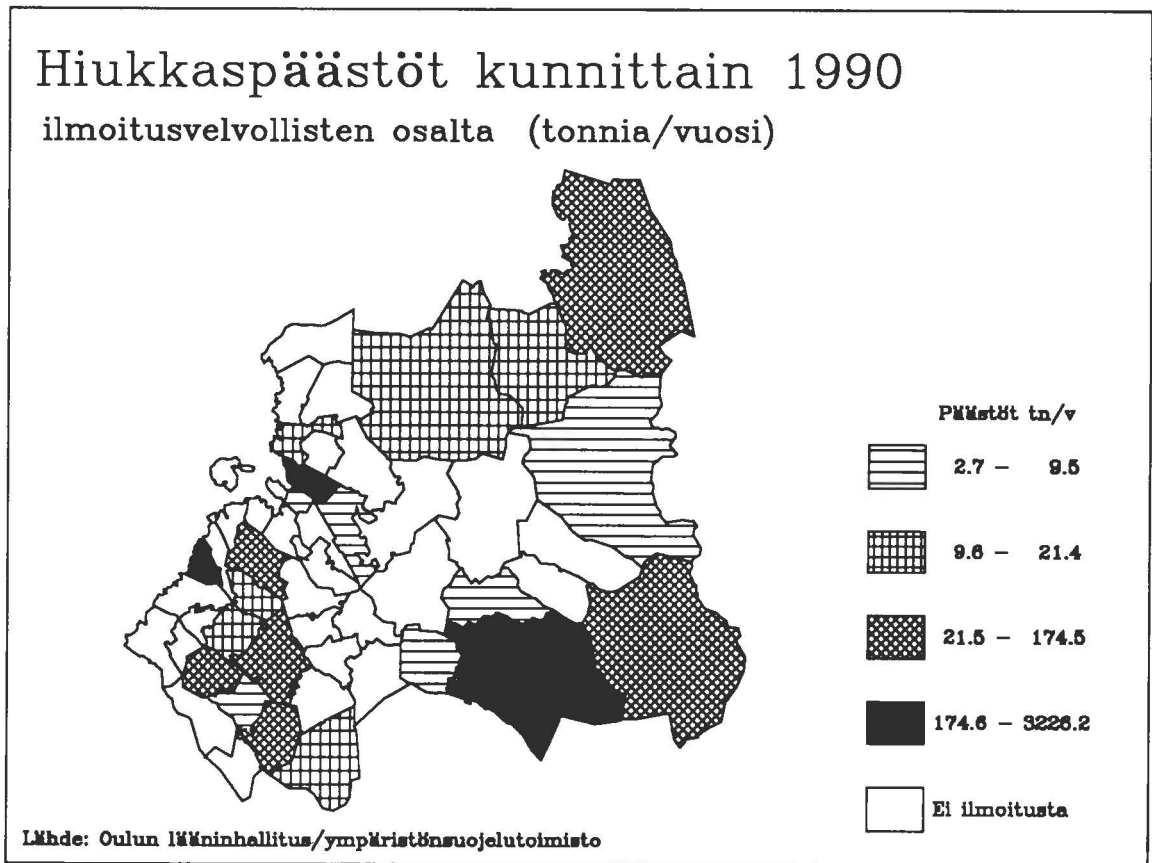
Kuva 102. Teollisuuden päästöt Pohjois-Pohjanmaalla 1987-1990.

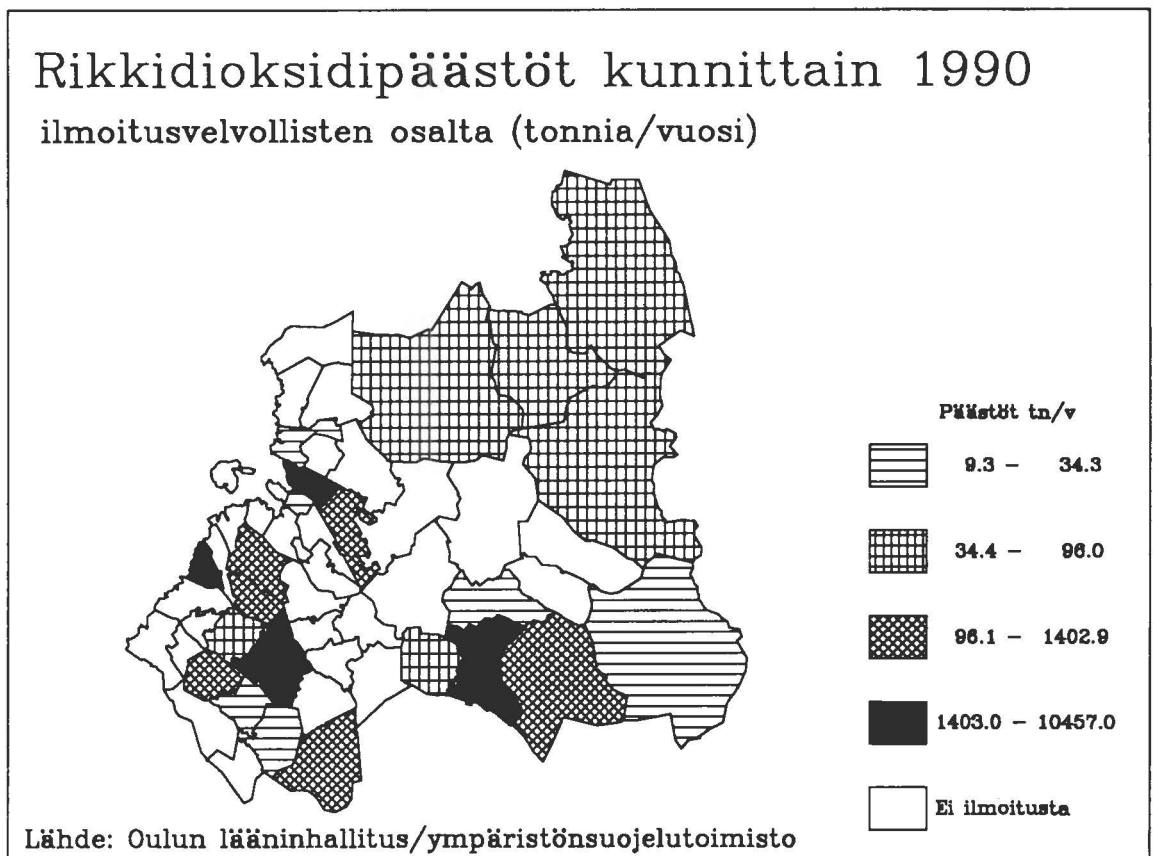
Kuva 103. Teollisuuden päästöt Kainuussa 1987-90.

Kuva 104. Teollisuuden päästöt Oulun läänissä 1987-90.

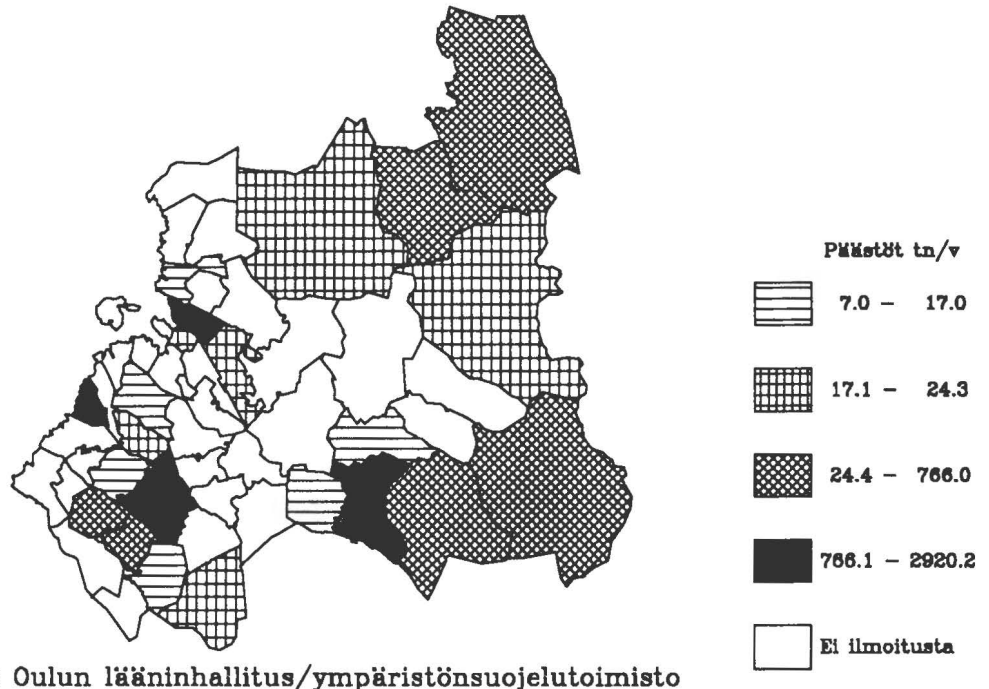

Kuva 105. Hiukkaspäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1990 (tonnia/vuosi).

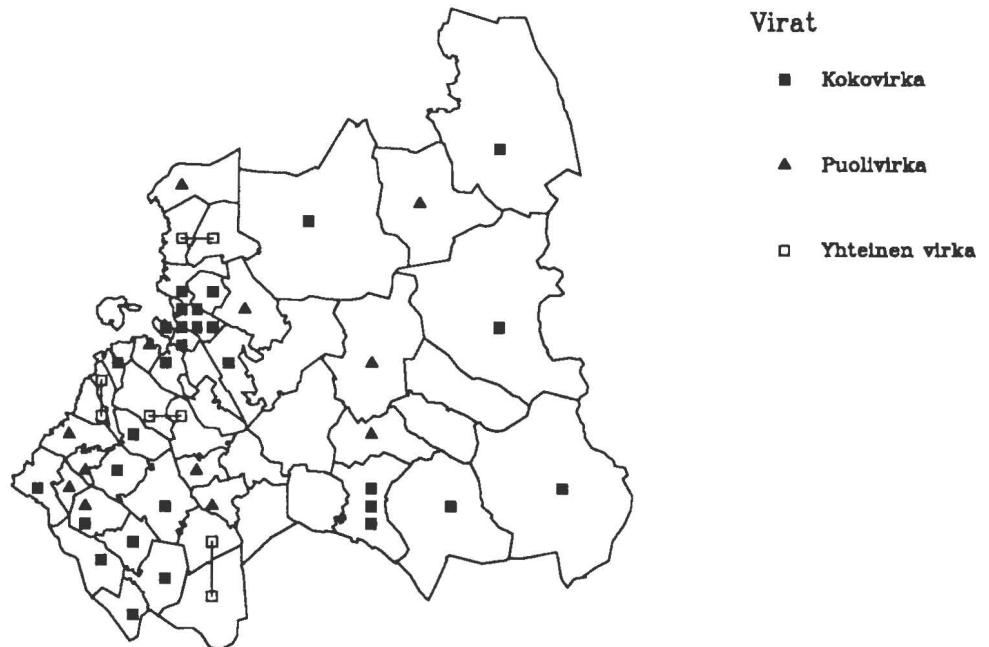
Kuva 106. Rikkidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1990 (tonnia/vuosi).

Typpidioksidipäästöt kunnittain 1990 ilmoitusvelvollisten osalta (tonnia/vuosi)

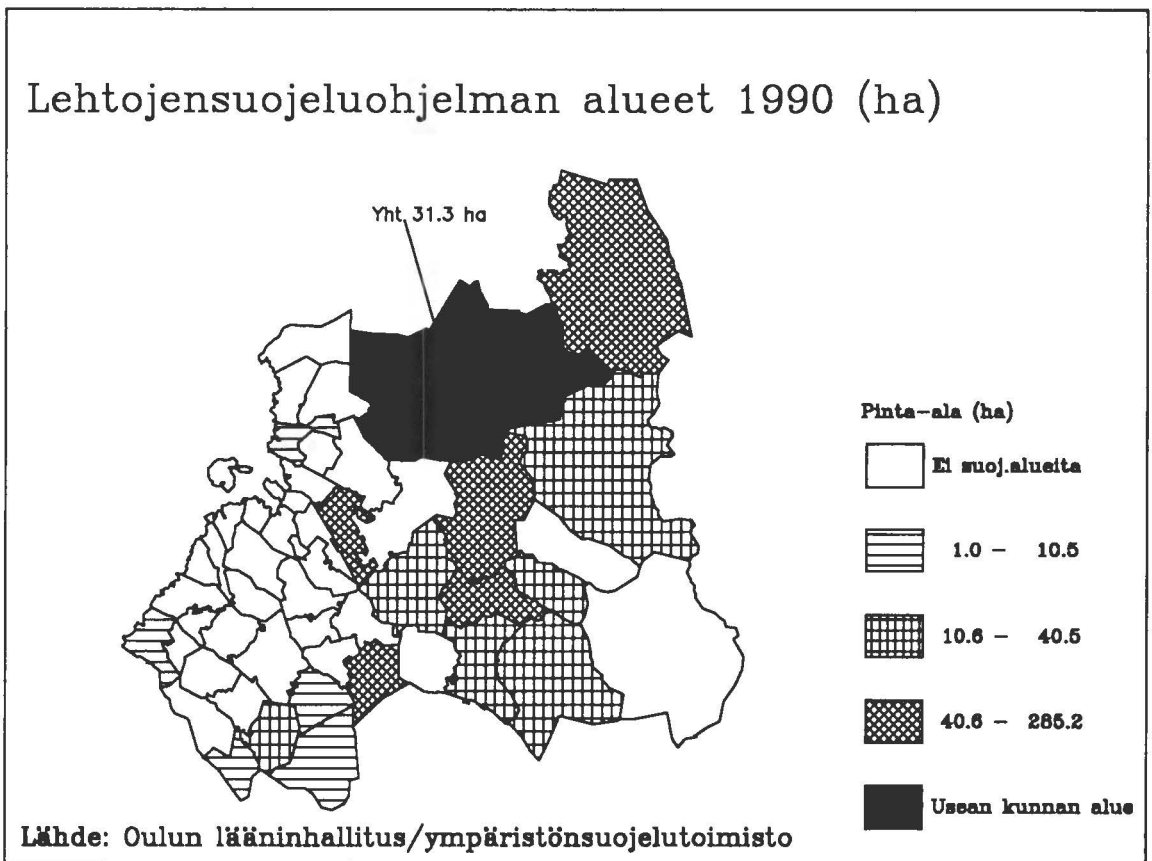

Kuva 107. Typpidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1990 (tonnia/vuosi).

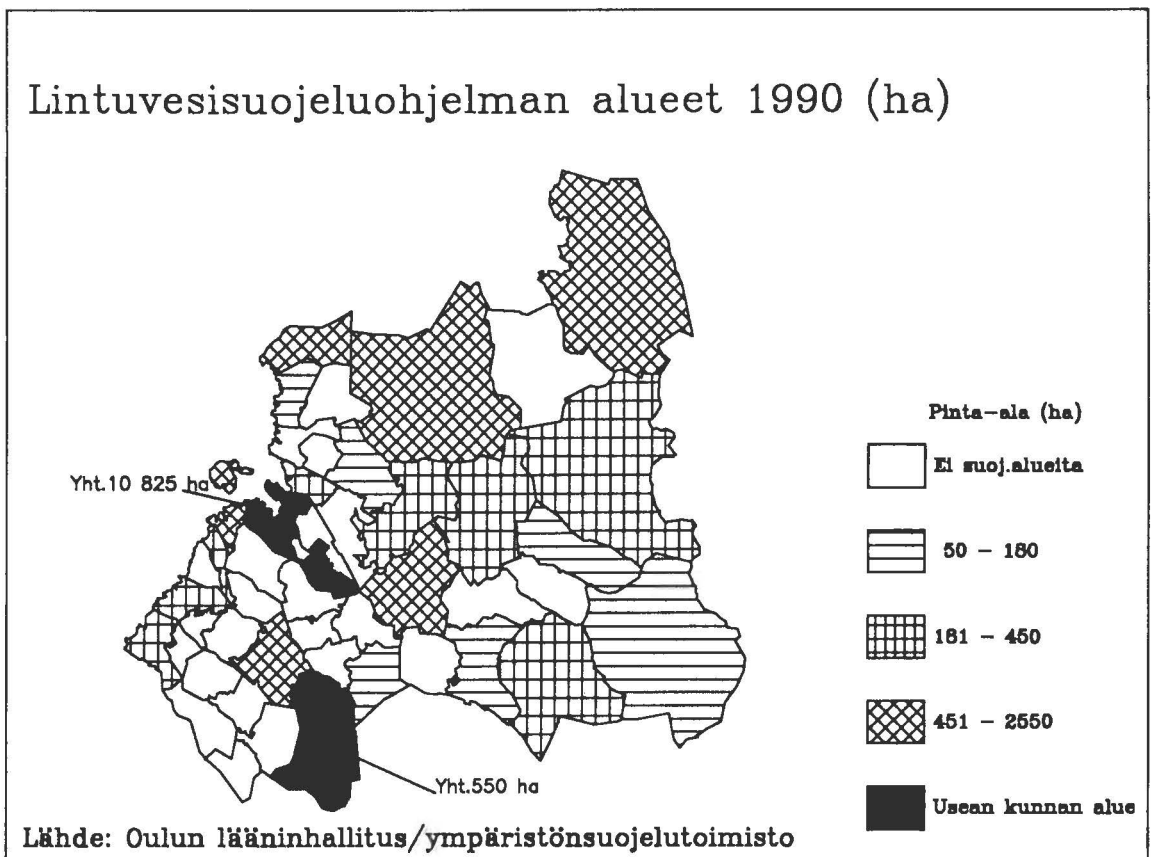
Kuntien ympäristönsuojelun hallinnon henkilökunta 1991

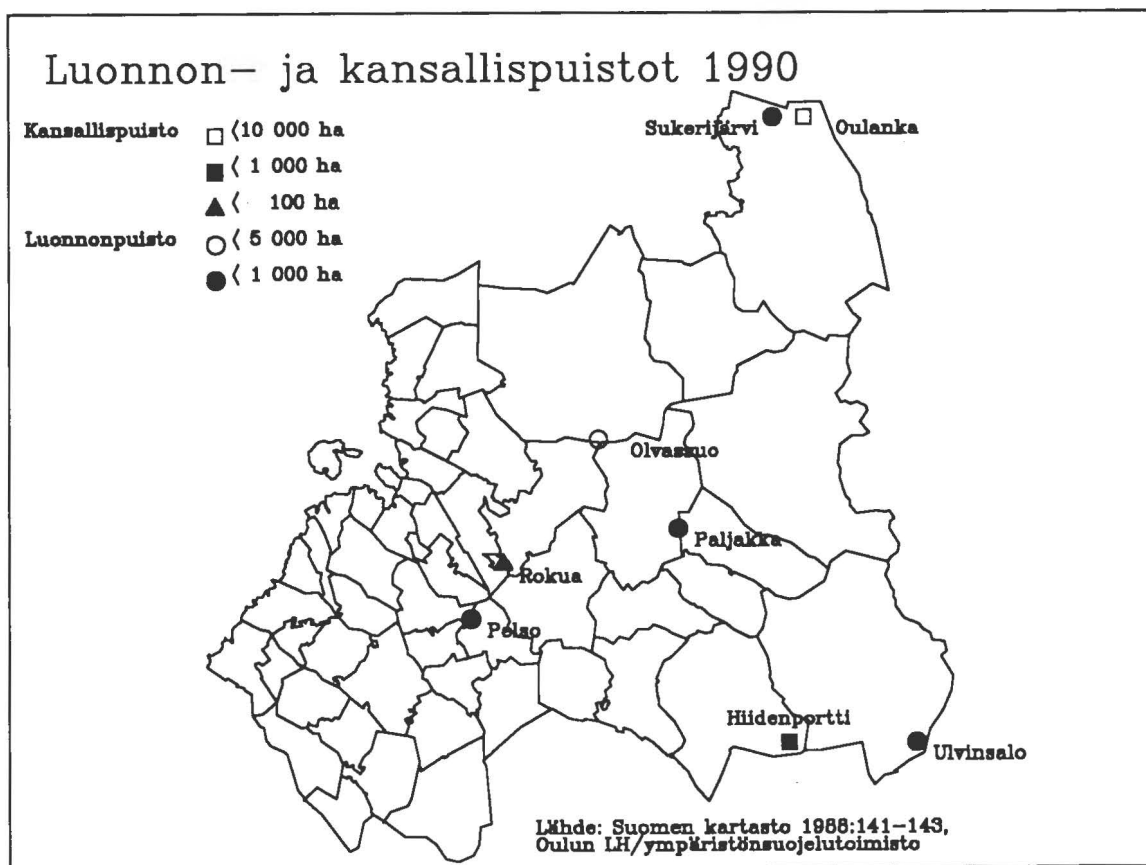
Kuva 108. Kuntien ympäristönsuojelun hallinnon henkilökunta 1991.

Kuva 109. Lehtojensuojeluohjelman alueet 1990 (ha).

Kuva 110. Lintuvesisuojeleuohjelman alueet 1990 (ha).

Kuva 111. Luonnon- ja kansallispuistot 1990.

KUNNALLISTALOUS

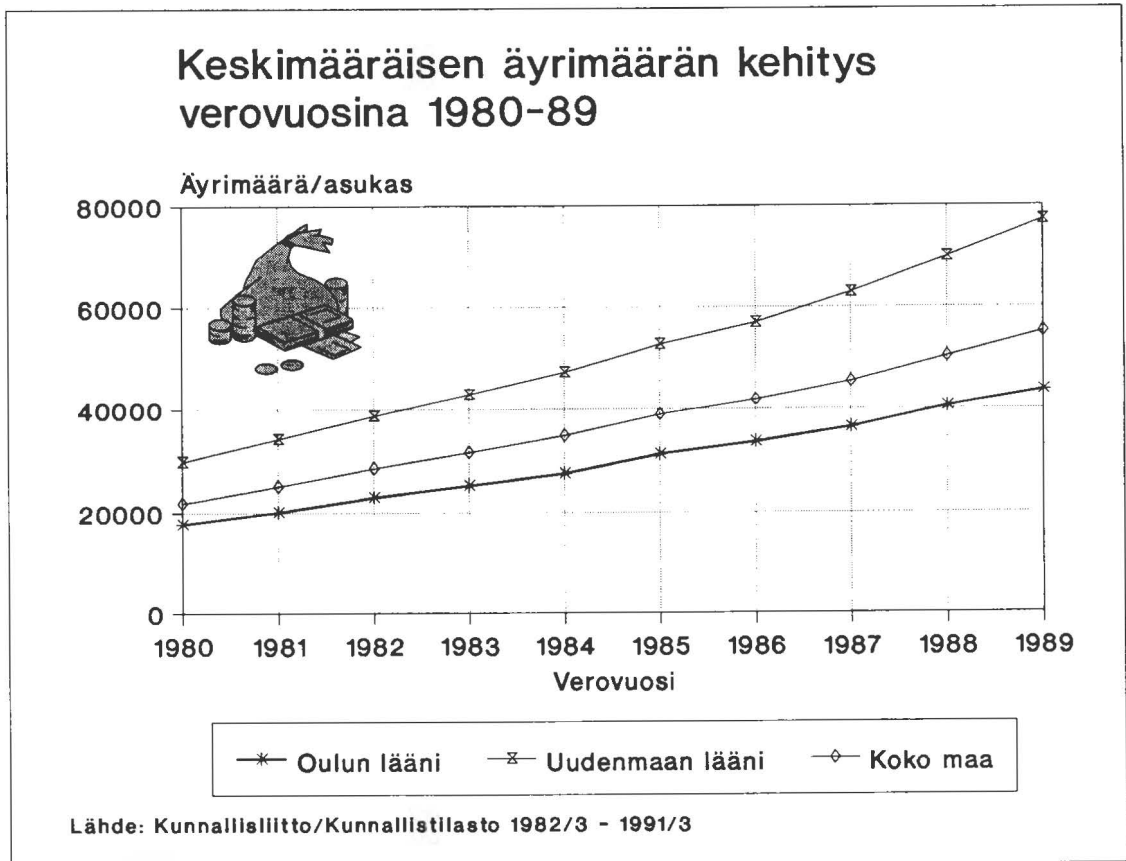
Keskimääräinen äyrimäärä asukasta kohden vuonna 1989 oli Oulun läänissä noin 80 % maan keskiarvosta.

Oulun läänin kuntien veroäyriin hinta on korkea suhteessa koko maahan, sillä läänin keskiarvo on lähes pennin suurempi kuin koko maan keskiarvo 16.30 penniä. Veroäyriin hinta vaihtelee 17 pennistä 19 penniin. Kallein äyrihintä (19 penniä) oli Kestilässä ja Ristijärvellä.

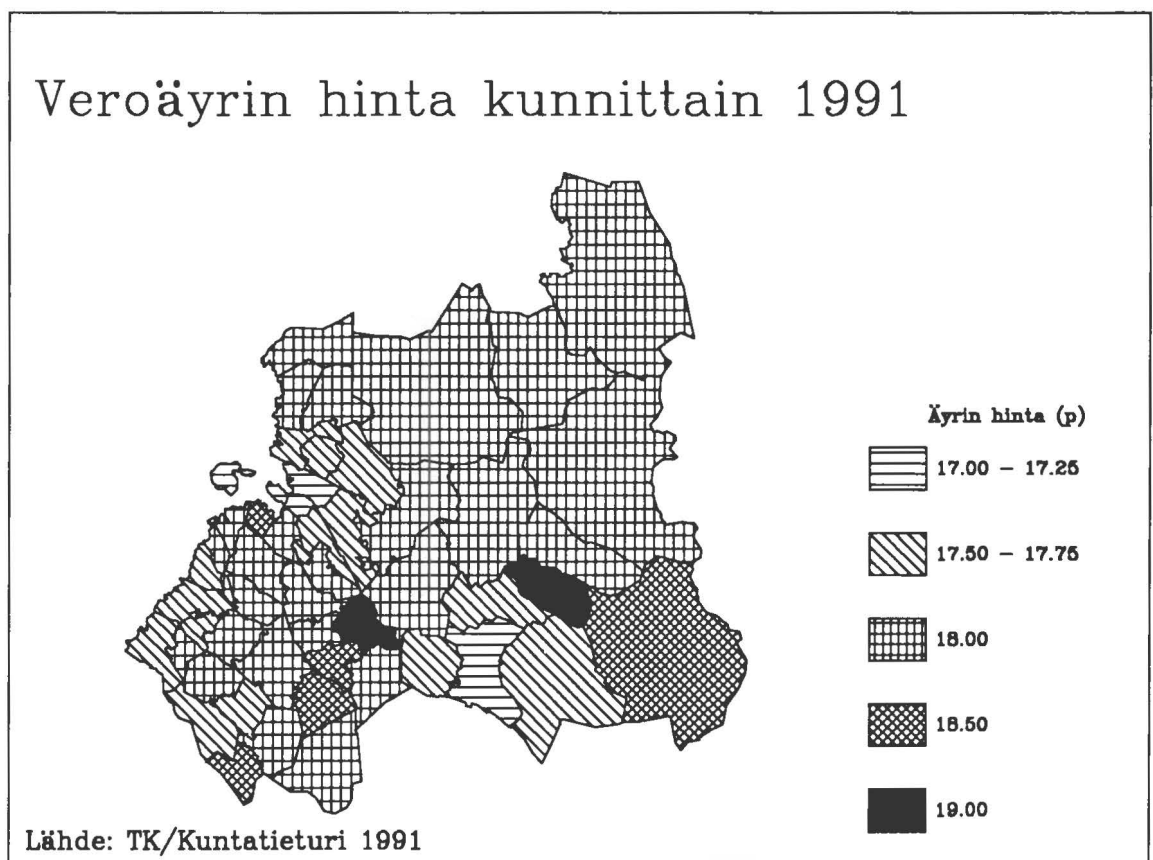
Lainojen ja korkojen rasitus kunnallistaloudelle vuonna 1989 oli Oulun läänissä vajaan pennin/veroäyri suurempi koko maassa keskimäärin. Lyhyt- ja pitkäaikaiset velat olivat koko maassa keskimäärin noin 4 550 markkaa/kuntalainen ja Oulun läänissä noin 5 000 markkaa/asukas.

Vakavaraisuusaste on vain viidessä kunnassa positiivinen. Maksuvalmiuseroin vaihtelee reilusta 76 päivästä (Alavieska) yhteen päivään (Liminka). Maksuvalmiuseroin II ilmaisee, kuinka monen päivän kassastamaksuihin tilinpäätöshetken kassavarat ja talletukset riittävät.

Vain Oulussa veroäyrimäärä/asukas on korkeampi kuin maassa keskimäärin. Pienimmän veroäyrikertymän kunnassa (Merijärvi) veroäyrimäärä/asukas ero maan keskiarvoon on yli 25 000 äyriä.

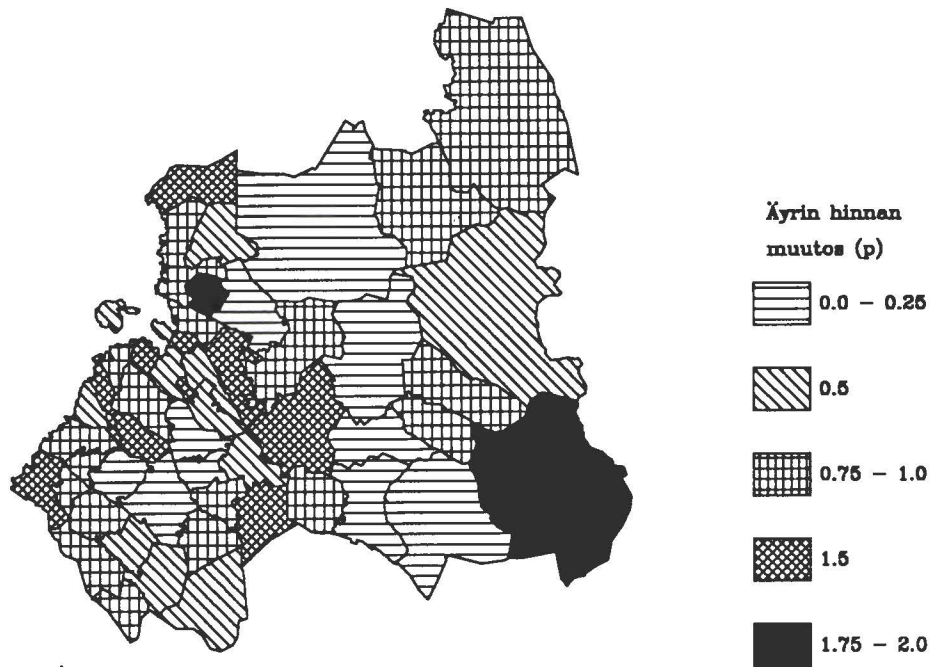

Kuva 112. Veroäyrimäärän/asukas kehitys alueittain verovuosina 1980-89.

Kuva 113. Veroäyrin hinta kunnittain verovuonna 1991.

Veroäyrin hinnan muutos kunnittain verovuosina 1980 – 1991

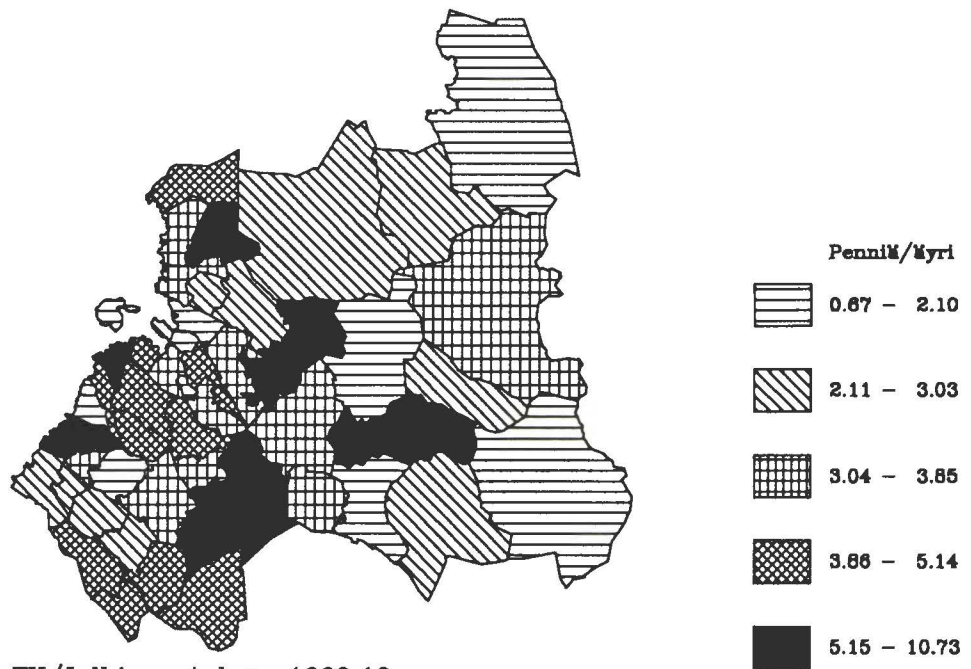

Lähde: TK/Kuntatieturi 1991

Kuva 114. Veroäyrin hinnan muutos kunnittain verovuosina 1980–91.

Kuntien lainojen hoitokustannukset 1989

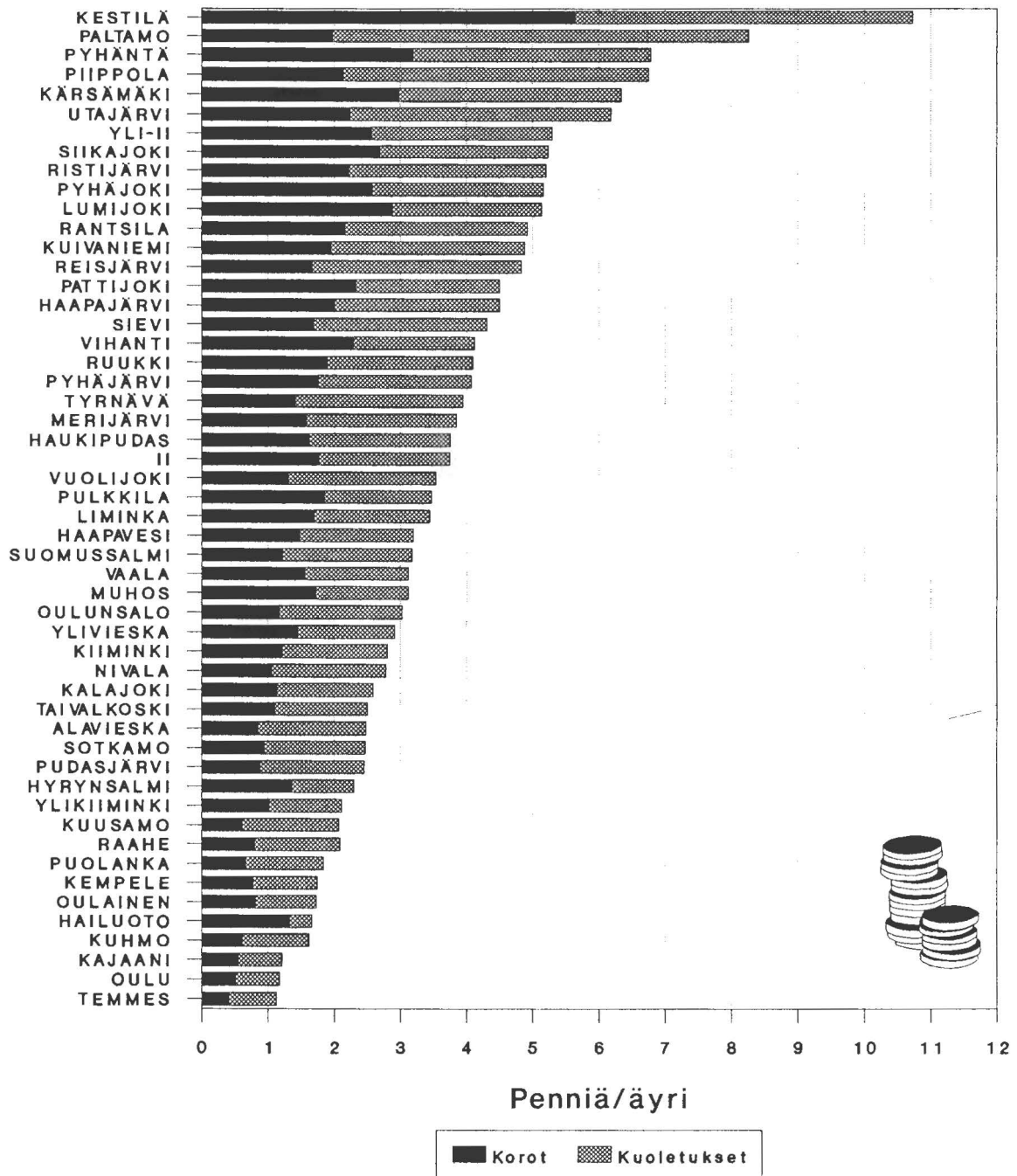
Korot ja kuoletukset yhteensä penniä/äyri

Lähde: TK/Julkinen talous 1990:10

Kuva 115. Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1989.

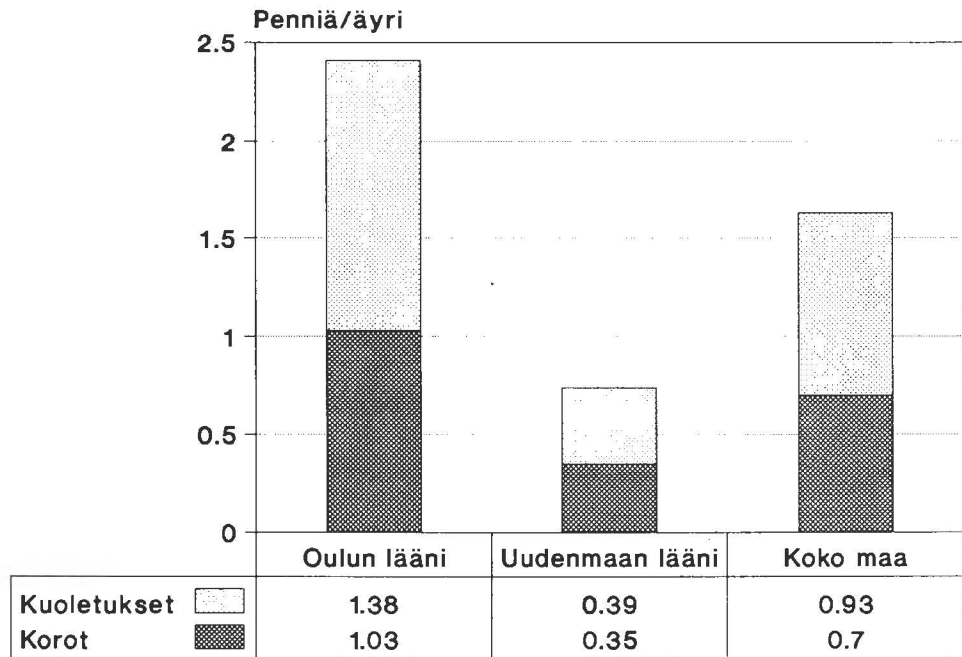
Kuntien lainojen hoitokustannukset 1989 (Penniä/äyri)

Lähde: TK/Julkinen talous 1990:10

Kuva 116. Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1989.

Kuntien lainojen korot ja kuoletukset alueittain 1989

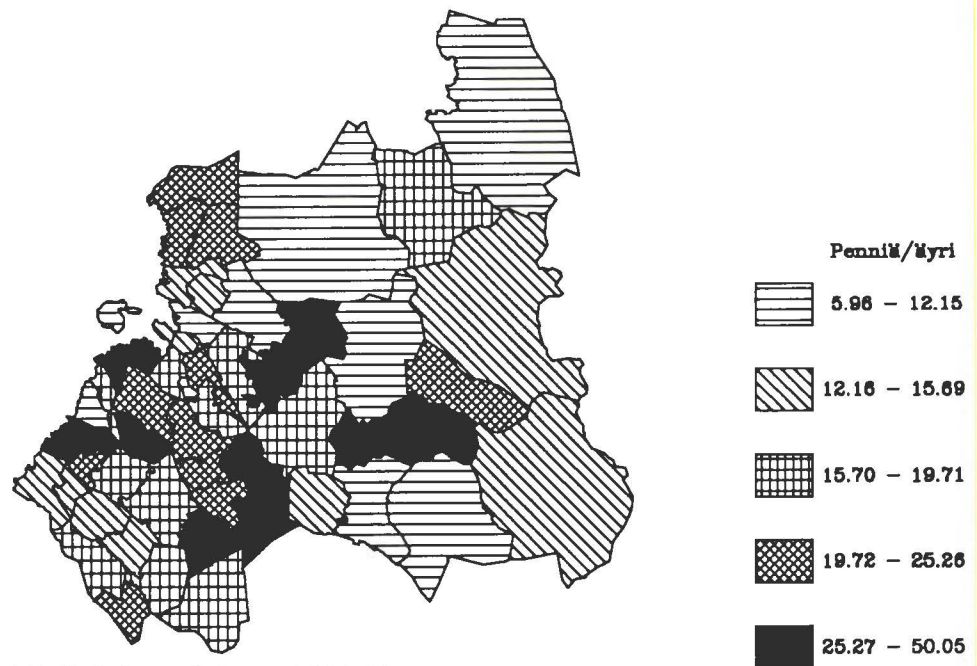

Lähde: TK/Julkinen talous 1990:10

Kuva 117. Kuntien lainojen korot ja kuoletukset alueittain (penniä/äyri) 1989.

Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat 1989

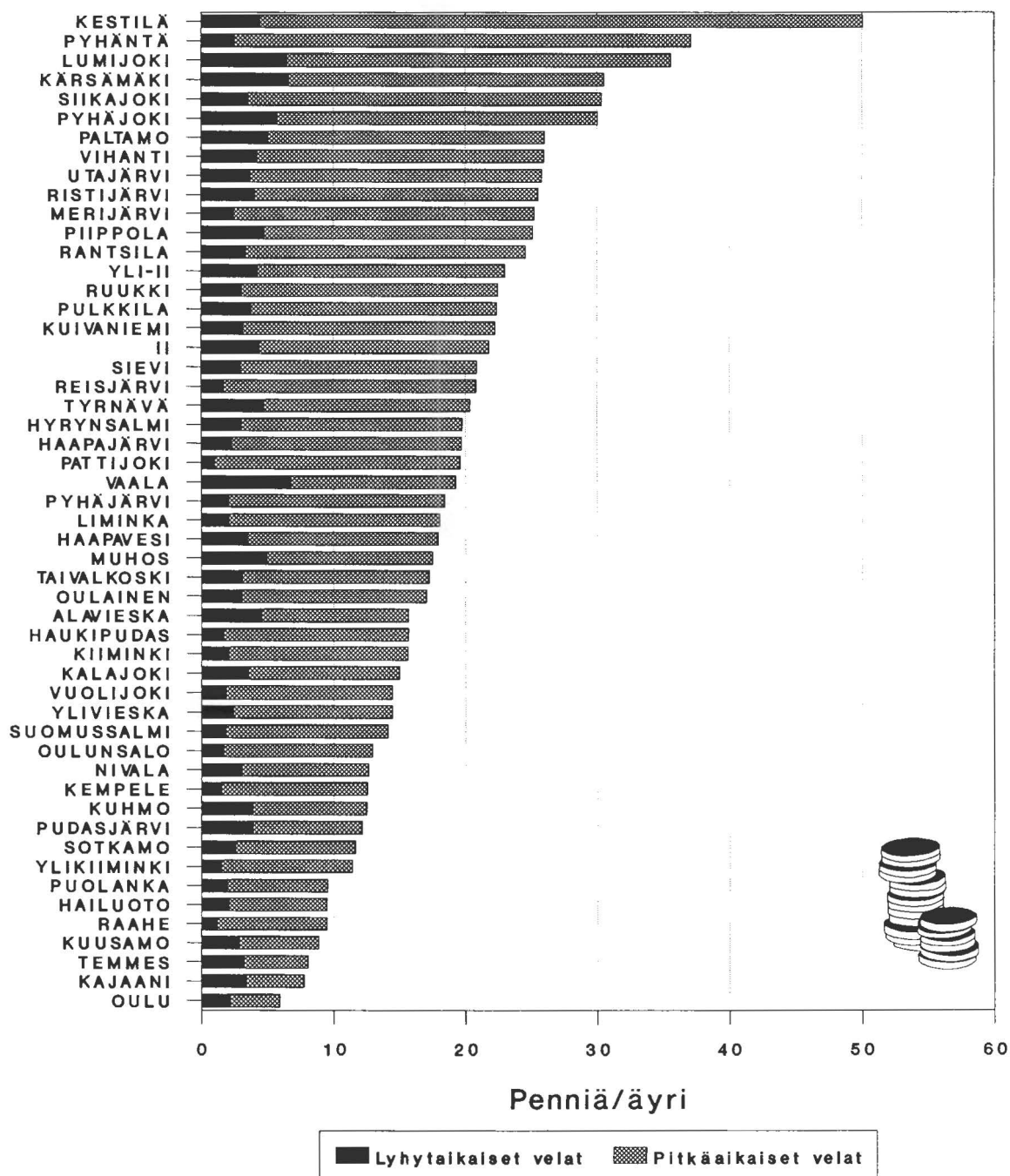
Penniä/äyri

Lähde: TK/Julkinen talous 1990:10

Kuva 118. Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1989.

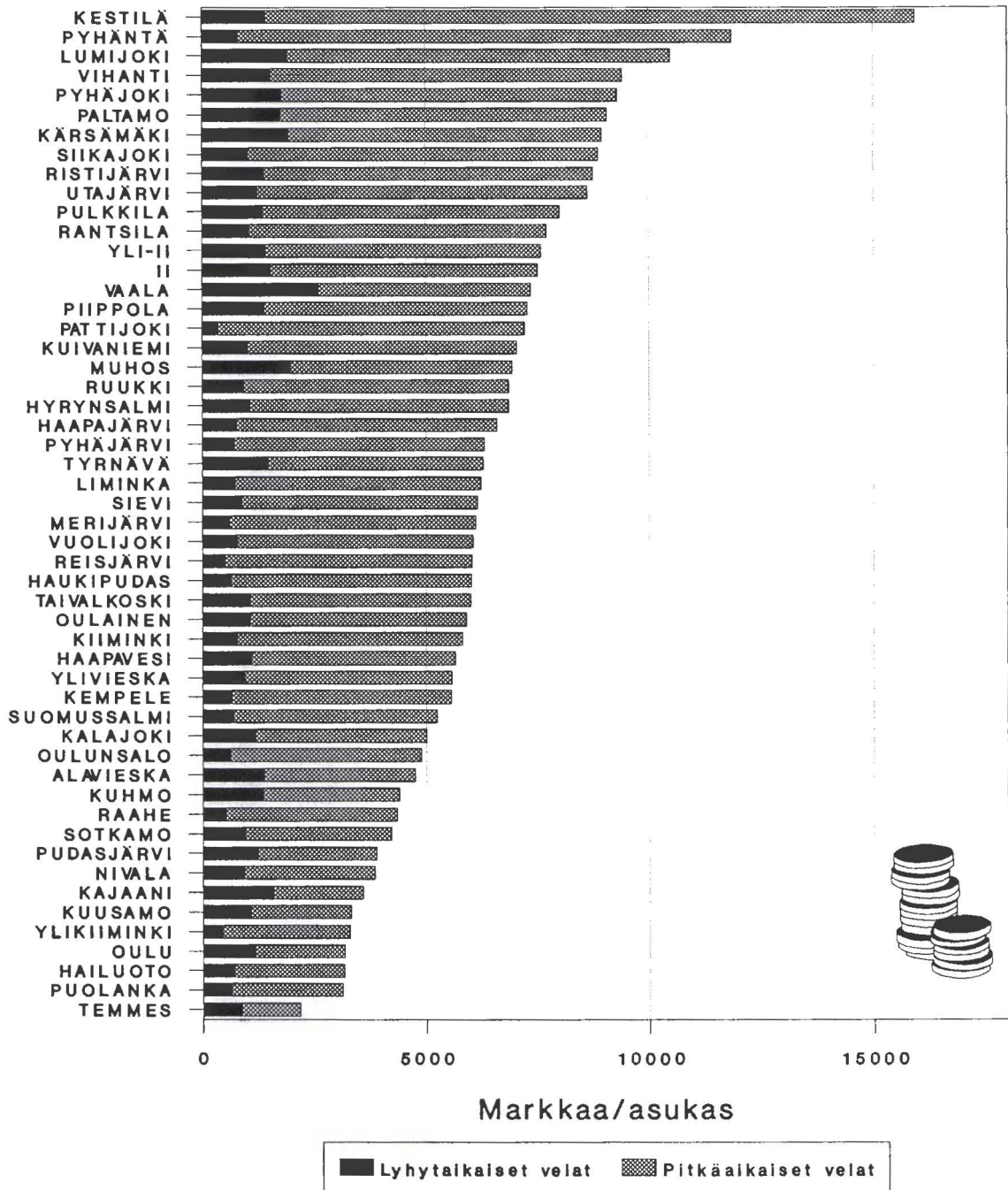
Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat 1989 (Penniä/äyri)

Lähde: TK/Julkinen talous 1990:10

Kuva 119. Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1989.

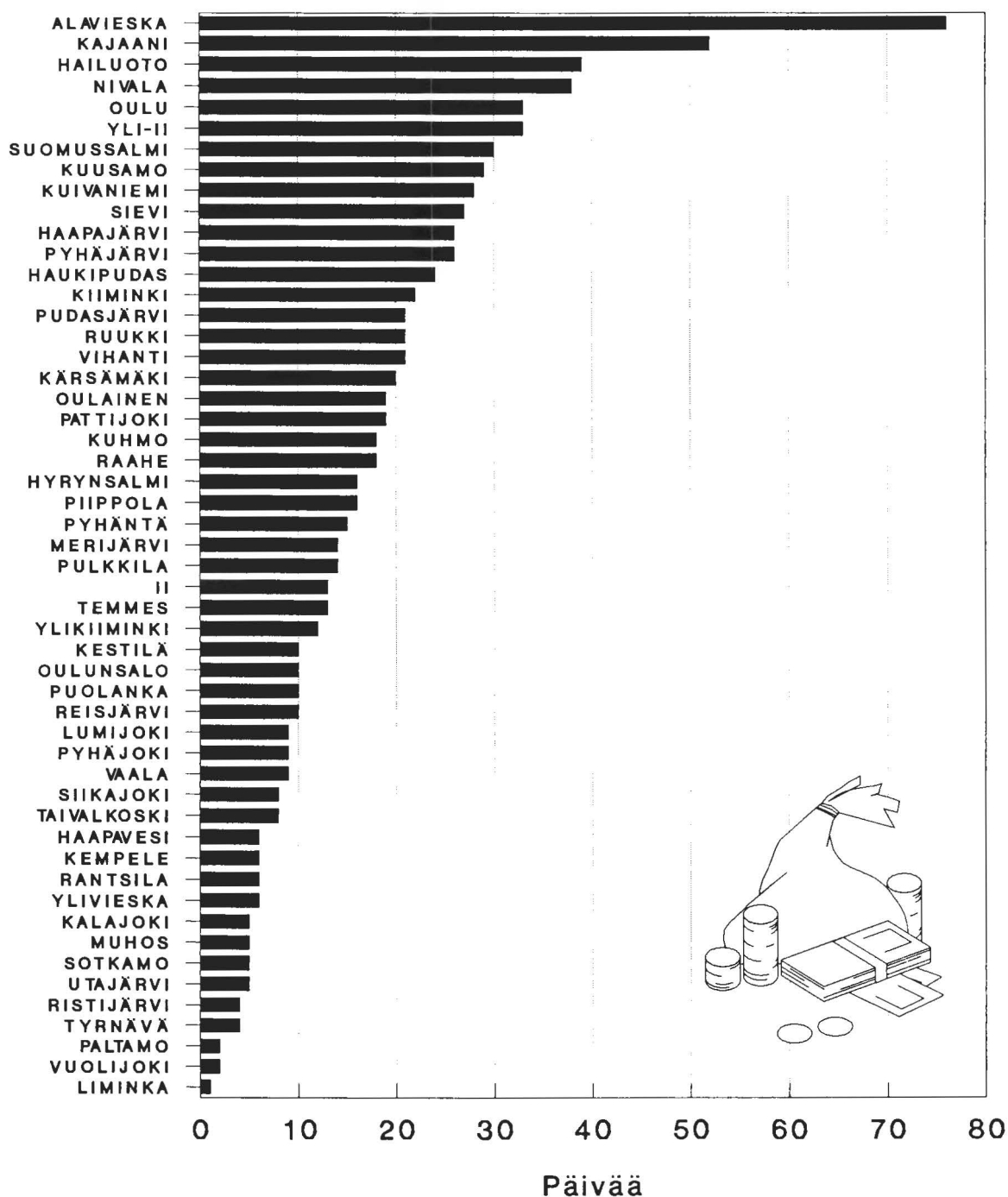
Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat 1989 (Markkaa/asukas)

Lähde: TK/Julkinen talous 1990:10

Kuva 120. Kuntien lyhyt ja pitkäaikaiset velat (markkaa/asukas) 1989.

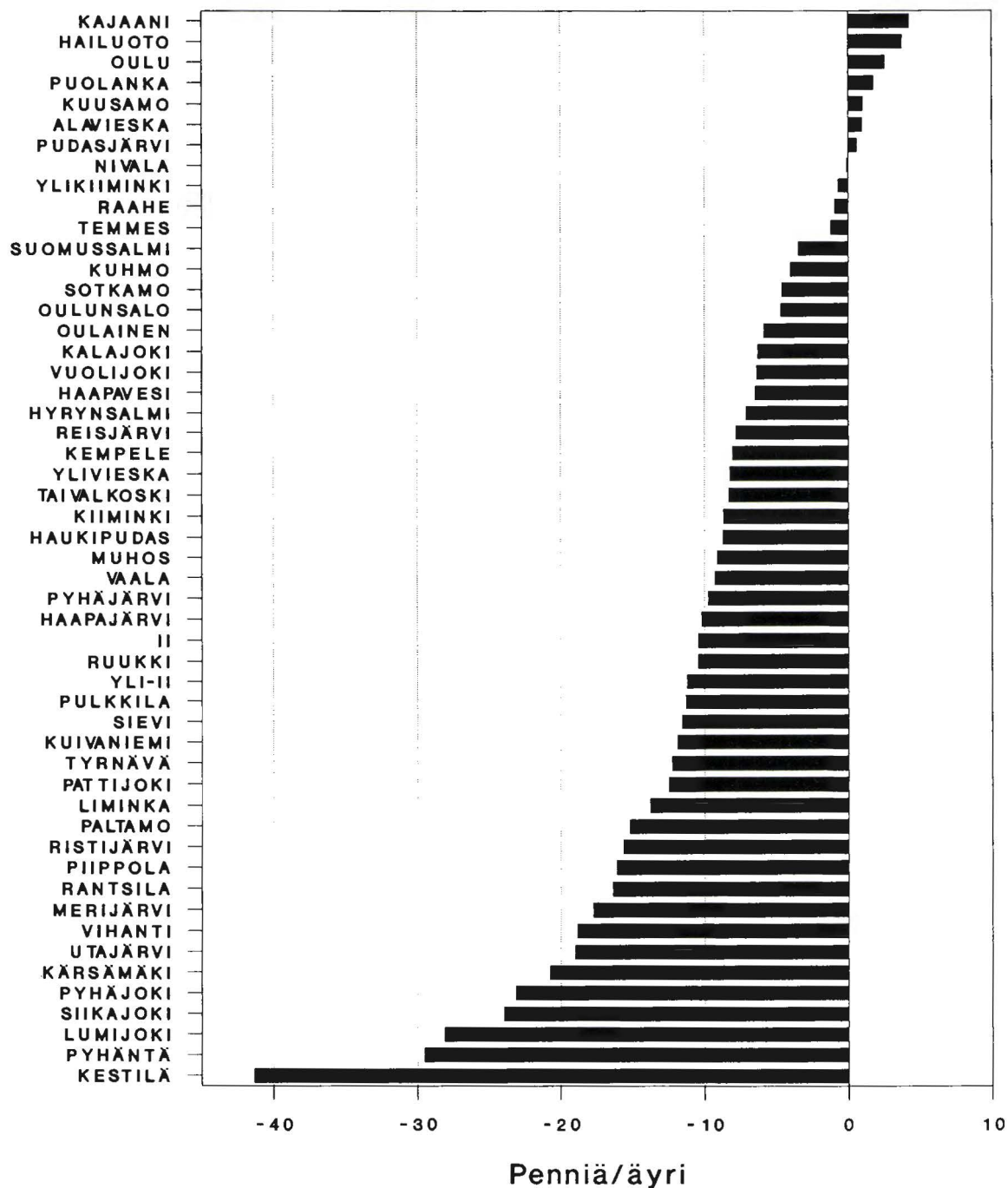
Maksuvalmiuskerroin II kunnittain 1989

Lähde: TK/Julkinen talous 1990:10

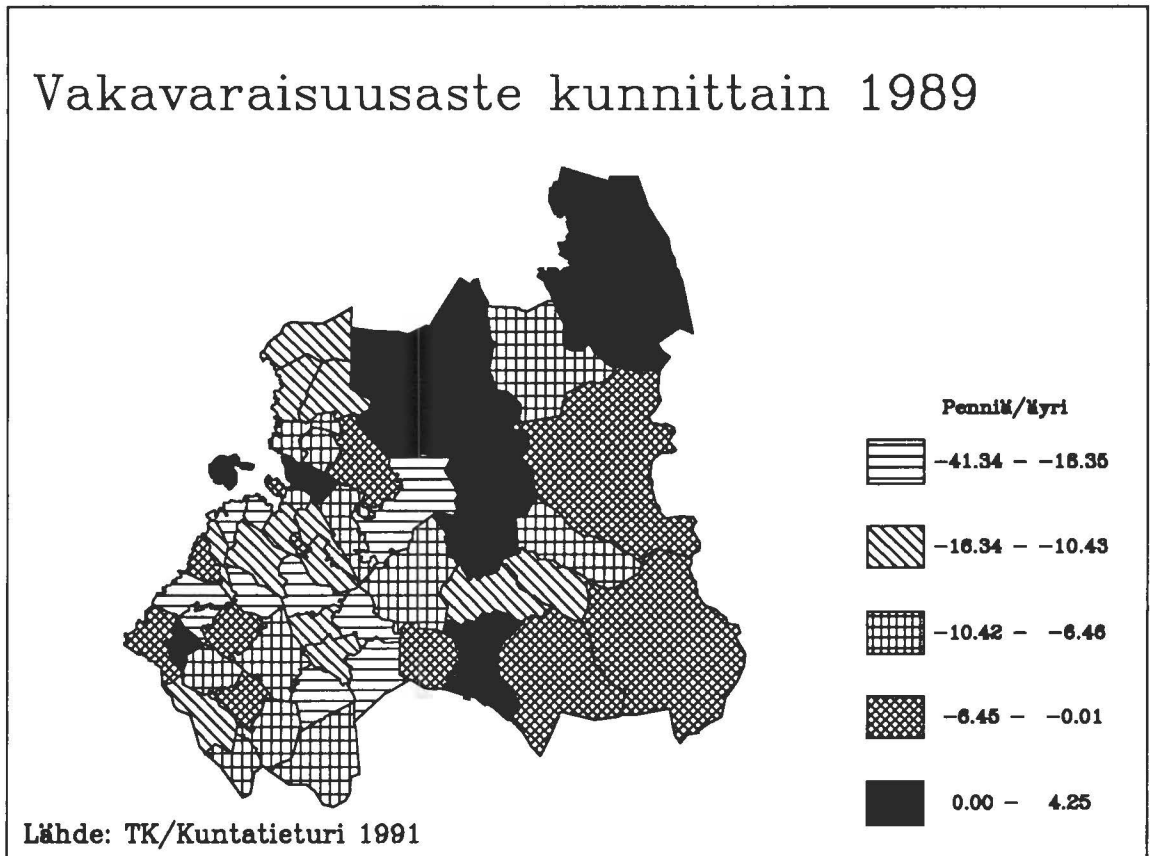
Kuva 121. Maksuvalmiuskerroin II kunnittain 1989.

Vakavaraisuusaste kunnittain 1989

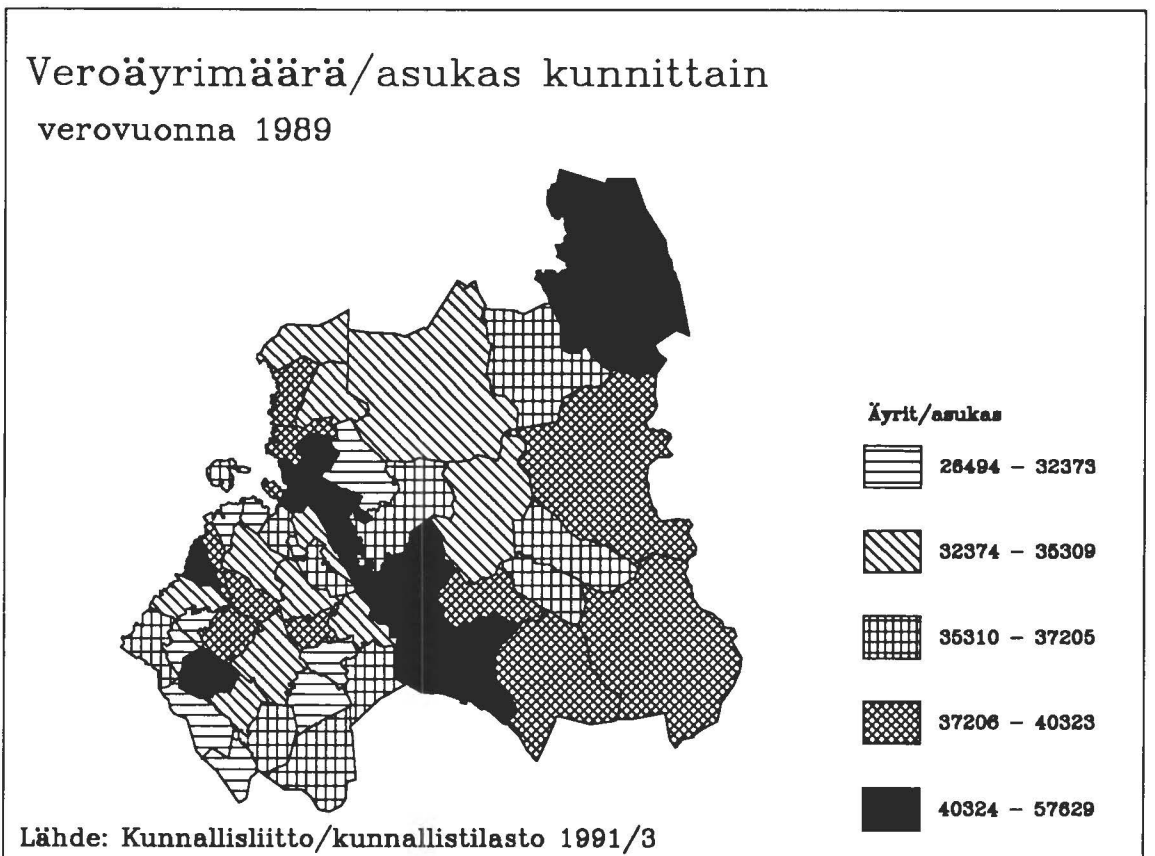

Lähde: TK/Julkisen talous 1990:10

Kuva 122. Vakavaraisuusaste kunnittain 1989.

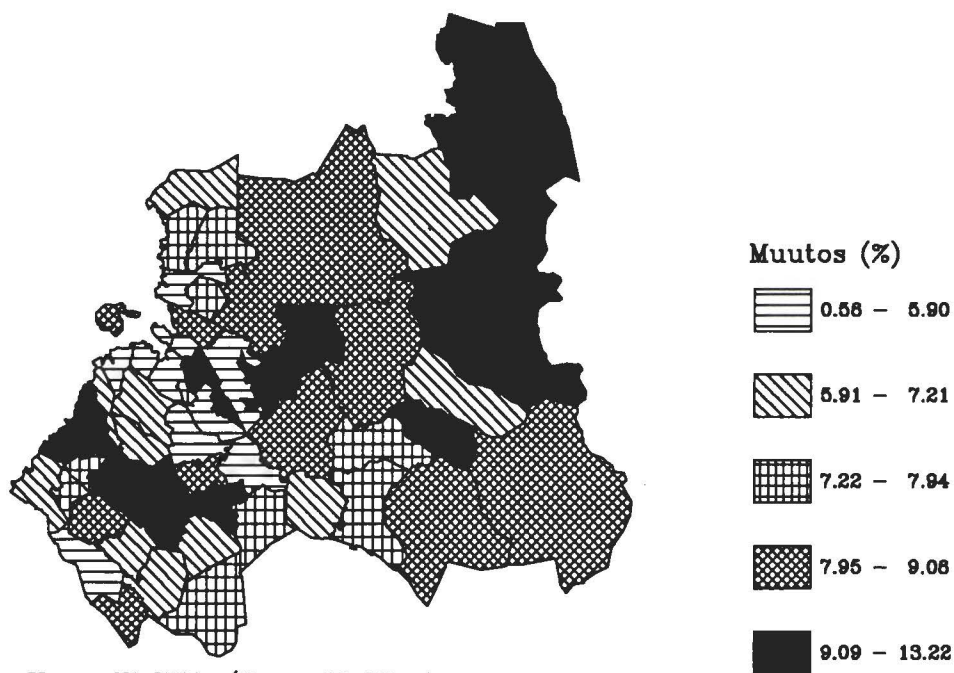

Kuva 123. Vakavaraisuusaste kunnittain 1989.

Kuva 124. Veroäyrimäärä/asukas kunnittain verovuonna 1989.

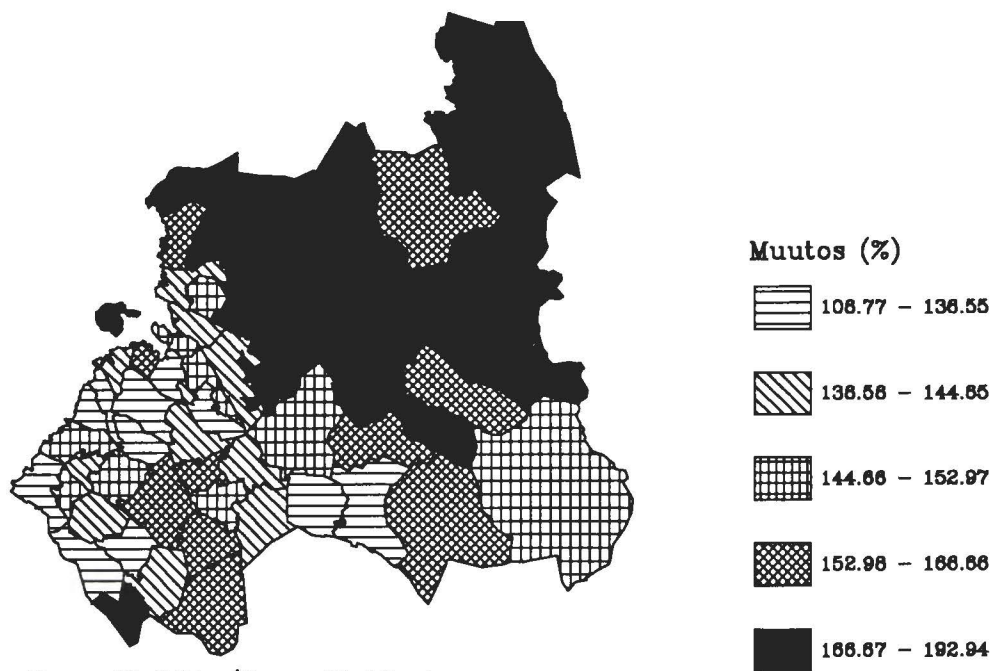
Asukasta kohden lasketun veroäyrimäärän
muutos verovuosina 1988 – 89 (%)

Lähde: Kunnallisiitto/Kunnallistilasto

Kuva 125. Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1988-89.

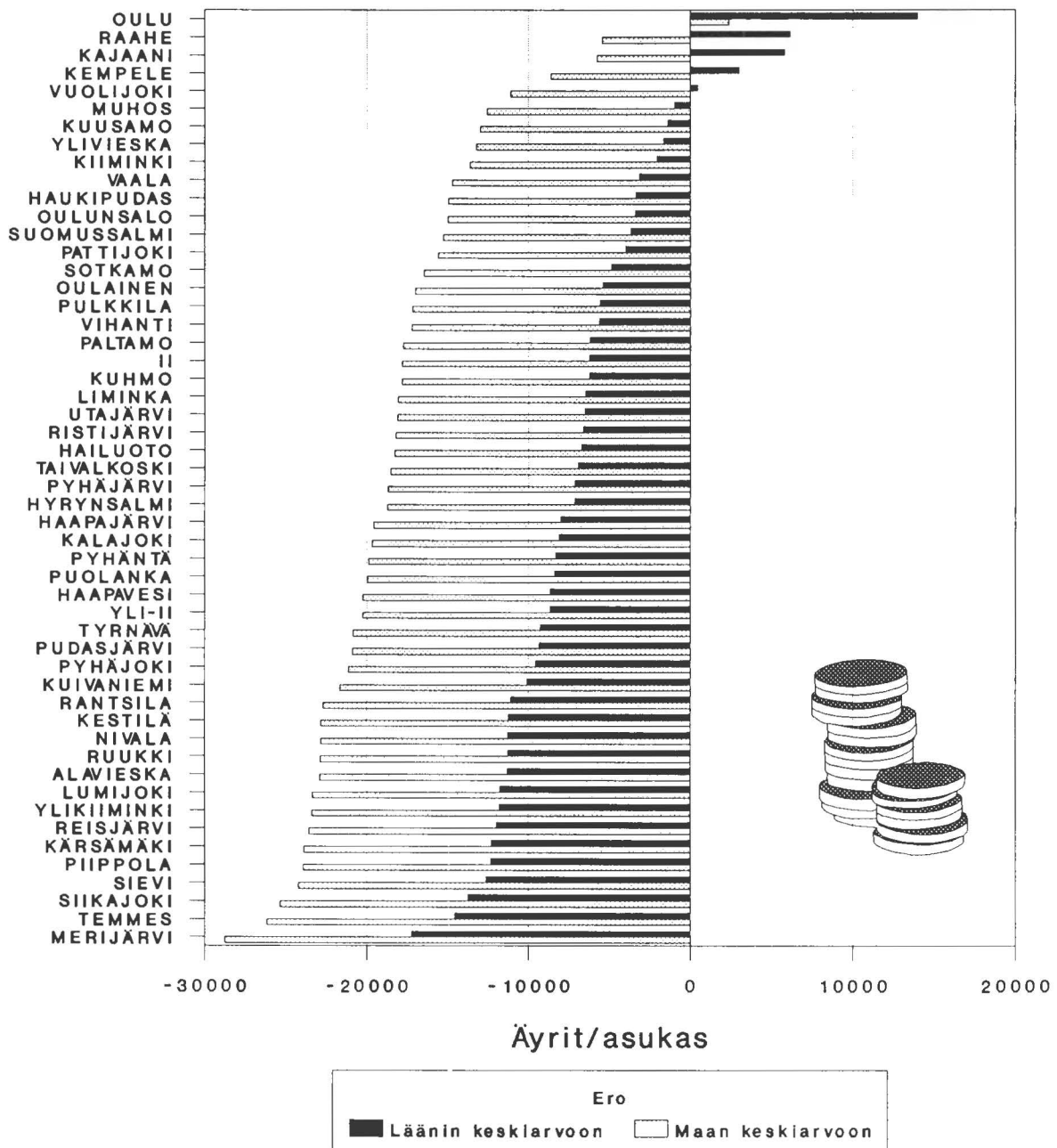
Asukasta kohden lasketun veroäyrimäärän
muutos verovuosina 1980 – 89 (%)

Lähde: Kunnallisiitto/Kunnallistilasto

Kuva 126. Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1980-89.

Äyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon verovuonna 1989

Lähde: Kunnallisiitto/kunnallistilasto 1991/3

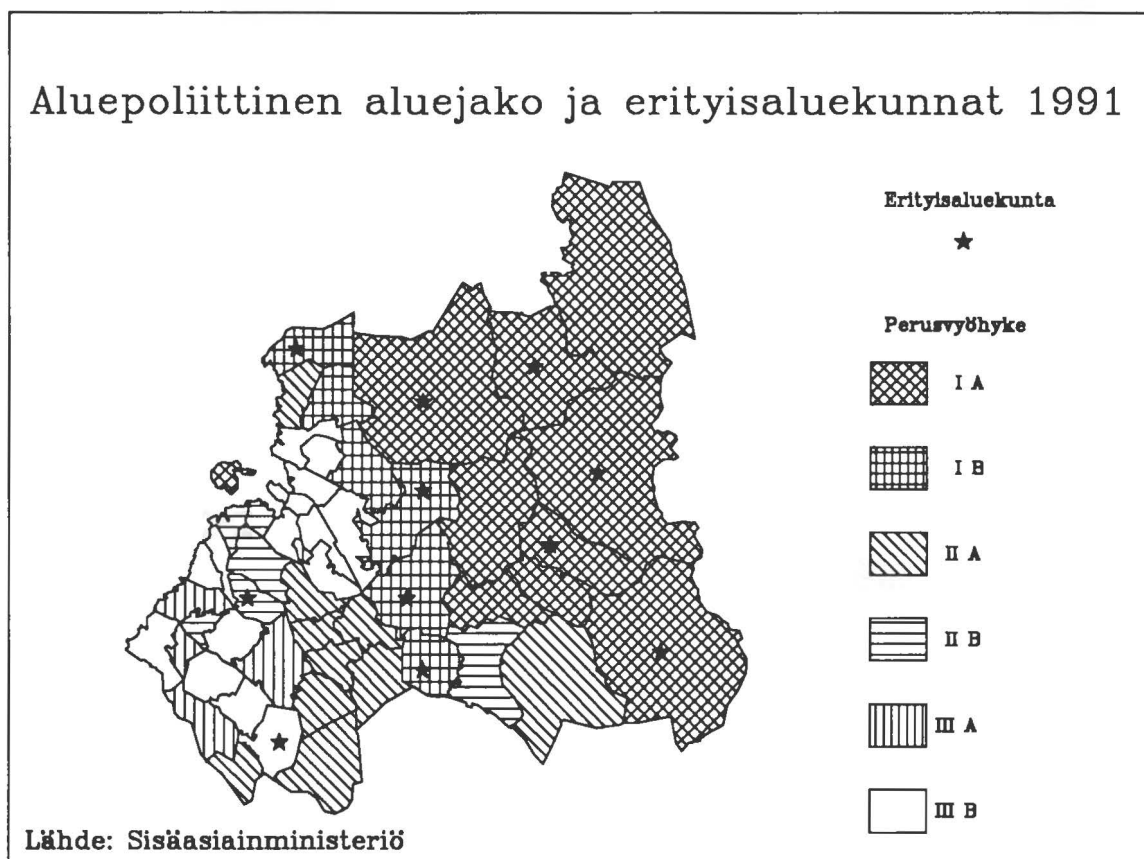
Kuva 127. Veroäyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon kunnittain verovuonna 1989.

ALUEPOLITIikka

Oulun läänin kunnista 10 kuuluu aluepoliittisessa jaotuksessa I A perusvyöhykkeeseen ovat voimakkaimmin tuettui-
na. Kehittymättömimmiksi alueiksi läänissä on arvioitu Koillismaa ja suuri osa Kainuun kunnista. Aluepoliittisesti heikoimmin tuetut kunnat sijoittuvat Oulun ympäristöön ja läänin lounaisosiin. Vuonna 1991 koko läänissä on yhteensä 11 erityisaluekuntaa. Kainuun kunnista puolet on erityisaluekuntia.

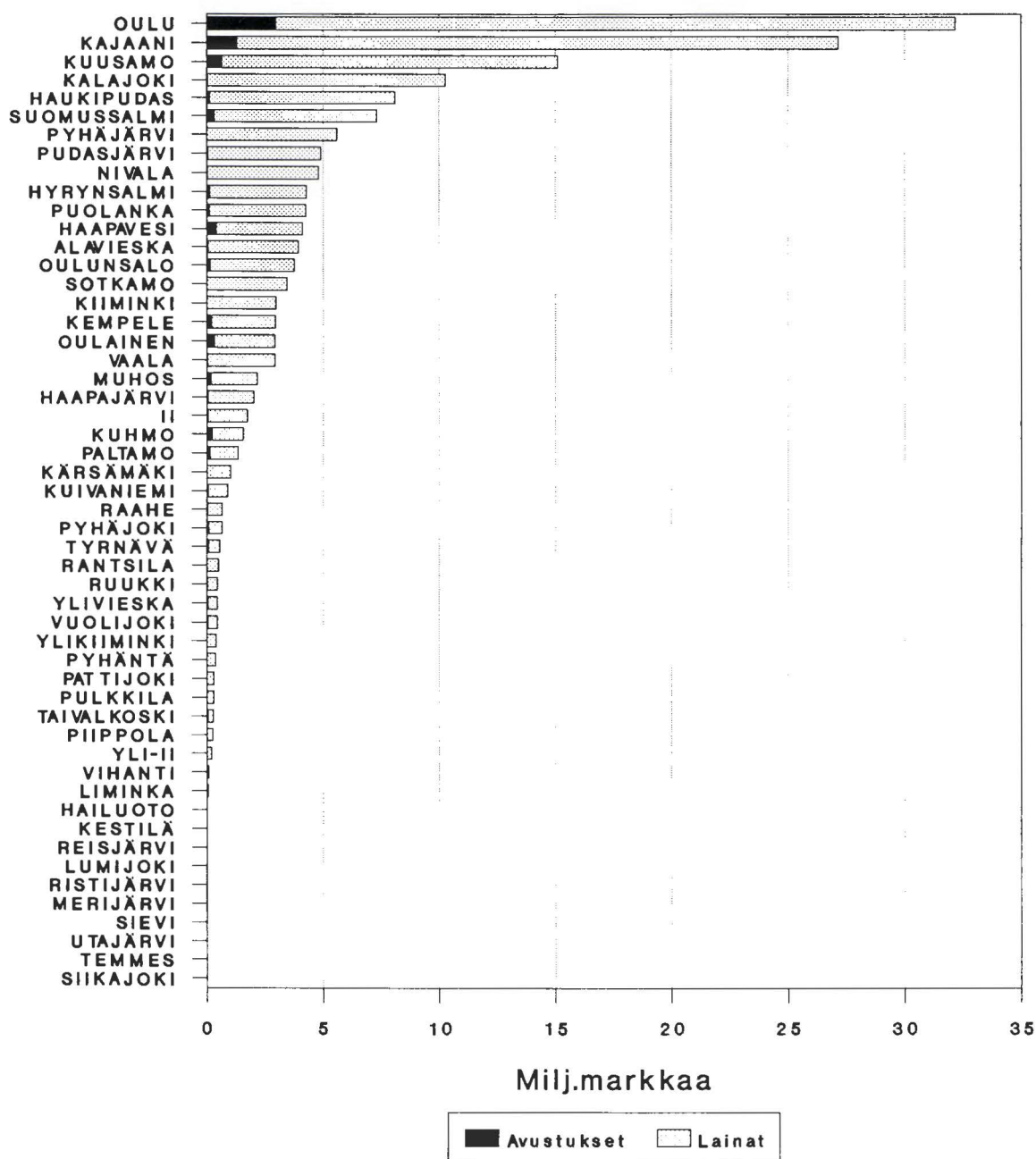
Kehitysaluerahaston (KERA) myöntämistä lainoista ja avustuksista avustusten osuus oli vuonna 1991 alle 5 %. Merkittävimmit avustusmuodot ovat investointi- ja käyttöpääomalinat. KTMn avustuksia myönnettiin vuonna 1990 Oulun läänin yhteensä 120 milj. markkaa. Lääninrahaa erilaisia projekteja varten on myönnetty vuosina 1986-90 kaikkiaan 48 kunnalle. Lääninraha on ainoa aluepoliittinen tukimuoto, joka on jakautunut tasaisesti asukasta kohden maakuntatasolla tarkasteltuna. Vuodesta 1987 on alettu myöntää maaseutuelinkeinotukea. Ainoastaan Oulun kaupunki ei ole saanut maaseutuelinkeinotukea lainkaan.

Erilaisia aluepoliittisia tukia (pois luettuna KERAn lainat) jaettiin Oulun lääniin vuonna 1990 noin 150 milj. markkaa. Kainuun osuus tukirahoista oli lähes 40 %. Ainoastaan Siikajoen kuntaan ei saanut lainkaan tukea.

Kuva 128. Aluepoliittinen aluejako ja erityisaluekunnat 1991.

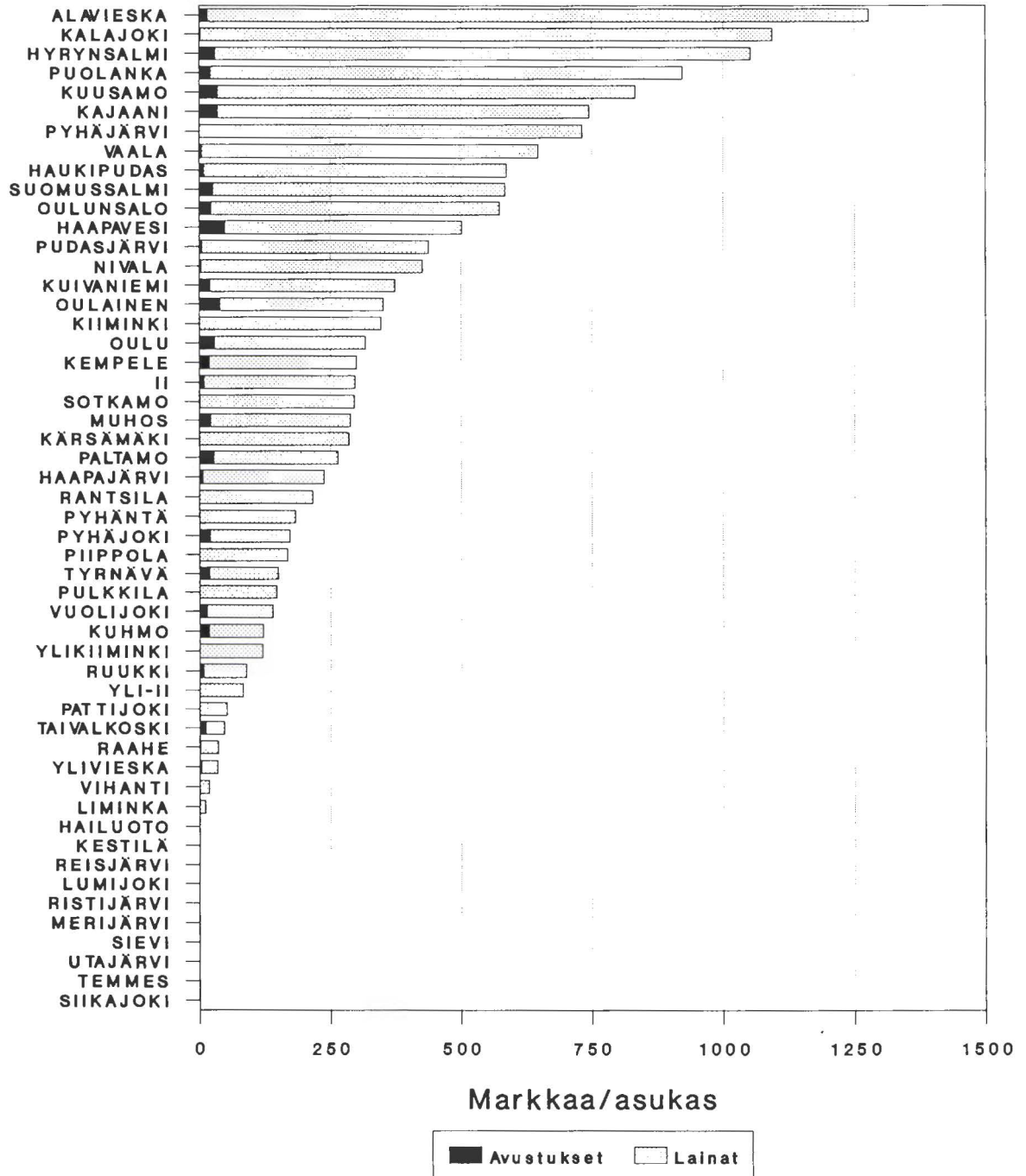
KERAn myöntämät lainat ja avustukset kunnittain 1990

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 129. KERAn myöntämät lainat ja avustukset kunnittain 1990.

KERAn myöntämät lainat ja avustukset/ asukas kunnittain vuonna 1990

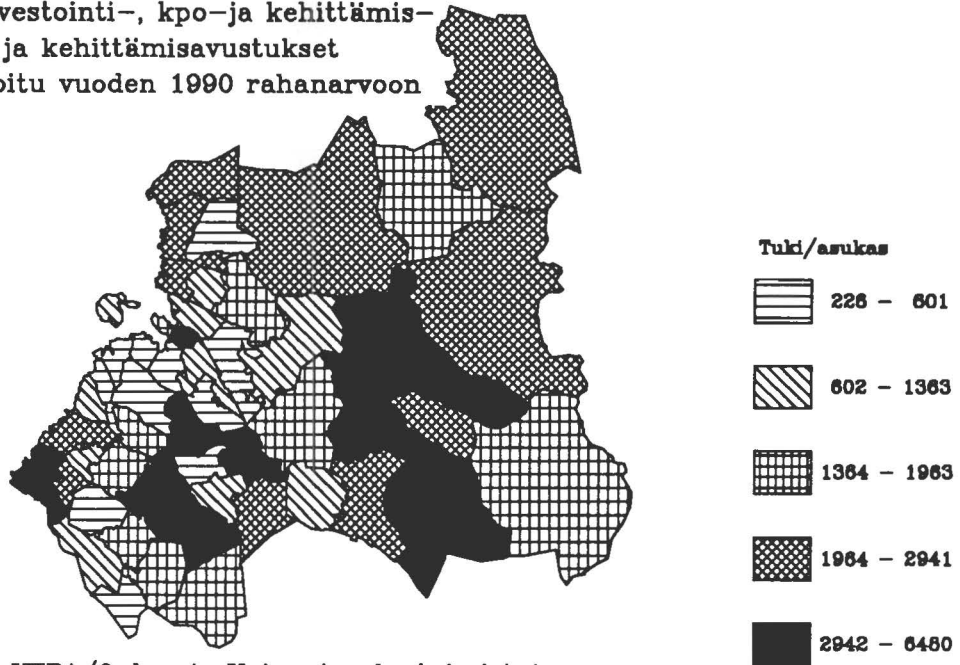

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 130. KERAn myöntämät lainat ja avustukset/asukas kunnittain 1990.

KERAn myöntämät lainat ja avustukset asukasta kohti kunnittain 1986–90

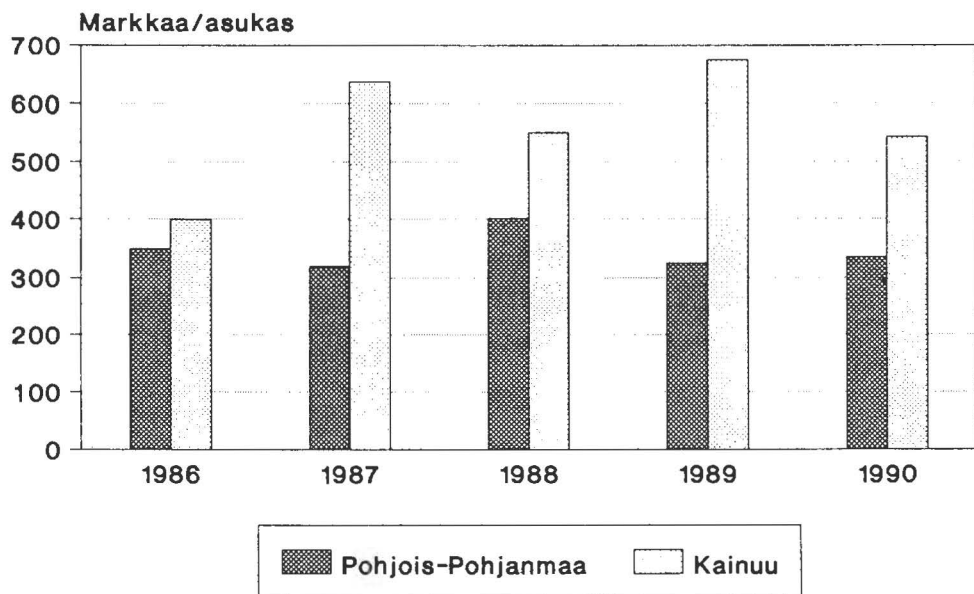
Sis. investointi-, kpo- ja kehittämis-
lainat ja kehittämisavustukset
Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 131. KERAn myöntämät lainat ja avustukset/asukas kunnittain 1986–90.

KERAn myöntämät lainat ja avustukset Kainuussa ja P-Pohjanmaalla 1986–90 Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

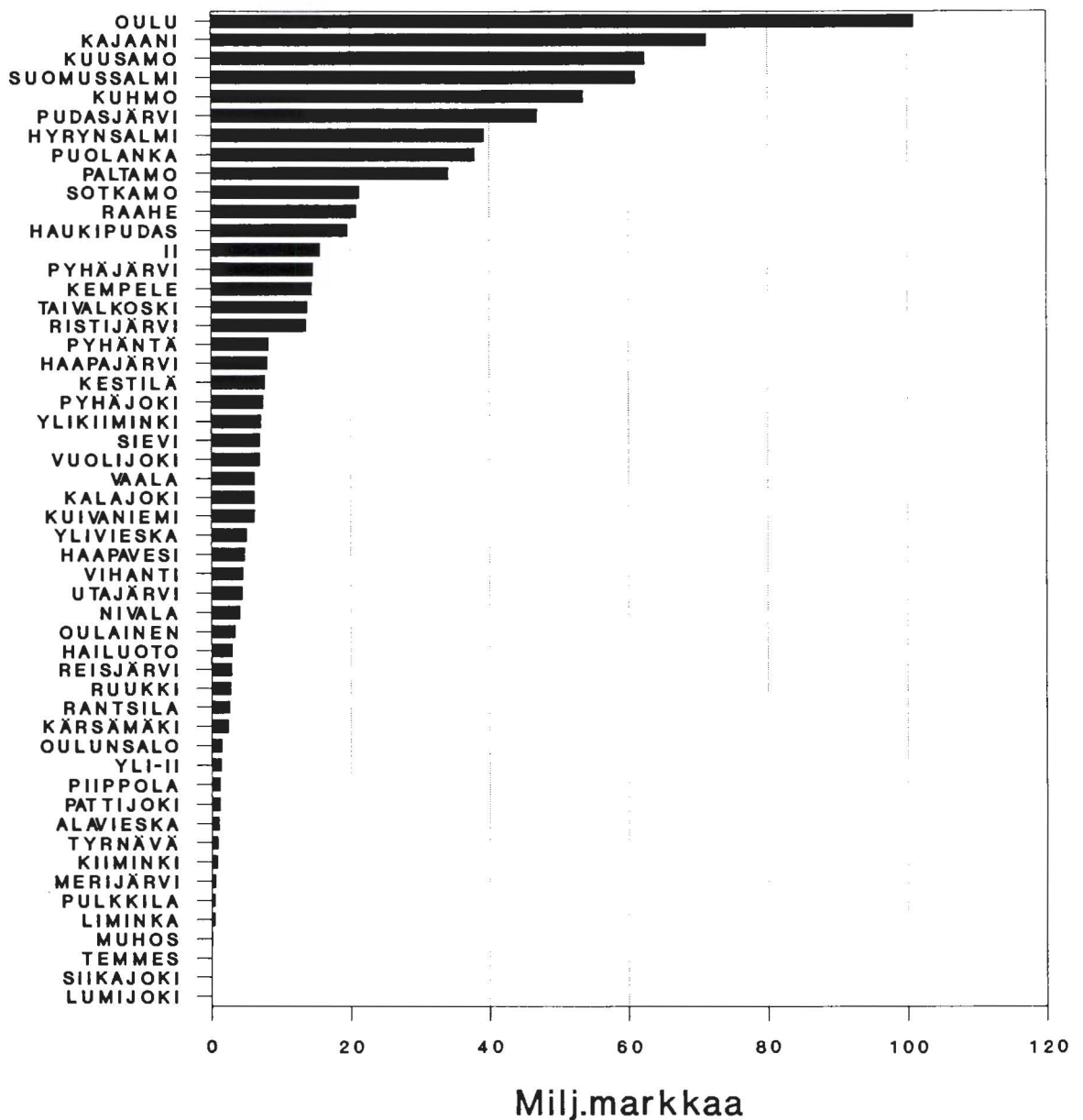

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 132. KERAn myöntämät lainat ja avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986–90.

KTMn myöntämät avustukset kunnittain 1986-90

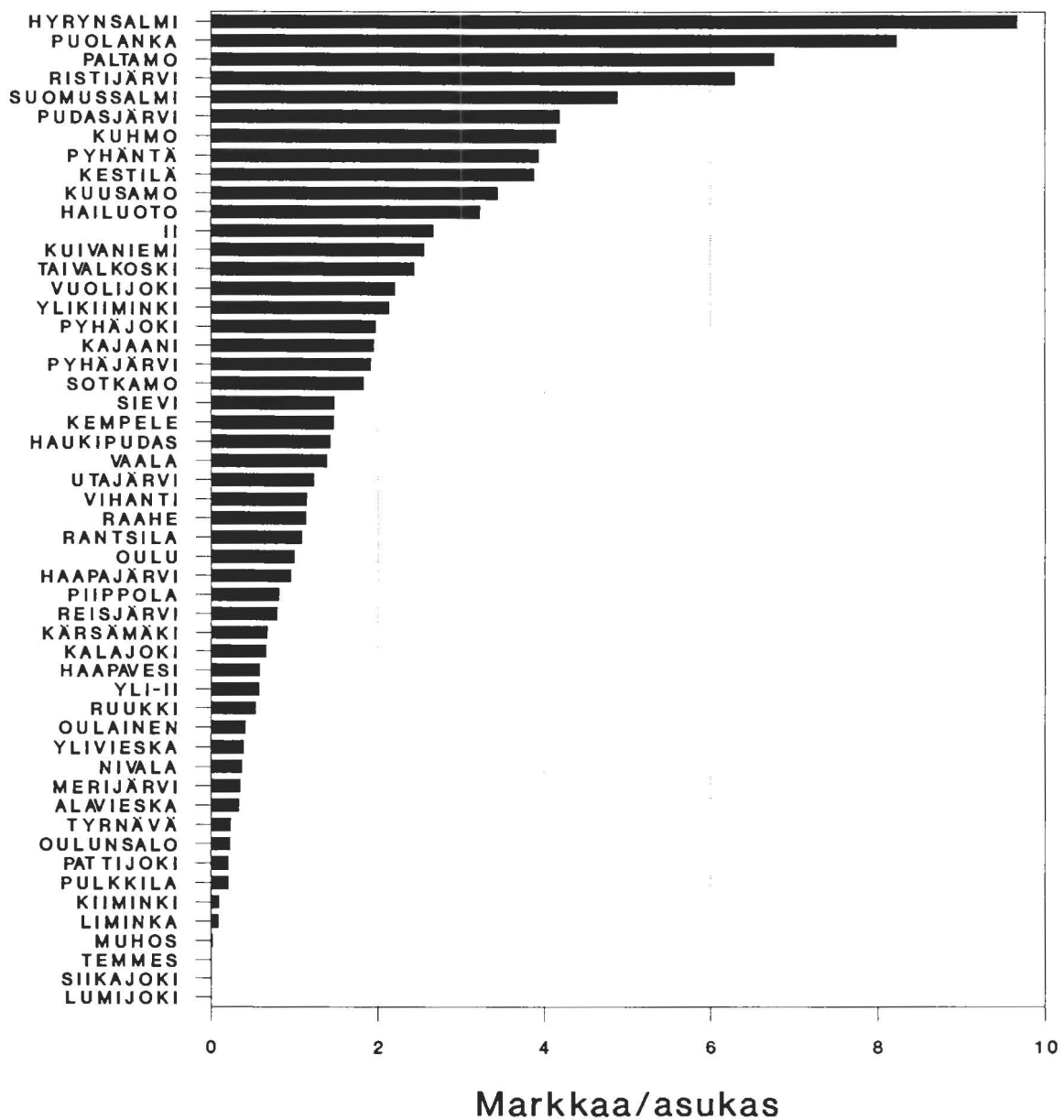
Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Lähde: KTMn Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

Kuva 133. KTMn myöntämät avustukset kunnittain 1986-90.

KTMn myöntämät avustukset/ asukas kunnittain 1986-90 Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

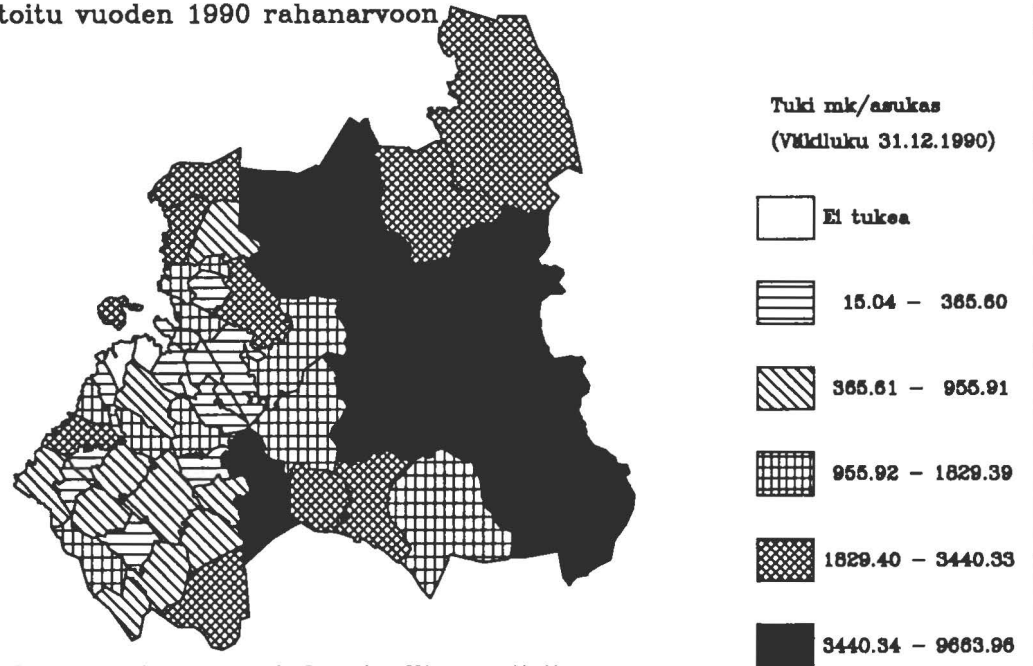
Lähde: KTMn Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

Kuva 134. KTMn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-90.

KTM:n myöntämät avustukset 1986–90 kunnittain

Sisältää investointi-, käynnistys- ja kehittämisavustukset

Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

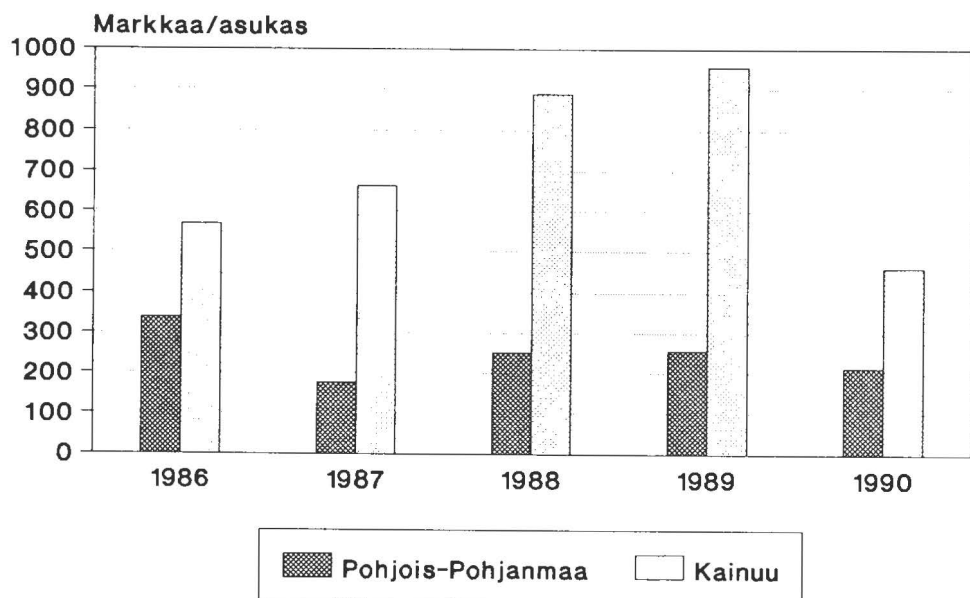
Lähde: KTM:n Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

Kuva 135. KTM:n myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986–90.

KTM:n myöntämät avustukset Kainuussa

ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986–90

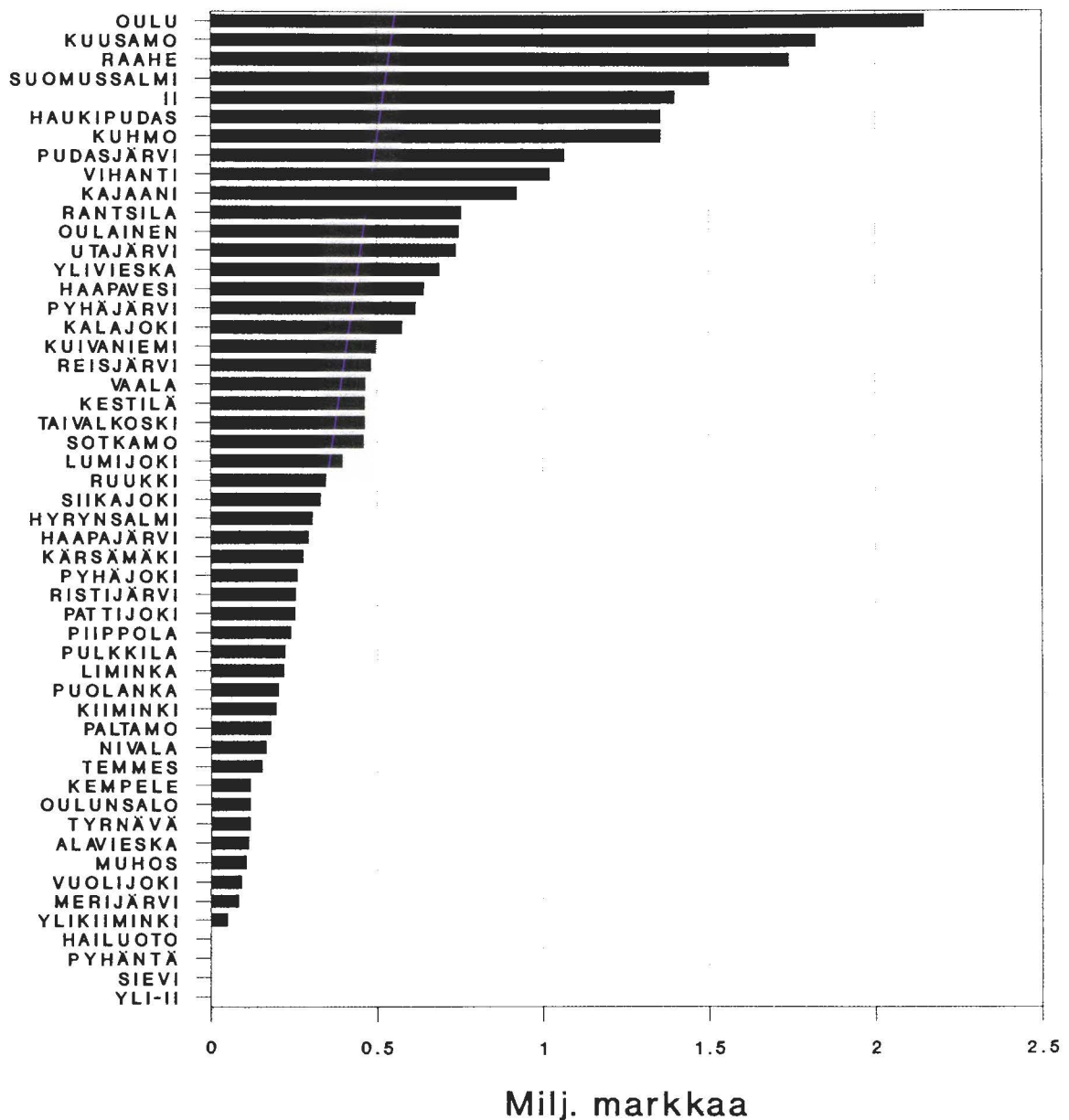
Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Lähde: KTM:n Kainuun ja Oulun teollisuuspiirit

Kuva 136. KTM:n myöntämät avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986–90.

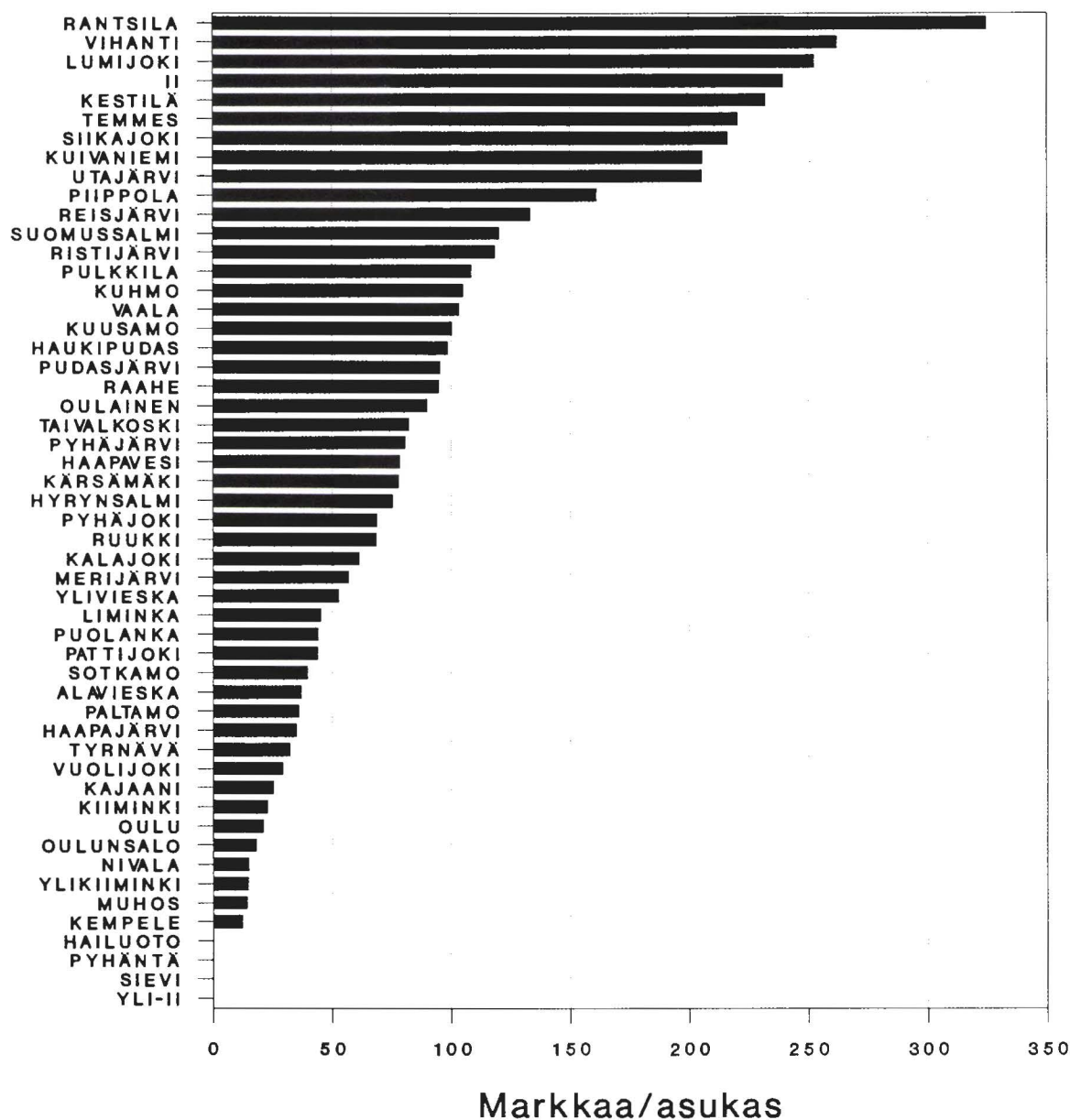
Myönnetty lääninraha (projektit) kunnittain 1986-90 Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Lähde: Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu

Kuva 137. Myönnetty lääninraha kunnittain 1986-90.

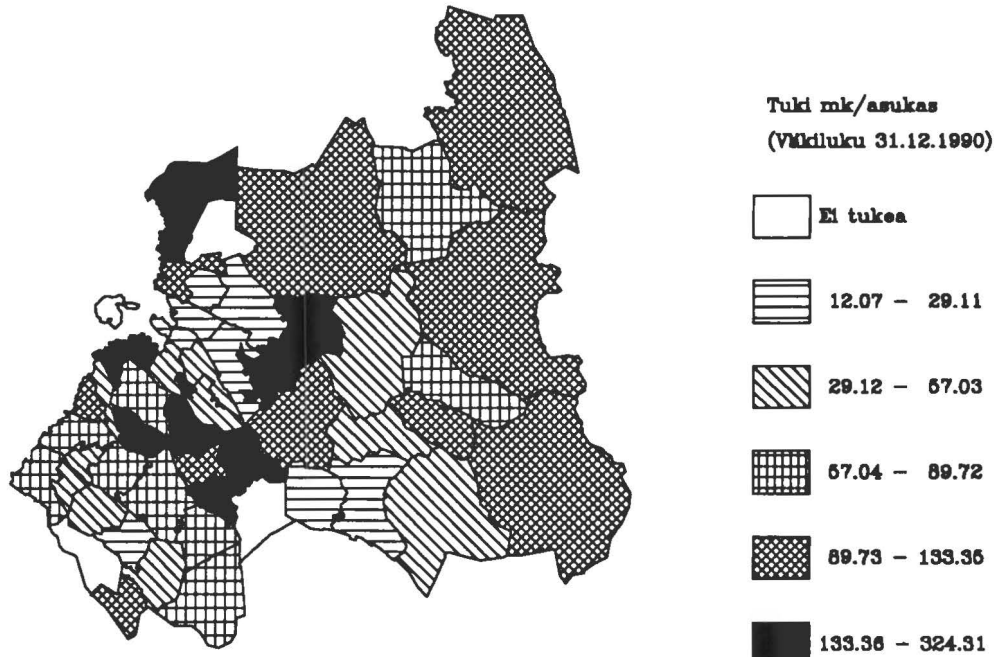
Myönnetty lääninraha/asukas (projektit) kunnittain 1986-90 Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Lähde: Oulun läänin hallitus/lääninsuunnittelu

Myönnetty lääninraha (projektit) 1986–90 kunnittain

Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

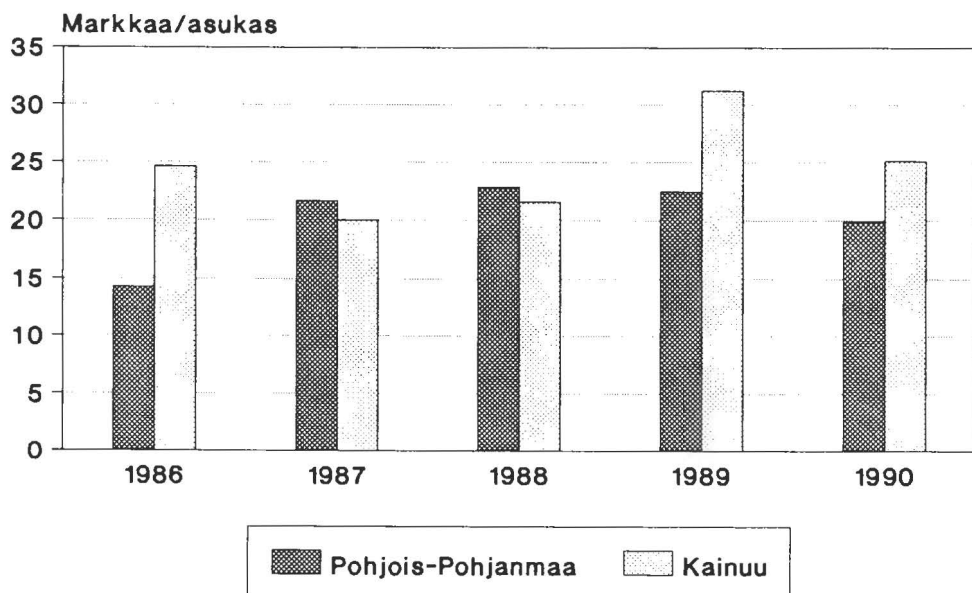

Lähde: Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu

Kuva 139. Myönnetty lääninraha/asukas kunnittain 1986–90.

Myönnetty lääninraha (projektit) Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986–90

Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

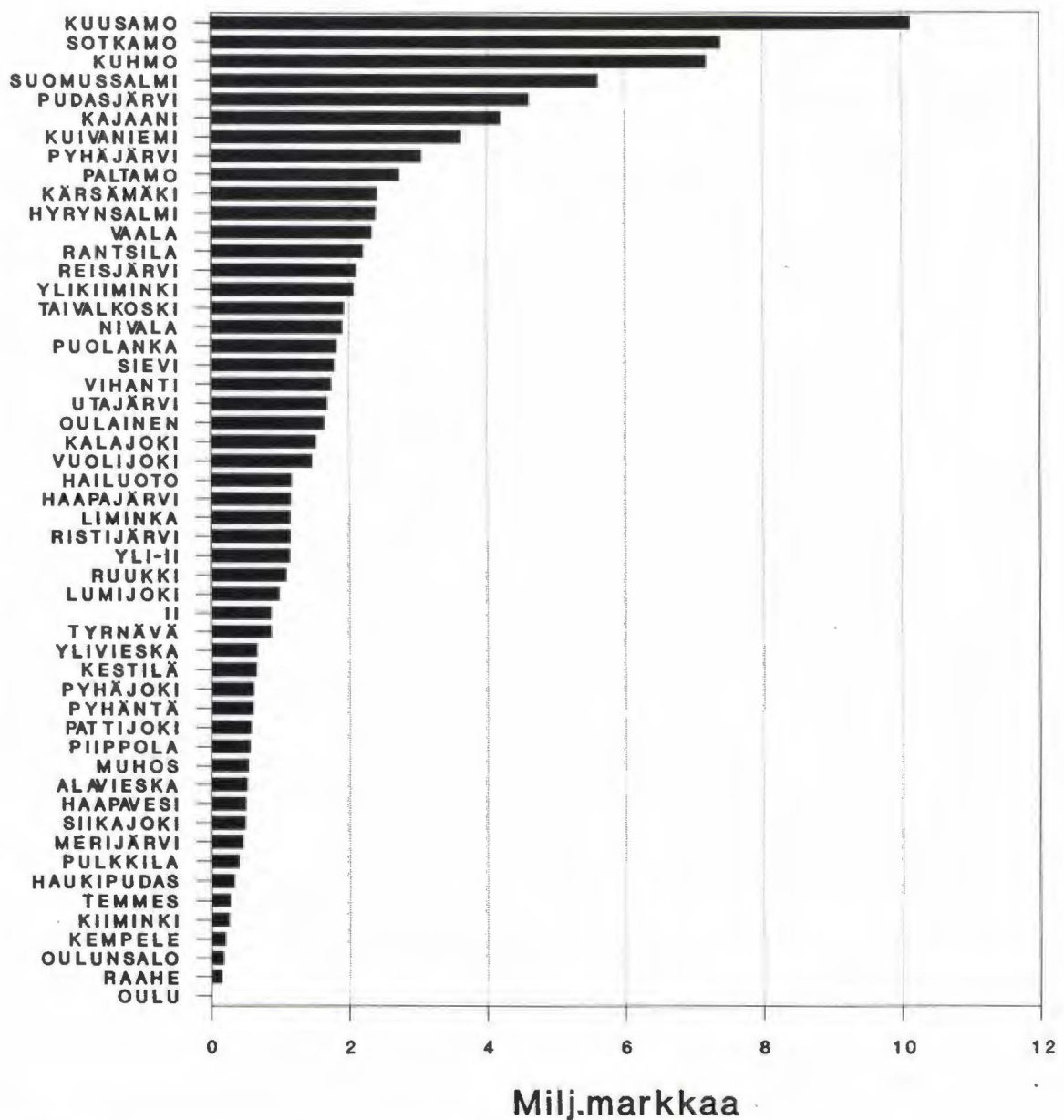

Lähde: Oulun lääninhallitus/lääninsuunnittelu

Kuva 140. Myönnetty lääninraha/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986–90.

Myönnetty maaseutuelinkeinotuki kunnittain 1987-90

Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

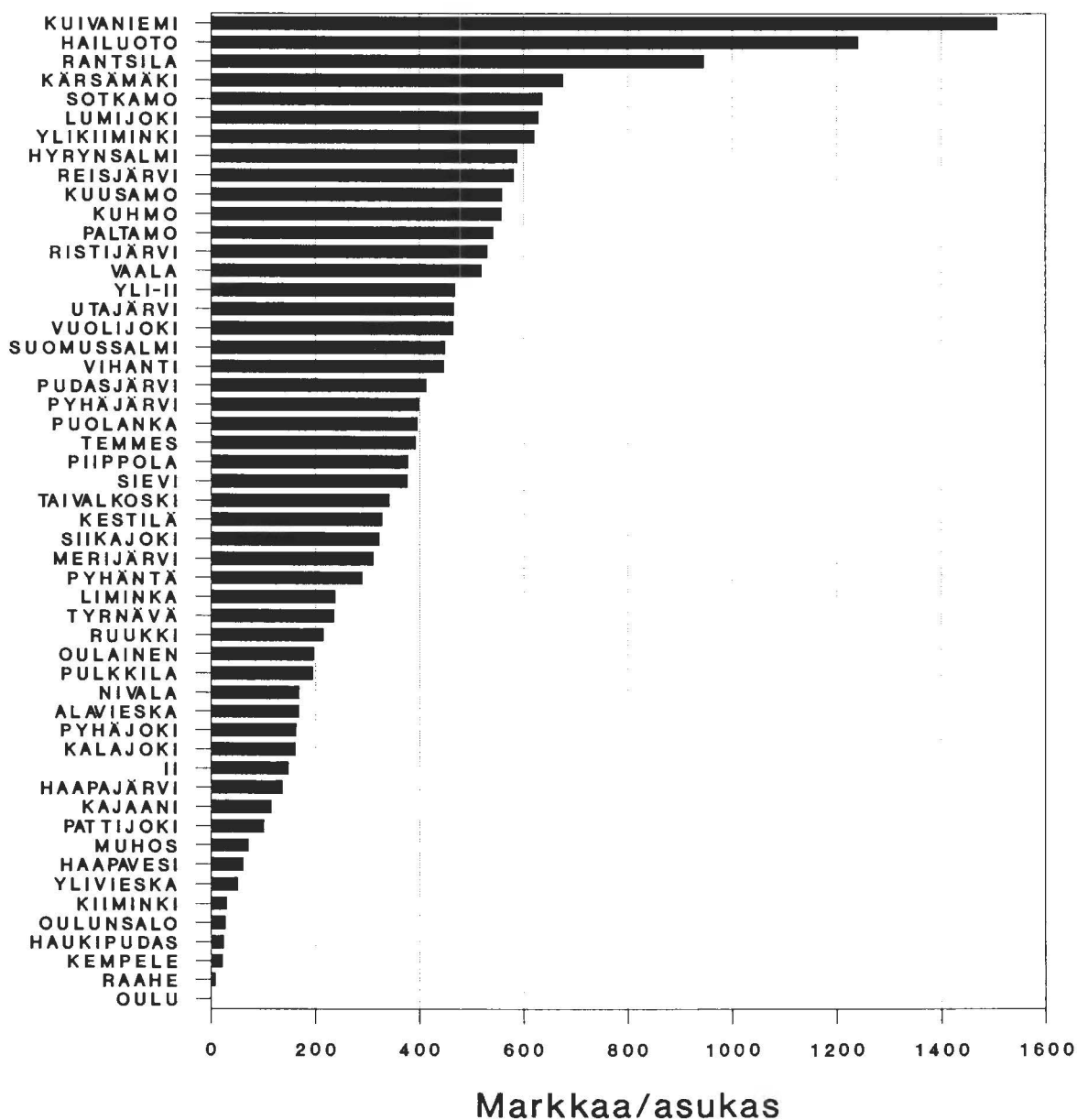

Lähde: Oulun, Kajaanin ja Ylivieskan maatalouspiirit

Kuva 141. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki kunnittain 1987-90.

Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/ asukas kunnittain 1987-90

Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

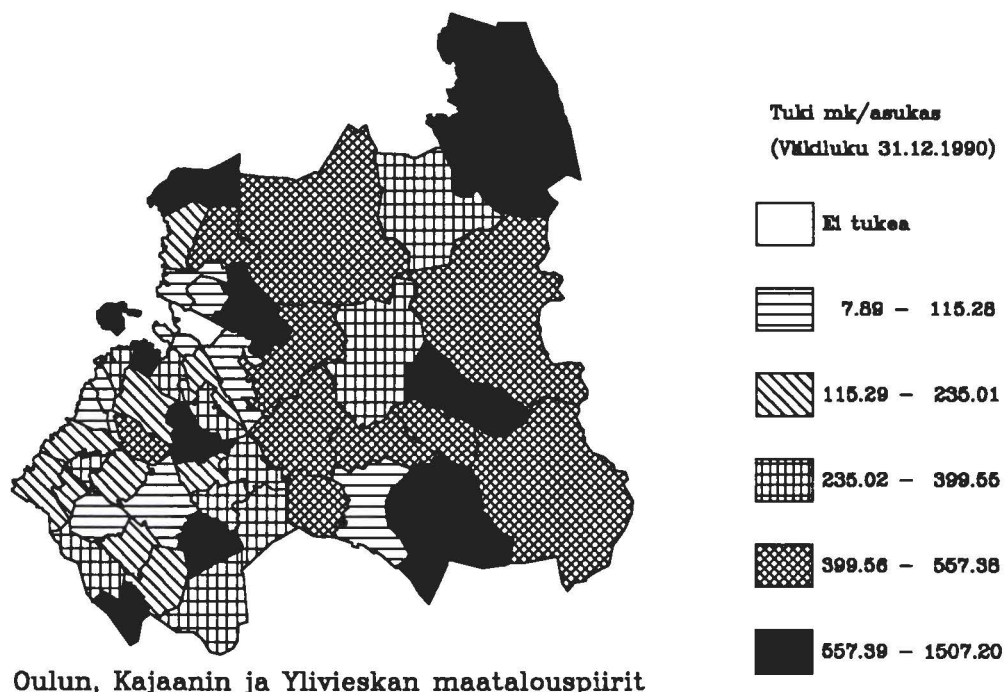

Lähde: Oulun, Kajaanin ja Ylivieskan maatalouspiirit

Kuva 142. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-90.

Myönnetty maaseutuelinkeinotuki 1987-90 kunnittain

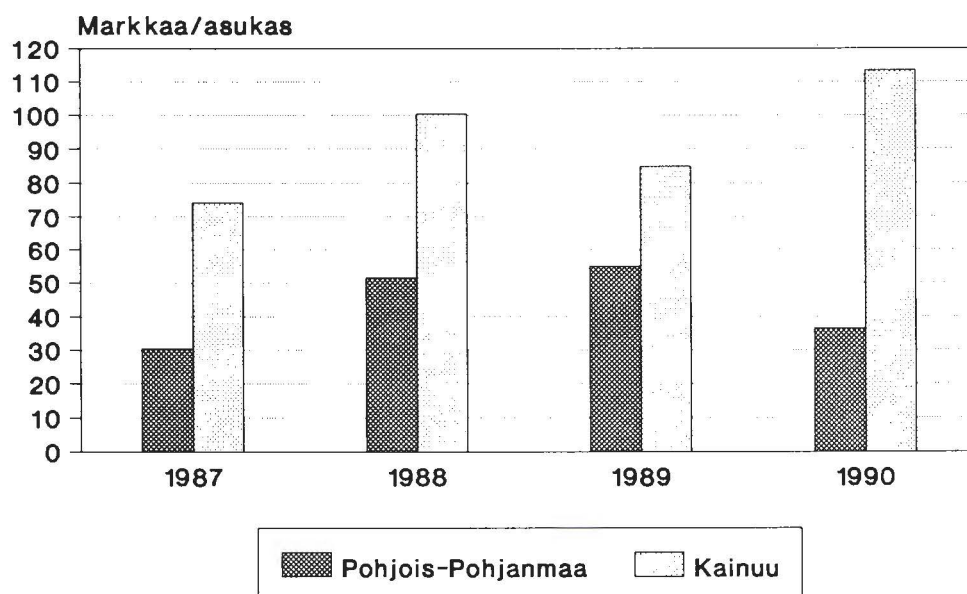
Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Kuva 143. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-90.

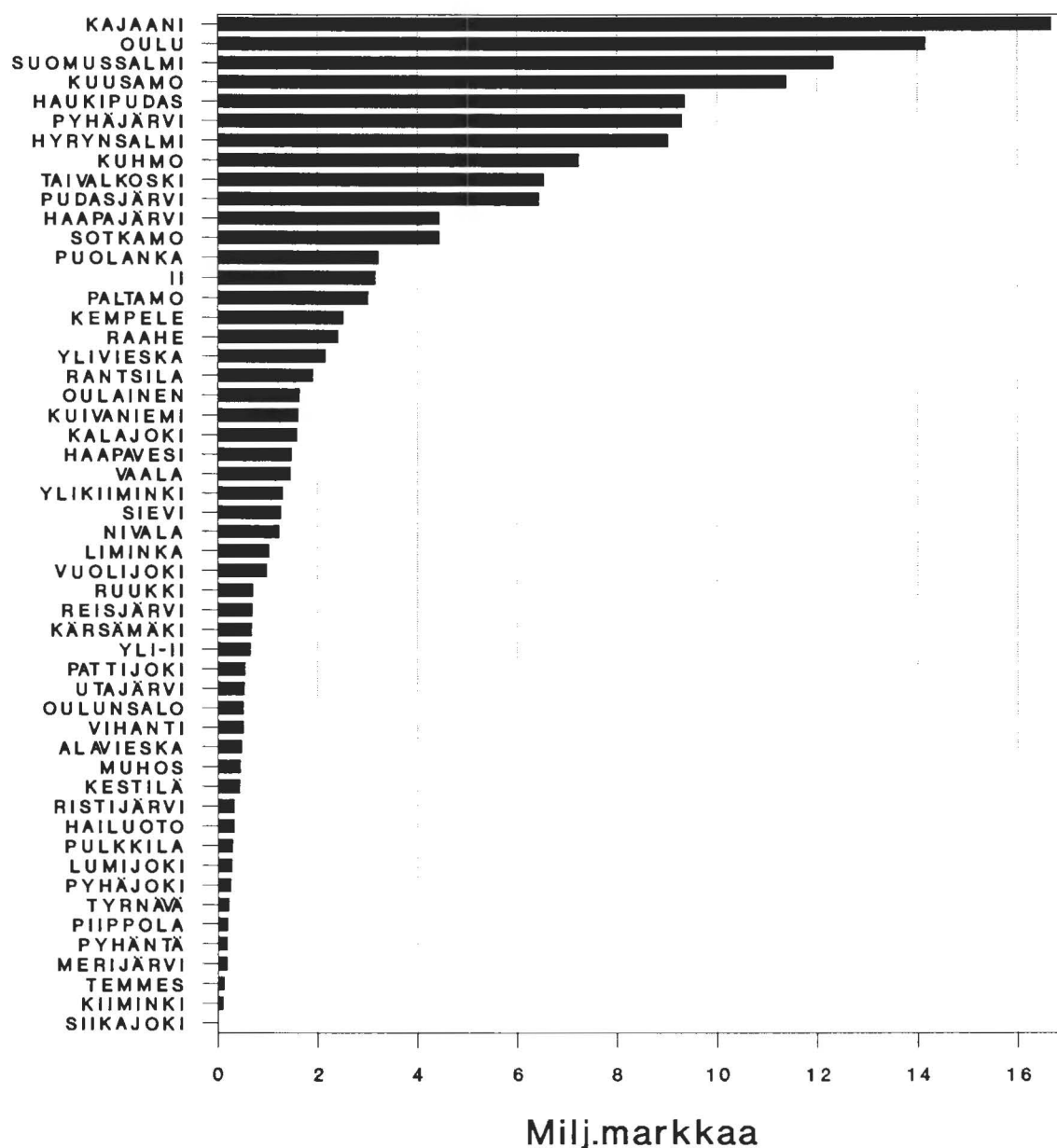
Myönnetty maaseutuelinkeinotuki Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1987-90

Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Kuva 144. Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1987-90.

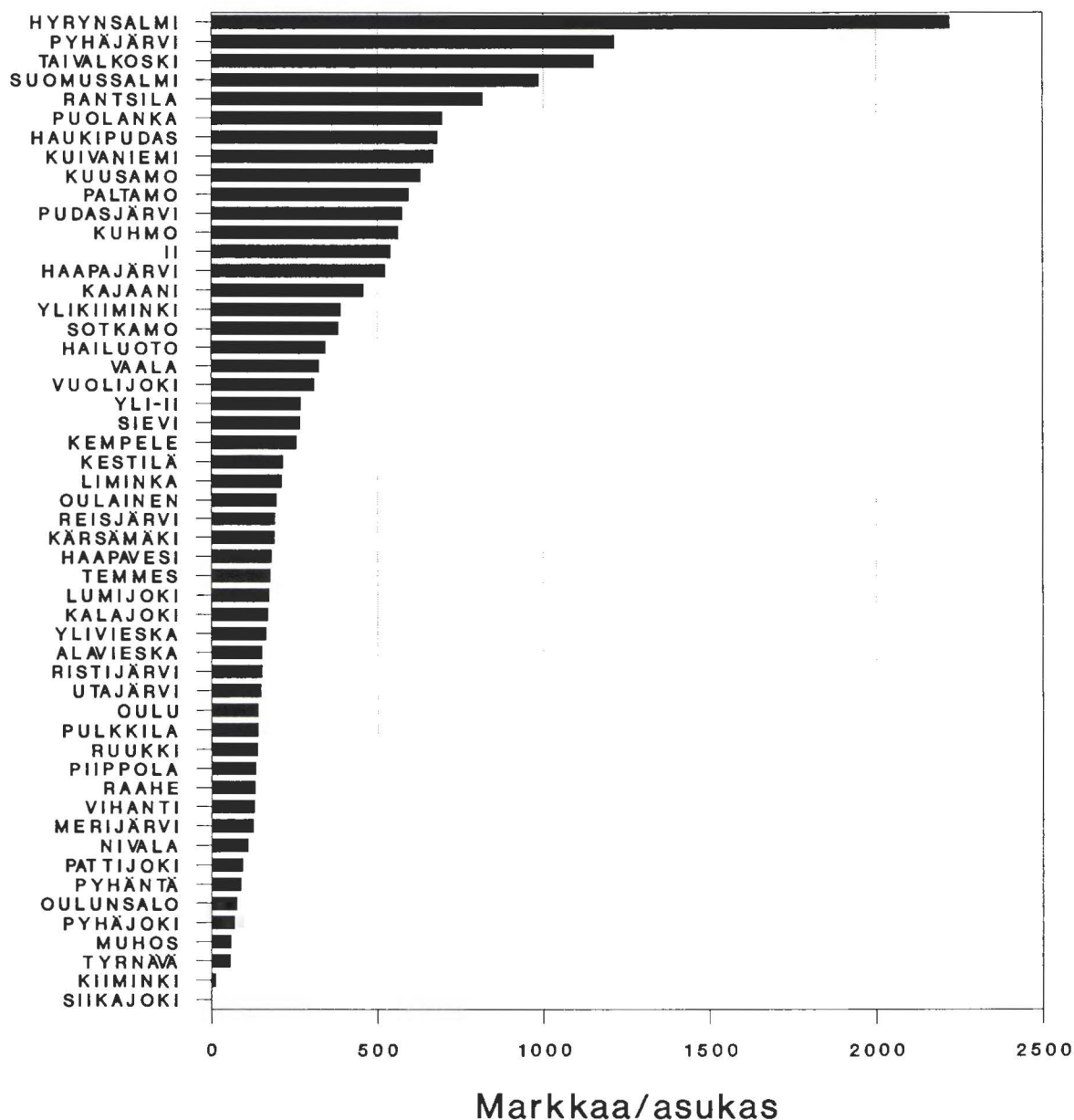
Myönnetyn KERAn ja KTMn avustusten, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä kunnittain vuonna 1990.

Lähde: Aluetoimistot/KERA ja KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 145. Myönnetyn KERAn ja KTMn avustusten, lääninrahan ja MSEL-tuen yhteismäärä kunnittain 1990.

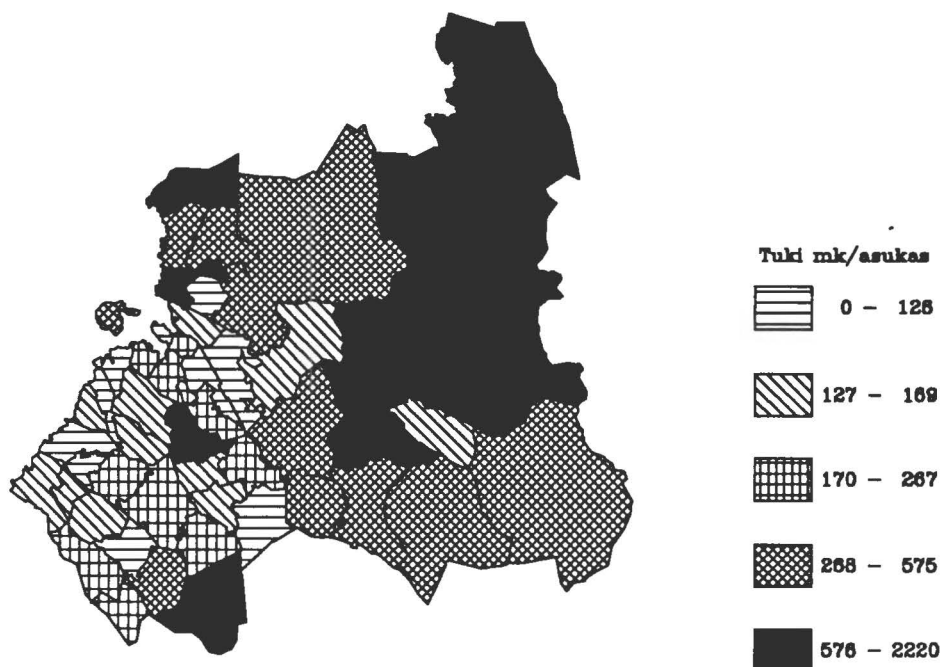
Myönnetyn KERAn ja KTMn avustusten, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas vuonna 1990

Lähde: Aluetoimistot/KERA ja KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 146. Myönnetyn KERAn ja KTMn avustusten, lääninrahan ja MSEL-tuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1990.

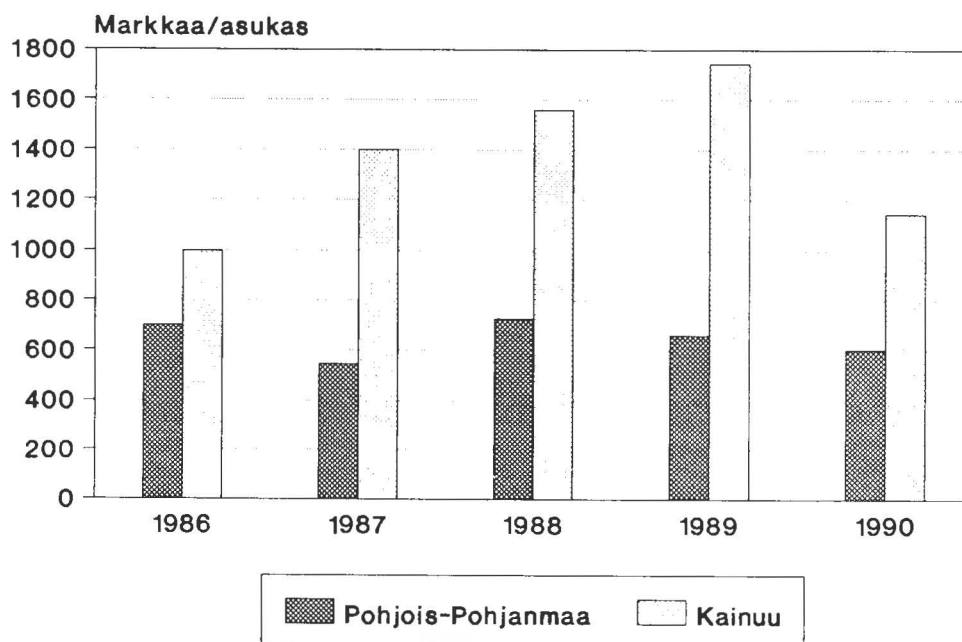
Myönnetyn KERAn lainojen ja avustusten, KTMn avustusten, lääninrahan ja MSEL-tuen yhteismäärä vuonna 1990

Lähde: KERA, KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 147. Myönnetyn KERAn lainojen ja avustusten, KTMn avustusten, lääninrahan ja MSEL-tuen yhteismäärä/asukas kunnittain vuonna 1990.

Myönnetyn KERAn lainojen ja avustusten, KTMn avustusten, lääninrahan, ja MSEL-tuen yhteismäärä Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-90
Deflatoitu vuoden 1990 rahanarvoon

Lähde: Alueuimistot/KERA ja KTM, maatalouspiirit, lääninhallitus

Kuva 148. Myönnetyn KERAn lainojen ja avustusten, KTMn avustusten, lääninrahan ja MSEL-tuen yhteismäärä/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-90.

YHTEENVETO

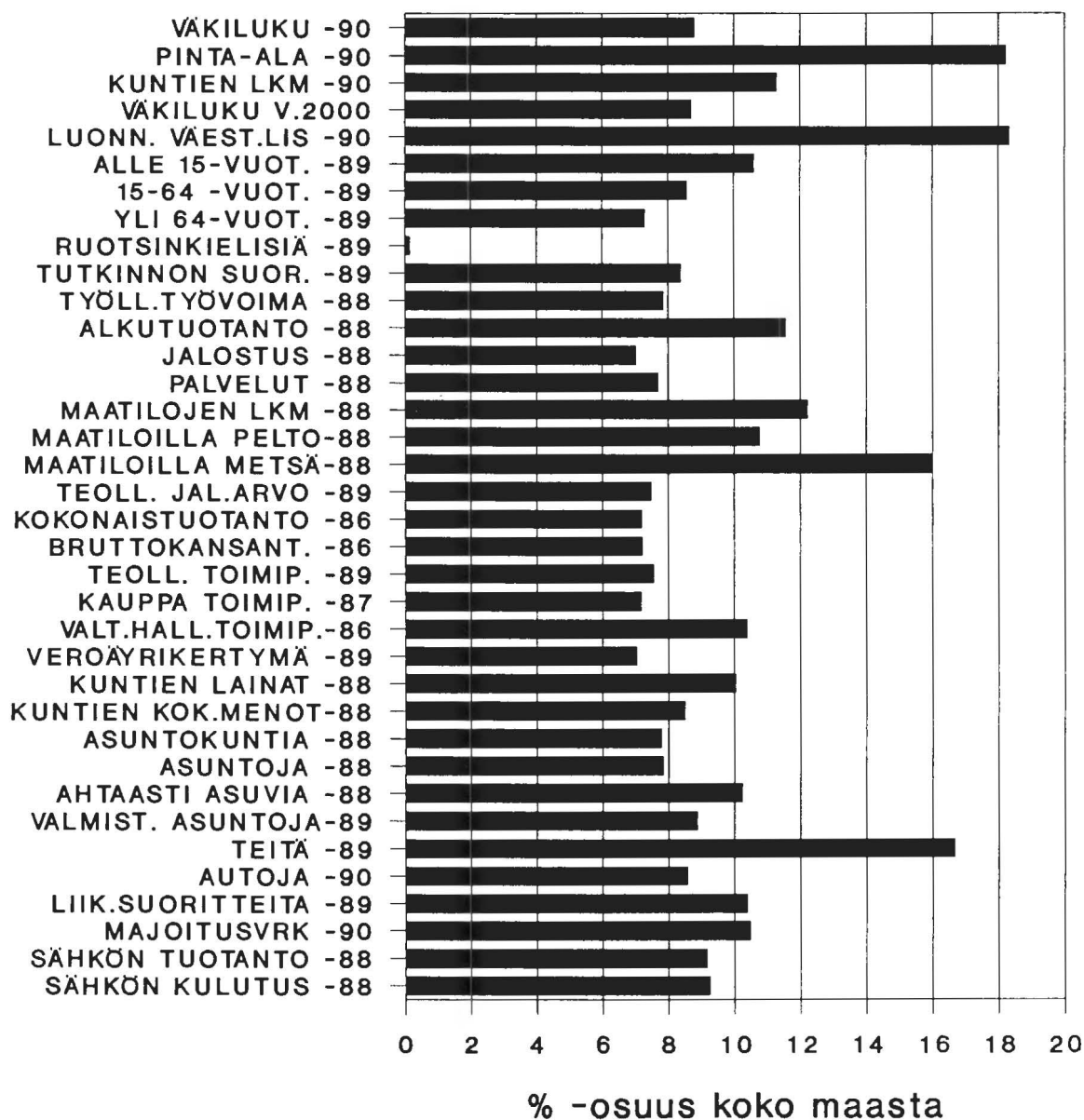
Oulun läänin "lääniprofiili" osoittaa kuinka monta prosenttia Oulun läänin osuus on koko maasta kullakin ilmiöalueella. Lähtökohtana on pidettävä läänin väestöpohjaa, joka on noin 9 % koko maan väkiluvusta.

Pinta-alaltaan Oulun lääni on melkein viidennes koko maan pinta-alasta. Läänin korkea syntyvyys ja matala kuolleisuus vaikuttavat suureen luonnolliseen väestönlisäykseen, joka on melkein viidennes koko maan luonnollisesta väestönlisäyksestä. Maatilojen metsähehtaareista on Oulun läänissä huomattava osa eli noin 16 %. Myös tiekilometrejä on runsaasti läänin alueella.

Oulun läänissä on vain vajaa prosentti koko maan ruotsinkielisestä väestöstä. Myöskin elinkeinoelämän sektoreista teollisuuden jalostusarvo, bruttokansantuote ja yritysten toimipaikkojen määrät ovat keskimääräistä alhaisempia.

Oulun läänin "lääniprofiili"

Oulun lääni suhteessa koko maahan (%)

Lähde: TK:n julkaisut

Kuva 149. Oulun läänin "lääniprofiili".

KÄYTETYT LYHENTEET

ALTIKA	= Aluetietokanta
KERA	= Kehitysaluerahasto Oy
KTM	= Kauppa- ja teollisuusministeriö
LH	= Oulun lääninhallitus
SVT	= Suomen virallinen tilasto
TEVANAKE	= Tekstiili-, vaate-, nahka- ja kenkäteollisuus
TK	= Tilastokeskus
VTKK	= Valtion tietokonekeskus

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos sunnossa asuu **normi 3** :n mukaan enemmän kuin 1 henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huoneluukuun.

Asunnon varustetaso. Asunto voidaan luokitella varustetason mukaan seuraavasti:

- hyvin varustettu asunto eli asunnossa on vesijohto, viemäri, lämminvesi, WC, peseytymistilat (joko suihku/kylpyhuone tai huoneistokohtainen sauna) ja keskus- tai sähkölämmitys
- puutteellisesti varustettu asunto eli asunnosta puuttuu vain peseytymistilat ja/tai sähkölämmitys
- erittäin puutteellisesti varustettu asunto eli asunnosta puuttuu jokin seuraavista varusteista: vesijohto, viemäri, lämminvesi tai WC.

Jalostusarvo saadaan vähentämällä tuotannon bruttoarvosta ulkopuolisilta sekä saman yrityksen toisilta toimipaikoilta hankittujen tuotantopanosten arvo, mukaanlukien käyttöomaisuudesta maksetut vuokrat, vähennettynä tai lisättynä polttoaine- sekä aine- ja tarvikevarastojen muutoksella. Hankittuihin tuotantopanoksiin sisältyvät polttoaineiden, sähkön, lämmön, pakkausten, aineiden ja tarvikkeiden korjaus- ja asennustöiden, teetettyjen palkkiotöiden sekä myös palvelusten hankinta. **Tuotannon bruttoarvo** käsittää omien tuotteiden toimitusten arvon, vieraille tehtyjen korjaustöiden arvon, saadun korvauksen vieraille suoritetuista valmistus- yms. palveluksista (palkkiotyö), muista palveluista saadun bruttokorvauksen (ei-teollisten palveluiden myynti) sekä kauppatavaroiden myynnistä saatujen tuottojen ja kauppatavaroiden hankintakustannusten erotuksen vähennettynä tai lisättynä valmiste- ja kauppatavaravarastojen sekä varastossa olevien keskeneräisten töiden muutoksella.

Kokonaistuotanto. Toimipaikkojen tarkasteluajanjakson aikana tuottamien tavaroiden ja palvelusten arvojen summa tuottajahintaan.

Kuntaluokitus. Luokka 1: kaupunkimaiset kunnat, joissa vähintään 90 % väestöstä asuu taajamissa tai joissa suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. Luokka 2: taajaan asutut kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 mutta alle 90 % asuu taajamissa ja joiden suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000 mutta alle 15 000. Luokka 3: maaseutumaiset kunnat. Kunnat, joiden väestöstä vähintään 60 mutta alle 90 % asuu taajamissa ja joissa suurimman taajaman väkiluku on alle 4 000.

Maksuvalmiuskerroin II. (Kassavarat+talletukset)x365/kassastamaksut. Maksuvalmiuskerroin II ilmaisee, kuinka monen päivän kassastamaksuihin tilinpäätöshetken kassavarat ja talletukset riittävät. Kassastamaksut on laskettu siten, että kokonaisuunoista on vähennetty poistot ja laskennalliset korot.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeisiksi tutkinnoiksi nimitetään lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkekouluissa loppuun suoritettuja koulutuksia, joissa koulutusaika on vähintään 400 tuntia.

Työlliseksi työvoimaksi lasketaan laskentaviikolla (vuoden 1987 viimeinen viikko) yhtenäkin päivänä ansiotyötä tehneet (ml. yrittäjien avustavat perheenjäsenet) tai tilapäisesti työstä sairauden, loman, äityisloman päivärahaan oikeuttavan osuuden tms. vuoksi poissa olleet laskentapäivinä 15-74 -vuotiaat henkilöt.

Työpaikkaomavaraisuus on alueella olevat työpaikat/työlliset x 100. Mikäli alueen työpaikkojen lukumäärä on suurempi kuin työllisten lukumäärä, niin alueen työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 %:a.

Vakavaraisuusaste määritellään seuraavasti: varaukset + omien rahastojen pääomat - pitkäaikaiset velat veroäyriä kohti.

KUVALUETTELO

Nro Nimi

Sivu

OULUN LÄÄNI

1.	Oulun läänin kunnat, AG.....	6
2.	Uusi kuntaluokitus, AG.....	7
3.	Kuntien taajamoituminen 1985, AG.....	7
4.	Väkiluku kunnittain 1990, HG.....	8
5.	Väentiheys kunnittain 1990, AG.....	9

VÄESTÖ

6.	Väkiluvun muutokset alueittain 1980-90, HG.....	10
7.	Väkiluvun muutos kunnittain 1980-90 (%), AG.....	10
8.	Väkiluvun muutos kunnittain 31.12.1990-30.6.91 (%), AG.....	11
9.	Väestöennuste Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1995-2010, HG....	11
10.	Väestöennuste koko maassa, Oulun ja Uudenmaan läänissä 1995-2010, HG.....	12
11.	Väestöennuste kunnittain 1987-2010 (%), AG.....	12
12.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Pohjois-Pohjanmaalla 1990, HG...14	14
13.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Kainuussa 1990, HG.....	14
14.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne alueittain 1990, HG.....	15
15.	0-14 -vuotiaat kunnittain 1990 (%), AG.....	16
16.	0-14 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-90 (%), AG.....	16
17.	15-64 -vuotiaat kunnittain 1990 (%), AG.....	17
18.	15-64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-90 (%), AG.....	17
19.	Yli 64 -vuotiaat kunnittain 1990 (%), AG.....	18
20.	Yli 64 -vuotiaiden osuuden muutos kunnittain 1980-90 (%), AG.....	18
21.	Syntyvyys kunnittain 1989, AG.....	19
22.	Kuolevuus kunnittain 1989, AG.....	19
23.	Syntyvyys ja kuolevuus alueittain 1989, HG.....	20
24.	Syntyvyys alueittain 1980-90, HG.....	20
25.	Kuolevuus alueittain 1980-90, HG.....	21
26.	Yleiset hedelmällisyysluvut kunnittain 1989, AG.....	21
27.	Muuttotase alueittain 1980-90, HG.....	22
28.	Muuttotase kunnittain 1990, AG.....	22
29.	Suhteellinen muuttovoitto/-tappio kunnittain 1990 HG.....	23
30.	Oulun läänin muutot läänin mukaan 1990, HG.....	24
31.	Tutkinnon suorittaneiden osuus 15 vuotta täyttäneistä kunnittain 1989 (%), AG.....	24
32.	Tutkinnon suorittaneet alueittain 1980-89, HG.....	25
33.	Valtionveron alaiset tulot/tulonsaaja kunnittain 1988, AG.....	25

ELINKEINOELÄMÄ

34.	Yritysten toimipaikat Kainuussa, Pohjois- Pohjanmaalla ja Oulun läänissä 1991, HG.....	26
35.	Yritysten toimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1991, AG.....	27
36.	Yritysten toimipaikkojen lukumäärän kehitys kunnittain 1988-91 (%), AG.....	27
37.	Teollisuuden henkilöstö/toimipaikka kunnittain 1989, AG.....	28
38.	Teollisuuden jalostusarvo alueittain 1986-90, HG.....	28
39.	Teollisuuden jalostusarvo toimialoittain Oulun läänissä 1990, HG.29	29
40.	Teollisuuden jalostusarvo kunnittain 1989, AG.....	30
41.	Tuotantorakenne alueittain 1986, HG.....	30
42.	Tuotanto toimialoittain eri alueilla 1980-86, HG.....	31
43.	Elinkeinorakenne ikäryhmittäin Oulun läänissä 1988, HG.....	31
44.	Elinkeinorakenne alueittain 1988, HG.....	32

45.	Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (alkutuotannon mukaan järjestetty), HG.....	33
46.	Alkutuotannon työllinen työvoima Oulun läänissä iän ja sukupuolen mukaan 1988, HG.....	34
47.	Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 1988 (%), AG.....	34
48.	Tilojen keskimääräinen peltoala 1988 (ha), AG.....	35
49.	Tilojen keskimääräinen metsäala 1988 (ha), AG.....	35
50.	Verotettavat tulot/tila valtionverotuksessa 1988, AG.....	36
51.	Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (jalostuksen mukaan järjestetty), HG.....	37
52.	Jalostuksen työllinen työvoima Oulun läänissä iän ja sukupuolen mukaan 1988, HG.....	38
53.	Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1988 (%), AG.....	38
54.	Elinkeinorakenne kunnittain 1988 (palvelujen mukaan järjestetty), HG.....	39
55.	Palvelujen työllinen työvoima Oulun läänissä iän ja sukupuolen mukaan 1988, HG.....	40
56.	Palvelujen työllistävyys kunnittain 1988 (%), AG.....	40
57.	Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärä kunnittain 1991, AG.....	41
58.	Majoitus- ja ravitsemistoimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1986-1991, AG.....	42
59.	Majoitusliikkeiden lukumäärä 1986-91, HG.....	42
60.	Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetti 1986-91, HG.....	43
61.	Yöpymisvuorokausien määrän kehitys alueittain 1987-90, HG.....	43
62.	Yöpymisvuorokaudet alueittain 1990, HG.....	44
63.	Yöpymisvuorokausien jakautuminen eri kansallisuuksien kesken alueittain 1990, HG.....	44

ASUMINEN

64.	Asuntotuotanto alueittain 1980-90, HG.....	45
65.	Asuntojen neliöhinnat kunnittain 1990, AG.....	46
66.	Asuntojen hintojen reaalikehitys alueittain 1/86 - 2/91, HG.....	46
67.	Ahtaasti asuminen kunnittain 1988, AG.....	47
68.	Kesämököt kunnittain /1000 as. 1989, AG.....	47
69.	Kesämököt rakennusvuoden mukaan Oulun läänissä 1989, HG.....	48

TYÖLLISYYS

70.	Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun työvoimapiirissä 1/88 - 7/91, HG.....	49
71.	Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Kainuun työvoimapiirissä 1/88 - 7/91, HG.....	50
72.	Avoimien työpaikkojen määrät ammattiryhmittäin Oulun läänissä 1/88 - 7/91, HG.....	51
73.	Työttömyyden kehittyminen alueittain, syyskuu 1986 - heinäkuu 1991, HG.....	52
74.	Työttömyysaste kunnittain 1990 (%), AG.....	52
75.	Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain 1983, 1.neljännes - 1991, 2.neljännes, HG.....	53
76.	Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä alueittain, 1.neljännes 1982 - 2.neljännes 1991, HG.....	53
77.	Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1988 (%), AG.....	54
78.	Työssäkäyntialueet 1987, AG.....	54

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

79.	Lasten hoitopaikat kunnittain 1990, AG.....	55
80.	Vanhainkotien hoitopaikat kunnittain 1990, AG.....	56
81.	Terveyskeskuspaikat kunnittain 1989, AG.....	56
82.	Lääkärit/1000 asukasta 1989 Oulun ja Uudenmaan läänit, koko maa 1989.....	57

83.	Kansanterveystyön henkilökunta kunnittain 1989, AG.....	57
84.	Kansanterveystyön käyttömenot kunnittain 1989, AG.....	58
85.	Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen henkilökunta alueittain 1989, HG.....	58
86.	Kansanterveystyön ja sosiaalitoimen menot alueittain 1989, HG....	59
LIIKENNE		
87.	Autojen lukumäärä/1000 asukasta kunnittain 1990, AG.....	60
88.	Liikennesuoritteet alueittain 1982-89, HG.....	60
89.	Lentoliikenne Oulun lentoasemalla 1980-89, HG.....	61
90.	Lentoliikenne Kajaanin lentoasemalla 1980-89, HG.....	61
91.	Lentoliikenne Kuusamon lentoasemalla 1980-89, HG.....	62
92.	Tieliikenteessä kuolleet alueittain 1980-89, HG.....	62
ENERGIAHUOLTO		
93.	Sähkön tuotanto alueittain 1980-89, HG.....	63
94.	Sähkön kulutus alueittain 1980-89, HG.....	64
95.	Sähköomavaraisuus alueittain 1980-89, HG.....	64
96.	Sähkön tuotanto alueittain 1980-89 (Osuus koko maassa tuotetusta energiasta), HG.....	65
97.	Sähkön kulutus alueittain 1980-89 (Osuus koko maan energiankulutuksesta), HG.....	65
98.	Vesivoimalla tuotettu energia alueittain 1980-88 (Osuus maassa tuotetusta vesienenergiasta), HG.....	66
99.	Yksityinen sähkönkulutus kunnittain 1988, AG.....	66
100.	Sähkön kulutus käyttäjäryhmittäin 1980-89, HG.....	67
YMPÄRISTÖN TILA		
101.	Teollisuuden päästöt alueittain 1990, HG.....	69
102.	Teollisuuden päästöt Pohjois-Pohjanmaalla 1987-90, HG.....	69
103.	Teollisuuden päästöt Kainuussa 1987-90, HG.....	70
104.	Teollisuuden päästöt Oulun läänissä 1987-90, HG.....	70
105.	Hiukkaspäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1990 (tonnia/vuosi), AG.....	71
106.	Rikkidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1990 (tonnia/vuosi), AG.....	71
107.	Typidioksidipäästöt kunnittain ilmoitusvelvollisten osalta 1990 (tonnia/vuosi), AG.....	72
108.	Kuntien ympäristösuojelun hallinnon henkilökunta 1991, AG.....	72
109.	Lehtojensuojeluohjelman alueet 1990 (ha), AG.....	73
110.	Lintuvesisuojaohjelman alueet 1990 (ha), AG.....	73
111.	Luonnon- ja kansallispuistot 1990, AG.....	74
KUNNALLISTALOUS		
112.	Veroäyrimäärän/asukas kehitys alueittain verovuosina 1980-89, HG.	75
113.	Veroäyrin hinta kunnittain verovuonna 1991, AG.....	75
114.	Veroäyrin hinnan muutos kunnittain verovuosina 1980-91, AG.....	76
115.	Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1989, AG.....	76
116.	Kuntien lainojen hoitokustannukset (penniä/äyri) 1989, HG.....	77
117.	Kuntien lainojen korot ja kuoletukset alueittain (penniä/äyri) 1989, HG.....	78
118.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1989, AG.....	78
119.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (penniä/äyri) 1989, HG.....	79
120.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (markkaa/asukas) 1989, HG..	80
121.	Maksuvalmiusero II kunnittain 1989, HG.....	81
122.	Vakavaraisuusaste kunnittain 1989, HG.....	82
123.	Vakavaraisuusaste kunnittain 1989, AG.....	83
124.	Veroäyrimäärä/asukas kunnittain verovuonna 1989, AG.....	83
125.	Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1988-89 (%), AG.....	84

126.	Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain verovuosina 1980-89 (%), AG.....	84
127.	Veroäyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon kunnittain verovuonna 1989, HG.....	85

ALUEPOLITIIKKA

128.	Aluepoliittinen aluejako ja erityisaluekunnat 1991, AG.....	86
129.	KERAn myöntämät lainat ja avustukset kunnittain 1990, HG.....	87
130.	KERAn myöntämät lainat ja avustukset/asukas kunnittain 1990, HG..	88
131.	KERAn myöntämät lainat ja avustukset/asukas kunnittain 1986-90, AG.....	89
132.	KERAn myöntämät avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-90, HG.....	89
133.	KTMn myöntämät avustukset kunnittain 1986-90, HG.....	90
134.	KTMn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-90, HG.....	91
135.	KTMn myöntämät avustukset/asukas kunnittain 1986-90, AG.....	92
136.	KTMn myöntämät avustukset/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-90, HG.....	92
137.	Myönnetty lääninraha kunnittain 1986-90, HG.....	93
138.	Myönnetty lääninraha/asukas kunnittain 1986-90, HG.....	94
139.	Myönnetty lääninraha/asukas kunnittain 1986-90, AG.....	95
140.	Myönnetty lääninraha/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-90, HG.....	95
141.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki kunnittain 1987-90, HG.....	96
142.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-90, HG....	97
143.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas kunnittain 1987-90, AG....	98
144.	Myönnetty maaseutuelinkeinotuki/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1987-90, HG.....	98
145.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä kunnittain 1990, HG.....	99
146.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1990, HG.....	100
147.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas kunnittain 1990, AG.....	101
148.	Myönnetyn KERAn, KTMn, lääninrahan ja maaseutuelinkeinotuen yhteismäärä/asukas Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1986-90, HG.....	101

YHTEENVETO

149.	Oulun läänin 'läniprofiili', HG.....	103
------	--------------------------------------	-----

AG = Atlas*Graphics (karttapohjaesitys) HG = Harvard Graphics (diagrammiesitys)
--

Oulun läänin läänikatsaus 1991

Oulun läänin läänikatsaus 1991 antaa tuoretta ja valmiiksi jalostettua tietoa Oulun läänistä. Läänikatsauksessa on 149 havainnollista diagrammia ja kuntapohjaista teemakarttaa. Aihealueet:

- väestö
- elinkeinoelämä
- työllisyys
- asuminen
- terveys- ja sosiaalipalvelut
- energia
- liikenne
- ympäristö
- kunnallistalous
- aluepolitiikka

Oulun läänin läänikatsauksessa olevia kuvia ja käytettyjä tilastoaineistoja voi tilata Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistosta. Kuvat tuotetaan värillisinä kalvoina ja niitä päivitetään jatkuvasti.

Läänikatsauksen on tuottanut Tilastokeskuksen Oulun aluetoimisto.

Julkaisun myynti:

Tilastokeskus/Oulun aluetoimisto
Linnankatu 3 PL 293
90101 Oulu
Puh. (981) 314 0346
Fax (981) 314 0347

Julkaisun hinta

105 mk

ISSN 0788-1150
